پرده يا حجاب

ليكوال

مولانا مودودي

ژباړن

Ketabton.com

قريب الرحمن سعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

ډالۍ

د حجاب د کتاب د ژباړې دغه هديه، ترټولو د مخه خپلې محترمې او محجوبې مور بې بې ته چې تل يې خپلې کورنۍ او دوستانو ته د شرعي حجاب او عفت د ساتلو نصيحت کړې او بيا خپلې پتمنې ميرمنې ته چې د هجرت او ليږد په ډيرو ستونزمنو شرايطو کې يې د ډيرو زياتو مجبوريتونو سره سره خپل شرعي حجاب خوندي ساتلې او بالاخره ټولو هغو پتمنو او محجوبو ميندو ، خويندو او لوڼو ته چې د خپلو ځانو په قيمت يې د اسلام د سپيځلي دين د حجاب ، عفت او پت ساتنه کړې ، په ډير درنښت وړاندې کوم او د الله تعالې څخه يې د قبوليت هيله لرم.

په درنښت

قريب الرحمن سعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دژباړې په هکله:

د الله تعالي څخه ډېر زيات ممنون يم چې ما ته يې توفيق را په برخه کړ چې د اسلام د ستر مفکر او د نوي عصر د اسلامي قافلې د سالار دغه په زړه پورې او ژوره خېړنه مې ، چې د شرعي حجاب تر عنوان لاندې يې کړې د خپلو زياتو مصروفيتونو تر څنګ په خپلې مورنۍ سپېڅلې ژبې پښتو و ژباړله.
طبيعي ده چې په دومره لږ فرصت کې به دومره ستر کار په تر سره کولو کې ددرنو لوستونکو ترمخ څه کمښت او زياد ښت تر سترګو شي چې دهغې په هکله زه په دغه کرښو کې د وړاندې څخه معذرت غواړم.
د پردې يا شرعي حجاب په هکله او همدا راز په غربي ټولنو کې د ښځې د حيثيت ، مقام او اهميت په اړوند ما په خپله څه ډېر مواد را ټول کړي چې د يوه ځانګړي کتاب د ليکلو غوښتنه کوي ، چې په هغې کې د غربي ټولنې ځانګړتياوې ، د کورني نظام ړنګيدل ، د کوچنيانو خپل سري کيدل ، ورځ په ورځ د نفوس کمښت ، د ازدواجي مسئوليتونو څخه د نرو او ښځو يو شان تيښته او دواده کولو څخه کرکه ، د فحاشت او ځانپلورنې مارکيټونه ، ددولت لخوا د (An alone mother) يا بې ميړه ښځې ته د کوچنيانو د پيدا کولو په لور ترغيب او په دې هکله ډېرې زياتې پيسې د هديې په توګه ورکول ، د بوا ئنيو يا بې خاونده ښځو ډېرښت ، نا پيژندل شويو کوچنيانو شتون ، يوه ښځه او بې شميره مينه لرونکي ملګرې ،يو نارينه او بې شميره محبوبې ، د جنسي اشباع له پاره د حيواناتو او يا مصنوعي الاتو څخه کار اخيستل او ددې شيانو د پيدا ايښت له پاره ستر ستر مارکيټونه ، د حيواناتو په څير د شهوانی عمل تر سره کول او داسې نور......
خو کله چې مې د سيدابولاعلي مودودي(رح) دغه ژوره څېړنه او ليکنه چې نژدې پنځوس کاله د مخه يې د غربي ټولنې او په دې ټولنو کې يې د ښځو د ارزښت په هکله ، او بلاخره په اسلامي ټولنه کې د ښځې د مقام او اهميت به هکله کړې تر نظره تيره شوه نو په دې هکله يې زما د ليکلو تنده لږه را ماته کړه او غوره مې و ګڼله تر څو د همدې ليکنې ژباړه و کړم تر څو ګران هيوادوال يې په خپلې مورنۍ ژبه د لوست څخه ګټه پورته کړاې شي.
بدبختانه چې زموږ يو شمير روزل شوې او تعليم يافته خويندې په غربي ټولنو کې د ښځو په اصطلاح ازادې او دهغوې د ازاد ژوند څخه داسې اغيزمنې شوې چې خپل کلتور ، دين او عفت يې ټول په ډانګ پيلې توګه د خطر سره مخامخ کړی او يا يې بلکل له لاسه ورکړې. دغه کار په ښارې اوسيدونکو او په ځانګړې توګه په هغوې کې چې د غربي ټولنو په لور يې دوخت او فرصت نه په ګټې اخستلو سره هلته ليږد کړې ،ډېر اغيز کړې دوې د خپل دغه عادت له مخې نه يوازې دخپل کورني سيستم دړنګيدو په لور قدم پورته کړې بلکې خپل اولاد يې په غربي ټولنو کې په ور غورځولو او دهغوې د ژوند په رنګ باندې په رنګولو سره يې ، له لاسه ورکړې . همدا علت دې چې په زيات شمير افغاني کورنيو کې د رواني ناروغتياو څخه پرته د ځان وژنې پيښې هم صورت نيسي ، په دې اساس هيله ده چې ددې کتاب لوست به زموږ د ټولو وطنوالو له پاره او په ځانګړې توګه هغوې ته چې په غربي ټولنو کې ژوند کوي، ډېر ګټور ثابت شي.
د الله تعالي څخه غواړم چې ټولو هغه کارکونکو ته چې ددې کتاب په چاپولو او خپرولو کې يې له ماسره بسپنه کړې ، دد نيا او اخرت ټولې ښيګڼې ور په برخه کړی.

په درښښت

قريب الرحمن سعيد

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلمړي چاپ په هکله:
د پردې په موضوع ما تړدې څلورکاله دمخه په پرلپسې توګه یو لړ څېړنې کړې چې د «ترجمان القران» مجلې په پرلپسې ګڼو کې چاپ شوې وې. په هغه وخت کې ددې څیړنې ځینې څنډې قصداً پرېښوول شوې وې او د ځینو نورو بیا د بحث او څیړنې تنده نه وه ماته ، ځکه چې ما یو مضمون لیکه ، نه کتاب.
اوس مو هماغه ټول موضوعات را ټول کړې او دپوره بحث او څیړنې سره یو ځای مې ددې کتاب په شکل کې ترتیب کړې دی. که څه هم ددې دعوه نه کیږي چې دا به په دې موضع اخري څیړنه وي خو زه لږ ترلږه دومره هیله کولې شم چې که څوک په دې موضوع باندې په رښتیا هم یوهیدل غواړي نو په دې لیکنه کې تر ډیره ځایه دلائل او موادتر لاسه کولې شي.
و بالله التوفیق و هوا المستعان
ابوالاعلي
۲۲محرم ۱۳۵۹ هجري قمري کال

دمسئلې څرنګوالې:

انساني تمدن د دوو ډیرو مهمو مسئلو پورې اړوند دې ، او دا مسئلې ډیرې زیاتې پیچلې او تر ټولو زیاتې مخته راځې. د انسان برياوي او پرمختګ د همدې مسئلو پرصحیح او متوازن حل پورې تړلې دې. دا هغه موضوعات دې چې دهغې د حل کولو په خاطر د پخوانۍ زمانې څخه تر اوسه پورې د نړۍ پوهان او عاقلان سرګردانه دې.
لمړې موضوع په ټولنیز ژوند کې د ښځې او نر ترمنځ اړیکې دې ، چې څه ډول باید پیوند کړل شي ؟ ځکه چې همدا اړیکې د تمدن د بنسټ تیږه ده او که د دې اړیکو په پیوند کولو کې لږ څه کمښت او یا کوږوالې راشي نوتر پایه پورې به د تمدن مانۍ کږه خیژي.
دوېمه موضوع د وګړې او ټولنې ترمنځ اړیکې دي چې که په تناسب کې یې لږ څه نا انډولي را پیدا شي نو تر پیریو پورې به انسانیت د هغې ترخې پایلې ګالي.
یو اړخ ته ددې دواړو موضوعاتو اهمیت او بل اړخ ته د هغوي نغښتې دومره پییلې شوې چې د پو هیدو له پاره یې د فطرت په ټولو حقایقو باندې د نظر حاوې کیدلو ته اړتیا لیدل کیږي او تر هغې چې د فطرت په ټولو حقایقو د چا نظر په پوره توګه حاوي نه وي نو هغه به ددې موضوعاتو د حل نه هم عاجز وي.
دا خبره ریښتیا ده چې انسان ځانته یوه نړۍ ده ، «عالم اصغر» دې ، د هغه د جسم جوړښت ، دهغې د نفس ترکیب ، دهغه ځواکمنتوب او پوهه ، دهغه غوښتنې ، اړتیاوې ، جذبې او احساسات ، اود خپل وجود نه بیرون د بې شمیره شیانو سره دهغه فعلي او انفعالي اړیکي او .... دا ټول شیان یوه نړۍ ده چې په خپل ځان کې یوه بله نړۍ لري. انسان تر هغې په پوره توګه نشي پیژندل کیدې ترڅو چې ددې نړۍ یوه یوه څنډه د سترګو په وړاندې روښانه نه شي. همدا راز انساني مسایل هم تر هغې نه شي حل کیدلې ترڅو چې پخپله انسان په پوره توګه و نه پیژندل شي. دا هغه نغښتې او مسائل دی چې د پوهې او حکمت د ټولو هڅو او هاند ترڅنګ دهماغه لومړۍ ورځې څخه تر اوسه پورې شتون لري ، تر اوسه ددې نړۍ ټول حقایق د انسان ترمخ نه دې را

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځرګند شوي . په انساني علومو کې هیڅ داسې علم نه شته چې د کمال اخري پوړۍ پورې رسیدلی وي. یا په بل عبارت: د هیڅ علم په هکله دا ادعا نه شی کیداې چې ټول هغه حقیقتونه چې د دې علم پورې اړه لري د علم دغې څانګې په خپل ځان کې رانغول کړي دي. مګر هغه حقایق چې په پوره رڼا کې را پیدا کیږي د هغې د پراختیاو او باریکیو حال داسې چې د هیڅ انسان یا انساني ډلې نظر پرې په یوه وخت کې نه شي حاوي کیداې. کله یې چې یو اړخ مخته را ځې نو بل اړخ یې تیاره پاته کیږی ، کله نظر لنډون کوي او کله ځانګړې تمایلات پرې غالبیږي ، د همدغې دوه ګوني کمزورتیا له مخې چې انسان د خپل ژوند انه د دغې مسائلو د حل کولو له پاره څومره تدبیرونه په کار اچوي د ناکامۍ سره مخ کیږي. او بالاخره تجربه د هغه زیانونه را بر سیره کوي. سهي حل هماغه وخت شوني دي چې د عدل او انصاف نقطه تر لاسه شي او د عدل او انصاف نقطه تر هغه وخته پورې نه شي تر لاسه کیداې تر څو چې ټول حقایق نه وي را برسیره شوی او یا لږ تر لږه د ځرګندو حقایقو ټول اړخونه یو ډول تر نظر لاندې نه وي راغلي. خو چیرې چې د کتنې او نظر پراختیا دومره زیاته وي چې لید او نظر په هغه نه شي حاوی کیداې او تر څنګ یې د هغه غوښتنې او د هغه رغبت ، کرکه او میلان دومره ځواکمن وي چې د ښکاره شیانو څخه پخپله سترګې واړوي نو بیا به هلته د عدل نقطه څنګه تر لاسه کړل شي ؟ هلته خو چې حل هم را پیدا کیږي د افراط او تفریط څخه به خالي نه وي.

د کومو هغه دوه موضوعاتو یادونه چې مو وکړه د هغوي څخه یوازې لمړۍ موضوع اوس زمونږ د بحث او څیړنې له پاره ټاکل شوي ده ، کله چې په دې هکله مونږ تاریخ ته وګورو نو هلته د افراط او تفریط تر منځ د کشمکش یوه عجیبه لړۍ تر سترګو کیږي . یو اړخ ته وینو چې همغه ښځه چې د مور په حیث انسان زیږوي او همغه ښځه چې د ژوند په ټولو لوړو ژورو کې د ماندینې په څیر د نارینه د خورا غوره ملګرې په توګه ژوند کوي ، د یوې مزدورې او وینځې په مرتبه کې اینښودل شوې. هغه اخیستل کیږي او پلورل کیږي ، هغه د ملکیت او وراثت د ټولو حقوقو څخه بې برخې کړل شوې ، هغه د ګناه او ذلت مجسمه ګڼل کیږی او د هغې د شخصیت د را پورته کولو او ودې له پاره هیڅ موقع او فرصت نه ورکول کیږي.

له بله پلوه وینو چې همدې ښځې ته په داسې توګه رشد او نمو ورکول کیږي چې د بد اخلاقۍ او بد نظمۍ طوفان ورسره را پورته کیږی. د هغې څخه د حیواني غوښتنو او جنسي غریزې د اشباع له پاره د لوبو اله جوړول کیږي. د هغې څخه یې په ربښتیني توګه د شیطان او شیطانیت یو عنصر جوړ کړي چې په غوریدو یې د انسانیت د پریوتو او سقوط لړۍ پیل کیږي.

دغه دواړه خواوې مونږ یوازې په نظري توګه د افراط او تفریط په نومونو نه شو نومولې بلکې د هغو ترخو حقایقو له مخې چې تجارب یې د ریکارډ په څیر مونږ ته را مخته کوي ، د اخلاقو په ژبه یو ته د افراط او بل ته د تفریط نوم ورکوو. هغه تاریخي شالید چې مونږ ورته ګوته نیسو مونږ ته را په ډاګه کوی چې کله هم یو ولس د وحشت د دورې څخه د تهذیب او پوهې لورې ته را وځي نو د هغوي ښځې د خدمتګارانو او وینځو په څیر د هغوي د نارینه و سره یو ځاې موجودې وي ، په لمړیو وختو کې د کلیوالي ځواکمنۍ د زور له مخې هغوي مخته ځي خو کله چې د تمدني پر مختګ یو ځانګړی منزل ته رسیږي نو هغوي ته په ډاګه کیږی چې په تورو تروږمیو کې د خپلې پوره نیمې برخې د پریښولو له امله نور مخته نه شی تللاې.

هغوي ته د خپل پرمختګ اثار او نښې ولاړې بریښې او د پر مختګ د اړتیاو احساس هغوي مجبوروي چې دغه نیمه برخه هم د همغه لمړنی نیمې برخې سره یو ځاې د تګ وړ و ګرځوي. خو کله چې هغې د دغه زیان جبرانول پیل کړي نو یوازې د هغې په پوره کولو بسنه نه کوي او نور هم مخته ځي. ان تر دې چې د ښځې د ازادی څخه د کورنی جوړښت « چې د تمدن بنست او اساس دي» په بل مخ واوړي ، د ښځو او نرو د اختلاط

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ګډون څخه د فحاشۍ او بد اخلاقۍ سیلاب را په څپو شي. شهوانیت او عیش د ټول ولس اخلاق د بربادۍ سره مخ کړي. د دې اخلاقي تنزل سره یو ځای د ذهني ، جسماني او مادي قوتونو تنزل هم په لازمي توګه را برسیره کیږي چې پای یې د هلاکت او بربادۍ پرته نور څه نه دي.

ښځه په مختلفو وختونو کې:

که څه هم دلته دومره ځای نشته چې مونږ د تاریخ زیات مثالونه په تفصیل سره نقل کړو خو د خپلې ادعا د ثبوت په خاطر د دري څلورو مثالونو یادول اړین ګڼو.

یونان:

په پخوانیو ولسونو کې چې د کوم ولس تهذیب او تمدن ډیر ځلانده ښکاري هغه د یوناني ولس تهذیب او تمدن دي. د دې قوم په لمړنیو وختونو کې هم د اخلاقي آند له مخې اوهم د قانوني حقوقو او ټولنیزو اړیکو په اړوند ، بلکې له هره اړخه د ښځې حیثیت یو لویدلې حیثیت و. په یوناني خرافاتو کې یوه خیالي ښځه پانډورا (Pandora) همغسې د ټولو انساني بدبختیو بنسټ ګڼل کیده لکه څنګه چې په یهودي خرافاتو کې بي بي حوا (علیها السلام) ګڼل کیږي.

د بي بي حوا (علیها السلام) په هکله د عبثو او بې هوده افسانو د خپرولو په بنسټ چې د یهودي او عیسوي ولسونو په کړچار کوم ژبنت زیاد اغیز شوي او تر څنګ یې قانون ، اخلاق او ټولنیزې اړیکې تر کوم ناوړه اغیز لاندې راوستې د هیچا نه پټ نه دي. نژدې نژدې همداسې اغیز د «پانډورا» کیسو او افسانو د یوناني ولس په ذهن هم کړې و. د همغوې له آنده ښځه یو پست او ذلیله مخلوق و ، د ټولنیزو اړیکو په هر اړخ کې یې هغه ته په کم نظر کتل ، د عزت مقام یوازې نارینو ته ورکړل شوې و.

د تمدن ډیر مختګ په لمړیو وختو کې د غه کړنلاره تر یوه وخت پورې په خپل ځای و ساتل شوه ، د تهذیب او پوهې رڼا یوازې همدومره اغیز وکړ چې د ښځې قانونی حیثیت په هماغه خپل ځای پاته شو ، البته په ټولنه کې ورته لږ څه لوړه درجه ورکړل شوه. هغه د یوناني کور ملکه وه ، د هغې د کړنو دایره یوازې د کور د چاپیریال پورې را ټوله شوې وه ، اوپه دې پولو کې هغې ته پوره واکمني ورکړل شوې وه ، د هغې ابرو او عصمت ډیر ارزښتناکه و او د قدر او عزت په سترګه ورته کتل کیده. د عزتمندو یو نانیانو د کور په ښځو کې د پردې کولو رواج و ، د هغوي ښځې به د ښځو او نارینه و په ګډو محفلونو کې نه را ټولیدې او نه به د خلکو تر مخ د ځان ښودانې په خاطر باهر را وتلې. د نکاح په واسطه د یوه نر سره د ښځې یو ځای کیدل د ښځې له پاره د شرافت او عزت مقام و. برعکس د یوې بې عصمته او نا پاکې ښځې په توګه اوسیدل ورته د ذلت او رسوایي موجب ښکاریدل. دا د هغه وخت حال دي چې یوناني ولس پوره ځواکمن و او په پوره ځواک سره د پر مختګ او ودې په لور روان و. که څه هم په هغه وخت کې اخلاقي کمزورتیاوې موجودې وې خو هغه ټولې په خپلو حدودو کې را نغښتې وې. د ښځو څخه چې د اخلاقي پاکوالي او عصمت کومه غو ښتنه په یوناني ټولنې کیې کیدله په هغه اندازه د نارینه و څخه نه کیدله. نه د نارینه و څخه د غسې غو ښتنه کیده او نه د هغوي څخه لږ تر لږه دغسې هیله کیدله چې هغوی دې پاکیزه ژوند تر سره کړي. بې عصمته ښځې د یوناني ټولنې یوه نه بیلدونکې برخه وه او د داسې ښځو سره د نارینو اړیکې کوم عیبجن کار نه ګڼل کیده.

بلاخره د یونان په ولس د نفس پالنې او عیش او شهوانیت غلبه پیل شوه او په هغې دور کې بې عصمته ښځو ته هغه مقام او درجه ورکړل شوه چې تر اوسه یې په انساني تاریخ کې نمونه نه لیدل کیږي. د عصمت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلورلو مرکزونه د ټولنې د ښکته او پورته طبقو دخلکو د راټولیدو ځایونه و ګرځیدل. فلسفیان ، شاعران ، تاریخپوهان ، د ادب او فنونو ماهرین او بالاخره د ټولنې ټول ستورې د همدې لمر تر شاوخوا را ځرخیدل. هغوې نه یوازې د ادب او د علم د محفلونو ستورې شوې بلکې ډیر ستر ستر سیاسي معاملات او راکړه ورکړه هم د همدوې په شتون کې تر سره کیدله.

دولس د ژوند او مړینې د پریکړو پورې د تړلو مهمو مسائلو د حل له پاره د هغو ښځو را یو ته ډیر زیات اهمیت ورکول کیده چې دوه شیې یې هم د یوه نارینه سره په وفادارۍ نه تر سره کولې. د ښایست او حسن پالنې ذوق په یونانې ولس کې د شهوانیت اور نور هم تازه کړ. هغوې چې دخپل دې ذوق ځرګندونه په کومو مجسمو یا د هنر په بربنډو او لوځو نمونو کې کوله همغې د هغوې شهوانیت ته نوره هم هوا ورکوله. ان تردې چې د هغوې د ذهنونو ځخه دا خبره بلکل ووتله چې شهوت او شهوت پالنه هم کوم عیبجن کار ګڼل کیږي . دهغوې اخلاقي معیار دومره تبدل شوې و چې دهغوې لوې لوې فلاسفه او د اخلاقو مربیانو هم زنا او فحش کوم قبیح او خراب کار نه ګڼه . په عامه توګه په یو نانې ولس کې د نکاح خبره یوه غیر ضروري مسئله وګرځیده. او د نکاح پرته د نر او ښځې اړیکې یو معقول کار ګڼل کیده چې د پټولو له پاره یې هیڅ اړتیا نه لیدل کیده. دهغوې مذهب هم دهغوې د حیواني غو ښتنو په مقابل کې ماته وخوړه ، د «کام دیويAphrodite» پالنه او بندګي په ټول یونان کې پیل شوه چې دهغې داستان یې په خپلو خرافاتو کې داسې جوړ کړې و چې:

(«کام دیوي» په داسې حال کې چې د یوه «دیوتا» ښځه وه د نورو درې دیوتاګانو سره یې هم اشنایې کړې وه. تر ځنګ یې یو فانې انسان هم ددې سره «روحاً» په یو ځاې کیدو کې برخمن و. ددې د نس ځخه د محبت «دیوتا» (کیوپډ) را پیدا شو چې پیدا ایښت یې ددې ښځې او دهغې د عاشقانو دعشق پایلې وې. دا ښځه ددې قوم معبوده و ګرځیده.)

نو تاسې اوس ووینئ چې یو ولس چې دغه ډول فاحشه او بد کاره ښځه نه یوازې د خپل ځان له پاره نمونه و ګرځوي بلکه د معبودیت او پالنې تر پوړ یې ورسوي نو د هغې قوم د اخلاقي معیار پستې به تر کومو پولو پورې رسیږي.

دا د اخلاقي را پرزیدو هغه اندازه ده چې په کې له ورغورزیدو نه وروسته یې هیڅ قوم بیا سر نه شې را پورته کولاې. په هندوستان کې «بام مارګ» او په ایران کې د «مزدوکیت« را ځرګندیدل د همداسې انحطاط په وخت کې شوې. په بابل کې فحاشۍ ته د مذهبي تقدس درجه په همداسې حالاتو کې ورکړل شوه چې دهغې وروسته په نړۍ کې د بابل نوم د تیرې زمانې د افسانې پرته په بل کوم حیثیت باندې نه اوریدل کیږي. کله چې په یونان کې د «کام دیوي» عبادت پیل شو نو قحبه (زنا) ځایونه په عبادت ځایو تبدیل شول. فاحشې ښځې معبوداني و ګرځیدلې او زنا پر مختګ وکړ او د یوه مقدس مذهبي فعل پوړۍ ته ورسیده. د همدې شهوت پالنې یو بل ښکارندوې دا و چې په یونانې ولس کې د لوط علیه السلام د قوم په ځیر وبا خپره شوه. او مذهب او اخلاقو هغه ته ښه راغلاست ووایه. د «هومر او هیلوډ» په وخت کې ددې فعل نوم او نښه هم نه وه ، خو د تمدن د پر مختګ تر ځنګ چې کله دهنر او د جمال د ذو ق(Aesthetics) تر نامه لاندې د بربنډوتوب اودنفس د لذتونو د بندګۍ ستایل پیل شول نو شهوانې جذبې تر دې پولو پورې ورسیدلې چې د فطري لارې نه په تیریدو سره یې یو نانې ولس په غیر فطري لاره د خپل شهوانې سکون له پاره لټون پیل کړ. هنر پوهانو خپله دغه جذبه په لوځو مجسمو کې رابښکاره کړه. د اخلاقو مربیانو ور ته« ددوه وګړو تر منځ د دوستۍ د ټینګو رینبو» نوم ورکړ. تر ټولو د مخه هغه دوه یو نانیان چې ددې وړ وبلل شول چې هیواوال یې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد مجسمي جوړي کړي «هرموډليس او ارستوګيټن» وو چې ترمنځ يې د ميني غير فطري (لواطت) اړيکو شتون درلود. د تاريخ له مخې ددې دورې نه وروسته يوناني قوم ته بل کوم داسې دوران بيا نه دي ور په برخه شوې. (خواوسني دوران يې د هغې پخواني څخه له هره اړخه لويدلي او ډير ناوړه دي. ځکه چې د يونان په ګډون په زيات شمير اروپايي هيوادنو کې د نارينه و ترمنځ د غيري فطري اړيکو (لواطت) شتون اوس قانوني بڼه نيولي ده. ژباړن)

روم:

له يو نانيانو وروسته د روم ولس په نړۍ کې د عروج او لوړتيا سترو مرتبو ته ورسيد . دلته هم هماغسې د لوړتيا او ځوړتيا انځور زمونږ مخې ته راځي چې د يوناني ټولنې په اړه مو ولوست. کله چې رومي ولس د وحشت له تيارو څخه را ووت او د تاريخ په روښانه منظر باندې را څرګند شو نو د هغوې د ټولنيز ژوند انځور دا و چې نارينه د خپلي کورنۍ سردار دي ، هغه پر خپلي ښځې او کوچنيانو باندې د ملکيت پوره پوره حقوق لري بلکې په ځينو وختونو کې هغه د خپلي ښځې د وژلو واک هم لري.

خو کله چې وحشت را کم شو او په تمدن او تهذيب کې روميانو پر مختګ وکړ ، نو که څه هم پخواني کورني نظام هماغسې پاته و خو د هغې په سختيو کې څه کمښتونه را غلل او تر ډيره ځايه پورې يې د اعتدال حالت و مند . د رومي جمهوريت د عروج په وخت کې که څه هم د يونان په څير د پردې او حجاب رواج نه و خو ښځه او ځوان نسل د کورني نظام پورې را محدود کړل شوي وو. د ښځې له پاره عصمت او عفت يو ارزښتناکه څيز و او د شرافت ستر معيار ګڼل کيده. د اخلاقو معيار کافي پورته و ، يو ځل د روم د سنا دغوندې يوه غړي خپله ښځه د خپلي لور تر مخ ښکل کړه دهغې دغه عمل د ولسي اخلاقو توهين او سپکاوې و ګڼل شو او د سنا په غونډه کې د هغې د ملامتولو له پاره اواز پورته کړل شو.

د ښځې او د نر ترمنځ د اړيکو شريفانه لار د نکاح پرته بله نه وه. يوه ښځه هغه وخت د عزت وړ ګڼل کيده چې هغه د يوې کورنۍ مور (Matron) وي. که څه هم هلته عصمت پلورونکو ښځو شتون درلود او يو شمير نارينه و دهغوې سره ناروا اړيکې هم درلودل خو د عامو روميانو په آند دا يوه ذليله طبقه وه او دهغوې سره د اړيکو ساتونکي نا ينه و ته هم په ښه سترګو نه کتل کيدل.

د تهذيب او تمدن د پر مختګ سره سره د ښځې په هکله د روميانو په آند کې هم بدلونونه را غلل او ورو ورو نکاح ، کورني نظام او د طلاقو په قوانيو کې د پخوا پرخلاف دومره زيات تغيرات را پيدا شول چې په حالاتو کې يې پوره پوره بدلون راوست .

نکاح يوازې د يوه قانوني تړون (Civil contract) په څير پاته شوه او پايښت يې هم د دواړو اړخونو د رضامندۍ پورې منحصر و. د ازدواجي اړيکو مسئوليتونه ډيره ساده ګڼل کيده ، ښځو ته د وراثت او مال د ملکيت پوره پوره حقوق ورکړل شول او قانو ن هغه د پلار او ميړه د واکمنۍ څخه بلکل ازاده کړه.

رومي ښځې نه يوازې په اقتصادي توګه خپلواکې شوې بلکې د ولسي دولت ډيره برخه دهغوې په واکمنۍ کې ورغله ، هغوې به خپلو مړونو او نارينه و ته په ډير زيات سود باندې پورونه ورکول. د شتمنو ښځو ميړونه به په عملي توګه د هغوې غلامان ګرزيدل ، طلاق دومره اسان او ساده شو چې په وړو وړو خبرو به دا پيوند ماتيده .

يو مشهور رومي فيلسوف او يوه «سنيکا ۴ ق م-۶۵ ق م» په ډيره کلکه توګه د روميانو ترمنځ د طلاقو په زيادښت باندې انديښنه ښکاره کوي . هغه وايي چې اوس د روم په ولس کې طلاق د شرم خبره نه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځوبه دخپل عمر حساب دخپلو میړونو په شمیر باندې کاوه، په هغه وخت کې به ښځو یو په بل پسې څو څو ودونه کول [اوس هم هماغسې دود او رواج شتون لري، بلکه تر هغې زیات.«ژباړن»]
(مارشل ۴۳ز-۱۳۰ز) د یوې ښځې یادونه کوي چې لس میړونه یې کړي و. (جودنیل ۲۰ز ۱۳۰-ز) د یوې ښځې په اړوند لیکي چې هغې په پنځه کالو کې اته میړونه بدل کړي. (سنټ جروم ۳۴۰ز ۴۲۰-ز) د یوې ډیرې هنرمندې ښځې حالات څرګندوي چې اخري خل یې دیرشم میړه کړې و اودا دهغې د اخري میړه یوویشتمه ښځه وه، په هغې وخت کې د ښځې او نر تر منځ له نکاح پرته اړیکې ساتل شرم نه ګڼل کیده ان تردې چې د اخلاقو سترو سترو مربیانو هم زنا یوه معمولي څیز ګڼله.
(کاټو Cato) چې په(۱۸۴ ز)کال په روم کې د اخلاقو محتسب ټاکل شوې و په ښکاره توګه یې د ځوانۍ بې لارې توب سهي کړچار ګڼله او د سسرو په څیر وګړو خو بیا د ځوانانو له پا ره د اخلاقو په پولو کې د نرمۍ سپارښتنه کوله، ان تردې چې (Epictetus) چې په(Stoics)فلسفیانو کې د سختو اخلاقي اصولو ساتونکې ګڼل کیږې خپلو پیروانو ته لار ښوونه کوي چې د واده تر مخه د ښځې سره دخبرو اترونه ځان په څنګ و ساتي، خو هغوې چې په دې هکله خپل ځان و نه شي ساتلای باید ملامت هم نه کړل شي.
هغه وخت چې د اخلاقو او معاشرت اړیکې او بند دومره کمزورې شو نو بیا په روم کې د شهوانیت، لوڅوالي او فواحشو سیلاب راغې، په تیاترونو کې بې حیایې او لوڅوالي پیل شو. لوڅ او برنډ انځورونه د هر کور د ښایست له پاره اړین و ګڼل شول. د زنا بازار دومره او ج ته ورسید چې د قیصر(ټائبیزئس ۴۱ز ۳۷-ز) د واکمنۍ په وخت کې د عزتمندو کورنیو د ښځو د فحاشۍ نه د مخنیوې په خاطر قوانین جوړ کړل شول.
(Flora) نومې لوبه د رومیانو تر منځ ډیره مشهوره وه، ځکه چې په دې لوبه کې به بربنډو ښځو د ځغاستې مقابله کوله، دښځو او نرو لوڅ یو ځای غسل هم په دې وخت کې په پوره اوج کې و. په رومي ورځپاڼو او مطبوعاتو کې لوڅ انځورونه او د فحشاو په هکله لیکنې پرته له کومې ستونځې خپریدې، او په عوامو او خواصو کې هماغه ادب ډیر مقبول و چې په کې د استعارې او کنایې پوره پرده نه ساتل کیده.
دحیوانې غوښتنو په مقابل کې د سر ټیټولو وروسته د روم د عظمت او لوبې قصر داسې پرځمکه را پریوت چې یوه خښته یې هم په ځای پاته نه شوه.

مسیحي اروپا:

د غربي نړۍ ددې اخلاقي زوال د مخنیوې او علاج په خاطر مسیحیت ډګر ته را ودانګل چې په لمړیو کې یې په زړه پوري خدمت تر سره کړ. د فواحشو مخنیوې یې وکړ. لوڅوالي او بربنډتوب یې د ژوندانه له ټولو څانګو څخه وویست، د زنا دمخنیوې له پاره یې تدبیرونه جوړ کړل، عصمت پلورونکو، سندرغاړو او نڅاکونکو ښځو د خپلو دندو نه توبه وویسته او په خلکو کې یې پاک او سپیڅلې آند را پیدا کړ. خو د ښځې او صنفي اړیکو په هکله چې مسیحې مشرانو کوم لید درلود نو هغه د انتها غوښتنې څخه هم اخوا و او په حقیقت کې د انساني فطرت پر خلاف د جنګ پیلامه وه. دهغوې بنسټیز آند داو چې ښځه د ګناه مور او د بدیو جرړې او ریښې دي، د نارینه و له پاره د ګناه په لور د تګ سر چینه او د ددوزخ دروازه ده، د ټولو انساني مصیبتونو پیلامه له همدې څخه پیلیږي. دهغه ښځینه حیثیت پخپله دهغې د شرم له پاره بسنه کوي. هغه باید په خپل حسن او ښایست باندې و شرمیږي او دا ځکه چې هغه د شیطان لویه وسیله ده هغه باید ټول عمر په کفاره ورکولو کې تیر کړي ځکه چې هغې په نړۍ او نړیوالو باندې لعنت او مصیبت راوړې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

«ټرټولیان Tertullian» چې د مسیحي لومړیو امامانو څخه و د ښځې په هکله د مسیحي آند ژباړنه په دې ټکو سره کوي:

[هغه د شیطان د راتلو دروازه ده ، هغه دمنه کړل شوې ونې په لور وړونکې «د الله جل جلا له» د قانون ماتوونکې او د «د الله جل جلا له» دانځور «نارینه» لوټونکې ده.]

«کرای سوستم Chrysostom» چې د مسیحیت دسترو اولیاؤ څخه شمیرل کیږي د ښځې په هکله وایې چې:

[ښځه یوه نه غوښتونکې بدي ، یوه پیدا ایښې وسوسه ، یو خوندور افت ، یوه کورنۍ خطره ، یوه غارت کوونکې زړه وړونکې او ښایسته مصیبت دي.]

دهغې بل آند دادې چې د نر او ښځې تر منځ اړیکې، که هغه دنکاح په بڼه هم وي ،په خپل ځای یو نجس او ناولې او د نیوکې وړ کار دي. د اخلاقو دا راهبانه لید د پخوا نه د اشراقي فلسفې «یا Neo- Platonism » تر اغیز لاندې په غربي نړۍ کې خپلې ریښې ټینګولې. خو د مسیحیت په را تګ سره هغه خپل حد ته ورسیدلې.

اوس تجرد او پیغلتوب د اخلاقو معیار وګرځید . خو د واده ژوند د اخلاقو له اړخه پست او ذلیل. خلکو د واده نه ځان ساتل تقوي ، تقدس او د لوړو اخلاقو علامه ګڼله. د پاک ژوند د تیرولو له پاره دا اړینه ګڼل کیده چې یا خو باید یو څوک بلکل واده و نه کړي او که نکاح یې کړې هم وي نو میړه او ښځه دي یو د بل سره د ښځې او میړه په څیر اړیکې نه ساتي . په ډیرو مذهبي غونډو کې دا قوانین جوړ کړل شو چې د چرچ مسئولین باید د خپلو ښځو سره په ځانته ځایو کې و نه ویني. د ښځې او میړه تر منځ لیده کاته باید په یوه ازدا ځای کې په داسې حال کې تر سره شي چې هلته دوه درې نور کسان هم شتون ولري. د ازدواجي اړیکو د ناولتوب فکر به دمیسحیانو په زړونو کې د بیلا بیلو لارو څخه ور ترزیق کیده. د نمونې په توګه یوه قاعده داوه چې په کومه ورځ چې په چرچ کې میله جوړیده نو هغه ښځې او میړه ته په کې د ګډون حقوق نه ورکول کیده چې ددې میلې تر مخه به یې یو ځای شپه تیره کړې وه. دا داسې بریښیده چې ګویا هغو ي کومه ستره ګناه کړې وي او ددې ګناه نه وروسته هغوي په کومې مقدسې مذهبي میلې کې د برخې اخستلو حق او وړتیا نه لري. دغې را هیبانه آند او لید ټول کورنې اړیکې (ان د مور او زوې تر منځ اړیکې) ترخه او پیچلې کړل. او ټولې هغه خپلوۍ چې د نکاح په پایلو کې را منځته شوې وې ګندګې ، غلاظت او ګنا و ګڼل شوې.

دغه دواړو آندونو نه یوازې د ښځې اخلاقي او ټولنیز حیثیت د حد نه زیات را وغورځاوه ، بلکې مدني قوانین یې دومره اغیزمن کړل چې له یوه پلوه ازدواجی ژوند د ښځو او نرو له پاره یو مصیبت و ګرځید او د بل پلوه په ټولنه کې د ښځې حیثیت او مرتبه په هر اړخیزه ډول را پریوته .

د مسیحي کړنلارې څخه اغیزمن ټول قوانین چې په غربي نړۍ کې جارې کړل شوې دې لاندې ځانګړتیاوې لري:

د اقتصادي اړخه یې ښځه بلکل بې واکه کړه او د نارینه په ولکه کې یې وغورځوله.

د وراثت او میراث په برخه کې یې دهغې حقوق را محدود کړل او په ملکیت کې یې له هغې نه نور هم زیات را و نغاړل. ان تر دې چې ښځې د خپلې لاس په ګټې باندې هم واک نه دلود بلکې دهغې دهر څه مالک دهغې میړه وګرځید .

د طلاق او خلع حقوق هم ترې واخستل شول او په دې هکله ورته د رجوع کولو اجازه نه وه ، هر څومره اختلافات به چې د ښځې اومیړه ترمنځ را پیدا کیدل او یا به که څه هم کورنې ژوند د اختلافاتو په پایلو کې ددوزخ په څیر سوزیدونکې ګرزیده ، خو دمذهب او قانون له مخې هغوي په یو ځای ژوند کولو مجبور وو. په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځینو ډیرو نابره حالاتو کې یواځې دومره لاره پیدا کیده چې د ښځې او نر ترمنځ بیلتون (Separation)
یواځې یو له بله څخه په جدا اوسیدو باندې منتج شي. ددې ډول بیلتون وروسته دهغوې دواړو څخه یوه
ته هم د بلې نکاح کولو واک نه و. او دا حالت د پخوانی حال څخه هم بدتر و. چې یا خو دواړه ټول عمر راهب
او راهبه شي او یا خپل پاته عمر په زنا او فحشا کې تیر کړي. د میړه د مړینی نه وروسته او یا د ښځې د مړینې
نه وروسته بله نکاح یو عیبجن کار ګڼل کیده ، مسیحې علماؤ به ویل چې دا یوازې او یوازی د حیواني غو
ښتنو او هوسونو بندګي ده. دهغوې په ژبه دغه کار ته « مهذبه زنا » ویل کیده. د کلیسیا په قانون کې مذهبي
مشرانو او مسؤلینو له پاره دوبیمه نیکاح یو جرم ګڼل کیده. په عامو ملکي قوانینو کې په ځینو ځایونو کې
هغه ته له یوه مخې اجازه هم نه ورکول کیده. خو په کومو ځایو کې چې قانون اجازه ورکوله نو هلته د عامو
خلکو آند چې د مذهبي اغیز لاندې و دغه کار روانه نه ګاڼه.

نوې اروپا:

کله چې په اتلسمه پیړۍ کې د اروپا علماؤ او فلیسوفانو په ټولنه کې د وګړو د حقوقو په ملاتړ خپل اواز
پورته کړ او د شخصې ازادۍ شپیلۍ یې پوه کړه نو دهغوې په وړاندې د تمدن هماغه غلط نظام و چې د
مسیحې اخلاقي نظام او دژوند د فلسفې او د فیوډالي سیستم (Feudal System) دمنحوس او نا پاکه
مثلث څخه راټو کیدلې و. په دې مثلث کې انساني روح په غیر فطري زنځیرونو کې را نغښتې او دپر مختګ
ټولې دروازې یې ورته بندې کړې وې. ددې نظام ماتولو او دنوې نظام د جوړولو له پاره چې د نوې اروپا
پوهانو او معمارانو کوم نظریات وړاندې کړل د هغې په پایلو کې د فرانسې لوې انقلاب منځته را غې او
دهغې وروسته د غرب تهذیب او تمدن د پرمختګ په هغو لارو روان شو چې اغیز یې په نننې منزل کې تر
سترګو کیږي.

ددغه نوې دور په پیل کیدو سره د ښځینه ټولنې د را پورته کولو له پاره چې څه وشول هغه په ټولنیز ژوند
ډیر ښه اغیز وکړ. د نکاح او د طلاق د پخوانیو قوانینو سختئ را کمې کړای شوې. د ښځو اقتصادي حقوق
چې پخوا ترې بلکل اخستل شوي و تر ډیره حده پورې بیرته ورکړل شو. او هغه معیارونه اصلاح کړل شو د
کومو له مخې چې ښځه ذلیله او سپکه ګڼل کیده. د ټولنې په هغه قوانیو کې چې په کې ښځې یوازې د
وینځې حیثیت درلود ، اصلاح وکړل شوه. د لوړو ښونو او روزنو دروازې لکه د نارینه و په څیر د ښځو تر
مخ هم پرانستل شوې ددې تدابیرو له مخې د ښځو هغه وړتیاوې چې د ټولنیزو غلطو قوانیو او د جاهلانه
غلطو اخلاقي تصوراتو په واسطه تر فشار لاندې راغلې و بیرته را وټوکیدل. هغوې خپل کورونه ښایسته
کړل ، په ټولنه کې یې پاکیزه والې را پیدا کړ او د عمومې رفاه له پاره یې ډیر ګټور کارونه تر سره کړل. د
عامه روغتیا پالنې پر مختګ ، دنوې نسلونو پالنه او روزنه ، د ناروغانو پالنه ، کورنې فنونو ته وده ورکول
.... دا ټول دهغه بیدارئ لومړۍ میوه وه چې د نوې تهذیب په واسطه ښځو ته ور رسیدلې وه. خود هغو نظریاتو
دمتن نه چې دا نوې غورځنګ را ټوکیدلې و په هغې کې د هماغه لومړۍ ورځې څخه د افراط په لور میلان
موجود و. په نولسمه پیړۍ کې دې میلان په ډیره ګړندۍ توګه پر مختګ وکړ او شلمې پیړۍ ته په رسیدو
سره غربي ټولنیز جوړښت د بې اعتدالۍ یوې بلې انتها ته ورسید.

دنوې غربي ټولنې درې اصول:

هغه لید چې د غربي ټولنې بنسټ پرې اېښوول شوې ددې عنوانو لاندې څیړل کیږي:

د ښځو او نرو ترمنځ برابروالې.

د ښځو اقتصادي خپلواکي (Economic Independence)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددوارو صنفونو ازادان اختلاط.
هغه پايلې چې د ټولنې د جوړښت له پاره ددغه درې اصولو څخه تر لاسه کيدل غوښتل هغه بلاخره را په ډاګه شول.
دبرابرۍ د اصل نه دا موخې تر لاسه شوې چې نر او ښځه نه يوازې دا چې په اخلاقي پولو او انساني حقوقو کې يو له بله سره برابر دي بلکه د تمدن په پر مختګ کې ښځه هم بايد همغسې رول ولوبوي لکه څنګه يې چې نر لوبوي. اخلاقي بنديزونه دې د ښځو له پاره هم همغسې نرم کړل شي لکه څنګه چې د نارينه و له پاره نرم کړاې شوې دي.
د مساوات او برابرۍ دغه غلط آند ، ښځه د خپل هغه فطري دندو څخه غافله او بې لارې کړه چې په پاينبت پورې يې دتمدن او انسانيت لړۍ تړلې ده. اقتصادي ، سياسي او ټولنيزو کړچارو د هغې شخصيت په مکمله توګه په خپل ځان کې جذب کړ ، ټاکنيزو منډو ترړو ، په دفترونو او کارخانو کې ماموريت ، په ازدو تجارتی او صنعتی معاملو کې د نارينه و سره مقابله ، په سپورتي مسابقو کې ګډون ، د ټولنې په تفريحي کړو وړو کې فعاله ونډه ، دکلب ، ستيج ، نڅا او سرود مصروفيتونه ، دا او داسې نور ، د نه ويلو شيان ، په هغې باندې داسې اغيز کړې چې دهغې د ازدواجي ژوند فعاليتونه ، د خپلو کوچنيانو روزنه ، دکورنۍ خدمت ، د کورنۍ نظم او نسق او ..... ټول دهغې د عمل د ساحې څخه بيرون پاته شول بلکه په ذهني توګه يې د خپلو اصلي او فطري مصروفيتونو او وجايبو څخه کرکه پيدا کړه.
اوس په غربي ټولنو کې کورني نظام چې دتمدن د بنسټ د تيږي په څير دې په ډيره بده توګه د خپريدو او له منځه تللو په لور روان دې. کورني ژوند چې په سکون او ډاډ يې د انسان د کړو وړو نشونما تړلې ده ، عملا پايې ته رسيدلې دې. دنکاح ريبنې چې دتمدن په خدمت کې د ښځې او نر تر منځ د اړيکو غوره لاره ده د غنې د تار نه هم زياته کمزورې شوې ده ، د نفوسو د ډيربښت مخنيوې د ولادت دکنټرول ، دحمل دضايع کولو او د مور په رحم کې د کوچنې د وژلو لارې چارې او ...... دا خلاقي برابرۍ دغو غلطو خيالاتو د ښځو او نرو تر منځ د بداخلاقۍ برابري را پيدا کړې. هغه بې حيايي چې کله به د نارينه و له پاره هم د شرم وړ وو اوس هغه د ښځو له پاره بلکل د شرم وړ نه بريښې.
دښځو اقتصادي خپلواکۍ هغوې د نارينه و څخه بې پروا کړې دي ، هغه پخواني اصول چې نر دې يې و ګټي او ښځه دې د کور نظم جوړ کړي اوس په يوې نوې قاعدې اوښتې چې ښځه او نر يې دواړه بايد و ګټي او د کور نظم بازار ته وسپارل شي. ددې بدلون نه وروسته ، ددواړو په ژوندون کې د شهواني اړيکو پرته نوري کومې داسې اړيکې نه پاته کيږۍ چې دهغې په درلودلو سره دوې دواړه به يوځاې اوسيدو مجبور کړي. او ښکاره ده چې يوازې د شهواني غوښتنو پوره کول داسې کوم کار نه دې چې دهغې له پاره نر او ښځه حتماً خپل ځانونه په تل پاتې اړيکو کې را ونغاړي او يا د يوې کورنۍ په جوړښت سره ګډ ژوند پيل کړي. هغه ښځه چې خپله روزي په خپله پيدا کوي او دخپلو ټولو اړتياو کفالت په خپله کوي او په ژوند کې د نورو ساتنې او مرستې ته اړتيا و نه لري نو هغه به ولې يوازې د دخپل شهواني تسکين په خاطر د يوه نر پورې ځان تړي او يا به ولې په خپل ځان ډير دا ډول قانوني او اخلاقي بنديزونه عايدوي او ولې به د يوې کورنۍ د مسؤليتون په بار ځان درونوي؟ په داسې حال کې چې د اخلاقي برابرۍ آند دهغې له مخې ټول هغه بنديزونه لرې کړې دي چې هغې ته د ازدۍ او شهوت پالنې د لارو په غوره کولو کې خنډ واقع کيږي؟ هغه د خپلو غوښتنو د تسکين له پاره اسانه ، د مزو او خوندونو نه ډکه لاره پرانيزي او د مسؤليتونو ، قربانيو د دروند او ستونزمن بار څخه ډکه د قيانوسي زړه اوپاتې لار (Old Fashioned) د خپلولو څخه ځان ساتي. د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناه خیال د مذهب سره یو ځاي له منځه تللي ، ټولنیزه ویره هم په دي اساس چي ټولنه اوس هغه د فاحشي او بدلاري ښځي په نوم نه ملامتوي ، له منځه تللي ، اخري خطر چي د یوه حرامي بچي پیدا کیدل و نو دهغي څخه د ځان ساتني لاري، د حمل د منه کولو لاري اووسایل شته خو که ددي وسایلو د استعمال سره سره بیا هم حمل صورت و نیسي نو دهغي د اسقاط او ضایع کیدو په هکله هم کومه ستونزه نه پیدا کیږي او که په هغي کي هم بریا تر لاسه نه کړی نو بیا په پټه خوله د کوچنی د وژلو کار هم په ډیره اسانه توګه کیدای شي او که چیري د مورنۍ جذبي په اساس چي «تر اوسه لا په پوره توګه له منځه نه ده تللي» کوچني د وژلو او هلاکیدو څخه خوندی شي نو د حرامي بچي په ساتلو او پیدا کولو کي هم کوم شرم نه احساسیږي، ځکه چي اوس یوازي د پیغلي او ناجایز بچي په هکله دومره تبلیغات شوي چي ټولنه هغه ته د کرکي په نظر د کتو جرئت هم نه شي کولي او که څوک داسي جرئت هم وکړي نو د «تیار فکري» دالزام لاندي به را ځي.
دا هغه شیان دي چي د غربي ټولني بنسټ «کورني نظام» یي له بیخه نړولي . نن په هر هیواد کي په سلونو زره ځواني ښځي یواځي ژوند خوښوی ، او خپل ژوند د ازاد شهوت له لاري پرمخ بوزي ،ددوي تر منځ یو شمیر ښځي داسي دي چي په عارضي ډول د محبت د جذبي تر اغیز لاندي واده کوی خو ځرنګه چي د شهوانی اړیکو پردته د نر او ښځي تر منځ کومي داسي اړونده اړیکي نه دي پاته شوي چي هغوي په خپلو کي د ازدواجي ژوند په تیرلو مجبور کړی نو په دي خاطر د نکاح په ترون کي اوس کوم پایښت نه موندل کیږی.
ښځه او میړه چي اوس یو د بل څخه بلکل بي پروا شوي دي د خپلمنځي اړیکو دمراعاتولو په خاطر هیڅ ډول جوړجاړي (Compromise) ته تیار نه ښکاری. ښکاره ده چي یوازي شهواني جذبات ډیر زر سړیږي او بیا لږ اختلاف او ډیر کله صرف سړي اړیکي دهغوي تر منځ د بیلتون له پاره بسنه کوي. همدا علت دي چي د ډیرو زیاتو نکاحګانو پاي طلاق یا تفریق ته رسیږي. دحمل مخنیوي ، اسقاط ، د اولاد وژنه ، د پیدا ښت په سلنه کي کمښت او د ناروا بچیانو ورځ په ورځ زیاتیدونکي شمیر تر ډیره حده پوري دهمدي لامل پوري تړلي دي.
بدکاري ، بي حیایي او د خبیثه ناروغتیاو په پرمختګ او زیاتوالي کي هم دهمدغي حالت ډیر زیات رول لوبولي دي ، دښځو او نرو ازادانه اختلاط ، په ښځو کي د ښکلا ننداري ، لوڅوالي ، بربنډ توب او فحاشۍ ته ډیره وده هم همدي لاملونو ورکړي ده.
صنفي میلان (Sexual Attraction) چي په فطري توګه د نر او ښځي تر منځ له مخکي نه شتون لري او پوره ځواکمن دی ددواړو اړخونو د ازادانه اختلاط داسانتیاو سره چټک پر مختګ کوي او په داسي یوي مخلوطي ټولنه کي په طبیعي توګه دا جذبه په دواړو صنفونو کي ځواکمنه کیږي چي د مقابل جنس له پاره خپل ځان ډیر جذبونکي جوړکړي. داخلاقي نظریاتو د بدلون وروسته دا کار عیب نا که هم نه دي او په ښکاره توګه ځان سینګارول او په زړه پوري(Attractive) جوړول د خلکو له نظره ښه ښکاري. نو دحسن او جمال د ښکلا دغه ننداره ورو ورو ټولي پولي او بندیزونه ماتوی او دلوڅوالي او بربنډتوب اخري حد ته په رسیدو سره د ارام ساه اخلي. په غربي تهذیب کي اوس همدا کیفیت را پیدا شوي. د مقابل لوري د جذبولو له پاره دمقناطیس دغه ځانګړتیاوي په ښځینه طبقه کي دومره زیاتي شوي او ورځ په ورځ په پرلپسي تو ګه داسي زیا تیږی چي د شوخ لباس ، د رنګونو او سرخیو او سینګار په نوی الاتو او سامانونو دهغوي تنده نه ماتیږی په دي خاطر هغه بیچاره په تنګ شي او د خپل لباس څخه ځان بیرون را وکاږي. ان تردي چي کله کله یو تار هم په ځان نه پریږدی او بل اړخ ته د نارینه و له لوري هم هر وخت د « هل من مزید » غوښتنه وی په دي خاطر چي هغه اور چي په جذباتو لګیدلي هغه د حسن په هري بی حجابۍ سره نه مړ کیږي بلکي نور هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېربنت مومي او دنورې بې حجابۍ غوښتنه کوي. دهغي غريبانو تنده هم وخت په وخت زياتيږی. داسې لکه څوک چې جل وهلي وي او د اوبو هر غړپ يې دتندې د ماتولو په ځاې ددې اور لمبې نورې هم زياتوی .تردې حده چې د زياتي شهواني تندې څخه بې تابه ، هر وخت د هرې ممکني لارې څخه دهغې د تسکين سامان او وسايل را پيدا کوي.

دا لوڅ انځورونه ، دا شهواني کتابونه ، دا دعشق او محبت قصې ، دا لوڅه دوه ګوني نڅا ، د شهواني جذباتو څخه ډک فلمونه.....اخر دا ټول څه دی ؟دا خو ټول ددې اور د وژلو سامان نه بلکې په اصل کې ددې اور د لمبو د نوروزياتولو سامانونه دی چې دژوند دغې غلطې تګلارې د ټولنې د هر وګړې په سينې کې ورته مبلې دې. او بيا يې د خپلې دغې کمزورتياو د پټولو به خاطر په هغې د هنر(Art)نوم ايښې دې.

دا وبينه(کوچنې چينجيان) په ډيره چټکتيا سره د غربې ټولنو دژوند ځواکمنې خوري. ددې وبينو د لګيدو نه وروسته هيڅ قوم اوولس خوندې نه پاته کيږي. دا ټول هغه ذهنې او جسمانی ځواکونه يو په بل پسې له منځه وړي چې قدرت انسانانو ته د ژوند او پر مختګ له پاره وربښلي دې. ښکاره ده چې کوم وګړې چې دهرې لورې څخه په شيطاني محرکاتو کې را ګيروي او جذبات يې هره لحظه د يو نوي تحرک او اشتعال سره مخ کيږي او په چا چې د سخت هيجانی چاپيريال خپسکه راخپره شوي وي او د چا لوڅ عکسونه ، فحش کتابونه ، راپاروونکې سندرې او ګډې نڅاګانې د مينې او محبت فلمونه ، زړه وړونکې ننداري او د مقابل لورې څخه د ليدنې او ملاقاتونو پر لپسې زمينې دهغه احساس تل په جوش را ولې نو هغه به دکوم ځايه دامن ،سکو ن او ډاډ هغه حالت په ځان کې را پيدا کړي چې د تعميري او تخليقي کارونو له پاره ورته اړتيا ليدل کيږی او نه يوازې دا بلکه ددغسې هيجاناتو په منځ کې به هغه ته او په ځانګړې توګه د هغه ځوان نسل ته هغه يخه او دسکون نه ډکه فضا له کومه او څنګه ميسره شي چې دهغې د اخلاقي او ذهني قوتونو د ودې له پاره ورته اړتيا ده.

دانساني فکر دردونکی سرغړونه:

ددې زره کلن تاريخي لوړتياو او ځوړتياو او لوړو او ژورو دغه پر لپسې داستان د ځمکې د يوې ستري برخې پورې اړه لري چې د پخوا څخه ددوه سترو تهذيبونو زانګو شميرل کيږي او اوس هم دهغې د تهذيب ډنډورې په نړۍ کې وهل کيږي. همدا ډول افساني په مصر ، بابل ، ايران او څه نورو هيوادونو کې هم شتون لري او پخپله زمونږ په هيواد هندوستان(دا کتاب د هندوستان د ويش نه مخته ليکل شوې دې) کې هم دپيړيو پيړيو را هيسې په همدغه ډول افراط او تفريط سره شتون لري او دغه هيواد بې په خپل ځان کې را نغاړلي دې.

له يو اړخه ښځه خدمتګاره او نر دهغې مالک او بادار دې ، هغه په کوچينوالي کې د پلار ، په ځوانۍ کې د ميړه او په کونډتون کې د اولاد مملوکه وی. هغه د ميړه په خاطر دهغه د مړي سره يو ځاې په اور کې سوځول کيږي ، د وراثت او ملکيت د حقوقو نه بې برخې شوې. په هغې د نکاح داسې سخت قوانين ورتپل شوي چې دهغې له مخې هغه دخپلې خوښې او رغبت پرته يو نارينه ته ورحواله کيږي او بيا د خپلې اخري سلګۍ پورې دهغې د ملکيت څخه نه شي وتلاې. همدا راز هغه د يهودو او يونانيانو د ګروهو په څير د ګناه ، اخلاقي او روحاني ذلت مجسمه ګڼل کيږي او دهغې د ځانګړې شخصيت د منلو څخه انکار کيږي. خو د بله اړخه کله چې د هغې په لور د محبت په نظرکتل کيږي نو بيا د حيواني غوښتنو له پاره د لو بو اله ګرځي. هغه د نر په اعصابو باندې سپريږي ، داسې سپريږي چې په خپله هم ډوبيږي او ټول ولس هم له ځانه سره ډوبوي. دا د شرم د ځاي(دتناسل د الې) عبادت کول او په عبادت ځايو کې لوڅې مجسمې درول، دا مذهبي فحاشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

(Religious Prostitutes) ، دا دهولي لوبې (Holly Play دهندوانو درسم رواج یوه لوبه ده چې ښځې او نر په کې یو د بل سره یوځای نڅاوې کوي او یو په بل رنګونه شیندی او .....) او ددریابونو نیمې لوڅې(او یا پوره لوڅې) لامبوګانې اخردکوم شي یادونه ده ؟
که چیرې دا ټول داستان په غور سره وکتل شی نومعلومه به شي چې د ښځې په هکله دعدل ټکې میندل ، او په هغې پوهیدل ، او په هغې باندې ټینګ دریدل د انسان له پاره څومره ستونزمن ثابتیږي. دعدل نقطه دا هم کیدای شي چې د یوه اړخه نه ښځې ته دځپل شخصیت او ورتیاو د ودې پوره فرصت په لاس ورشي او ددې وړ وګرځی چې د ډیرو پر مختللو صلاحیتونو سره یو ځای د انساني تمدن په ارتقاء او پر مختګ کې خپله ونډه ادا کړي او له بله اړخه د اخلاقي تنزل او انحطاط ذریعه و نه ګرځي او نه د انساني تنزل له پاره دتباهی اله جوړه شي. بلکه د نر سره یوه سوی ځای ورته د تعاون او بسپنې داسې لارې و ټاکل شي چې ددواړو ګډ عمل د تمدن له پاره صحتمند واقع شي. دعدل همدغه نقطه ده چې نړی یې د موندلو پسې د پیړیو پیړیو راهیسې سرګردانه ده ، خو تر اوسه پورې یې په موندلو نه دې بریالي شوې .کله د یوې انتها په لور درومي او دانسانیت پوره نیمه برخه بیکاره ،په تورور تروړمیو کې پریږدي او کله بیا دبلې انتها په لور درومي او د انسانیت دواړه برخې را یو ځاې کوي او د پرزیدو او ډوبیدو په لور یې بیایې.
اما د عدل نقطه ناپیدا نه ده ، شتونه لري ، خو د زرګونو کالود افرا او تفریط تر منځ د ګردش کولو په اساس دخلکو سرونه د ومره ګنګس شوي چې ددې نقطې په مخته را تلو کې یې هم نه شي پیژندلای او نه په دې پوهیدلای شي چې دا هماغه مطلوب شی دی چې زمونږ فطرت یې د میندلو په لټه کې و . کله چې دغه رښتیا او حقیقت ورته مخته راځي نو مخ ترې اړوي په هغې باندې ډول ډول اوازونه کوی او د چا سره چې هغه په نظر راشي نوبیا دهغې د شرمولو هڅې کوي. ددې مثال دهغه کوچنی په څیر دی چې د ډیرو د سکرو په کوم کان کې پیدا شوی وی ، هملته د ځوانی عمر ته رسیدلی وي نو ګرځنده ده چې هغې ته هماغه اوبه او هوا اوهماغه توره تیاره فضا یو فطري شي ښکاري. خوکله چې هغه د کان څخه بیرون را وویستل شي نو د طبیعت په پاکیزه فضا کې چې هر شې وینې نو حتماً به یې د لمړي ځل له پاره په لیدلو دحیرانتیا سره مخ کیږي. خو انسان اخر انسان دی دهغې سترګې به د سکرو د کان د چت او د ستورو د ډک اسمان تر منځ د توپیر د محسوسولو څخه تر کومه وخته انکار وکړای شی. دهغې سږي به تر کومه د ناولې او چټلې او دپاکی او صافي هوا تر منځ توپیر نه کوی ؟

داوسنې وخت مسلمان:

که د افراط او تفریط په کړه لاره کې ولاړه، لالهنده او سرګردنه نړی ته څوک د عدل او انصاف په لور لارښوونه کولای شي نو هغه یوازې مسلمان دي. ځکه چې دهغه سره د ټولنیز ژوند د ټولو غوټو دخلاصون او پرانستو د حل لاره شته خو د نړی د بدنصیبی یو عجیب او دردناک اړخ دادي چې د هغه چاسره چې د دغې تیارې ځراغ او روښنایې موجوده ده هغه کمبخت پخپله د شپې ړندیدو(شبکوری) په ناروغی اخته شوې. نورو ته لارښوونه خو پریږده پخپله د ړندو په څیر تنیدوکونه خوري او دهري بې لاری پسې منډې وهي.
دپردې یا حجاب اصطلاح چې د کومو احکامو د مجموعې عنوان په توګه استعمالیږي په اصل کې هغه د اسلام د ټولنیز نظام په خورا مهمو برخو مشتمل دی که ددې مکمل او بشپړه نظام په قالب کې دغه احکام په سهي ځاي کې کینبول شي نو هغه وګري چې لږهومره هم د فطریې لید او بصیرت خاوندان وی په ددې داعتراف کولو پرته نه شي پاته کیداې چې په ټولنیز ژوند کې له دې پرته د اعتدال او برابری بله کومه لار نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته او که چیرې دا ضوابط د خپل اصلي روح سره یو ځای د ژوند برخه وګرځي نو په هغه باندې نیوکه کول خو پرېږده چې په مصیبتونو کې ککړه او پرېوتې نړۍ به د سلامتیا دغې سرچینې ته په خپله را منډې وهي او دهغې څخه به دخپلو ټولنیزو ناروغیو دوا ترلاسه کوي. خو دا کار به څوک کوي؟ چا چې دا کارکولای شو هغه پخپله د یوې مودې را هیسې په ناروغتیاو کې ککړ دي.
راځئ چې دمخکې تللو دمخه دهغې د ناروغتیاو په هکله هم لنډه څېړنه وکړو.

تاریخي شالید:

دا تلسمي پېړۍ اخري او د نولسمي پېړۍ لمړنۍ ورځې وې چې د لویدیځوالو د ښکیلاک سیلاب د طوپان په څیر په اسلامي هیوادونو وروخوت او په لږ وخت کې یې له ختیځه تر لویدیځه په ټوله اسلامي نړۍ خپلې کرغیړنې وزرې خپرې کړې او د نولسمي پېړۍ تر نیمایي پورې ډیر اسلامي هیوادونه د اروپا غلامان شوې و. او څه چې لا تردې وخته غلامان شوي نه و نو د ویرې او مغلوبیت ژوند یې تیراوه. کله چې دا بدلون سرته ورسیدنو د مسلمانانو سترګې هم په غړیدو شوې. هغه ولسي غرور چې اسلامي امت ته په نړۍ باندې دسلونو کالو بریالي حکومت کولو په بایلو کې په پوره فخر سره ور په برخه شوې و هغه یو دم دخاورو سره خاورې شو او دهغې شرابې په څیر وګرځید چې د شرابو نشه یې د یوه ځواکمن دښمن د پرلپسې وهلو ټکولو په واسطه له سره وتلې وي او اوس یې خپلې ناکامي او د فرنګیانو د سوبو په لاملونو باندې غور شروع کړې وي. خو لا تر اوسه یې ماغزه ځای ته نه و راغلي او خپل توازن یې لا نه و برابر کړې چې د بدلون نور توپانونه یې مخې ته را پورته شول.
له یوې خوا د ذلت هغه قوي احساس و چې ددې حالت د بدلون غوښتنه یې کوله او له بلې خوا د پیړیو راهیسې دهغې ارام غوښتنې او هوسایي غوښتنه وه چې د بدلون تر ټولو آسانه او لنډه لاریې لټوله او له دریم پلوه دتفکیر هغه زنګ وهلي او له کاره لویدلې ځواکونه وو چې د پیړیو راهیسې شنډ شوي و او ورڅخه کار نه اخستل کیده او تردې ټولو زیات هغه مرغوبیت او ویره وه چې په هر ماتې خوړلي او غلام قوم کې په طبیعي توګه را ټوکیږي، دې مختلفو لاملونو اصلاح غوښتونکې مسلمانان په ډیرو عقلي او علمي بې لاریو کې اخته کړل. دهغوی زیات شمیر وکړو دخپل وروسته والي او د اروپا د پرمختګ رېښتوني عوامل و نه شو پیژندلای او چا چې هغه پیژندل په هغوی کې دومره ځواک، همت، او مجاهدانه روح نه و چې د پرمختګ هغه سختې لارې خپلې کړې، او ددې اخوا ویره پرې یو اضافي بارو. نو ددغه وران ویجاړ او ماتې خوړلي ذهنیت سره هغوی ته د پرمختګ اسانه لاره دا ښکاریده چې خپل ژوند د غربي تمدن په رنګ کې رنګ کړي او دهغې هینداري په څیر شي چې په هغې کې د باغ او بهار ښکلې ننداري او مناظر ټول موجود وي خو به حقیقت کې نه باغ وي او نه بهار.

ذهني غلامي:

د همدې کړکیچن حالت په وخت کې د غربي لباس، غربي ټولنیزو اړیکو، د غربي دودونو او لارو چارو خپلول پیل شول او ان تر دې چې په خبرو اترو کې به هم د غربي ټولنې نکل او پیښې کیدلې؟
په غربي قالبونو کې د اسلامي ټولنې د وراچولو هڅې ګړندۍ شوې. پرته له پوهې او درک نه، الحاد، دهریت او ماده پالنه د یوه فیشن او رواج په څیر خپله کړای شوه. هر خام یا پوخ فکر به چې د غرب نه را ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې په پټو سترګو منل او په خپلو علمي غونډو کې هغه د بحث او څېړنې لاندې نيول د يوه روڼ اندي له پاره اړين ګڼل کيده. شراب ، جواري ، لاټري ، ګډې غڅاستې ، تياتر ، ډانس ، نڅا او سرود د غربي ټولنې نورو ثمراتو سره يوځای لاس په لاس اخيستل کيده. د اخلاقو ،ټولنيزو اړيکو ، اقتصاد ، سياست ، قانون او ان تر دې چې د مذهب او عقايدو او عبادتو په اړوند ټولې غربي تګلارې منل کيدې او داسې بريښيدې چې دا ګويا د اسمان څخه را ښکته شوې وحې ده چې د هغې په وړاندې د اوريدو او منلو(سمعنا و اطعنا) د ويلو پرته بلکه کومه چاره نشته. د اسلامي تاريخ پيښو ، د اسلامي شريعت د احکامو او د قران او نبوي احاديثو د ارشاداتو څخه به چې په کوم اصل د اسلام دښمنانو نيوکه کوله او د نفرت په سترګو به يې ورته کتل په هغې باندې مسلمانانو هم د شرم احساسول پيل کړل او هڅه يې پيل کړه چې د اسلام د لمنې څخه دا داغ په څه توګه پريمنځي. دنمونې په توګه هغوی په جهاد نيوکه وکړه نو دوی وويل چې مونږ چيرته او جهاد چيرته ؟ هغوی په غلامۍ نيوکه وکړه ، دوی وويل چې غلامي زمونږ له اړخه بلکل ناروا ده. هغوی له يوه څخه په ډيرو ودونو نيوکه وکړه ، دوی فورا د قرآن په يوه ايت د نسخ خط را کش کړ ، هغوی وويل چې د ښځې او نر ترمنځ مکمله برابري په کار ده ، دوی وويل چې دا خو زمونږ دين دی. هغوی د نکاح او اخلاقو په قوانينو نيوکې وکړې ، دوی سمدستي په هغوی کې د ترميم عمل پيل کړ ، هغوی وويل چې اسلام د هنر (Art) دښمن دی نو دوی وويل چې اسلام خو تل د ګډا ، نڅا ، سندرو او انځورۍ(رسامۍ)او بت جوړولو پالنه کړې ده.

دحجاب دمسئلې پيلامه:

دمسلمانانو په تاريخ کې دا دشرم نه ډکه دوره ده. همدغه دوره ده چې د پردې پر موضوع بحث پيل شو. که چيرې پوښتنه يوازې همدومره وای چې په اسلام کې د ښځې د ازادۍ له پاره څومره حدود ټاکل شوي نو ځواب به يې هومره ستونزمن نه و لکه څومره اختلاف چې په دې مسئله کې ليدل کيږي. هغه يوازې د مخ لاسونو د ښکار کولو د جواز او نه جواز پورې اړه لري او دا څه دومره ډيره د اختلاف وړ موضوع نه ده. خو په اصل کې دلته خبره بله ده ځکه چې په مسلمانانو کې دا مسئله په دې خاطر را پيدا شوې چې اروپايانو پردې او نقاب ته په کرکه کتلي او پخپلو ليکنو کې يې دهغې ډير خراب او بد انځور د لوستونکو مخته ښکلې او د اسلام د عيبونو په لړ ليک کې يې دښځې «بندي کولو » ته يو ځانګړې ځای ورکړې. اوس ځنګه ممکن وه چې مسلمانانو د خپل دود او رواج مطابق په دې کار د شرم احساس نه وی کړی. په دې اساس هغه څه چې هغوی د جهاد ، غلامۍ ، او يا د ښځو د شمير په هکله او يا د همداسې نورو مسايلو په هکله تر سره کړی و نو همغسې يې ددې مسئلې سره هم وکړل. د قرآن ، احاديثو او مجتهدينو کتابونه يې په دې خاطر پاڼه پاڼه واړول چې ووينې چې هلته په اصطلاح ددې «بدداغ» د پريمينځلو له پاره څه پيدا کيږی او که نه؟ ښکاره ده چې ځينې علماو د لاس او مخ د ښکاره پريښوولو اجازه ورکړې ، دا هم په ډاګه شوه چې ښځه د خپلو ورځنيو اړتياو په خاطر دکوره وتلای شي او دا هم په ډاګه شوه چې د جنګ په ډګر کې په زخميانو پټۍ لګولی شي او هم مجاهدينو ته اوبه ور رسولی شي. مسجدونو ته د لمانځه داداء کولو له پاره او هم د پوهې او د زده کړې او يا درس او تدريس په خاطر د تللو اجازه هم ورته شتون لري. بس همدومره موادو ورته پوره وو چې ووايې اسلام ښځې ته پوره ازادی ورکړې. پرده يوازې يو جاهلانه رسم او رواج دی کوم چې تياره ذهنو او تنګ آندو مسلمانانو د لمريو پيړيو را هيسې خپل کړې . قرآن او حديث د پردې د حکم نه خالي دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه یوازې د شرم او حیا اخلاقي ښوونه اوروزنه کوی. کوم داسې چوکاټ نه دې جوړ شوې چې د ښځې پر تګ راتګ کوم بندیز و لګوي.

بنسټیز لاملونه:

دا د انساني فطرت کمزورتیا ده چې کله د ژوند په چارو کې کوم مسلک او لاره غوره کوی نو په عمومي توګه د هغې پیل د یو احساساتي غیر عقلي میلان په واسطه کوي او بیا د خپل دغه میلان د معقول ثابتولو په خاطر د عقل او استدلال نه کار اخلي.

د پردې په هکله هم همداسې حالات را مخته شول. د هغه د بحث پیلامه د کوم عقلي یا شرعي اړتیا و په احساسولو سره و نه شوه بلکه د هغو تمایلاتو له مخې وشوه چې د یوه برلاسی قوم د خوشحاله تمدن تر اغیز لاندې او د اسلامی تمدن پرخلاف د همغه ولس د تبلیغاتو او پروپاګنډ څخه د ویرې به پایلو کې را پیدا شوې و.

زمونږ اصلاح پالو او ښیګڼپالو وګړو چې کله د ویرې او دهشت نه په ډیرو سترګو د فرنګي (انګلیسي) ښځو ښکلا او ننداري ، د هغوی ازادنه تګ را تګ او په فرنګي ټولنه کې د هغوی کړو وړه لیدل نو په غیر عادی توګه د هغې په زړونو کې هیله پیدا شوه چې ارمان دې چې زمونږ ښځې هم همداسې شي ، تر څو زمونږ تمدن هم د فرنګي تمدن سیال وګرځي.

بیا نو هغوی د ښځو د ازادی ، د ښځو د ښووني او روزني او د ښځو او نرو تر منځ د برابری د هغو نوو آندونو څخه هم اغیزمن شول چې د ځواکمني تلیغاتي ژبې او د غوره چاپ او خپروني سره یو ځای د باران په څیر په پر لپسې توګه پر هغوی را وریدل. دغې خپرنیز ځواکمنتوب د هغوی د تنقید ځواک بې حسه کړ اود هغوی په وجدان کې یې دا خبره ورننویسته چې په دې آندونو باندې بالغیب ایمان راوړل او په لیکنو او ویناو کې د هغوی وکالت کول او د همت او جرئت په اندازه په عملي ژوند کې هم د هغې رواجول به د هر هغه وګړي له پاره اړین وي چې خپل ځان رون اندي ګڼي اود تیاره آندی د ناوړه تورنه ځان ژغورل غواړي.

د نولسمي پیړی په اخري وختونو کې د ښځو د ازادی ترنامه لاندې چې کوم غورځنګ په مسلمانانو کې پیل شو د هغې اصلي لاملونه همدغه احساسات او میلانو. د ځینو خلکو په تحت الشعور کې دا جذبه پټه وه او هغو ته پخپله هم دا خبره روښانه نه وه چه په اصل کی کوم شیان هغوی د دغې تحریک لورې ته را کاږي.

دا خلک اصلاً د خپل نفس په غولولو کې اخته دې خو ځینو نورو ته د خپلو جذباتو پوره احساس و خو هغوی ته د خپلو اصلي احساساتو په را ښکندولو کې شرم محسوسیده. دوي په خپله غولیدلي نه و خو غوښتل یې نړی په غولونه او فریب کې وا چوي. په هرصورت دواړو ډلو یو کار وکړاو هغه دا چې د خپلو جذباتو بنسټیز عوامل یې پټ او د یوه احساساتی غورځنګ پر ځای یې د یوه عقلي خوزښت د جوړولو هڅی پیل کړې.

د ښځو روغتیا ، د هغوي عقلي او علمي ارتقاء ، د هغوي فطري او پیدایښتي حقوق ، د هغوي اقتصادي ازادي، د نارینه و د تیری او تجاوز څخه د هغوي خلاصون ، او د ولس د نیمایي برخې په توګه د هغوي په پرمختګ د ټول تمدن د پرمختګ انحصار او همداسې نورې حیلې او بهانې چې نیغ په نیغه د اروپا نه را وراریدې دې ددې غورځنګ په تائید کې را وړاندې کیدلې. تر څو عام مسلمانان په فریب کې ولویږي.او دا حقیقت د هغوي مخته را بربنډ نشی چې ددې غورځنګ اصلي موخې په هغه لاره د مسلمانانو ښځو بوول

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي چې د اروپايانو ښځې په کې رواني دي. همدا راز دا غورځنګ په اقتصادي نظام کې هم دهغو لارو پيروي کوي چې په هغه وخت کې په فرنګي ولسونو کې رواج وې.

ترټولو زياته غولونه :

ترټولو زيات بد او ناکاره فريب چې په دې لړ کې مسلمانانو ته ورکړل شوې دې هغه د قرآن او احاديثونه په استدلال سره دا غورځنګ د اسلام موفق ښوول دي.
حال دا چې د اسلام او غربي تهذيب په موخو او د ژوند په دود کې د ځمکې او اسمان هومره توپير شتون لري . داسلام موخې د انساني شهواني ځواک د اخلاقو په جوکاټ کې په داسې توګه را نغاړل دي چې د بې ځايه ضايع کيدو څخه وژغورل شي او د يو پاک او صالح تمدن د جوړښت له پاره په کارول شي .
برعکس د غربي تمدن موخې دا دي چې د ژوندانه په ټولو اړخونو کې د ښځې او نر په برابرګډون سره د مادي پرمختګ منزل نور هم ګړندي کړل شي. او ددې ترڅنګ شهواني غوښتنې په داسې فنونو او مصروفيتونو کې استعمال کړاي شي چې د ژوند ټولې ترخې په خوندونو او لذتونو باندې تبديل کړي.
د مقاصدو او اهدافو د اختلاف لازمي پايلې دادي چې د ټولنيزو اړيکو په لارو او طريقو کې هم د اسلام او غربي تمدن ترمنځ پوره توپير موجود وي. اسلام د خپل مقصد او هدف له اړخه د ټولنيزو اړيکو داسې نظام جوړ کړې چې په کې د نر او ښځې دکار ډګرونه تر ډيره حده پورې جدا کړل شوي . په دې نظام کې ددواړو صنفونو د ازادانه اختلاط مخنيوې شوې او ټولې هغه لارې چارې او وسايل يې بيخي د ريښونه غوڅ کړي چې ددغه ډول نظم وضبط د له منځه وړلو سبب ګرځي. خو د بله اړخه هغه مقاصد چې غربي تمدن يې په طبيعي توګه مخته لري دا غوښتنه لري چې دواړه صنفونه (نر او ښځه) د ژوند يوازې يوه ډګر ته را ټول کړې او دهغوی ترمنځ ټولې هغه پردې له يوه مخې لرې کړي چې دهغوې د ازادنه اختلاط او تعامل تر منځ بنديزونه را پيدا کوي او هغوې ته يو دبل د ښايست او صنفي کمالونو څخه دخوند او لذت اخيستو څخه نه پای ته رسيدونکې مواقع را پيدا کوي.
اوس هر دعقل خاوند په دې پوهيداې شی چې هغه وګړي که له يوه اړخه دغربي تمدن پيروي کوي او د بله اړخه د اسلام ټولنيز قوانين دخپل ځان له پاره د حجت او دليل په څير وړاندې کوي نو هغوې څومره په خپله په فريب کې ډوب دي او يا نور خلک په کې ډوبول غواړي. په اسلامي ټولنيز ژوند کې د ښځې له پاره دازادۍ اخري حد دادې چې د اړتياو په وخت کې مخ او لاسونه ښکاره کولې شی او دخپلو اړتياو په خاطر له کوره وتلاې شي خو دا خلک هغه اخري حد خپل ځانته د سفر پيلامه ګرځوی يعني هلته چې په تلو سره اسلام ددريدو حکم کوې دوې تګ پيلوي. او تر هغې حده پورې مخته ځي چې حيا او شرم يو لورې ته ردې او يوازې د مخ لوا څوالي نه بلکه خپل ښايسته غړې د لوڅو اوږو او سينو(تيونو) سره يو ځاې دخلکو د سترګو تر مخ وړاندې کوي او دخپل جسم پاتې ښايست هم په داسې نازکو لباسونو کې را نغاړي چې تر څو هغه څه چې د نارينه و د شهواني تندې د ماتولو سبب کيږې ترې په ښه توګه رابرسيره شي. بيا ددې ډول لباسونو او زيب و زينت سره يوازې دخپلو محرمانو ترمخه نه بلکه د ملګرو غونډو او ګډو محفلونو ته ښځې ، لورګانې او خويندې وړل کيږی او هغوې ته د پرديو سره دخبرو ،خندا کولو ، سندرو ويلو ، نڅا او رقص کولو او بالاخره په لوبو کولو کې داسې ازادې ورکول کيږی چې يوه مسلمانه ښځه يې دخپل سکه ورور سره هم زغم نه شي کولاې ، دکوره د وتلو اجازه چې د ځانګړې اړتياو او پوره ستر او حيا د شرط سره يو ځاې ورکړل شوې هغه په هغه بې باکه «ساړيو »(يو ډول هندې لوې ټکادر دې چې دهندوستان ښځې يې له ځانه داسې را تاووې چې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیډي او شا برخي يې لوڅي پاته کیږی) او نیمو لوڅو بلاوزرو او دبې باکه او بې حیا نظرونو سره په سړکونو د ګرځیدو په پارکونو کې د تفریح ، د هوټلونو په چکرونو او د سینماګانو په سیل کولو کې استعمالیږي. د ښځو له پاره چې د کورنۍ چاروته پرته په نورو امورو کې کومه ګټوره مشروطه ازادی په اسلام کي ورکړل شوي ده يې له پاره ددليل په توګه وړاندې کوي چې مسلماني ښځې دې هم د فرنګي ښځو په څیر کورني ژوند او د هغې مسئولیتونو ته طلاق ورکړي او د سیاسي ، اقتصادي او ټولنیزو کارونو په هر ډګر کې دې د نارويته و سره یو ځاي منډ ترړي ووهي.

دا خو د هندوستا حالت دي خو په مصر ، ترکیه او ایران کې سیاسي ازادي لرونکي ذهنی غلامان ددې نه لس قدمه وړاندې تللي. هلته مسلماني ښځې همغسي لباس اغوندي لکه په اروپا کې چې اغوستل کیږی تر څو په اصل او نقل کی کوم توپیر رانشي او ددې نه يو څو قدمه وروړاندې د ترکيې د ښځو عکسونه په نیم بربنډ حال کې خپریږي چې د سمندر په غاړه د غسل په لباس کې لامبي . هغه لباس چې په هغې کې د وجود درې برخې ښکاره او یوازې یوه کوړچنۍ برخه داسي پټه شوې وي چې د جسم ټولې لوړې ژورې يې د لباس څخه په ډاګه ښکاري.

ایا قران کریم او احادیثو څخه د ژوند دداسي شرمناکي طریقي او دود کوم جواز په لاس راځي ؟

کله چې تاسي په دې لارو روان یاستنو بیا په ډاګه اعلان وکړئ چې د اسلام او د هغې دقانونو څخه سرغړونه کوو . دا څومره ذلت، منافقت او بد دیانتي ده چې دکوم ژوند دود او ټولنیز نظام او دهغې اصولو ، اهدافو او عملي اړخونو ته چې قران حرام وايي تاسي په ښکاره توګه خپلوئ مګر په دې لار کې تر هر څه لومړې د قران نوم اخلئ تر څو په دې ترتیب نړی په دې دوکه کې وا چوئ چې پاته قدمونه به مو هم د قران مطا بق وي.

زمونږ تر مخه کار:

دا د نوي دور د مسلمانانو حال دي اوس زمونږ ترمخ د څیرني دوه اړخه دي او په دې کتاب کې ددغې دواړو اړخونو لحاظ ساتل شوي دي.

لمړی دا چې مونږ باید ټولو انسانانو ته ، که مسلمان وي او که دبل فکر خاوند ، د اسلام د ژوند ټولنیز نظام (ژوند دود) تشریح کړو او دا ورته ووایو چې په دې نظام کې د حجاب احکام د څه له پاره را غلي دی.

دوہم دا چې مونږ ددغه نوي زماني د مسلمانانو په وړاندې د قرآن او احادیثو احکام او د غربي تمدن او ژوند دود نظریات وړاندې کړو او دهغوی دواړو پایلې یو دبل مقابل لورې ته کیږدو تر څو هغه منافقانه تګلاره چې هغوي خپله کړې له منځه ولاړه شي او دوی د نورو شریفو خلکو په څیر دددې دواړو نه یوه لاره خپله کړي. نو که مسلمان پاته کیدل غواړي نو د اسلام لار به خپله کړي او که نه ، نو د اسلام سره به اړیکي پرې کړی چې په دې صورت کې به د شرم نه د ډکو هغو پایلو منلو ته تیار وي دکومو لورې ته چې غربي نظام ددې بوتلل غواړی.

آندونه :

دکومو لامولونو په بنسټ چې د پردې مخالفت کیږي هغه یوازې په سلبي توګه ، بلکه پر یو ایجابي بنسټ بنا شوې دي. دهغې اساس یوازې دا نه دي چې خلک ښځه په کور کې پاته کیدل او د نقاب سره بیرون ته تلل یو ناروا قید وبند ګڼي او دهغې له منځه تلل غواړي بلکه د هغوې له آنده ژوند د ښځې له پاره یوه بله نقشه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دښځې او نارینه ترمنځ د اړیکو په هکله هغوی خپل یو ازاد لید لري. هغوی غواړي چې ښځې دې داسې نه کوي بلکه څه نور دې وکړي او په پردې باندې نیوکې یې څه داسې دي چې ګویا ښځه په کور کې په ناسته او(یا په بهر کې په) مخپټوني سره نه دخپل ژوند نقشه بدلولې شي او نه نور څه کولې شي.
اوس مونږ وینو چې دا نور څه، څه دي؟ او دهغې ترشا کوم لید او اصول شتون لري؟ او هغه ترکومه ځایه درست او معقول دي؟ او په عملي توګه دهغه څخه کومې زیبینې ترلاسه شوي دي؟ ښکاره ده چې که دهغوی آندونه لکه څنګه چې دي همغسې و منل شي نو بیا به پرده او هغه ټولنیز نظام چې پرده یې یو برخه جوړوي له یوه سره غلط و ګرځي خو مونږ پرته له کوم تنقید ، او عقلي او عملي ازموینې ولې دهغوی آند و منو؟ آیا یوازې نوښت ، یا یوازې دا چې یوه پیښه په نړۍ کې په زور او شور سره روانه وي ددې خبره له پاره بسنه کوي چې انسان د پلټنې او تحقیق پرته دهغې منلو ته سر ټیټ کړي؟

داتلسمې پیړۍ د ازادۍ آند:

لکه څنګه چې مخته مور ورته اشاره وکړه په اتلسمې پیړۍ کې چې کومو فیلسوفانو ، طبیعت پوهانو او د ادب خاوندانو د اصلاح اواز پورته کړې و هغوی د تمدن د داسې یوه نظام سره په مقابله کې وو چې په ډول ډول بندیزونو رانغښتې و. په هغې نظام کې هیڅ ډول نرمي نه لیدل کیده ، د نامعقوله رواجونو ، جامدو اساساتو او د عقل او فطرت پر خلاف د ځرګندو تناقضاتو څخه ډک و .
د پیړیو پیړیو پر لپسې انحطاط هرلوري ته دهغوی پر مختګ ستونزمن کړې و ، د یوه اړخه نه عقلي او علمي بیدارۍ د ټولنې په منځنۍ طبقه کې، په ذاتي کوښښونو ولاړه ، د پرمختګ جذبه را پارولې او د بله اړخه د امیرانو او مذهبي مشرانو طبقه وه چې د څواک په چوکیو ناست د رواجی بندیزونو غوټې یې نورې هم ورکلکولې. دکلیسا ،پوځ ، محکمو ، د کرنې او مالي را کړې ورکړې ادارو ، ټولنیزو ارګانونو بلکه دژوند ټولو شعبو په داسې ډول کار کاوه چې د نوي را پورته شوې زیارایستونکې ګارګري طبقې دکار او کو ښښ ټول محصول او ګټه د یوې ځانګړې طبقې لاس ته ورشي. هر هغه څه به چې ددې حالت د اصلاح له پاره کیده د څواکمنې طبقې د غرور ، جهالت او خپل غرضۍ په اساس به د ناکامۍ سره مخ کیدله. دهمدې لاملونو په اساس په اصلاح او بدلون غوښتونکو کې ورځ په ورځ یو ړوند انقلابي جوش را پیدا کیده. ان تردې چې د دغه ټول ټولنیز نظام او د هغې د هرې ځانګې او هر اړخ پر خلاف د بغاوت او تیرې جذبه خپره شوه او د شخصي ازادۍ داسې افراطي غوښتنې عوامي مقبولیت پیدا کړ چې د ټولنې په مقابل کې یې وګړي ته مطلق خپلواکي ورکوله. غوښتنه کیدله چې باید وګړي ته د پوره خپلواکۍ سره دا حق ور په برخه وي ترڅو هر کار یې چې زړه و غواړي ویې کړي او کوم کار یې چې زړه و نه غواړې پریږدي یې . ټولنې ته دغه وګړي د شخصي ازداۍ د سلب کولو هیڅ حق نه شته.
د ازادۍ دغه افراطي آند چې په حقیقت کې د یوه ظالمانه ټولنیز نظام پر خلاف د قهر او غضب پایلې وې ، پخپله پخپل ځان کې د ډیر ستر فساد جراثیم او مکروبونه درلودل ، کومو خلکو چې دا فکر راوړاندې کړې و هغوی پخپله هم د هغې د منطقي پایلو څخه بې خبره نه وو او که چیرې دهغې پایلې ورته له مخکې نه په تمثیلي ډول ترمخ اینبودل شوې واې دکومو په نتیجه کې چې داسې بې قیده ازداې او داسې خپل سرې انفرادیت منځ ته راته ، نو روح به یې په جسم کې په لړزه راغلې واې. هغوی د ازادۍ دا شعار د هماغه ناروا ستونزو او دغیر معقولو بندیزونو د ماتولو له پاره د یوې آلې په توګه استعالوو چې په هغه وخت کې دهغوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ټولنه کې موجود وو خو با لاخره دغې آند دغربي ولس په ذهنونون کې ريښې ټينګې کړې او وده يې په کې پيل کړه.

دنولسمې پيړۍ بدلونونه :

دفرانسې انقلاب'د ازادۍ دهمدغې فکر تراغيز لاندې منځته راغې. په دې انقلاب کې پخوانې ډير اخلاقي آندونه او دتمدن او مذهبي ضوابطو ريښې را وويستې شوې او کله چې ددې ريښو د له منځه تلل د پرمختګ اساس وګرزيد نو انقلابي دماغونو دهغې څخه دا پايلې را وويستې چې ګويا هره هغه نظريه او يا تګلاره چې د پخوا څخه را روانه ده د پرمختګ په لار کې خنډ جوړوي او دهغې د له منځه وړلو پرته مخ په وړاندې قدم نه شي اخيستل کيداې. په دې توګه چې د مسيحي اخلاقو د غلطو اصولو دماتولو نه وروسته ډير ژر دهغوې تنقيد د انساني اخلاقو د بنسټيزو آندونو په لور متوجه شو. ويل يې دا عصمت او پاک لمنې څه بلا ده ؟ په څوانۍ باندې د تقوې مصيبت ولې را نازل شوې دې ؟ د نکاح نه مخکې که څوک د چا سره محبت کوې نو څه بده به پيښه شي ؟ او د نکاح نه وروسته ايا د انسان زړه د سينې نه بهر کيږې چې د مينې او محبت حق ترې وا خيستل شي ؟
دا او دا ډول نورې پوښتنې په دغه انقلاې ټولنه کې هرې لورې ته خپرې شوې او په ځانګړې توګه ورته د رومانتک ادب د ښوونځې پلويانو (Romantic School) زياته هوا ورکړه.
د نولسمې پيړۍ په پيل کې جيورج ساند(George Sand) نومې ښځه ددې ډلې مشره وه. دې ښځې ټول هغه اخلاقي اصول ورمات کړل چې تل پرې د انساني شرافت او په ځانګړې توګه د ښځې د عزت حساب کيده. هغې په داسې حال کې چې ميړه هم درلودتر څنګ يې د نکاح دداېرې څخه بهر هم ازد اړيکې درلودل . بالاخره د ميړه نه جدا شوه او دهغې وروسته يې دوست په دوست بدلاوه. دهيچا سره يې ددوه کالو نه زيات وخت تير نشو کړاې. دهغې د ژوند په لنډ تاريخ کې د شپږو داسې کسانو نومونه شته چې ورسره يې تل پټه او ښکاره دوستي او اشنايې درلوده. دهغې دهمدې دوستانو څخه يوه دهغې په هلکه ليکلي دې چې:
«جورج ساند لمړۍ يوه پروانه(پتنګ) رانيسي او هغه د ګلونو په پنجره کې بندوي. دا دهغې د محبت وخت وى. بيا هغه دهغې په زبيښلو پيل کوي او دهغې د پرتکو څخه خوند اخلي ، دا دهغې د سوړتيا او مخ اړونې وخت وي. ژر يا وروسته داسې وخت هم راځي چې بيا دهغه وزرونه کاږي او ټوټه ټوټه کوي يې او دهغې پروانو (پتنګانو) په ډله کې يې ورواچوي د کومو نه چې هغه دخپلو داستانونو د قهرمان په څير کار اخلي.»
فرانسوي شاعر الفردو موس(Alfred do musse) هم د هغې د عاشقانو څخه و خو دهغې د بې وفاتوب څخه دومره زړه ماتي شو چې د مړينې په وخت کې يې وصيت وکړ چې جورج ساند دهغې د جنازې ليدلو ته پرينښول شي، داد هغې ښځې ذاتي کرچار او کريکټر و چې ليکنو يې لږ تر لږه تر ديرشو کالو پورې د فرانسوي ځوان نسل په ذهنونو اغيز کړې و .
(۱)]دوګړيزې ازدۍ د تخيل څخه ، اوسنې پانګه وال نظام او د جمهوري تمدن نظام او اخلاقي بې لاريتوب را پيدا شو . او نژدې يوه نيمه پيړۍ يې په اروپا او امريکا کې دومره تيرې وکړ چې انسانيت دهغې پر خلاف بغاوت ته اړ شو. ځکه چې دې نظام وګړې ته د ټولنيزو ګټو پر خلاف دخپلو نفساني غوښتنو د پوره کولو واک ورکړې و او ټولنيزې ښيګړې يې د هغې تر مخ حلالې او قربان کړې وې او د ټولنيز نظام شيرازه يې خوروره کړې وه ، سوسياليزم او فاشيزم دواړه دهمدې بغاوت نښې دې خو په دې نوې جوړښت کې هم دهماغه لومړۍ ورځې څخه داخرابوالي په يوه بڼه کې پټ پروت دې. او دا ځکه چې دا د يوه انتها علاج به

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلې انتها باندې کول دي. د اتلسمې پیړۍ د وګړیزې ازادۍ کمښت دا و چې ټولنه یې په وګړی ځاروله او د شلمې پیړۍ د ټولنیز فکر کمښت دا دی چې وګړي د ټولنې څخه ځاروي. ددوی تر منځه د انسان دژغورنې له پاره یوه متوازنه لار لا تر اوسه هم هماغسې ورکه ده لکه څنګه چې په اتلسمه پیړۍ کې ورکه وه.]

جیورج ساند(George Sand)په خپل یوه ناول (Lelia لیلیا) کې د لیلیا له اړخه استینو ته لیکي چې:

« څومره ډیر چې ماته د نړۍ د کتلو فرصت تر لاسه کیږي نو زه احساسوم چې د محبت په هکله زمونږ د ځوانانو افکار ډیر زیات په غلطه دي. دا ډیر غلط فکر دي چې یوازې د یوه کس سره دې محبت او مینه وکړل شي او دهغې په زړه دې پوره تسلط پیدا کړل شي اودا تسلط دې بیا د تل له پاره شتون ولري. بې له شکه ټول مختلف فکرونه باید وزغمل شي زه ددې خبرې منلو ته تیاره یم چې ځینې ځانګړې روحونه په ازدواجي ژوند کې د وفادار پاته کیدو حق لري خو زیات یې نورې اړتیاوې لری . دې ته اړتیا ده چې دواړه خواوې یو بل ته ازادي ورکړي ، یو بل وزغمي او دغه خپل غرضي د زړه نه وکاږي چې دهغې له مخې د رقابت اوبدنیتی لړی پیل کیږی ، ټول محبتونه سهي دي ، که هغه تیز او تند دی او که ارام ، شهواني دي یا روحاني، پایښت لرونکي وي اوکه بدلون مندونکې وي ، خلک دځان وژنې په لور بوځي او یا دخوند او لذت په لور.»

په خپل یوه بل ناول (Jaccuse ژاک) کې دهغه میړه کریکټر او کرچار وړاندی کوي چې دهغې په وړاندې د ښه میړه نمونه او مثال دي. دهغې هیرو د« ژاک» ښځه د یوه پردي سړي په غیږ کې ځان ور اچوي خو هغه د پراخ زړه خاوند میړه دهغه نه نفرت نه کوي. بیا د نفرت دنه کولو لامولونه بیانوي او وایې:« کوم ګل چې زما پر ځای بل چاته خوشبویي ورکول غواړی نو ماته ددې څه حق دي چې هغه تر پښو لاندې و مرووړم. »

او بیا مخکې د ژاک د ژبې نه راوتلې الفاظ داسې وړاندې کوي:

«ما خپل فکر نه دی بدل کړي ، د ټولنې سره مې سوله نه ده کړي ، زما له آنده نکاح په ټولو ټولنیزو اړیکو کې یوازې هغه وحشیانه لاره او طریقه ده چې تصور یې کیدای شی. زه باورلرم چې با لاخره به دا طریقه له منځه ولاړه شي ، که چیرې انسانی نسل په ریښتونې توګه د انصاف او عقل په لور قدم پورته کړي بیا به ددې ځای یو بل رواج و نیسي او هغه به دنکاح څخه لږڅه هم مقدس نه وي خو دهغې څخه به ډیره انساني طریقه او لاره وي. په هغه وخت کې به انساني نسل دداسې ښځو او نارینه و څخه جوړښت موندلې وي چې یو دبل په ازدۍ به هیڅ ډول بندیزونه نه لګوي. اوس خو نارینه دومره خپل غرضې او ښځې دومره بې زړه دي چې دهغوی څخه یو هم د موجوده قانون نه د بل ډیر شریفانه قانون غوښتنه نه شی کولې. بلې ! په هغوی کې چې د ضمیر او نیکی کمښت وي نو هغوی باید په درنو زنځیرونو کې و تړل شی.»

دا هغه آندونه دي چې د ۱۸۳۳ زیږدیز کال په شاوخوا وختونو کې بیانیدل او جیورج ساند(George Sand) هم یوا ځې تر همدې ځایه ولاړه او خپل دغه افکار یې اخري منطقي تومنې ته و نه شورسولای. ددې ټولې ازاد فکرۍ او روڼ پالنې سره سره پخوانیې رواجي او اخلاقي تیارې دهغې په ذهن کې څه نا څه پاتې وې. نژدې دیرش یا پنځه دیرش کاله وروسته په فرانسه کې د ادیبانو ، فیلسوفانو ، ډرامه لیکونکو یو بل لښکر راپورته شو چې مشري یې الکزانډر ډوماس(Alexander Dumas) او الفرید ناکي(Alfred Nquet) کوله. دې خلکو خپل ټول ځواک ددې فکر په خپرولو تیر کړ چې:« ازادي او د ژوند نه خوند اخیستل د انسان فطري حق دي او په دې حق باندې د تهذیب او اخلاقو قیود او بندیزونه لګول په وګړي باندې دټولنې تیري دي». ددې نه مخته د وګړي له پاره دعمل د ازادۍ غوښتنه دمحبت په نامه کیدله خو وروسته خلکو ته یوازې دا عاطفي او جذباتي غوښتنه یوه کمزوری ښکاره شو. په دې خاطر هغوې د وګړیزې خپل سری ، بې قیدو بنده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ازادي او اواره ګی ، دعشق ، فلسفي او حکمت او تدبیرد ټینګو بنستونو د جوړولو هڅې پیل کړې . ددې د پاره چې ښځې او نارینه په پوره ازدی، ډاډ او احساس سره هر هغه څه چې و غواړی ویې کړي اودهغوې هر کار د ټولنې له اړخه یو روا او نیک عمل و ګڼل شي.

د اتلسمې پیړۍ په اخري وختو کې پاول آدم(Paul Adam) او هنري بتایلا (Henry Bataille) پیر لوییې (Pierne Louis) او نورو زیات شمیر ادیبانو خپله ډیره ځواکمنې په ځوانانو کې د جرأت په پیدا کولو کې صرف کړه ترڅو پخواني اخلاقي اغیز که لږ څه پاته هم وي په مکمله توګه له منځه یوسي.

پولي اوان په خپل کتاب(Lamorale De Lamour) کې ځوانان په دې حماقت او بې عقلۍ دزړه دخلاصه ملامتوي او وایې چې: « کله چې هغوی (هلک یا نجلۍ) په خپلو منځو کې د محبت اړیکې پیدا کوی نو یو دبل د قانع کولو په خاطر درواغ وایې چې ګویا دهغه په خاطر ځان وژلو ته هم تیار دي او دهغې سره د زړه نه غواړی مینه وکړي او د تل له پاره غواړي دهغه یا هغې په څنګ کې واوسي» بیا وایې:

«دا ټولې خبرې په دې خاطر کیږې چې د جسماني خوندونو دغه غوښتنه چې په فطري توګه د هریوه کس سره شتون لري اوپه کې د ګناه یابدۍ کومه خبره هم نشته خو د پخوانیو فکرونو په بنسټ هغه معیوب ګڼل کیږي نو دهغې له پاره انسان خامخا ددرواغو د پردې تر شا د پټیدو هڅه کوي. دا د لاتیني ولسونو ستره کمزورتیا ده چې په هغې کې محبت کونکي جوړې یو بل ته په ډاګه دا څرګندول شرم بولي چې ووایې چې: د ملاقات او لیدنو څخه ددوې موخې یوازې جسمانی غوښتنې پوره کول او خوند اخیستل دي».

ددې نه وروسته ځوانانو ته مشوره ورکوي او ورته وایې چې:« ښه پوه او معقول انسانان شي ، دخپلو غوښتنو او خوندنو د خادمانو څخه خپل معبودان مه جوړوئ ، هغه خلک ډیر بې عقله او ناپوه دي چې د محبت بوت خانه جوړه کړی او بیا په هغې بت خانې کې یوازې د یوه بت عبادت کوي ، د لطف او خوند په هره ګړی کې د یوه نوی میلمه انتخابول په کار دی.»

پیرلوییې (Pierne Louis) ددې ټولو نه څلور قدمه مخته ځې او اعلان کوي چې اخلاقي بندیزونه په حقیقت کې د انساني ذهن او دماغي ځواکونو د ودې په وړاندې خنډ جوړوي. ترڅو چې هغه په مکمله توګه مات نه کړل شي او انسان د پوره ازادۍ سره د جسماني لذتونو څخه خوند وانخلي ، هیڅ ډول عقلي ، مادي ، علمي او روحاني ارتقاء شونې نه بریښي. (Pierne Louis) په خپل کتاب افروډیت(Afrodite) کې په ډیر کوښښ سره ددې خبرې د ثابتولو هڅه کوي چې بابل ، اسکندریه ، روم او د تهذیب او تمدن د ټولو مرکزونو د بهار ، عروج او شباب وخت هماغه و چې هلته عشق ، اواره ګي او نفس غوښتنې(Licentiousness) په خپل اوج کې وې. خو کله چې هلته اخلاقي او قانوني بندیزونه د انسان په نفسي غوښتنو باندې و لګیدل نود غو ښتنو سره سره د انسان روح هم همدې بندیزونو کې را و نغښت.

پیرلوییې (Pierne Louis) همغه وګړی دې چې په خپل وخت کې دفرانسې یو نامتو ادیب ، لیکوال او د ادب د یوه ازاد مکتب لاربنود و . هغه د خپل قلم ټول ځواک د لوڅوالي ، بربنډتوب اود ښځې او نارینه دازادۍ په صفت کې تیر کړې. په خپل دغه کتاب کې هغه د یونان په ستانیه کې لیکي چې:

«لکه د لوڅ انسان.... پوره صورت چې مونږ یې په خپل مخکې انځورولي شو... د چا په هکله چې مذهب مونږ په دې ډاډمن کړي یو چې هغه په خپله الله جل جلاله په خپل صورت کې پیدا کړي دي.... د یوې مقدس عصمت پلورونکې په بڼه د ټولو نازو نخرو سره یو ځاې د شل زره ننداړچیانو ترمخ خپل عصمت را ښکاره کوي چې د شهوانی محبت اخري مرتبه ده... دا هماغه بختور اسماني محبت دې چې مونږ ټول ترې پیدا شوې یو ... نه ګناه وه ، نه د شرم کوم شي و نه ناپاکه او نجسه کار و.»

(c) ketabton.com: The Digital Library

(۱)[ددې لفظ په پوهيدو کې غلطي و نه کړئ ددې ځخه هدف هغه ښځې او نارينه دی څوک چې يو سړې يا يوه ښځه دخپلو نفسي غوښتنو د سرښت له پاره استعمالوي]

او وروسته بيا په داسې حال کې چې تولي شاعرانه پردې او رموز يوې لورې ته ږدي او په پوره بې باکۍ سره په ډانګ پيلي توګه ليکي چې: «د يوه ځواکمن اخلاقي تعليم په واسطه د دغه مکروه فکر له منځه وړل اړين دي چې ښځې د مور په څير په هرې بڼه د شرم نه ډک ، ذليل او د شرف او عزت نه لويدلي کارهم ګڼل کيداې شي.»

د شلمي پيړۍ پرمختګونه :

په نولسمي پيړۍ کې د افکارو پر مختګ تر دې ځايه رسيدلي و خو په شلمه پيړۍ کې نوې باز په فضا کې را څرګند شو چې دخپلو مخکينو څخه يې هم دپورته الوتو هڅه کوله. په(۱۹۰۸) زيږديز کال پيروولف (Pierre Wolff) او ګيستهان ليرو(Gastonlerouk) يوه ډرامه د(Lelys) خپره کړه چې په هغې کې دوه ځواني نجونې د خپل ځوان وروړ تر مخه د خپل پلار سره په دې موضوع خبرې اترې کوي چې ګويا هغوې ته د ازادانه محبت کولو حق شته. او دا چې د زړه لګيدو (محبت) پرته يوې ځوانې نجلۍ ته د وخت تيرول څومره دردمن کارد ي. دهغې زوړ پلار خپله يوه لور په دې خبره ملامتوي چې هغه د يوه ځوان سره نامشروع اړيکې لري .د خپل پلار په ځواب کې لور وايي چې (زه تا ځنګه و پوهوم. ته په دې نه پوهيږې چې هيڅ نارينه ته دا حق نه شته چې د کومې نجلۍ څخه که څه هم دهغې لور يا خور وې دا غوښتنه وکړي چې هغه دې د محبت پرته زړښت ته ورسيږي.)
نړيوالې جګړې د ازادۍ دغه غورځنګ ته نور هم ځواک ورو بانبه. بلکه د اخري مراتبو پورې يې ورساوه .د حمل د منعې کولو غورځنګ د فرانسې په ولس ډير زيات اغيزوکړ . ځلويښت کاله په پرلپسې توګه د فرانسې ولس ددکوچنيانو دپيدا اينبت(ولادت) د کمښت په لور روان و . ددې هيواد د(۸۷) ولسواليو څخه يوازې شل داسې وې چې د توالد شمير په کې د مړينې له شمير څخه ډير و. په پاتې(۲۷) ولسواليو کې د مړينې شمير د پيدا اينبت له شمير څخه ډيرو ، ان تردې چې په ځينو ولسواليو کې د هرو سلو کوچنيانو دپيدا اينبت په مقابل کې د مړو شميره (۱۳۰-۱۴۰) او ان تر (۱۲۰) پورې رسيدله. کله چې جنګ و ننبت نو په داسې حال کې چې د فرانسې ولس ته د خپل مرګ او ژوند په دغه کشمکش کې دخپلې بقا او پاينبت موضوع ترمخ وه ، نو دفرانسې پوهانو ته دا په ډاګه شوه چې د فرانسې په غيږ کې د جنګياليو ځوانانو شميره ډيره کمه ده. نو که چيرې اوس دغه کم شميره ځوانان دفاع وکړې او خپل ولس خوندي هم کړي نو بيا به ددښمن ددويمې حملې په وخت کې د ولس خوندی کول شونې نه وي. نو همدې فکر په فرانسې کې د ولادت د زيادښت احساس د ليونتوب تر پولو پورې ورساوه او هرې خوا نه ليکوالانو ، ژورنالستانو ، خطيبانو او ددې نه اخوا پوهو علماو او سياست پوهانو په يوه اواز پورته کولو سره وويل چې: (بچې پيدا کړئ ، د نکاح د رسمي بنديزونو پروا مه ساتئ ، هره پيغله يا کونډه چې د بچې د پيدا کولو له پاره خپل رحِم يا ګيډه په خپله خوښه وړاندې کړې ، هيڅ ډول به نه ملامتيږي. بلکه برعکس به د عزت وړ وی.
په دې وخت کې دښځو ازادې غوښتونکو وګړو ته يو طبيعي ځواک تر لاسه شو او ددې فرصت او وخت نه په ګټې اخستو سره يې ، ټول هغه آندونه خپاره کړل چې د شيطان په ځولۍ کې لا تر اوسه هم پاته وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د همغې وخت يو مشهور اخبار ليکونکې چې د (Republical La Lvon) اخبار مدير و په دې موضوع چې په زور زنا کول ولې جرم دې؟ داسې وليکل:
[کله چې غريب وګړې د لوږې له لاسه تنګ شي او په غلا او لوټمارۍ لاس پورې کړي ،نو ويل کيږي چې ده ته ډوډۍ ورکړې نو لوټمارې او غلا به په خپله بنده شي. خو عجيبه خبره دا ده چې کله د همدردۍ او مرستې احساس د جسم د يو ډول طبيعې اړتيا و په خاطر په جوش راځي نو بيا هغه د همدغسې يوې بلې طبيعې همدغومره مهمې اړتيا يعنې محبت له پاره ولې پراختيا نه مومي ؟ لکه څنګه چې غلا د تل له پاره د لوږې د شدت له مخې صورت نيسې په همدې ترتيب هغه څه چې زنا بالجبر (په زور د کومې ښځې ابرو لوټول) او زيات وختونه وژنه د همداسې اړتياو د زياتو او سختو غوښتنو په پايلو کې پيښيږي چې د لوږې او تندې څخه کم طبيعې نه دې .... يو صحتمنده وګړې چې غښتلې او ځوان هم وی خپل شهوت نه شي کنټرولولې ، لکه څنګه چې هغه خپله لوږه ددې وعدې په اساس ، چې په راتلونکې اونۍ کې به غذا را پيدا شي ، نه شې تم کولاې.... په داسې حال کې چې زمونږ په بازارونو کې هر څه په پوره افراط سره موجود دي . ديوا ځوان وګړی شهوانې لوږه همدومره د افسوس وړ ده لکه څومره چې د يو وږې انسان د نس لوږه. لکه څنګه چې يو فقير او غريب ته غذا په مفت ډول ورکول کيږی نو په همدې ډول د بل ډول لوږې څخه چې کوم خلک مرې نو د هغې له پاره هم مونږ ته څه انتظام کول په کار دې].
بس په دې باندې همدومره پوه شئ چې دا کوم د ټوکو ټکالو مضمون نه و. دا په پوره غور سره ليکل شوې و او په پوره تدبير او پوهې سره په فرانسه کې خپور شو او ولوستل شو . په همغه وخت کې د پاريس د پو هنتون د درمل جوړونې په فاکولته کې يو مضمون د (پي ، ايچ ، ډي) د ورکړې په خاطر غوره کړاې شو او په رسمي جريده کې خپور کړې شو چې د هغې يو څو جملې دلته را اخلو.
[مونږ هيله لرو چې هغه ورځ به هم راشي چې مونږ د دروغجنو بهانو او د شرم او حيا د احساس پرته ووايو چې ما ته په شل کلنۍ کې د سوزاک ناروغتيا پيدا شوې وه او لکه څنګه چې تاسې پرته له ويرې او تکلف نه دا وايا ست چې زه يې د ويني د توکولو په خاطر غره ته وليږلم....دا ناروغتيا وې د ژوند څخه د خوند اخيستو قيمت دې چا چې خپله ځوانې په داسې ډول تيره کړه چې د هيڅ ډول ناروغتيا اغيز پرې را ښکاره نه شو نو هغه يو نامکمله وجود دې. هغه دبې زړه توب سره د مزاجي او يا د مذهبي غلط فهمۍ په اساس د دغې طبيعې دندې د سرته رسولو څخه ډډه کړې چې ښايي د هغې په فطری دندو کې تر ټولو لومړنۍ دنده وه.

د(Neo-Malthusian Movement) د غورځنګ ليکنې:

د مخکې تللو تر مخه په هغو افکارو باندې هم نظر اچولو ته اړتيا ده چې د حمل(د کوچنې د پيدا ا ينبت) د مخنيوی د خوزښت په لړ کې منځته راغلې. د اتلسمې پيړۍ په اخر کې ، يعنې هغه وخت چې انګريز اقتصاد پوه (Malthus)مالتهوس د نفوسو د کمښت له پاره د حمل (د کوچنې د پيدا اينبت) د کنټرول وړانديز وکړ نو په همغه وخت کې د هغه په فکر او ذهن کې دا خبره هم نه ګرځيده چې ددې د غه وړانديز به يوه پيړۍ وروسته د زنا او فحش د خپرواې له پاره تر ټولو ستر عامل او مرستندويه ثابت شي. هغه د نفوسو د ډيرښت نه د مخنيوې په خاطر ،په نفس کنټرول او په زيات عمر کې د نکاح کولو مشور ورکړې وه خو د نولسمې پيړۍ په اخر کې چې کله نيومالتهوسي (Neo-Malthusian Movement) غورزنګ سر را پورته کړ نو د هغې بنسټيز اصول دا وو چې د نفس غوښتنې دې په پوره ازادۍ سره تر سره شي او د هغې فطري زيښنه يعنې د اولاد د پيدا ينبت مخه په علمي او طبي لارو چارو سره ونيول شی. ددې غورزنګ د غه وړانديزونو د زنا او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدکارۍ په وړاندې هغه اخري بند هم ورمات کړ چې د ازادو جنسي اړیکو په مخ کې خنډ واقع کیداې شو. ځکه چې اوس یوه ښځه پرته له دې ویرې خپل ځان د یوه سړي په غیږ کې وراچولې شی چې د هغې به اولاد پیدا شي او په هغې به د مسؤلیتونو بار وا چول شي.

دلته د هغې پایلو د بیانولو فرصت نه شته. مونږ یوازې یو څو داسې نمونې وړاندې کوو چې د دنسل د پیدا اینښت د کنټرول (Birth Control) په لیکنو کې ډیرې یادې شوې دې. په دې لیکنو کې چې دمالتوسې غورزنګ پلویانو کوم استدلال کړې هغه په لنډه توګه دادې چې:

[هر انسان په فطري توګه ددرې ډیرو قوي اړتیاو سره مخ کیږي. د غذا اړتیا ، د ارام اړتیا او د شهوت اړتیا. فطرت دغه درې واړه اړتیاوې په انسان کې په پوره ځواکمنۍ سره پیدا کړې دي. او دهغوې په پوره کولو کې یې ځانګړې لذت اینبې دې ، تر څو انسان دهغې د پوره کولولیوال وي. د عقل او منطق غوښتنه داده چې انسان د هغې د پوره کولو له پاره هڅه وکړي. د لمړۍ دوو شیانو په هکله د هغه تګلاره همدا ده خو ددریم په هکله دهغه تګلاره لږ څه توپیر لري. ټولنیزو اخلاقو په هغه بندیز لګولې چې جنسي غوښتنې د نکاح نه پرته باید تر سره نه شي او د هغې نه اخوا یې دا شرط هم پرې اینبې چې د اولاد پیدا اینښت باید تم نه شي. دا ټولې خبرې له یوه سره عبث دي. دعقل او فطرت پر خلاف دي. په خپلو اصولو کې غلطې دي او د انسانیت له پاره د ډیر بد استثمار او زبیښناکۍ سبب ګرځي.]

په دې لکینو کې چې دکومې ودانۍ جوړښت شوې لږ څه هغه هم ووینۍ:

[د جرمنې د سوسیال دیموکرات ګوند مشر (Bebel) ډیر په ډانګ پیبلې توګه لیکي چې:

«ښځې او نارینه حیوانات دي ، نو ایا د حیواناتو په جوړو کې نکاح او بیا د تلپاتې نکاح پوښتنه را پیدا کیداې شي ؟»

ډاکټرډریسډیل (Dr. Drysdale) لیکي چې:

[نږدې د ټولو غوښتنو په خیر محبت هم یو تغییر خوړونکې شیز دې نو هغه د یوې لارې سره ځانګړې کول د فطرت به قوانینو کې ترمیم کول دی. په ځانګړې توګه نوي ځوانان دې بدلون لورته میلان لري او دهغوې دغه رغبت د فطرت د هغې منطقي نظام مطابق دې کوم چې غوښتنه کوې چې زمونږ تجربې باید بې شمیره وي.... ازاد اړیکې د نورو سترو اخلاقو ښکارونده دې ځکه چې هغه د فطرت د قوانینو سره ډیر مطابقت لري. او په دې خاطر هم چې هغه نیغ په نیغه د جذباتو ، احساساتو او بې غرضه محبت او مینې ښکارندوې دی. دکوم میلان او رغبت څخه چې دغه اړیکۍ پیدا کیږي هغه ډیر اخلاقي ارزښت لري نو دا ارزښت کله هغه تجارتي راکړې ورکړې ته په برخه کیږی چې نکاح په حقیقت کې خپل کسب (Prostitution) ګرځوي.]

ګورئ چې اوس تصور او آند بدلیږي ، بلکه سرچپه کیږي. لمړۍ دا هڅه کیدله چې د زړونو څخه دا تصور وکاږي چې ګویا زنا له اخلاقي اړخه یو ناوړه کړچار دې او د ا ثابته کړي چې زنا او نکاح دواړه برابر دي. اوس یو قدم مخته ړدې او نکاح یو معیوب کار او زنا ته د اخلاقي لوړوالي مرتبه ورکوي. لکه چې بل ځاې همدا ډاکټر وایي چې:

[دداسي تدبیرونو غوره کولو ته اړتیا ده چې د واده پرته هم محبت یو معزز شیز و ګرځوي......دا دخوښۍ ځاې دي چې د طلاقو اسانتیا دنکاح رسم و رواج وررور ورو ختم کړي اوس نو نکاح ددوه کسانو تر منځ د یو ځاې ژوند کولو یو داسې تړون دي چې کله هم دواړه خواوې و غواړی هغه له منځه ورلاې شي او دا د جنسي اړیکو یوه سهي لار ده.]

دفرانسي مشهور نومالتوسي مشر پرل روبین (Paulrobin) لیکي چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[په تیرو پېنځه ویشت کالو کې مونږ ته دومره سوبې را په برخه شوې چې د هغې په پایلو کې مو د حرامي(دازادو جنسي اړیکو په واسطه د پیدا شوي) کوچني مور د حلالي کوچني دمور سره په یوه مرتبه کې ودروله. اوس یوازې دومره کمښت پاته دې چې هماغه لومړۍ ډول (حرامیان) کوچنیان پیدا کړل شي تر څو د مقایسې پوښتنه له یوه سره شتون و نه لري.]

د انګلیستان یو مشهور فیلسوف مل په خپل کتاب ازادي(On Liberty) کې په دې خبره ټینګار کوي چې [دداسې خلکو د ودونو څخه باید قانوناً مخنیوی وشی چې هغوی ددې پوره شواهد وړاندې نه کړي چې ګویا هغه د ټول ژوند له پاره کافی وسایل لري.]خو کله چې په انګلستا کې د قحبه (زنا) ځایونو (Prostitution) د مخنیوې پوښتنه را پورته شوه نو بیا همدغې فیلسوف د هغې دله منځه وړلو کلک مخالفت وکړ ، علت یې دا ووایه چې دا په وګړیزه ازادۍ یوه حمله ده او د کسب ګرو سپکاوې او توهین دې. ځکه چې دا دهغې سره د کوچنیانو په خیر سلوک کول دي.

غور وکړئ ، د وګړیزې ازدۍ درنښت په دې خاطر کیږې چې له دې څخه په ګټې اخیستلو سره د زنا کولو له پاره لاره هواره شي. خو که کوم بې عقل دهمدې وګړیزې ازادۍ نه په ګټې اخیستلو سره نکاح کول وغواړي نوداسې وګړي هیڅکله هم ددې وړتیا نه لري چې ازادي دې یې خوندي وساتله شی. دهغې په ازدای کې نه یوازې داچې د قانون مداخله وزغمل شي بلکه دا دازادۍ غوښتوونکی فیلسوف دضمیر په بنسټ ، پخپله یوه مطلوبه لاسته راوړنه ده.

دلته د اخلاقي افکارو انقلاب خپل اخر ته ورسید کوم. چې بد او ناروا وو هغه ښه شو او کوم چې ښه او نیکي وه هغه بد وګرځیده.

زبیښې او پایلې ئې :

لیکنه مخته ځې او دخلکو افکار دهغې پسې وروسته ځغلي. په آخر کې ټولنیز اخلاق ، د ټولنی اصول او دحکومت قوانین ټول مقاومت له لاسه ورکوي. هلته چې یوه نیمه پیړې په پرلپسې توګه فلسفه ، تاریخ ، د پوهې فنون ، ناولوونه ، ډرامې ، هنر او بالاخره ددماغونو دتیارولو او د قالب کول ټول الات د خپل متحد ځواک په واسطه یوازې او یوازې یو فکر او تګلاره د انسان د ذهن او دماغ دریښو ، ریښو سره ښلوي نو بیا هلته په همداسې یو فکر د ټولنې اغیزمن کیدل یو حتمي کار دي او بیا هلته چې د حکومت او ټولو ټولنیزو ګوندونو بنسټ په جمهوري اصولو ولاړ وي داهم شوني نه ده چې د عوامو دفکر د بدلون سره سم قوانین هم تغیر و نه مومي.

صنعتي انقلابونه او اغیزې ئې:

په زړه پورې دا وه چې په همغې وخت کې چې صنعتی انقلاب (Industrial Revolution) منځته راغې، ګن شمیر نور تمدني وسایل هم برابر شول. دغه انقلاب چې په ټولنیز او اقتصادي ژوند کې ئې په مدني ژوند ، د ګټو بدلونونو په راوړلو سره ،کوم اغیز و شیند ، دهمدې اغیز له امله دټولو حالاتو مخه هماغه لوري ته وړل کیده کومی لوري ته چې انقلابي لیکنو د هغې بوتلل غوښتل.

دوګړیزې ازدای په آند ولاړ پانګه وال نظام ته دمشینونو ایجاد اود تولید(Mass Production) امکاناتو ډیر ځواک وربخښلې و. پانګه والو طبقو ستر ستر صنعتي او تجارتي مرکزونه جوړ کړل او دغه مرکزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالاخره په لویو لویو ښارونو بدل شول. د کلیو او بانډو ځخه په سلونو زره اویا په میلیونو انسانان دغې لورې ته د کار موندلو له پاره ورو ورو هڅول شول او همکه را ټول او ځاي په ځاي کړل شول. ژوند کول تر ډیره حده پوې سخت شو. کور، کالي او خوراک او څښاک او د ژوند په ټولونورو اړتیاو باندي اور لګیدل پیل شو. او دا ټول، څه د تمدن په برکت او څه د پانګه والو په هڅو تر سره شول. د عیش او عشرت بې شمیره نور وسایل هم د ژوندانه په اړتیاو کي ورداخل کړل شول. خو پانګه وال نظام د دولت ویش په داسې ډول و نه کړ چي د هغې په واسطه د دغې ټولو اسانتیاوو د لاسته راوړلو وسایل هم په همدغه پیمانه خلکو ته ور ورسیږي. پانګه وال نظام هومره اقتصادي وسایل د عام ولس په واک کي ورنه کړل د کومو د لاس ته راوړلو له پاره چي هغوی ښارونو ته راغلي وو، تر څو د ژوند لمړنۍ اړتیا وي لکه (کور، کالي او ډوډۍ) پرې په اسانۍ سره تر لاسه کړي. دهغې زیبناک یا استثمار پایله دا شوه چي په میره باندي ښځه او په پلار باندي خپل بچیان یو دروند بار وګرځید. هر چاته د خپل ځان ساتل ستونزمن شول. اقتصادي حالات تر دي ځایه خراب شول چي هر وګړي پخپله خپل ځان و ساتي. ځوانو، واده شوو او کونډو ښځو ته په خپله د رزق د پیدا کولو له پاره د کوره وتل ورپیښ شول. او بیا چي کله ددواړو صنفونو تر منځ د اختلاط مواقع او فرصتونه نور هم زیات شول او دهغې فطري زیبښي هم را منځته شوي، نو د همدغې وګړیزي ازادۍ تصور او د اخلاقو نوي فلسفې، پلرونو، لونو، خویندو، وروڼو، میړونو او ښځو ته دا ډاډینه ورکړه چي د ویرې او خوف کومه پراوه و نه ساتي. څه چي کیږي ډیر ښه کیږي. دا را پرزیدل نه دي بلکه پورته والې (Emancipation) دي، دا بد اخلاقي نه بلکه د ژوند نه خوند اخیستل دي. په کومه کنده کي چي پانګه وال تاسې ورغورځوي هغه دوزخ نه دي بلکه جنت دي جنت.

پانګه واله ځان غوښتنه:

بیا خبره په دې پولو کي هم را تاوه نه شوه، د وګړیزي ازادۍ په کوم آند چي د دې پانګه وال نظام بنسټ ایښودل شوي و هغه نظام وګړی ته د هري شوني لاري ځخه د پانګي د پیدا کولو بې قید او شرطه اجازه ورکړه. د اخلاقو دې نوي فلسفې هره هغه طریقه حلاله او پاکیزه وګرځوله چي د هغې په واسطه پانګه او شتمني تر لاسه کړل شي که څه هم د دې لارې د هغه شتمنیدل د نورو ډیرو وګړو په له منځه تللو منتج شي. په همدې ډول د تمدن ټول نظام په داسې یوې لارې جوړښت وموند چي د ټولني له خوا وګړي له هر اړخه ساتل کیدل خو برعکس د وګړي د خپل غرضیونه ټولنه په هیڅ ډول خوندی نه وه. خپل غرضه وګړو ته په ټولني د سپریدو ټولې لارې پرانستي وې. هغوی ټولې انساني بې بسې نابسامانی را ټولې او هغه یې د خپلو شومو اغرضو د (Exploit) استثمارولو له پاره دنوو لارو په څیر استعمالولې. دنموني په توګه:

یو سړي راپورته کیږی او دخپل جیب د ډکولو په خاطر یو زیات شمیر وګړي د شرابو په تلپاتي ناروغی ککړوي، هیڅوک نه شته چي ټولنه د دغه ساري ناروغتیا له جراثیمو څخه و ژغوري.

بل راپورته کیږی او په نړۍ کي د سود خوړلو جال خپروي، هیڅوک نه شته چي دغه ویني زبیښونکي «ژوره» د خلکو د ویني د ښېلو څخه لرې کړي. بلکه برعکس ټول قوانین د همدغې ویني څښونکې ژورې د ګټو د ساتني په خاطر جوړیږي تر څو هیڅوک ورځخه یو ځاڅکی وینه هم خوندي نه کړاي شي.

دریېم را پورته کیږي او هغه د قمار او جوارۍ عجیبې لارې پرانیزي. ان تر دې چي د تجارت هیڅ یوه څانګه هم د قمار او جوارۍ د اغیز څخه خالي نه پریږدي. هیڅوک نه شته چي د دې وبایي خپریدونکي ناروغۍ څخه د انسان اقتصادي ژوند خوندي وساتی. د وګړیزي ازادۍ، سرکښۍ، بغاوت او دښمنۍ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي كرغيږن وخت كې دا شوني نه وه چې د خپل غرضو او ګټه پالو انسانانو نظر د انسان په دې ستري او ډيري زياتي ناتوانۍ «شهوت»......باندي پرى نه وځي ،دكومې د راپارولو له لاري يې چې ډيرې ګټې تر لاسه كولاي شوى . په دې توګه د انسان د دې كمزورتيا او ناتوانۍ څخه ګټه پورته كړاې شوه . د تياتر ، نڅا ، او ګډا په ځايو د فلم جوړوني په مركزونو او .... كې د ټولي راكړې وركړې اساس همدا «شهوانيت» وګرځيد. د حسينو او ښايسته ښځو څخه كار اخيستل پيل شول. هغوي بايد زياتي لوڅي او په زياته را پارونكې توګه دخلكو مخ ته راوړاندي كړى. او په همدې توګه دخلكو شهواني ځواک څومره چې كولاې شي را وپاروي او دهغوي په جيبونو ډاكه واچوي . ځيني نورو خلكو بيا ښځې په كرايه د چلولو تجارت پيل كړ او د قحبه ځايونو (زنا ځايونو) دندې ته يې توجه وكړه او دا كاريې د يوې منظمې بين المللي تجارتي دندې تر پولو پورې ورساوه ، ځينو نورو وګړو د ښكلا او آرايش عجيب عجيب سامانونه را وويستل او هغه يې ښه خپاره كړل تر څو د ښځو پيدا ايښې ښايست ته نوره هم وده وركړي او د ليونتوب تر پولو يې ورواړوي او په دې ترتيب په دواړو لاسو دخلكو جيبونه لوټ او دهغوي دولت را ټول كړي.

ځينو نورو وګړو بيا د لباس نوي شهوت پاروونكې او لوڅ فيشن را وويست. ښكلي ښځې يې په دې خاطر و ګمارلې چې دغه راپارونكې لباس واغوندى او په ټولنه كې وګرځي تر څوله يوه اړخه ځوان كول ځانته متوجه كړ او تر څنګ يې په نورو ځوانو نجونو كې ددې لباس د اغوستني شوق را پيدا كړي او په دې ترتيب د نوو فيشني كاليو جوړونكو د تجارت له پاره د ودې ښه زمينه برابره شي.

ځيني نورو بيا دلوڅو عكسونو خپرول او د فحش مضامينو ليكل يې خپل ځانته د پيسو د پيدا كيدو وسيله جوړه كړه او په دې ترتيب يې عام ولس د اخلاقي جذام او ناسور مرض په ناروغتيا ككړ او دخپلو جيبونو ډكول يې پيل كړل.

په كلار كلار نوبت تر دې ځايه را ورسيد چې د تجارت هيڅ ځانګه د شهوانيت ددې عنصر څخه خالي پاته نه شوه. كه د تجارتي راكړې وركړې ، اعلاناتو او اشتهاراتو ته ځير شئ نو وبه وينئ چې د ښځې لوڅ او يا نيم لوڅ عكس د هغې يوه نه بيليدونكې برخه ګرځيدلې. ان تر دې چې د ښځې پرته اعلان ، اعلان نه ګڼل كيږي. هوټل ، رستورانټ ، شوروم(Show Room) ، او هيڅ ځاې به داسې پيدا نه كړئ چې هلته ښځه ددې غرض په خاطر نه وې ساتلې شوې چې نارينه دې دهغې په لور را جذب كړل شي.

بې وزله ټولنه چې هيڅ ساتونكې نه لري يوازې د يوې لارې دخپلو ګټو ساتنه كولاې شي او هغه دهغوي خپل اخلاقي آند دې. كولاې شي دهمدې آند په واسطه دغه حملې په شا و تمبوي. او ددغه شهوانيت څخه ځان و ژغورى. خو پانګه وال نظام په داسې خامو بنسټونو نه دې ولاړ چې په دې اسانۍ به د هغې د حملې مقا له وكړل شى. هغه د خپل ځان سره يوه مكمله فلسفه او يو شيطاني لښكر لري چې د اخلاقي نظرياتو په ويجاړتيا او له منځه وړلو كې پوره پوره اغيز لري. دقاتل كمال همدا دې چې دكله چې چا د وژلو پسې ځې نو هغه په خپلې خوښې او رغبت سره وژلو ته تيار كړي.

د جمهوري نظام سياست :

غم او مصيبت په دې ځاې هم پاې ته نه رسيږي. ددې نه اخوا د ازادى همدغې آند او فكر په غرب كې جمهوري نظام را و زيږاوه. او بيا همدغه نظام دپورتني اخلاقي انقلاب د سر ته د رسولو يوه ځواكمنه وسيله وګرځيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنوي جمهوريت بنسټيز اصل دادي چې خلک په خپله ځان حاکمان ګڼي او د ځان له پاره پخپله قانون جوړه وي. هرډول قوانين چې غواړي ځانته يې جوړکړي او کوم قوانين چې نه غواړي نو دخپلې خوښې مطابق يې اصلاح کړي او يا يې له منځه يوسي. دهغوي د پاسه کوم داسې ځواک نه شته چې د انساني کمزوروتياو نه پاک وي د کوم په اطاعت کولو چې انسان د بې لارۍ څخه خوندي پاته کيداې شي. دهغوي سره داسې کوم اساسي قانون هم نه شته چې تل پاتې وي او د انسان د لاس وهنې څخه پاک پاته شوې وي او اصول يې د هر ډول اصلاح او ترميم څخه پورته وي. دهغوي سره داسې معيار هم نه شته چې د سهي او غلط د بيلتون له پاره پيمانه وګڼل شي او د انسان غوښتنو اوهوا او هوس سره بدليدونکي نه وي ، بلکه ازاد او ثابت وي. ددې ډول جمهوريت نوي آند انسان بلکل خپلواکه او غير مسؤل ګرځولې او دخپل ځان له پاره يې پخپله شارع کړې او دهر ډول قانون جوړونې حق يې دپرګنو د راې پورې اړوند کړې دې.

دا څرګنده ده چې هر چيرې چې د ټولنيز ژوند ټول قوانين د عمومي فکر تابع وي او چيرې چې حکومت ددې نوې جمهوريت غلام وي نو هلته بيا قانون او سياسي ځواکونه ټولنه د هيڅ ډول اخلاقي فساد څخه نه شی ژغورلې. بلکه ژغورل خو پريږده چې هغه پخپله د ټولنې په تباهۍ اوبربادۍ کې ونډه اخلې. دعمومي رايو د هر بدلون سره سم قانون هم بدليږي ، دحق ، خير او اصلاح هيڅ معيار ددې نه پردته بل نه وي چې ووټ او رايې د چاډيرې زياتې دې. نو که يوه خبره او وړانديز که څه هم هغه ډيره ناپاکه وي خو په عام ولس کې يې منبنت پيدا کړې وي او دسلو څخه يوپنځوس ووټونه يوسي نو هغه د وړانديز ددرجې څخه پورته کيږي او دقانون او تشرع درجې ته رسيږي. ددې بدترينه نمونه دالمان د نازي دور څخه يو پيښه ده. په هغه وخت کې د جرمني يوه ډاکټر ماګنوس هرشفيلډ (Magnus Hirsch Feld) چې د نړۍ د جنسي اصلاح (World League of Sexual Reform) د غونډې رئيس هم پاته شوې د لواطت په حق کې شپږ کاله پرلپسې مبارزه وکړه ، تر دې چې د جمهوريب په واسطه يې دغه حرام کال حلال کړ او د جرمني پارلمان د زياتو رايو په واسطه دا پريکړه وکړه چې اوس دا فعل (لواطت) په دې شرط چې د دواړو خواو په خوښه تر سره شي جرم نه ګڼل کيږی او د مفعول دکوچنيتوب په صورت کې دهغې کوم پالونکي دهغې قانوني اجازه ورکړې وي.

قانون د جمهوريت د غلامۍ په تر سره کولو سره کمزوري شوې دهغې د اوامرو تابعداري کوي خوکه چيرې په تنبلۍ سره کوم کمبنت چې د غلامۍ په تکميل ترې پاته کيږي نو هغه د حکومت اداري پرزې پوره کوي. هغه وګړی چې ددغه جمهوري حکومتونو دندې پرمخ بوزي هغوې د قانون نه د مخه د هغو ليکنو او دهغو اخلاقي فلسفو او دهغو عامو ميلاناتو اغيز منې چې دهغوي په شا وخوا خپرې شوې. دهغې په اساس هره هغه بد اخلاقي په رسمي توګه منل کيږي چې رواج يې عام شوې وي. که څه هم هغه تر اوسه د قانون له مخې ممنوع وخو د عملي نفاذ څخه يې پوليس اوقضا دواړه ځان ژغوری او په دې ترتيب هغه د حلال درجې ته رسيږي. د نمونې په توګه د حمل د اسقاط معاملې ته توجه وکړئ. دا په غربي قوانيو کې تر اوسه پوري ممنوع دې خو هيڅ داسې هيواد نه شته چې هلته دهغې په ډانګ پيلې ارتکاب نه وی شوې. په واده شوو ښځو کې لږ تر لږه پينځه ويشت په سلو کې داسې دي چې يا خو پخپله اسقاط کوي او يا دکوم فني وګړي تر سترګو لاندې . په ناواده شوو ښځو کې ددې تناسب دواده شوو ښځو نه ډير زيات دې. په ځينو ځايو کې د حمل د اسقاط کلبونه جوړ شوي چې ښځې ورته اونيز فيس ورکوي. تر څو د اړتيا په وخت کې ترې د يوه پوه وګړی خدمات تر لاسه کړاې شي. په لندن کې يو زيات شمير (نرسنګ هوم) جوړ شوې چې زيات شمير ناروغان يې هماغه دې چې د حمل اسقاط يې کړې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

(په دې هکله پروفيسو جوډ په خپل کتاب «Guide to Modera Wickedness » کې ډېر حقايق څپاره کړي دي ، د نورو زيات پوهاوى په خاطر هلته مراجعه وکړئ).
خو ددې سره د انګليس په قانون کې د حمل ضايع کول جرم ليکل شوې دې.

حقايق او شواهد :

اوس غواړم خپله خبره وغځوم او وڅيړم چې دغه درې واړه شيان يعنې نوې اخلاقي آندونه ، مدني پانګه وال نظام او سياسي جمهوري نظام درې واړه يو ځاې په څه ډول تولنيز اخلاق او د ښځې او نارينه تر منځ جنسي اړيکي اغيزمنې کوي . او په حقيقت کې دغې څخه څه ډول پايلي را ولاړيږي. څرنګه چې تر اوسه پورې ما ډېر د فرانسې نوم اخستې ، ځکه چې دهمدغه ځايه د دغې غورزنګ پيلامه شوې وه نو په همدې خاطر زه غواړم په خپل څېړنه کې د فرانسې تولنه د شاهد او ګواه په ډول را وړاندې کړم.
[ما په دې هکله ډېر معلومات د فرانسې د يوه ستر پوه پول بيرو (Paul Bureau) د کتاب (Towards Moral Bankruptcy) څخه چې په ۱۹۲۵ زيږديز کال کې په لندن کې خپور شوې ، تر لاسه کړې دي.]

د اخلاقي احساس بې کاره کيدل:

په مخکينو پاڼو کې چې د کومو افکارو يادونه وشوه دهغې د خپرولو لمړنۍ اغيز دا و چې په صنفي کړو وړو کې د خلکو اخلاقي احساس مفلوج (شل) پاته شو. شرم ، حيا ، غيرت او شرافت ورځ په ورځ د تړې تم کيدو په لور روان و. دنکاح او بدکارۍ تميز له منځه ولاړ او زنا يو پاک عمل وګرځيد ځکه اوس هغه خلکو ته داسې کوم عيب نه ښکاري چې پټ يې کړي.
د نولسمې پيړۍ تر نيمائې بلکه تر اخره پورې د عامو فرانسويانو په اخلاقي آند کې يوازې همدومره بدلونونه راغلل چې د نارينه و له پاره زنا بلکل يو معمولي اوفطري عمل ګڼل کيده. مور ، پلار به د خپلو ځوانو زامنو خپل سري (په دې شرط چې هغه دخبيثه ناروغيو سبب و نه ګرځي او يا د پوليسي قوانينو خلاف عمل و نه کړي) په خوښۍ سره زغمله. بلکه که هغه به په مادى توګه ګټوره وه نو په هغې به يې خوښي هم ښووله. دهغوې په فکر د نکاح پرته د کومې ښځې سره اړيکي کوم عيبجن کار نه و. داسې نمونې هم شته چې موروپلار خپل ځوان زامن په خپله هڅولې چې د کومې اغيزمنې او مالدراې کورنۍ د ښځې سره اړيکي تينګ کړي او خپله را تلونکې ددې لارې روښانه کړي. خو تر دې وخته پورې دښځې په هکله فکر ددې نه ډېر توپير درلود. ځکه چې د ښځو عصمت په هر حال يو ارزښتناکه متاع ګڼل کيده. هماغه مورو پلار چې د خپل ځوان زوې خپل سري يې د ځوانۍ يو ترنګ ګاڼه ، خو د خپلې لور په لمن يې داغ هم نه شو زغملې. لکه څنګه چې بد کاره سړي بې عيبه ګڼل کيده بدکاره ښځه هغسې بې عيبه نه ګڼل کيده. د فاحشو ښځو يادونه به په پوره ذلت سره کيده. په همدې توګه د ښځې او نر تر منځ اخلاقي مسؤليتونه هم برابر نه و.
د ميره بدکاري زغمل کيده خو د ښځې بدکاري ډېر معيوب اوکر غيړن عمل ګڼل کيده. د شلمې پيړۍ په راتلو سره دا حالت بدل شو. د ښځو د ازادۍ غورزنګ چې د ښځې او نر د اخلاقي برابرۍ په خاطر کومه شپيلۍ ووهله دهغې اغيز دا شو چې خلکو د ښځو بدکاري هم د عيب نه داسې پاک کار و ګاڼه لکه څنګه يې چې د نارينه و ګاڼه او دنکاح پرته دکوم سړي سره د ښځې اړيکي ټينګيدل کوم داسې فعل پاته نه شو چې دهغې عزت او شرافت ترې زيانمن شي.
پول بيرو (Paul Bureau) ليکي چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[نه يوائې په لويو لويو ښارونو کې ، بلکه د فرانسې په کليو او بانډو کې هم ځوان نسل دا اصول مني چې که چيرې مونږ پاک نه اوسو نو د خپلې کوژده شوې ښځه هم بايد د پاکۍ او عفت اميد ونلرو . په برګنډۍ ، بون او نرورو سيمو کې اوس دا يوه عامه خبره ده چې يوه نجلۍ د واده تر مخه زياتې «دوستۍ او انډيوالۍ» کولاې شي او د واده په وخت کې د خپل زلمي ښځه د خپل پخوانې ژوند د پټولو هيڅ اړتيا نه لري. د نجونو نږدې خپلوان هم د نجونو په بدلمنۍ باندې کوم خجالت نه باسي. هغوی د هغې د دوستيو يادونه په خپلو غونډو کې داسې کوي لکه څوک چې د لوبو او يا ورځنۍ ژوند به هکله خبرې کوي.]

[د واده په وخت کې يوازې دا نه چې ميړه د خپلې ښځې د تير ژوند په هکله معلومات لري بلکه د هغې هغه ټول دوستان هم پيژني چې هر وخت به يې د هغې د جسم څخه خوند اولذت اخيست. دا هڅه کوي چې څوک دا ګمان هم و نه کړی چې ګويا هغې ته د خپلې نوې ښځې په کړو وړو څه ډول نيوکه شته]

مخته ليکي چې:

«په فرانسه کې د منځنۍ درجې د زده کړو خاوندانو کې د غه حالت په زښته زياته توګه ليدل کيږی. اوس په هغې کې کوم غير معموليت نه دې پاته چې د کومې ښه کورنۍ روڼ اندې نجلۍ چې په کوم دفتر يا تجارتي مرکز کې کار کوي او په ښه ټولنه کې ناسته پاسته لري د کوم ځوان سره اشنا شي او د هغې سره يو ځاې واوسي. اوس دې ته بلکل اړتيا نه شته چې هغوی دې په خپل منځ کې واده وکړي ،ځکه چې دواړه د واده پرته ژوند ته د لمړيتوب حق ورکوي. او دا په دې خاطر چې د دواړو د زړونو د لګيدو او بيا وروسته د بيليدو او په بل کوم ځاې کې د زړه د لګيدو ازادي ورته په برخه وی. په ټولنه کې د هغوی اړيکې به همد غه بڼه ټولو ته روښانه وي. نه يې هغوی خپله د خپل ځان په هکله د پټولو هڅه کوی او نه نور د هغوی په دغسې ژوند کې څه بدې احساسوي. په لمړيو وختو کې دغه تګلاره په فابريکو کې کارکوونکو وکړو پيل کړه مګر اوس دا خبره په روڼ آندو او پورته طبقو کې عامه ګرځيدلې ، او په ټولنيز ژوند کې يې همغسې ځاې نيولې لکه څنګه يې چې تر مخه په نکاح کولو کې نيولې و.(۹۲-۹۴ مخونه)»

دغه ډول ملګرې اوس پرته له کومې ستونزې منل کيږي. د فرانسې د پوهنتون د قانون استاد «موسو برتليمي (M- Berthelemy)»ليکي چې:

[په کلار کلار ملګرې ته همغسې قانوني حيثيت تر لاسه کيږی چې پخوا ښځې ته ور په برخه و. په پارلمان کې اوس په دې خبرې بحث او څيړنه کيږي ، حکومت د هغوی د ګټو د ساتلو له پاره هڅه کوي. د يوه عسکر ملګرې (معشوقې) ته همغو مره نفقه ورکول کيږی لکه څومره يې چې ښځې ته ورکول کيږی. که چيرې عسکر و مړی نو ملګرې (معشوقې) ته يې همغومره تقاعد ورپه برخه کيږي څومره چې د هغې منکوحې ښځې ته. په فرانسوې اخلاقياتو کې د زنا د نه معيوب کيدلو اندازه د دې نمونې د يادولو نه په ډيره څرګنده توګه معلوميدا ې شي چې په (۱۹۱۸ ز) کې د يوه مکتب معلمه د پيغلتوب په وخت کې حامله شوه ، د ښوونې او روزنې په اداري کې د پخوانيو فکرونو خاوندان هم موجود و . هغوی لږ څه غږونه پورته کړل او د هغې په دغه کار يې نيوکې وکړې. د هغوی په دې نيوکو د معززينو يو هيئت د ښوونې او روزنې اداري ته حاضر شو او د دغه لاندې درنو دلايلو په وړاندې کولو سره يې د معلمې معامله حل کړه:

د چا په شخصي ژوند کې د خلکو کار څه دې ؟

هغې د کوم جرم ارتکاب کړې دې ؟

ايا د نکاح پرته مورکيدل ډيره جمهوري لاره نه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په فرانسوي پوځ کې عسکرو ته دا ښوونه کیږي چې د خبیثه ناروغیو څخه د خوندي پاته کیدو او د حمل د مخنیوی له پاره باید څه ډول کاموونه واخستل شي ؟ یعني دا خبره حتمي ده چې هر عسکر به زنا کوي . په (۱۹۱۹ ز) کال د مۍ په دریېمه د فرانسې د (۱۲۷ مې) فرقې قومندان د عسکرو په نوم یو پیغام ولیکه چې د هغې الفاظ په دې توګه دي:

[داسې بریښي چې په عسکري زنا ځایو نو باندې د ټوپک لرونکو عسکرو د هجوم له امله د سپور او پلي ځواک عسکرو ته ستونزې پیدا شوي . هغوې شکایت کوي چې ټوپکوالا و په زنا ځایونو اجاره کړې ده او نور هلته نه ورپریږدي. د عسکري قواو عمومي قوماندانۍ هڅه کوي چې د ښځو په شمیر کې ډیروالي راوړي خو تر څو چې دا شمیره زیاتیږي ټوپک والاو ته لارښوونه کیږي چې ډیر زیات د ننه پاته نه شي او خپلې جنسي غوښتنې دې په بیړه تر سره کړي.]

فکر وکړئ چې دا اعلان د نړۍ د یوه پر مختللي هیوا د عسکري قواو د قوماندانۍ څخه په ځانګړې توګه صادریږي. ددې معنې داده چې په اخلاقي توګه د زنا د معیوب ګڼل کیدو وهم او ویره هم د هغوې په زړونو او دماغونو کې باقي پاته نه ده. ټولنه ، قانون او حکومت ټول ددې آند او فکر څخه خالي شوي دي[۱]

ددویمې نړیوالې جګړې څخه لږ پخوا په فرانسې کې یوه مؤسسه په دې خاطر جوړه شوې وه چې هره ښځه چې د خپل چاپیریال ، مالي کیفیت او عادی اخلاقو له اړخه هر څنګه وې باید د یوې تجربې له پاره تیاره کړل شي . هر څوک چې د کومې ښځې سره اړیکې ټینګول غواړي هغه دې همدومره وکړي چې د هغې ښځې نوم او ادرس دې و ښیي او پنځه ویشت فرانکه دې د وړاندې څخه اداري ته تحویل کړي. د هغې وروسته د هغې ښځې راضي کول د همدغې اداري کار دي.

ددې د نوملړ(Regester) دلیدلو څخه دا په ډاګه کیږي چې د فرانسې د ټولنې هیڅ داسې طبقه نه شته چې یو زیات شمیر خلکو یې په دغه کته ور تجارت کې برخه نه وې اخیستې ،او دا ټوله را راکړه ورکړه دحکومت د سترګو لاندې کیده (پول بیرو ۱۴ مخ)

ددې اخلاقي ذلت لنډیز دا دی چې د فرانسې په زیاتو ولسوالیو سترو ښارونو کې د ډیرو نژدط خپلوانو تر منځ ان ترې چې د پلار او لور او ورور او خور تر منځ د دغه ډول شهواني اړیکو جوړښت کومه ځانګړې پیښه نه بریښي.

---

(۱) دهغه د عسکري ځواک چې غه حال وي نو تاسې فکر وکړئ چې هغوی کوم هیواد ته فاتحانه داخلیږي نو دهغوې په لاسو د یوه مغلوب ولس په ابرو او عزت به څه لوبې نه کیږي دا ددوي له نظره د عسکري اخلاقو معیار دي. خو د قران معیار بیا داسې دي چې وایي «الذین ان مکناهم في الارض اقاموا الصلوة و آتوا الزکاة و أمروا بالمعروف و نهوا عن المنکر و لله عاقبة الامور .» [که چیرې مونږ هغوې ته په ځمکه د حکومت واګې په لاس ورکړو نو هغوې بیا د لمانځه او زکات نظام جوړوي او د نیکۍ حکم به کوي او له بدو به منه کوي او د ټولو چارو پاي د الله په لاس کې ده.]

یو هغه عسکر دي چې پر ځمکه پر لاره بد مغزه او دمغرور په خیر ګرځي او بل هغه دی چې په دې خاطر یې سر په لاس کې نیولي چې د انساني اخلاقو ساتنه وکړي او نړۍ ته د پاکوالي درس ورکړي. نو ایا انسان دومره ړوند شوي چې ددواړو تر منځ توپیر نه شي کولاي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دبدکارۍ ډیربښت :

د نړیوالي جګړې تر مخه د فرانسې د هیواد لوي قانون پوه موسیو بیلوټ (M. Bulot) په خپل را پور کې د هغو ښځو شمیر چې خپل جسمونه نوروته په کرایه ورکوي د پنځه لکو څخه زیات ښوولي. خو دهغې ځاې د بازار ښځې د هندوستان د لوېې وچې په کسب ګرو فاحشو باندې مه قیاسوئ. ځکه چې هغه یو پر مختللي هیواد دې ټول کارونه یې په پوره ظرافت او تنظیم سره په ډیره ښه توګه مخته روان دی. هلته په دې کسب او دندو کې د اعلان او اشتهار څخه ډیره ستره ګټه اخستل کیږی. اخبار ، پوست کارډ ، ټیلې فون او شخصې بلن لیکونه او .... ټولې لارې د اخیستونکو د توجه د را ګرځولو په خاطر استعمالیږي، او ټولنه په دې کار د چا ضمیر او او احساس نه ملامتوي. بلکه دې کار کې چې کومو ښځو ته زیاته سوبه وربه برخه کیږی نو بیا هغوې دملکې سیاست او اقتصاد په ډګرونو کې او د هیواد د لوړرتبه خلکو تر منځ د ډیرواک او ځواک خاوندانې وی ، دا همغسې پرمختګ دې چې یو وخت د یونان په تمدن کې دغه ډول ښځو ته ور په برخه شوې و.

دفرانسې د سنا د غونډې یوه غړې (موسیو فرناند دریفوز M. Ferdinand Dreyfus) د اوس نه څو کاله پخوا لیکلې و چې د قحبه ځایو کسب اوس یو انفرادې کسب نه دې بلکه ددې اداراې څخه چې ځومره سترې مالې ګټې تر لاسه کیږی دهغې په اساس اوس دغه یو تجارت (Business and organized Industry) او یو منظم کسب ګرځیدلې دې. دهغې د خامو موادو تیاروونکې ایجنټان نور دې. سفرې ایجنټان یې جدا دې. ددې تجارت له پاره اوس ستر ستر مارکیټونه موجود دې. ځوانې نجونې او کم عمره نجونې هغه تجارتې مال دې چې هم واردیږي اوهم صادریږي. خو په دې هکله د لسو کالونه د کم عمرو نجونو غوښتنه زیاته ده. پول بیرو لیکي چې:

[دا یو ډیر مظبوط نظام دې چې په ډیره منظمه توګه د معاش لرونکو مسؤلینو او کارکوونکو له پلوه پر مخ ځي. د قلم خاوندان او خپروونکې اداراې(Publicist)، خطیبان او واعظان ، ډاکټران او قابلې (Mid Wives) او تجارتې سیاحان ددې اداراې اساسي غړې دی او ددې د اشتهار او اعلان له پاره د نوو طریقو څخه کار اخیستل کیږی]

د فحش ددې مرکزونو تر څنګ په هوټلونو ، رستورانونو او د ډانس او نڅا په ځایونو کې هم په ډانګ پیلې توګه د قحبه ګرۍ کاروبار کیږې او په ځینو وختونو کې د انتهاې تیرې او قساوت تر پولو رسیږي. په ۱۹۱۲ زیږدیز کال کې یو ځل د شرقې فرانسې د ښاروالۍ د رئیس په مداخلې سره د یو ې داسې نجلۍ ژوند وژغورل شو چې د په یوې ورځې د ۷۲ اخیستونکو سره مخ شوې وه او نور خریداران یې لا تر اوسه په قطار کې ولاړ و. دوېمې نړیوالۍ جګړې ته دا شرف ور په برخه شو چې د تجارتې قحبه ځایو تر څنګ ئې خیراتې قحبه ځایونه هم پرانستل . دجنګ او جګړې په وخت کې په وطن مینو ښځو د فرانسې د ځمکې څخه ددفاع په خاطر د جنګیدونکو ځوانانو د زړه د اخلاصه خدمت وکړ او هغوې ته ددې خدمت په بدل کې له یوه اړخه بې پلاره بچې په لاس ورغلل او له بله اړخه ورته د مقدس جنګ د میندو (War-God Mother) عزتمند لقب ورکړ شو. دا داسې یو حیرانونکی خیال دې چې زمونږ ژبه یې د ژباړې څخه هم عاجزه ده.

دې ښځو به منظمه توګه قحبه ګرې پیل کړه او دهغې سره بسپنه کول یو اخلاقي کړنلاره وګرځیده. ورځنیو سترو سترو اخبارونو او په ځانګړې توګه د فرانسې دوه مشهوررو تصویرې جریدو فنتاسیون (Fantasion)

(c) ketabton.com: The Digital Library

او لاوي پاريزان(La Vie Parisienne) د هغوي په لور د نارينه و د توجه په ورګرځولو کې ستر رول لوبولې دي. په ۱۹۱۷ ز کال کې د وروسته ياد شوي اخبار يوه ګڼه ددې ښځو په ۹۹ اعلانونو ډکه وه.

دشهوانيت او بې حيايۍ توپان :

دفحش اوبدکارۍ دغه ډيرښت او په خلکو کې دهغې منښت چې دکوومو شهواني څپو دراپارولو په پايلو کې منځته راغي هغه د هغو جنسي ليکنو ، لوڅو انځورونو ، سينما ګانو ، تيارترونو ، دګډا ، نڅا او لوڅوالي د هغه ډيرښت پايلې دي چې په ټولنه کې په څرګنده توګه شتون لري. دځان غوښتو او ګټه پالو پانګه والو يو لوی لښکر دهمدې لارې د خلکو د شهواني قوې د راپارولو پسې لګيدلې او ددې لارې څخه اوس خپل کارو بار ته وده ورکوي. ورځني او اونيز اخبارونه ، انځوريزې جريدې او مياشتنۍ او نيمه مياشتنۍ مجلې تر اخري پولو پورې فحش مضامين او شرمناکه تصويرونه خپروي. او دا ځکه چې د خپرونو د تيراژ د لوړولو دا تر ټولو اغيزمنه وسيله ده. په دې کار کې اعلې درجه ذهانت ، هوښياري او سيکالوجي په کار اچول کيږي تر څو ښکار په هيڅ صورت د پنجې څخه و نه وځي. ددې تر څنګ په جنسي مسايلو باندې ډيرې ناپاکه ليکنې ، د ورو رسالو او يا کتانو په شکل کې را وځي چې هر چاپ يې دپنځو سو زرونه زيات وي. ان تردې چې ځينې چاپ ځايونه يوازې او يوازې دهمدې له پاره ځانګړې کړل شوی دي او ځينې داسې د قلم خاوندان هم شته چې دهمدې لارې د عزت او شهرت مقام ته رسيدلې دي. اوس د فحش کتاب ليکل د هيچا له پاره دبې عزتۍ خبره نه ده. بلکه که کتاب مقبوليت پيدا کړي نو داسې ليکونکې بيا د فرانسې د اکاډومۍ غړی يا لږ تر لږه د (Corix De Honneus) ورګرځي.

واکمنان دغه ټول حالات په سړه سنيه ګاري ، کله چې ډير د شرم نه ډک څه خپاره شي نو پوليس په ډيره ناخوښۍ سره دهغې پوښتنه کوی خو د پراخه زړه قاضيان دغه ډول مجرمينو ته يوازې يوه انتباه ورکوي. ځکه چې کوم وګړي چې د قضاوت په ګدۍ ناست دې هغوي پخپله ددغسې ليکنو څخه خوند اخلي ، ان تر دې چې د ځينو قاضيانو قلمونه هم په همداسې کثافت کې ککړ دي. خو که چيرې په اتفاقي ډول کوم قاضي د «پخواني يا زوړ فکر خاوند» په دې کار د نقد ګوته کيږدی نو بيا د قلم خاوندان ، اديبان او ټول په دې هکله مداخله کوي او اخبارونه په يوه اواز ليکي چې د ليک اولوست دپرمختګ له پاره ازاده فضا په کار ده اود پخوانيو پيړيو په څير د اخلاقي بنديزونو معنې داده چې د لطيفه فنونو په مرۍ منګلې ښخې کړل شي.

اوس نو ووينئ چې ددې لطيفه فنونو پر مختګ څه ډول صورت نيسي. ددې د خپريدو يوه ستره برخه دهغه لوڅو عکسونو او عملي انځورونو په بڼه ده چې په لکونو البومونه يې تيارېږي او نه يوازې په بارازونو ، هوټلونو او دچايو په ځايونو کې بلکه په مکتبونو او ليسو او پوهنتونو کې هم خپرول کيږي.

اميل پوريسي(Emil Poureisy) چې د فحاشۍ د بنديدلو د ټولنې په دريمه غونډه کې کوم راپور ولوست په هغې کې يې کښلي دي چې :

[دا نا پاکه انځورونه دخلکو په حواسو کې ډير سخت توپان او کشمکش را پيدا کوی او خپل بدقسمته اخستونکي داسې جرايمو ته راکاږي چې په آند او فکر کې يې هم نه راځي. په ځانګړې توګه په ځوانانو هلکانو او ځوانونجونو کې دهغې بده اغيزه د حد نه زياته ده. د ډيرو مکتبونو او ليسو حيثيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهمدغسي اعمالو په واسطه په اخلاقي او جسماني توګه دتباهۍ سره مخ شوي په ځانګړي توګه د نجونو له پاره ددې نه زيات غارت کوونکي لوټونکي بل څه نه شي کيدا ی.]
دهمدغي لطيفه فنونو په خدمت کې تياتر، سينما ، موزيک ځايونه او قهوه ځايونه ټول فعاله رول ادا کوی.
هغه ډرامې چې د فرانسې لوړ پوړي طبقې په پوره علاقې او مينې سره وينې او ليکونکو او تمثيلونکو ته يې افرين او شاباس وايي پرته له شکه ټولې د شهوانيت نه ډکې دې او دهغوی ځانګړتياوې دادي چې هغه کرچار (کريکټر) چې په اخلاقي توګه ډير بد دې هغه په ډيره ښه توګه تمثيل او د يوه ډير اعلي کرچار(کرکټر) په توګه يې دهغوی تر مخ ږدی.
د پول بيرو دخبرې په اساس: [د (۳۰-۴۰) کالو راهيسې زموږ ډرامه ليکونکي چې مونږته د ژوند کوم آنځور وړاندې کوی دهغې شخه په ډاګه ښکاري چې زموږ په ټولنه کې ټولې واده شوې جوړې خاينې دې او د ازداواجي وفاداريو څخه عارې دي. يا خو ميړه بې عقله دې او يا دښځې له پاره د ځان بلا. او دښځې بهترين صفت که چيرې کوم يو وي نو هغه به داوي چې هر وخت د ميړه نه زړه بدې او د نورو سره به ددوستۍ په لټه کې وی.]
کله چې د پورته طبقې د تياترونو دغه حال وی نو دعمومي تياترونو او تفريح ځايو به څه حال وي؟ ډير بد اواره خلک چې دکومو کړو وړو ، د ژبې دنرمښت ، لوڅ توب او فحاشت څخه ډاډ من وي هغه پرته له څه شرم و حيا هلته را وړاندې کوي او خلکو ته د اعلاناتو په واسطه دا ډاډ ورکول کيږی چې هر څه چې ستاسي شهواني تنده ماتوی هغه ټول دلته حاضر دي. زموږ ستيج د تکلف نه پاک او په حقيقت(**Realistic**) ولاړ دي.
اميل پورې په خپل کتاب کې زيات شمر مثالونه بيان کړي چې د مختلفو تفريح ځايو څخه يې را ټول کړی او د تهجی د حروفو په پرده کې يې را نغشتی دي. دنمونې په توګه:
«ب» کې د يوې لوبغاړې سندرې ، خبرې اترې(**Monologues**) او حرکات په اخري درجه د فحش وو او هغه شاليد چې په پردې باندې مخته راته نو هغه د جنسي اختلاط اخري درجو ته رسيده. د زرو کسانو نه زيات کتونکي موجود وو ، چې شرفا هم په کې تر سترګو کيدل. او ټولو د بې هوشۍ په حال کې د افرين او شاباش اوازونه پورته کول.
«ن» کې وړې سندرې او دهغې تر منځ وړې وړې خبرې او دهغی سره خوځيدل را خوځيدل د بې شرمۍ انتها ته رسيدلې و. کوچنيان د خپلو والدينو سره ناست ، دغه تماشايې کتله او په پوره جذبې سره يې هرې بې شرمۍ ته لاسونه پړکول.
«ل» د حاضرينو هجوم پنځه ځله زوګ پورته کړ او داسې يوه لوبغاړې يې بيا را وغوښتله چې خپله لوبه يې په يوه ډيره فحشه سندره باندې پای ته رسوله.
«ر» کې تماشاچيانو بيا بيا دهمدغسې يوې لوبغاړې نه غوښتنه کوله چې يو ډير فحش حرکت بيا بيا تکرار کړي. اخر هغې په ناخوښۍ سره وويل ، (تاسو څومره بې شرمه ياست نه وينۍ چې په هال کې کوچنيان هم ناست دې) ددې خبرو په ويلو سره يې خپل ځای پريښود. دا دومره فحش کار و چې هغه فاحشې يې هم د بيا تکرار ولو زغم نه درلود.
«ز»ټولو تماشاچيانو د تماشا نه وروسته په لوبغاړو باندې لاټرې واچوله او دغه دلاټرې ټکټ په لس لس سانيم باندې پلور کيده ، د هرچا په نوم به چې د کومې لوبغاړې نوم را ووت نو هغه به دهغې سره شپه سبا کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پول بیرو لیکي چي: [ډیروخت به په ستېیج باندي بلکل لوڅي ښځي راوتلي چي پر وجود به يې د کاليو يو تار هم شتون نه درلود.]
ډولف بریسان(Adolphe Briason)یو ځل د فرانسي په يوه مشهور اخبار (Tamps) کې په دې شیانو احتجاج وکړاو ویې لیکل چي اوس يوازي همدومره پاته دي چي په ستیج باندې د ښځې او نر جنسی عمل و ښوول شي. او دا ریښتیا ده چي د فن تکمیل به بیا په همغه وخت کې تر سره شي.
د حمل د منه کولو غورځنګ او د (Sexual Science) تش په نامه د جنسي علومو طبي لیکنو هم د بي حیايي او فحش په خپرولو او دخلکو د اخلاقو په خرابولو کي لویه ونډه درلوده. په عمومي غونډو کي دویناو او په مطبوعاتو کي د انځورونو او څیړونکو خبرو کي د حمل او د حمل نه د منه کونکو الاتو دا ستعمال د لارو چارو په هکله هغه تفصیلات په ډانګ پیلي الفاظو سره د خلکو په مخ کي بیا نیدل چي د هغي نه زیات بیا هیڅ شي نه پاته کیده چي تشریح يې وشي. په همدي ترتیب په جنسی کتابونو کي تر اخره پوري د بدن تشریح داسي تر سره کیده چي د جنسي کړو وړو په هکله تري هیڅ پټ نه پاته کیدل. په ښکاره توګه يې په دغه ټولو شیانو د ساينس پرده و غوړوله ، تر څو د نیوکو نه پورته وي. بلکه نور هم پر مختګ ورکړي او دغه کار د خلکو دخدمت په نامه یاد کړي. او علت يې دا بیا ن کړل شی چي مونږ خو خلک په جنسي عمل کي دغلطیو څخه ژغورو. خو حقیقت دادي چي دي لیکنو او دغه ډول ښووني او روزني په ښځو ، نرو او ځوانانو کي ډیره کاواکه بي حیايي را پیدا کړه او د همدغي په برکت نن نوبت دي ځاي ته رارسیدلي چي يوه ځوانه نجلۍ چي په مکتب کي درس وايي او تر اوسه د بلوغ مرحلي ته هم نه وي رسیدلي خو د جنسي اړیکو په هکله د ومره معلومات لري چي یو وخت واده شوو ښځو ته هم نه و وریه برخه.
همدا حال د نابالغه تنکو ځوانانو هم دي د هغوي جذبات دوخته مخکي را بیدا ریږي په هغوی کي د جنسي تجربي شوق را ولاړیږی او دځوانۍ مرحلي ته د رسیدو تر مخه خپل ځان د نفس د غوښتنو په غیږ کي ور غورځوي. په داسي حال کي چي د نکاح له پاره یو حد ټاکل شوي خو ددي تجربو له پاره هیڅ حد نه شته. د ١٢ کلنۍ یا ١٣ کلنۍ څخه ددي کار لړی پیلیږي.

دولس دبربادی نښي :

هلته چي بد اخلاقي ، نفسي غوښتني او د جسماني لذت غلامي تردي پولو پوري رسیدلي وي او هلته چي ښځه ، نر ، ځوان او زوړ ، ټول په عیش و عشرت کي دومره ډوب شوي وي چیري چي انسان د شهوانیت اغیز د خپل حال نه بیرون را باسي نو په داسي ځاي کي د ولس د هلاکت او بربادیدو طبیعي اسباب پخپله برابریږي. نو بیا چي خلک ددغسي (علي شفاحفرة من النار) را پرزیدو او راپریوتو په لار د روانو ولسونو لوړه الوتنه ګوري نو فکر کوي چي دهغو عیش پالنه د هغوي د پرمختګ تر مخه خنډ شوي نه ده ، بلکه بر عکس يې کومک ورسره کړي او دا چي یو ولس هغه وخت د لوړي الوتني ځاي ته رسیږي چي هغوي د لذت او خوند اخستني هغه پورته پوړی ته ځان ورسوي. خو دا ډیره غلطه زیبینه ده. هلته چي د تعمیر او تخریب ځواکونه یو ځاي مصروف وی او په مجموعي ډول د تعمیر نښي ښکاره په نظر را ځي نو هلته بیا تخریبي ځواکونه هم د تعمیري وسایلو په ډله کي شمیرل دهغو وګړو کار دي چي عقل يې له لاسه ورکړي وی ، دنموني په توګه که یو هوښیار تاجر د خپل استعداد او ذهانت په اساس په لکونو روپۍ ګټي. او دهغي تر څنګ هغه په شرابو ، جوارۍ او عیاشۍ کي هم ککړ وي ، نو تاسي به څومره غلطي وکړئ چي دهغي د ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

دواړه اړخونه د هغې د خوشحالۍ او پر مختګ په وسايلو کې و شميرې. په حقيقت کې د هغې لومړنۍ صفت دهغې د خوښۍ او دويم صفت يې په تخريب کې کار کوي. که چيرې د لومړي صفت په اساس تعمير جوړېښت مومي نو ددې معنې دا نه ده چې دويم صفت (تخريبي ځواک) دهغه په ژوند کې کوم اغيز نه لري. که لږ ژور و ګورو نو درک به کړو چې په اصل کې دغه تخريبي قوتونه د هغې د ذهن او وجود ځواک په کلار کلار خوري. دهغې په زحمت سره ګټلې دولت ترې غلا کوي او په تدريج سره دهغې د برباديو پسې ننېتې وی او هر وخت ددې انتظار کوي چې کله به پرې اخري حمله کوی تر څو د تل له پاره يې کار ورفيصله کړي . په دې هکله د جوارۍ يا قمار شيطان هر وخت د هغه تولزيار په يوې ثانيه کې لوټولې او چوروليږ شي او هغه دهمدغې ثانيي انتظار کوي ، د شرابو ځښلو شيطان د بې هوشۍ په حالت کې په هغې داسې يوه غلطي کولې شي چې په هغه سره يې د هر څه خلاص کړي . د بدکارۍ شيطان هم همداسې په مورچل کې ناست وي چې هغه هر وخت د ځان په وژلو يا دبل په وژلو د تباهۍ په کنده کې ورټيل وهي. نو ايا تاسې ګمان کولې شئ چې دداسې سترو سترو شياطينو په پنجو کې د راګير انسان د پر مختګ به څه حال وي؟

په همدې ترتيب يو ولس در واخلئ ، هغه د تعميري ځواکونو په بنسټ پر مختګ کوي خو د صحيح لارې د نه ميندلو په صورت کې د څو قدمه مخې تګ وروسته پخپله خپل ځانته تخريبي وسايل برابروي. تر يوه وخته پورې تعميري ځواکونه په خپل قوت سره دهغې د مخکې تللو هڅه کوي. مګر ددې سره سم تخريبي ځواکونه دهغې د ژوند قوت دهغې د وجود په داخل کې د لرګي د وابنه د چينجو په ډول له منځه وړي ، تر هغې پورې چې دهغې منځ دومره دخالي کړي چې يوه ناڅاپي پيښه د هغې د عظمت ثلې د ځمکې سره ځمکه کړي.

دلته مونږ په لنډه توګه د هلاکت او بربادېدو د هغو سترو سترو عواملو او لاملونو يادونه کوو چې دفرانسې د ولس غلط اجتماعي نظام دهغوې له پاره را پيدا کړي:

د جسماني ځواکونو ځوړتيا :

دشهوانيت ددې تسلط لومړنۍ پايلې دا شوې چې د فرانسويانو جسماني قوتونه ورو ورو د تنزل او ځوړتيا په لور روان شول. د فرانسې د ولس اعصاب د تلپاتې هيجانونو په پايلو کې کمزوري شول . د بدني غوښتنو غلامي په هغوې کې د زغم ځواک ډير زيات کمزورې کړ او د خبيثه ناروغيو توپان دهغوې په روغتيايي حالت ډير بد اغيز وکړ.

دشلمې پيړۍ په پيل کې يې حال دا و چې د فرانسې عسکري قومندانانو هر کال د نوي عسکرۍ خدمت کوونکو د غوره کولو له پاره د وضع کړل شوو جسماني شرايطو کې کمښت راوست. ځکه چې په ځوانانو کې دا هليت هغه لومړني معيارونه ورو ورو کميدل. دا د ترماميټر په توګه يوه ښه پيمانه ده چې مونږ ته څرګندوي چې د فرانسوي ولس بدني ځواکونه په تدريجي ډول د ځوړتيا او تنزل په لور روان دي او خبيثه ناروغتياوې ددې تنزل يو مهم سبب دي.

د لومړنۍ سترې جګړې په لومړنيو دوو کالو کې چې يوازې د سوزاک د ناروغۍ له امله چې کومو عسکرو ته په شفا خانو کې دداخليدو له پاره پاڼې ورکړل شوې وې دهغوې شميره (۷۵۰۰۰) کسانو ته رسيده. يوازې په يوه منځنۍ درجه عسکري قشله کې نژدې (۲۴۲) کسه عسکرو په دغه خبيثه ناروغۍ ککړ وو. اوس يوې خواته د وخت دا حساس پړاو ووينئ چې د فرانسې ولس د ژوند او مرګ په کشمکش کې اخته و او دخپل وجود د پاينښت له پاره يې دد ي عسکرو په خپله خاوره ځاريدو ته اړتيا درلوده ، يوې يوې روپۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډير ارزښت درلود . د وخت ، ځواک او وسايلو ډيره برخه بايد د هيواد ځخه په دفاع کې مصرف شوې واې خو له بله اړخه ددې ولس ځوانانو ته وګورئ چې څومره زره وګړي ددې عياشۍ په اساس نه يوازې دا چې ځو ځو مياشتې بيکاره پراته و بلکه دخپل قوم دولت او وسايل يې په دغه ارزښتناکه وخت کې په خپل علاج باندې لګول.

ديو فرانسوي ډاکټر (Dr.Laredde) وينا ده چې په فرانسه کې هر کال د سوزاک او دهغې نه د را پيدا شوو ناروغيو له امله (۳۰۰۰۰) کسان مړه کيږي. دا يوازې د يوې خبيثه ناروغۍ حال دې په داسې حال کې چې د خبيثه ناروغيو لړليک په يوه ناروغۍ نه را لنډيږي.

د کورني ژوند بربادېدل:

ددې کاواکه شهوانيت او خپل سرۍ دعام رواج موندلو په بنسټ د فرانسې په ولس يو بل مصيبت را غې او هغه د کورني نظام بربادېدل و.

کورني نظام د ښځې او نر ترمنځ د هغو تلپاتې اړيکو له مخې جوړښت مومي چې نوم يې نکاح ده. ددې اړيکو په بنسټ د وګړو په ژوند کې سکون ، ارامتيا ، استقلال او ثبات را پيدا کيږي او همدغه نکاح دهغوې وګړيز ژوند په ټولنيز ژوند   تبديلوي. د انتشار او ګډو ډيو ميلان تر پښو لاندې کوي او انسان د تمدن له پاره د يوه ښه خدمتګار په څير وړاندې کوي . دهمدغې نظام په چاپيريال کې د ميني ، محبت ، امن او ايثار پاکه او پاکيزه فضا را پيدا کيږي چې په هغې کې په نوو نسلونو کې سهې اخلاق ، سهې روزنه، ښه تعميرې خوې او خاصيت وده کوي. خو کله چې د نر او ښځې د ذهن او فکر ځخه د نکاح آند او فکر بلکل لرې کړل شې او د هغوې تر منځ جنسې اړيکې يوازې او يوازې د شهوانيت د جذبې د مړه کولو ځخه اخوا بله کومه موخه او هدف و نلرې نو بيا هلته داسې نظام جوړښت نه شې موندلې او که جوړ هم شې پايښت نه مومي. ځکه چې هلته په ښځو او نرو کې دا صلاحيت بلکل پاته کيداى نشي چې د ازدواج د مسؤليتونو ، حقوقو او فرايضو د اخلاقي پولو بار په خپلو اوږو پوره کړي. دهغوی د ذهني او اخلاقي کيفيت او ځرنګوالي اغيز داسې وي چې د هر نسل روزنه د بل ځخه خرابه پر مخ ولاړه شې . په وګړو کې ځان غوښتنه او خپل سرې تر دې ځايه وي چې د تمدن شيرازه د يوې مخې خوره وره کړي په خلکو کې تلون او ښکته پورته کيدل دومره ډير شې چې په کورنې سياست او بين المللي اړيکو کې هم ثبات د لاسه ورکړي.
دکورني سکون د نه پيدا کيدو له امله د وګړو ژوند ورځ په ورځ تريخيږي او يو تلپاتې انديښنه د هغوې ارامتيا او سکون د تل له پاره له منځه وړي. دا د نړيوال جهنم هغه عذاب دې چې انسان دخپلو احمقانه او بې عقله لذت غوښتنو په اساس په کې ځان پخپله را نغاړي.

په فرانسه کې هر کال په منځنۍ توګه په زرو کې يوازې (۷ يا ۸) ښځې او نر د واده له لارې خپلې اړيکې جوړوي. دا سلنه دومره کمه ده چې هر څوک ترې دا اندازه کولاې شي چې څومره خلک د واده نه پرته په خپلو کې سره ژوند کوی. بيا نو دومره کوچنې شمير چې نکاح کوي دهغوې ځخه ډير لږ داسې خلک دې چې په پاک لمنۍ سره ژوند تيروې او دپاک اخلاقي ژوند په نيت نکاح کوي. خو دهمدې يوې موخې نه اخو نورې شونې موخې هم دهغې مخې ته پرتې وي. ان تردې چې د همدې موخو ځخه يو داوې چې دواده تر مخه چې کومې ښځې کوم ناجايز کوچنې زيږولې وې هغه هم دنکاح په کولو سره جائز وګڼل شي. لکه چې پول بيرو ليکي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[د فرانسې دکارگرانو د طبقې یا (Working Class) حال دادې چې د نکاح نه مخکې ښځه دخپل کیدونکې میړه څخه دا وعده اخلي چې دهغې(پخوانې نا جایز اولاد به) خپل اولاد گڼي].
په (۱۹۱۷) کې د (Seine) په محکمه کې یوې ښځې دا وینا وکړه چې «ما دوادوه په وخت کې خپل میړه په دې خبر کړې و چې ددې واده څخه زما موخه داده چې د نکاح تر مخه چې د ازادانه اړیکو له شتون له مخې زما څه کوچنیان پیدا شوي هغه ټول حلال او جایز و گڼل شي. پاته شوه دا چې زه دهغې سره کورنۍ ژوند وکړم نو دا کار نه هغه وخت زما په ذهن کې و او نه اوس شته. په دې اساس په کومه ورځ چې مونږ واده وکړ په همغه ورځ په پنځه نیمو بجو زه دخپل خاوند نه بیرته جلا شوم او تر نن ورځې پورې مې بیا ورسره نه دې کتلي او دا ځکه چې زه د واده د مسؤلیتونو د پورته کولو نیت او اراده نه لرم.»
د فرانسې د یوې مشهورې فاکولتې مدیر د پول بیرو په حواله ویلې چې عموما ځوانان په نکاح کولو کې یو ه موخه لري او هغه دا چې په کور کې دې هم یوه وینځه خادمه ولري. لس دولس کاله هغوې هرې لورې ته د مزو او عیاشیو څخه ستومانه را گرځي بیا داسې یو وخت راځي چې ددې بې بندوباره او خپل سرې ژوند څخه سترتیا احساسوي نو بیا دیوې ښځې سره واده وکړي تر څو دکور سکون او ارام هم تر یوه حده پورې تر لاسه کړای شي او تر څنگ یې زاده شوق هم د لاسه ورنه کړي.
په فرانسته کې د واده شوو ښځو سره زناکول کوم ناوړه او کرکجن عمل نه دې. که څوک د نکاح کړې ښځې تر څنگ بله ملگرې (معشوقه) هم ولري نو هغه ته ددې خبرې د پټولو اړتیا نه شته او ټولنه دغه کار یو معمولې او متوقع کار گڼي. په دې حالاتو کې نکاح دومره کمزورې ده چې په وړو وړو خبرو ماتیږي او له منځه ځي. ډیر وختونه دهغې عمر د څو گړیو څخه ډیر نه وي لکه چې د فرانسې یو معزز وگړی چې څو ځله یې د وزارت منصب هم سنبال کړي د خپل واده پنځه ساعته وروسته یې دخپلې ښځې طلاق واخیستل.
داسې کو چنۍ کوچنۍ خبرې د طلاق او جدا کیدو سبب کیږي چې په اوریدو یې انسان ته خندا ورځي.
دنمونې په توگه که ددواړو څخه یو په خوب کې خراټې کوي یا یو دبل سپي نه خوښوي[او یا یو دبل د تلویزن پروگرام نه مراعاتوي] نو دا هم دطلاقو سبب کیدای شي. د سین (Seine) محکمې یوځل په یوه وار او په یوه تاریخ(۲۹۴) نکاح گانې ماتې کړې کله چې په(۱۸۴۴ ز) کال کې د طلاقو نوې قانون جوړ شو (۴۰۰۰) جوړې طلاقې شوې په (۱۹۰۰ ز) کال کې د اشمیره تر اوه نیم زرو او په (۱۹۱۳ ز) کې (۱۲ زرو) او په (۱۹۳۱) کې (۲۱ زرو) جوړو ته ورسیده.

نسل وژنه :

دکوچنیانو پالنه د یو لوړ اخلاقي نظام کار دې چې پر نفس کنټرول ، د نفسي غوښتنو پرېښودل ، د سختیو او زیارونو گالل او د ځان او مال ځارول دي. ځان غوښتي ، نفس پاله خلک چې د وگړیز ژوند او حیواني فطرت آند پرې سپوروي دداسې خدمت دتر سره کولو له پاره هیڅ کله هم نه تیاریږي.
د اوو(۷) کالو را هیسې په فرانسې کې دحمل د منعې په هکله پوره پوره تبلیغات کیږي. دهمدې پر پاگند په اساس د فرانسې هر وگړي ، ښځه او نر دهغو ټولو تدابیرو څخه پوره پوره خبر دي چې انسان ددې وړ گرځوي چې د جنسي فعل او دهغې څخه دلذت اخیستو سره سره بیا هم دحمل د ثبات ،استقرار او د نسل دتولید مخنیوی وکړي. هیڅ کلي، بانډه او بانبار نه شته چې هلته دحمل څخه د مخنیوی ادویات او وسایل نه وي وررسیدلي، او هر سړې تر ې نه وي گټور شوي . د دې پایلې داشوې چې نه یوازې د ازدې لارې د شهوت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوره کوونکو وګړو بلکه د واده شوو جوړو تر منځ هم دغه ډول تدبیرونه استعمال شي. ځکه چې د هرې ښځې او سړي دغه غوښتنه وي چې د هغوي تر مینځ کوچني ، یعني هغه بلا چې دهغوي د ژوند ټول لذت له منځه وړي په هیڅ توګه پیدا او دهغوي د اخلال سبب و نه ګرځي. په فرانسي کې چې د پیدا ابښت کچه په کومه اندازه ورځ په ورځ کمښت مومي دهغې له رویه پوهان دا ګومان کوي چې دحمل د مخنیوي د دغې وبایي ناروغتیا په اساس لږ تر لږه د شپږو لکو انسانانو پیدا ابښت درول کیږي.
ددې ټولو تدریرونو تر څنګ چې بیا هم حمل منځته راشي نو بیا د اسقاط په ذریعه دهغې د ضایع کولو هڅه کوي. او په دې ترتیب د نورو څلورو یا پنځه لکو انسانانو د پیدا ابښت څخه هم مخنیوی کیږي.
دحمل اسقاط یوازې ناواده شوې ښځې نه کوي بلکه واده شوې ښځې په دې معامله کې دهغوي هم پله دي.
دغه فعل د اخلاقي اړخه د نیوکې وړنه دې بلکه د ښځې خپل حق ګڼل کیږی خو قانون ورڅخه خپلې سترګې ترړلي دي. سره ددې چې د قانون په کتاب کې دغه کار تر اوسه پورې جرم ګڼل کیږي خو په عملي توګه په درې سوه پیښنو کې یوا ځې یوه پیښه محکمې ته رسیږي او هغه هم په سلو کې (۷۵) خلک په کې د محکمې څخه براءت اخلي.
د اسقاط طبي تدبیرونه دومره اسانه او عوامو ته دومره روښانه شوي چې ډیرې ښځې (د ډاکټر پرته)پخپله اسقاط کوي او کومې بې چې نه شي کولې هغوي ته د طبي مرستو په تر لاسه کولو کې هیڅ ډول خنډ نه پیدا کیږي. په ګیډه کې د ماشوم یا کوچني وژل دې خلکو ته دومره اسان ښکاري لکه څوک چې یوه درد لرونکې غاښ باسي.
دغه ذهنیت مورنې فطرت دومره مسخ کړې چې هغه مور چې محبت یې په نړۍ کې د ټولو محبتونو نه زیات ګڼل کیږي نن نه یوا ځې د خپل کوچنی څخه بیزاره او کرکجنه بلکه دهغې دښمنه ده ، د حمل د منعې او اسقاط نه د خوندي پاته کیدو په صورت کې چې کوم کوچني پیدا هم شي نو بیا دهغه سره ډیر بې رحمانه سلوک کیږي . پول بیرو دغه دردناکه حقیقت په دې ټکو بیانوي:
[هره ورځ ددې کوچنیانو په هکله په اخبارونو کې خبرونه خپریږي چې مور او پلار یې پرې ډیر زیات تیری کوی. په اخبار کې یوازې د غیر معمولي پیښنو یادونه کیږی خو خلک پوهیږي چې ددغو کوچنیانو ،(نابللي میلمنو) ، سره څه ډول بې رحمانه سلوک کیږي د کومو څخه چې د هغوي والدین په دې خاطر زړه توري دي چې دهغوي په پیدا کیدو سره ددوي د ژوند ټول لطف له منځه ځي. د جرأت کمښت کله کله د اسقاط دپیښنو مخنیوي پیدا کوي او په دې ترتیب هغو مظلومانو ته د پیدا کیدو فرصت په لاس ورځی خو کله چې پیدا شي نو بیا به هغوي ددې پیدا ابښت سزا تیرولو له پاره تیار وي.](۷۴م مخ).
دغه بې زارۍ او کرکه تردې حده رسیږي چې یوځل د یوې ښځې شپږ میاشتني کوچني ومړ نو دهغې مړ جسد یې تر مخ کیښود او په ګډا او سندرو یې پیل وکړ او خپلو ګاونډیانو ته یې وویل چې اوس به مونږ هیڅکله بچې پیدا نه کړو. ځکه زما میړه ددې په مړیني پوره سکون تر لاسه کړ . ګورئ یو کوچني څه شي دي؟ هر وخت په ژړا ژړا مور او پلار سرګردانوي. ګندګي خپروي او انسان ته ترې هیڅکله ازادی نه په برخه کیږی.
ددې ټولو نه دردناکه خبره داده چې د کوچنیانو وژونکې وبایی ناروغتیا په ډیره چټکۍ سره خپریږي او فرانسوي حکومت او محاکم د حمل د اسقاط په څیر ددغې ستر جرم په هکله هم د پوره غفلت او بې پروائي نه کار اخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بیلګې په توګه د (۱۹۱۸ز) کال د فبروري په میاشت کې د لورا (Loira) په محکمه کې دوه ښځې د خپلو کوچنیانو د وژلو په جرم د محکمې مخ ته راوړلې شوې. په دې کې یوې ځوانې ښځې خپل کوچنې په اوبو کې ډوب کړې او وژلې یې و ځکه چې ددې لومړنې ماشوم دهغې خپلوانو پاله او هغه ددویم کوچنې پاللو ته تیاره نه وه. خو بیاهم هغه پریکړه وکړه چې دا بیچاره ژوندې پرې نه ږدې. د محکمې په آند دهغې جرم د معاف کیدو وړو. یوې بلې بیا دخپل زوې ستونې ورخپه کړې و او کله چې د ساه دخپه کولو سره سره بیا هم په هغې کې څه ساه موجوده وه نو په دیوال یې وویشت او سر یې ورته مات کړ. دا ښځه هم د فرانسې د محکمې له خوا د قصاص د سزا وړ نه وه. په همدغه وخت کې د مارچ په اتلسمه د سین (Seine) په محکمه کې یوه نڅونکې (رقاصه) راوړاندې شوه چې دخپل کوچنې ژبه یې دحلق څخه را ښکلې وه ، سر یې ورمات کړې او مرۍ یې وربنده کړې وه. دا ښځه هم دمحکمې له خوا بري او پاکه وختله.
هر هغه قوم چې د خپل نسل په دشمنۍ کې تردې ځایه پورې ورسیږې نو دنړۍ هیڅ تدبیر یې د فناکیدو څخه نه شي خوندي ساتلې. دنوي نسل پیدا اینبت د یوه قوم د موجودیت له پاره حتمي دې. کوم ولس چې دخپل نسل سره دښمني کوی په حقیقت کې د خپل ځان سره دښمني کوی. دوې خو ځان وژنه کوي. که بیرون دښمن یې هم نه وي نو پخپله دخپل ځان د له منځه وړلو له پاره کافي دې. لکه چې د فرانسې د نوي نسل پیدا اینبت د تیرو شپیتو کلونو څخه په پرلپسې توګه د کمښت په لورې روان دې. ځینې کلونه د مړینې شمیره دپیدا اینبت د شمیرې څخه ډیره وي او کله کله دواړه یو شان وي او کله د پیدا اینبت شمیره چیرته په زرو کې یو زیاته وي. د بلې اړخه په فرانسه کې د نورو ولسونو د مهاجرینو شمیره مخ په زیاتیدو ده لکه چې په (۱۹۳۱ز) کال کې د فرانسې په څلور کروړه او اتلس لکه نفوسو کې اته ویشت لکه او نوي زره د نورو ولسونو خلک وو که چیرې دا ستونزه په همدې توګه پاته شي نو د شلمې پیړۍ تر پایه پورې به دا دحیرانتیا خبره نه وي چې پخپله فرانسوي ولس په خپل وطن کې د لږه کې په توګه واوسي.
دا دهغه فکرونو او آند یو منطقي پایله ده چې په بنسټ یې د ښځو د ازدۍ او د ښځو د حقوق غورځنګونه نولسمې پیړۍ په لمړیو کې پیل شول.

څو نورې بیلګې :

امریکا :

مونږ یوازې د تاریخي پیښو د بیان لړۍ د پرلپسې والي د قایم ساتلو له پاره د فرانسویانو آندونه او هلته په فرانسه کې دهغې په پایلو باندې لنډه څیړنه وکړه. خو دا ګومان کول به درست نه وي چې فرانسه په دې هکله یوازې ده. حقیقت دادې چې نن د ټولو هیوادونو ، کومو چې همدغه اخلاقي آندونه او ټولنیز دغه نابرابره اصول خپل کړې ، نږدې هماغسې حال دې ، چې یادونه یې د کتاب په تیرو بانونو کې وشوه. دنمونې په توګه د امریکا متحده ایالات را واخلئ ،ځکه چې هلته هم همدغه نظام په پوره زور او شور سره خپل اوج ته رسیدلې دې.

پرکوچنیانو د شهواني چاپیریال اغیزې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي بن لنډسي (Ben Lindsy) چې په ډنوور(Denvar) کې ورته د کوچنیانو د جرائمو دمحکمې(Juvenile Court)درئیس په څیر ، د امریکا د تنکیو ځوانانو داخلاقي حالت د پیژندلو ښه زمینه برابره وه ، په خپل کتاب(Revolf of Modern Youth) کې لیکي چې:[په امریکا کې کوچنیان له وخته مخکې بلوغ ته رسیږي ، او په ډیر خام عمر کې په کې د جنسي اړیکو احساس را پاریږي.]
هغه دنمونې په توګه د (۳۱۲) نجونو په هکله څیړنه کړې چې په هغوی کې (۲۵۵) داسې وې چې د (۱۱) او (۱۳) کالو په عمر کې بالغې شوې وې او په هغوی کې دومره جنسي او بدني غوښتنې را پیدا شوې وې چې په یوې (۱۸) کلنې نجونې او یا دهغې څخه د زیات عمر په نجونو کې را پیدا کیږي.(د۸۲-۸۲ مخونه)
ډاکټر ایډت هوکر(Dr. Edith Hooker) په خپل کتاب (Laws of Sex) کې لیکي چې ډیرو مهذبو او شتمنو طبقو کې هم دا کومه غیر معمولي خبره نه ده چې د اووه کالو نجونې دې د خپلو هم عمرو هلکانو سره عشق او محبت و کړي. او ډیر وخت دا محبت او مینه د هغوی تر منځ په مباشرت کولو پاې ته رسیږي. هغه لیکي چې: [یوه اووه کلنه کوچنۍ نجلۍ چې د یوې درنې کورنۍ لور وه ، د خپل مشر وړور او دهغې ددوستانو سره جنسي اړیکي لرې.]
په یوې بلې پیښې کې د پنځه کوچنیانو یوه ډله چې ددوه هلکانو او ددرې نجونو څخه جوړه شوې وه او کورونه یې یو د بل سره ډیر لنډوو ، یو د بل سره په ښه کلکو شهواني اړیکو کې ککړو. هغوی نور هم عمره کوچنیان هم دې لورې ته ترغیبول. په دې ډله کې د ټر ټولو د لوې هلک عمر لس کاله و. یوه بله پیښه د یوې نهه کلنې نجلۍ ده چې په ښکاره توګه یې خپل ځان ډیر کلک ساته خو دې نجلۍ په خپلو ډیرو عاشقانو فخر کاوه.]
د بالټي مور(Baltimore)د یوه ډاکټر په راپور کې ویل شوي چې د یوه کال په جریان کې د هغوی په ښار کې تر زرو زیاتې داسې پیښې شوې دي چې د ۱۲ کالو څخه د لږ عمر پر نجونو جنسي تیرې شوې.
دا دهغې هیجان پاروونکې چاپیریال لومړنۍ میوه ده چې هر لورې ته په کې د جذباتو او احساساتو د راپارولو وسایل برابر شوې و. د امریکا یو لیکوال لیکي چې:[زمونږ د ولس ډیره برخه چې نن کوم ډول ژوند مخته بیایې هغه دومره غیر فطري دې چې په کې نجونو او هکانو ته په لس کلنۍ کې دا فکر پیدا کیږي چې هغو باید یو دبل سره عشق وکړي. ددې زیښېښې ډیرې زیاتې غمناکې دي. ددغه ډول مخکې له وخته د جنسي غوښتنو څخه ډیر بد ې پایلي را څرګندیداې شي. او همداسې کیږي. دهغې لږ تر لږه پایلي دادې چې نوې ځوانې نجونې د خپلو دوستانو سره تښتي ، یا په کم عمرۍ کې واده کوي او که چیرې په محبت کې ناکامې ورپه برخه شي نو ځان وژنه هم کوي.

دښوونې اوروزنې مرحله :

په دې توګه چې په کومو کوچنیانو کې د وخت نه تر مخه کوم جنسي احساسات راپاریږي د هغوی له پاره لومړنې تجربه ځاې ښوونځې دي. شوونځې او مکتبونه دوه ډوله دي ، یو ډول هغه دي چې د یوه صنف یا یوه جنس کوچنیان په کې داخلیږي. او بل هغه ډول دي چې هلته صنفونه مخلوط وي. په لومړي ډول صنفونو کې د همجنسو محبت«Homo Sexuality» او د موټک وهلو«Masturbatio» وبا خپریږي ځکه هغه احساسات چې په کوچنیانو کې را پاریدلې دي ، نو ددې پاریدنې وسایل هرې لورې ته خپاره وي نو هغوی دخپلې جنیسي غریزې د تسکین له پاره یوه نه یوه لاره پیدا کوي. ډاکټر هوکر لیکي چې د ښوونې اوروزنې په

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ډول مرکزونو ، ليسو ، د نرسنګ په مکتبونو او مذهبي مدرسو کې تل داسې پيښې پيښيږي چې په هغې کې د يوه جنس دوه کسه په خپل منځ کې شهواني اړيکې ټينګوي او د مقابل جنس سره د هغوې محبت له منځه ځي. په دې لړ کې هغه ډيرې داسې پيښې بيان کړي چې په کې نجونې د نجونو سره[1] او هلک د هکلکانو سره په جنسي اړيکو کې ککړ ښوول شوې دي.

[1] (د ښځو د ښځو سره مينه او جنسي اړيکې د ((Lesbian) په نامه يادېږي او هم د نارينه د نارينه و سره اړيکې د «Homo Sexuality» په نامه يادېږي نن په غربي ټولنو کې دغه ډول اړيکې ډير زيات شوې دي. (ژباړن)

د ځينو نورو کتابونو څخه هم همداسې را ښکاريږي چې دا د « همجنسو د محبت» د وبا ناروغتيا څومره ډيره په خپريدو ده. ډاکټر لوري(Dr.Lowry) په خپل کتاب (Hereself) کې ليکي چې يو ځل د يوه مکتب سر معلم (۴۹کورنيو ته په پټه خبر ورکړ چې د هغوې کوچنيان اوس په مکتب کې نه شي ساتل کيداې ځکه چې په هغوې کې بد اخلاقي ويرونکي حال ته رسيدلې ده.

اوس يو بل ډول مکتبونو ته وويني: دا هغه ښوونځي دي چې نجونې او هلکان په کې يوځاې درس وايي. په دې ښوونځيو کې د راپارولو وسايل هم شته او د هغې د تسکين او سړولو وسايل هم. د هغه هيجان ابتداء چې د ورکتوب څخه شوې دلته په رارسيدو سره هغه پوره کيږي. ډيرې خرابې ليکنې او کتابونه د هلکانو او نجونو د لوست لاندې وي ، د عشق قصې په اصطلاح د نن (Art) مجلې په جنسي مسايلو باندې ډير چټل کتابونه او د حمل د مخنيوې په هکله معلومات او مضامين لري. دا هغه څه دي چې د ځوانۍ په مرحله کې د ليسو او پوهنتونونو د شاګردانو (نجونو او هلکانو) نظر ځانته را اړوي ، يو مشهور امريکايي ليکوال هيندرچ فان لون(Hendrich Von Loain) وايي چې دا ليکنې چې په پوهنتونو او کالجونو کې يې ډيره غوښتنه کيږی د ګندګی ، غلاظت ، فحش او چټلتيا هغه ټولګه ده چې يوه وخت په دومره ازاده توګه عوامو ته نه وړاندې کيده.

د دې ليکنو څخه چې کوم معلومات تر لاسه کيږی نو د دواړو صنفونو اړوند ځوانان پرې په ډيره ازادۍ او بې باکۍ سره بحث کوي او د هغې وورسته د عملي تجربو په لور قدم ږدی. نجونې او هلکان يو ځاې (Petting Parties) ميله ځايو ته ځي او هلته په ازادانه توګه سګرټ او شراب استعمالوي او د ګډا او نڅا نه پوره خوند اخلي(How I can get married? P. 172).

د لندېسې د وينا له مخې چې د ليسو د شاګردانو څخه (۴۵) په سلو کې نجونې د ښوونځي د پريښودو تر مخه استعمال شوې وې او بيا وروسته تعليمي مدارجو کې يې منځنۍ کچه د دې نه هم زياتيږي (او سنۍ شميرنې ښئ چې اوس په ښوونځيو کې نجونې نژدې سل په سلو کې استعماليږي ، ان تر دې چې په دې هکله ورته په ښوونځيو کې د جنسي زده کړو يو اونيز او يا دوه اونيز کوروسونه جوړيږي «ژباړن»). د ليسې هلک شاګرد ، د نجلۍ شاګردې په پرتله د جذباتو په شدت کې ډير وروسته پاته وي ، نجونی په دې هکله مخکې والې کوي او هلکان د هغوې په اشاره خوځيږي.

درې ستر پارونکي:

په ښوونځيو او ليسو کې خو بيا هم يو ډول نظم او ډسپلين شتون لري چې تر يوه حده پورې د دې عمل په ازادۍ کې خنډونه را پيدا کوي . خو کله چې دا ځوانان دخپلو هماغه شهواني پاريدلو احساساتو او بدو عاداتو سره د عملي ژوند په ډګر کې قدم ږدی نو بيا د هغوې خوځښت د ټولو حدودو او قيوداتو څخه ازاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وی.دلته د هغوی د جذباتو د اورد لازیاتولو له پاره د اورخاي شتون لري او د جذباتو د اراملو له پاره يې هر ډول سامان پرته له کوم ځنډه او خنډه تياريږي.

یو امریکای مجلې هغه وسایل چې دهغې له لارې بد اخلاقۍ ته پوره وده ورکول کیږي دا ډول بیانوي:

[درې شیطاني څواکونه دی چې دهغوي مثلث نن زمونږ په نړۍ باندې را خپور دې او دغه درې واړه د یو دوزخ په جوړولو کې مصروف دي.

لمړی محرک : فحش لیکني دي، چې د نړیوال جنګ نه وروسته په ډېره تیزۍ او ډیرې بې شرمۍ سره په زیاته اندازه خپريږي.

دویم محرک: عکسونه دي چې نه یوازې د شهواني جذباتو د راپاریدو کار ترسره کوي بلکه نمونه او انځور یې هم وړاندی کوي.

دریم متحرک : د ښځو هغه را لویدلې اخلاقي معیار دي چې دهغوي د کالیو او ډیر وخت د هغوي د لوڅوالي او دسیګرټو د ورځني زیات استعمال او د نارینه و سره دهر قیدو بند نه د ازاد اختلاط په شکل کې راښکاره کیږی.

دغه دروې واړه شیان زمونږ په ټولنه کې ورځ په ورځ ډیرښت مومي او دهغې زیبښه د مسیحې تهذیب او ټولني زوال او با لاخره تباهي ده. که ددې مخنیوې و نه شی نو زمونږ تاریخ به هم د روم او نورو هغه ولسونو په شان شي چې دهمدغي نفس پالني او شهوانیت ، د شرابو د څکلو اود ښځود نڅا د خوندونو سره یو ځاي فنا شول.

دغه درې علتونه دي چې د تمدن او ټولنې په چاپیریال باندې را خپاره شوی د هرځوان سړي اوځواني ښځې په جذباتو کې یوتلپاتط خوځښت را پیدا کوی. نو د چا په وجود کې چې لږه ګرمه وینه هم موجوده وي د فواحشو ډیرښت دهغې د خوځښت لازمي زیبښه ده.

د بدکاریو ډیروالې :

کومو ښځو چې په امریکا کې زنا او فحشا خپله دنده ګرځولي دهغوي شمیره لږترلږه د څلورو او پنځه لکو ترمنځ ښوول شوې ده(Prostitution in the United States pp64-69)(اوس دا شمیره د میلیونو ښځو پورې شمیرل کیږي«ژباړن») خو امریکایي فاحشې د هندوستانی فاحشو په څیر نه دي. ځکه چې امریکایي فاحشې هغه ښځې دي چې تر پرونه پورې یې د یوې ازادې ښځې په څیر خپله دنده درلوده ، خرابو عاتونو د بدۍ لورې ته را ښکوده او په زنا ځایو کې کیناسته. هغه یو څو کاله دلته تیروي بیا دا کار پریږدي او په یوه کور یا دفتر کې ځانته دنده پیدا کوی. د یوې سروې له مخې د امریکا (۵۰) سلمه فاحشې په کورنو کې دکارکوونکو ښځو (Domestic Servents) څخه او پاته (۵۰) سلمه یې په روغتیایي مرکزونو ، روغتونونو، دفترونو او دکانونو کې خپلې دندې پریږدي او دغه دنده پیلوي او د (۲۵) یا (۳۰) کالو عمر ته په رسیدو سره فحاشې پریږدي او بله کومه ازاده دنده تر لاسه کوی.

اوس تاسې ګمان کولې شئ چې په امریکا د څلورو یا پنځو لکو زناکارو او فاحشو موجودیت څه معني لري. لکه چې پخوا مو وویلې په غربی هیوادونو کې زناکاري او فاحشه ګرې د یوه منظم بین المللې کارو بار او تجارت(International Buseniss) حیثیت لري. د امریکا د نورو لویو ښارونو په څیر په نیویارک ، ریوډي جننز او بیونس آیرس کې ددې کاروبار لوې لوې مارکیټونه او پلورنځې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیویارک ددوو لویو ماښیو هر یوه یې یوه مشورتي اداره لري چې رئیس او سکرتر یې د غړو له خوا ټاکل کیږي. هر یو قانوني پوه مشاورین لري ، تر څو چې په کومې عدالتي پریکړې کې د ښتنو په وخت کې د هغوي د ګټو ساتنه وکړي. د ځوانو نجونو په را جذبولو کې هلته په زرګونو دلالان کار کوي . دغه دلالان په هر ځای کې د ښکار کولو په لټه کې مشغول اوسي. د دې ښکاریانو د زیبښو او لاسته راوړنو اندازه ددې څخه معلومیږي چې د شکاګو نه د راتلونکو مهاجرینو د اتحادیې مشر یو ځل د ۱۵ میاشتو شمیره را ټوله کړه نو ښرګنده شوه چې په دې وخت کې د (۷۲۰۰) نجونو لیکونه د مهاجرینو د اتحادیې دفتر ته رسیدلي و چې هغوي شکاګو ته را روان دی خو د هغوي څخه یوازې (۱۷۰۰) خپل منزل ته را ورسیدلي دپاته نجونو درک و نه لګیده چې چیرته او له چا سره ولاړې.

د زنا ځایو څخه اخوا نور د لیدنو کتنو ځایونه یا (Assignation Houses) او (Call Houses)دي چې په دې خاطر تیار ساتل کیږی چې که «شریف » وګړی او ښځې کله وغواړی یو د بل سره ووینې نو هلته د هغوي د لیدنو کتنو له پاره تیاري نیول کیږی. د څیړنو څخه را څرګندیږي چې هلته په ښار کې د (۷۸) دغسي کورونه او ماني شته . په یوه بل ښار کې (۴۳) او په یوه بل کې (۳۳) داسي ځایونه موجود دی. دغه ځایو ته یوائې ناواده شوي ښځې نه ورځي بلکه ډیري واده شوي ښځې هم هلته خپل سکون تر لاسه کوي.

د یوه مشهور اصلاح غوښتونکي (ریفارمر Reformer) وینا ده چې: [د نیویارک د واده شوو وګړو یو په دري برخه داسې ده چې د اخلاقي او جسماني پلوه خپلو ازدواجي مسؤلیتونو ته وفاداره نه دي او د نیویارک حال د هیواد د نورو برخو دحالاتو څخه ډیر توپیر نه لري.

د امریکا د اخلاقو د مصلحینو یوه ټولنه چې د (Commettee of Fourteen) په نامه یادیږي . ددې ټولنې د ارخه د بد اخلاقی د مرکزونو لټون او دهیواد د اخلاقي حالت د څیړني او د اخلاقو د اصلاح په خاطر د عملی لارو چارو د راپیدا کیدو کار تر ډیره حده پوري تر سره شوی. دهغې په راپورونو کې ویلې شوي چې په امریکا کې چې څومره د نڅا ځایونه ، نایټ کلبونه Night Clubs او د حسن او ښایست ځایونه (Beauty Saloons) او د لاسونو دښایسته کولو دکانونه(Manicure Shops) د مالش او چاپې کولو ځایونه (Massage Rooms) او د ویښتانو دښایسته کولو دکانونه(Hair Dressings) شته ، ټول په قحبه ځایو تبدیل شوي بلکه د هغوي نه یې هم بدتر حال غوره کړي دي. دا ځکه چې هلته د نه بیانیدونکي افعالو ارتکاب کیږي.

خبیثه ناروغتیاوي :

دفواحشو ددې ډیربښت حتمي زیبښې د خبیثه ناروغتیاو خپریدل دي. ګومان کیږي چې د امریکا نږدې (۹۰) سلمه خلک په دغه ناروغیو ککړ دي. د «انسائیکلو پیډیا بریټانیکا» د څیړنو نه معلومیږی چې دهغې ځای په دولتي روغتونو کې په منځنۍ کچه هر کال د اتشک د دوه لکو او د سوزاک د یو لک او شپیته زره ناروغانو علاج کیږي. (۲۵) روغتونونه دهمدې ناروغتیاو د درملنو له پاره ځانګړي شوي دي. خو ددولتي روغتونو په ځای خلک شخصي درملتونو ته د درملو په خاطر رجوع کوي چې د اتشک (۲۱) سلمه او د سوزاک (۲۹) سلمه یې د ناروغانو په ډله کې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (۳۰) او (۴۰) زرو ترمنځ کوچنیانو مرینه یوازې د میراثي اتشک په واسطه صورت نیسي. د سوزاک د ماهرینو د تخمیني په اساس (۲) سلمه ځوان وګړي په دغه موضي ناروغتیا ککړ دي چې په هغوې کې واده شوي هم شته او ناواده شوي هم.

دښځو دځانګړو ناروغتیاو پوهان وایي چې د واده شوو ښځو په جنسي غړو چې څومره عملیات کیږي د هغوې څخه (۷۵) سلمه داسي دي چې د سوزاک اغیز پرې پیدا کیږي.

طلاق او بیلتون :

په دغسي حالاتو کې ښکاره ده چې د کورنۍ نظم او د ازدواج مقدس اړیکي په خپل ځاې نه پاته کیږي. په ازادۍ سره ځانته روزی پیدا کونکي ښځې چې د شهواني اړتیاو پرته دخپل ژوند په هیڅ اړخه کي نارینه و ته اړتیا نه لري او د واده پرته ورته هم په ډیره اسانۍ سره نارینه پیدا کیداي شي واده یو عبث او فضول کار ګڼي.

نوي فلسفي او ماده پاله فکرونو د هغوي د وجدان څخه دا تصور هم لرې کړې چې د واده پرته د کوم نارینه سره اړیکي ټینګول هم کوم عیب ناکه کار دي. ټولنه دغي چاپیریال دومره بې احساسه کړې چې څوک هم دا ډول ښځو ته د نفرت یا ملامت په سترګو نه شي کتلي.

«قاضي لینډسي» د امریکایي عامو نجونو د افکارو ترجماني په دې ټکو سره کړیده.

[زه ولي واده وکړم زما ترڅنګ چې په دې تیرو دوو کالو کې کومو نجونو ودونه کړي دي، دهغې د هرو لسو څخه پنځه په طلاق منتج شوي دي. زه یو هیږم چې په دې وخت کې هره نجلۍ د محبت په معامله کې د ازادۍ فطري حق لري. مونږ ته د حمل نه د خوندی پاته کیدو تدبیرونه هم پوره پوره معلوم دي نو په دې خاطر دا خطر هم لرې کیداې شي چې د یوه حرامي کوچني پیدا کیدل کوم ستونزمن کار وګرځي. مونږ ډاډ من یو چې رواجي لارې او طریقې په نورو لارو او طریقو باندې بدلول د عقل غوښتنه ده.]

ددا ډول آندونو لرونکي بې شرمه ښځې که چیرې کوم احساس واده تیاروي هم، نو هغه یوازې او یوازې د محبت او میني جذبه وي. لیکن د غه جذبه هم د زړه له کومي نه وي. او یوازې د یوه عارضي کشش پایله وي او د نفسي غوښتنو د نشي د ښکته کیدو نه وروسته بیا د میړه او ښځې ترمنځ الفت او محبت نه پاته کیږی. د مزاج او عاداتو ډیر کوچني اختلاف دهغوې ترمنځ منافرت او تفریق پیدا کوی.

«لینډسي» لیکي چې [په (۱۹۲۲م) کې په (ډینوور) کې دهر واده ترڅنګ د طلاق او تفریق پیښه هم منځته راغلې او ددوه ودونو ترمنځ د طلاقو یوه پیښه هم منځته راغلې.]

دا یوازې د (ډینوور) حالات نه دي بلکه د امریکا د ډیرو ښارونو حالات همد غسي درواخله او بیا مخته لیکي چې :[د طلاقو او جدایي پیښې مخ په زیاتیدو دي او که چیرې همدغه حالت پاته شو لکه څنګه چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومیږی نو په اغلب ګمان چې په هیواد کې چې خومره د واده لایسنسونه ورکول کیږي په هماغه اندازه به د ا طلاقو پیښې هم منځته را ځي.[(Revolt of Modern Youth "p.211-214)

څه وخت د مخه د ډیټرویټ(Detriot) په ازادو خپرونو(Free Press) کې په دغه حالاتو یوه مقاله خپره شوه چې دهغې یوه جمله داسې ده: [دنکاحګانو کمښت ، د طلاقو زیادښت او دنکاح پرته د ناجائزو تلپاتې او یا مؤقتو اړیکو زیاتوالې ددې معنې لري چې مونږ د حیوانیت په لور روان یو. د کوچنې دپیدا کولو فطري غوښتنه له منځه تلونکې ده ، د پیدا شوو کوچنیانو په هکله غفلت کیږي او ددې خبرې احساس له منځه ځي چې کورنۍ او دکور ابادي د تهذیب او ازاد حکومت د بقا او پایښت له پاره اړین دي.ددې برعکس د تهذیب او حکومت په امورو کې ډیره بې درده بې پروائي را پیدا کیږي. د طلاق او تفریق ددغه ډیرښت علاج اوس دا ښوول کیږی چې باید (Comissionate Marriage)«ازمیښتي نکاح» ته رواج ورکړل شي خو دا علاج هم د اصل ناروغتیا ځخه ډیرې بدې پایلې لري]

د ازمیښتي نکاح معنې داده چې نر او ښځه په« زړه طریقه Old Fashion » د واده پرته تر یوه وخته پورې یو دبل سره واوسي ، که چیرې ددې یو ځاې والې په واسطه ددوې زړونه یو له بله سره و لګیدل نو واده دې وکړې او که نه ، نو دواړه دې یو دبل ځخه جدا شي او بل چیرته دې خپل قسمت او بخت و ازمايي. د ازمیښت په دوران کې به د اولاد د پیدا کیدو مخه نیسي. ځکه چې د کوچنې دپیدا کیدو سره سم هغوې باید نکاح وکړي. دا هغه څه دي چې په روسیه کې دازاد محبت یا د (Free Love) په نامه یادیږي.

ولسي ځان وژنه :

نفس پالنه ، د ازدواجي مسؤلیتونو نه کرکه او نفرت ، د کورني ژوند ځخه بې زاره کیدل او د ازدواجي اړیکو نه پایښت ، ښځه دخپل فطري مورنۍ جذبې ځخه ډیره لرې کړې چې په نسواني جذباتو کې تر ټولو اشرف او اعلي روحاني جذبه ده ، او پایښت یې نه یوازې د تمدن او تهذیب له پاره اړین دي بلکه دانسانیت پایښت هم په همدې جذبې کې را نغښتې دې.

دحمل منه کول ، دحمل اسقاط او دکوچنیانو وژل دهمدغې جذبې د مړینې نه راپیدا کیږي. د حمل د منعې کولو معلومات د ټولو قانوني بندیزونو سره سره په امریکا کې د هرځوان هلک اوهرې ځوانې نجونې په واک کې شته.

دحمل د منه کولو درمل او وسایل په پوره ازادۍ سره په درمل پلورنځیو او دوکانونو کې پلورل کیږي. عامي ازادې ښځې خو پریږده ، د لیسو او او پوهنتونو شاګرداني هم دغه الات او درمل تل له ځانه سره ساتي.

قاضي «لینډ سي» په دې هکله لیکي چې:

[د یوې لیسې (۴۹۵) کمه عمره نجونو په خپله ماته اقرار وکړ چې هغوې د هلکانو سره جنیسي اړیکې تجربه کړې دي. دهغوې د ډلې ځخه یوازې (۲۵) نجونې داسې وې چې حمل یې په ګیډه شوې و. په پاته نجونو کې ځینې اتفاقاً خوندي پاته شوې وې. لیکن زیاتو دحمل دمنه کولو په هکله اغیزمن تدبیرونه نیولې و. دحمل دمنه کولو په هکله د هغوې پوهه دومره زیاته ده چې عام خلک یې د پوهیدو ځخه عاجز دي.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

پيغلي يا ناواده شوي نجوني دا تدبيرونه په دې خاطر استعمالوي چې د هغوي په ازادۍ کې کوم خنډ پيدا نه شي. واده شوې ښځې په دې خاطر د هغې نه ګټه پورته کوي چې د کوچني د پيدا کيدو په خاطر نه يوازې په هغوي د روزنې او ښوونې بار باريږي بلکه د ميړه څخه د طلاق او بيلتون د اخستو په وخت کې هم دا لوی خنډ ګرځي. دا ډول ټولو ښځو په دې خاطر د موروالي څخه نفرت پيدا کړې چې د ژوند څخه د پوره خوند اخيستلو له پاره هغوي ته د جنجال نه د خوندي پاته کيدو اړتيا ده. او د دې تر څنګ د کوچني په پيدا کيدو سره د هغوي په ښايست کې هم توپير را پيدا کيږي.(Macfaddin, Manhood and Marriage)

په هر صورت لاملونه چې هر څه دي خو د (۹۰) په سلو کې د ښځو او ميړونو تر منځ اړيکې داسې دي چې د هغې فطري پايلې (د حمل منه کول) د همدې وقايوي تدابيرو له لارې صورت نيسي او پاتې پنځه په سلو کې داسې پيښيږي دي چې هلته اتفاقا حمل صورت نيسي د هغوي له پاره بيا د اسقاط او د کوچنيانو د وژلو لارې پرانستې دي.

«ليندسي» وايي چې:[په امريکا کې لږ تر لږه هر کال (۱۵) لکه کوچنيان د حمل د اسقاط له لارې ضايع کيږي او په زرګونو نور کوچنيان د پيدا کيدو څخه وروسته وژل کيږي].(۲۲۰م مخ)

د انګلستان حالت :

زه نه غواړم د غو غمناکو پيښو ته نور هم تفصيل ورکړم خو مجبوريم چې په دغه برخه کې د «جارج رائلي سکاټ» د کتاب (A History of Prostitution) [د فحشاء د تاريخ] نه څو اقتباسات را واخلم. د دې کتاب ليکونکې پخپله انګليس دی. نوموړی د خپل هيواد د اخلاقي حالت انځور په دې ټکو کې وړاندې کوي.

[يو ډول هغه ښځې دي چې ژوند يې په دې پورې تړلې چې د خپلو وجودو په کرايه ورکولو سره ځانته روزي وګټي. د دوی نه پرته يو زيات شمير نورې ښځې دي ،او د هغو شميره ورځ په ورځ زياتيږي ، چې د ژوند اړتياو د لاسته راوړلو په خاطر نورې لارې لټوي او تر څنګ يې فاحشه توب او زنا هم کوي. تر څو په خپل عايد کې ډيروالي راوړي. دا د کسب ګرو فاحشو څخه ډير توپير نه لري خو هغوي په دغه نومونو نه نومول کيږي ، مونږ دا ډول ښځو ته غير کسب ګرې فاحشې (Amateur Prostitution) ويلې شو. د دغې شوقي يا غير کست ګرو فاحشو ډيربنت نن سبا دومره دي چې په تاريخ کې هيڅکله هم دومره نه و. د ټولنې د ښکته طبقې څخه نيولې تر پورته طبقې پورې ټولې ښځې په کې شاملې دي. که چيرې د غو معزوزو ښځو ته به کومه کنايه کې هم فاحشه وويلې شي نو دوی د اور سکروټه شي خو د هغوي په دغه نارضايت باندې حقيقت نه شي بدليدای. په هر حال حقيقت همدا دي چې د هغوي او نورو د فاحشو تر منځ په اخلاقي معيار کې هيڅ توپير نه شته . اوس د يوې ځوانې نجونې له پاره بد چلنې او بې باکې د فيشن حيثيت لري او د سيګرټو څکول ، ترخه شراب استعمالول ،په شونډو سرخي لګول ، د جنسي اړيکو او د حمل د مخنيوي په هکله د خپلې پوهې څرګندول ،په فحش ليکنو باندې بحث او خبرې کول دا ټول شيان د هغې فيشن له ډلې څخه شميرل کيږي. همدا راز دداسې ښځو او نجونو شميره ورځ په ورځ زياتيږي چې د دواده ترمخه ، پرته له کومې ستونزې، صنفي اړيکې جوړوي او هغه نجونې ډير په سختۍ موندل کيږي چې د کليسا په وړاندې د نکاح وفا د تړون په وخت کې په سهي معنا پيغله پاته شوې وي.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکوال لږ څه مخته ځي او ليکي چې: [د هر څه د مخه د ارايش شوق ووينئ چې د هغه له امله په هره نجلۍ کې د نوي فيشن د قيمتي کاليو او ښايست د زياتوالي مختلف ډوله سامانونو د رانيولو حرص راپيدا شوې. دا دا هغه بې بندو باره فاحشه ګرۍ په وسايلو کې تر ټولو لوی لامل دي.]

هر هغه ځوک چې ليدونکي سترګې ولري نو په اسانۍ سره کتلي شي چې هغه په سلګونو او زرګونو نجونې چې هره ورځ د هغوې تر سترګو کيږي عموماً دومره قيمتي کالي اغوندي چې د هغې خپل جايز معاش او مزدوري په هيڅ صورت د هغې ددا ډول قيمتي لباس بار نه شي پورته کولي. لهذا نن دا خبره همدومره سهي ده څومره چې نيمه پيړۍ مخته سهي وه. چې نارينه د هغوې له پاره کالي اخلي خو فرق دادې چې هغه وخت به هغه سړې ، د هغوې پلار ، ورور يا ميړه وو او اوس د هغې پر ځاې څه نور خلک دي.

د دغې ډول حالاتو په راپيدا کيدو کې د ښځو ازادي هم پوره پوره دخيله ده ، د تيرو څو کالو راهيسې په نجونو د والدينو کنترول تر دې حده پورې کم شوې چې هغه ازادي چې (۳۰) يا(۴۰) کاله پخوا هلکانو ته هم ور په برخه نه وه خو نن نجونو ته ورپه برخه شوې ده.

يوبل مهم لامل چې په ټولنه کې په پراخه پيمانه د جنسي خپل سرۍ د خپريدو سبب شوي دادي چې ښځې مخ په زياتيدونکي توګه په تجارتي کاروبار ، دفترې دندو او نورو ډول ډول کارونو کې ورننوځي او هلته شپه او ورځ د نارينه و سره د خلط ملط کيدو موقع په لاس ورځي. دې کار د ښځو او نرو اخلاقي معيار ډيررا ښکته کړې او تر څنګ يې د نارينه و داقدام په وړاندې د ښځو د مزاحمت ځواک هم ډيررا کم کړې دې او د دواړو صنفونو شهواني اړيکي يې د ټولو بنديزونو څخه ازدې کړې دي. اوس د ځوانو نجونو په ذهن کې د واده او پاکيزه ژوند تصور هم نه شته. ازادانه خوشحاله وخت تيرول چې پخوا به يواځې خپلسري نارينه ورپسې ګرځيدل اوس هره نجلۍ دهغې پسې منډې ترړې وهي. پيغلتوب او بکارت ته د يو ارتجاعی آند په سترګو کتل کيږی او د نوي زماني نجونې خو هغه يو مصيبت ګڼي. دهغوې په آند د ژوند خوند په دې کې را نغښتې چې د ځوانۍ په دوران کې د نفس د لذتونو جام ښه په ډک زړه و چښل شي. دهمدې څيز د لټون په خاطر هغوې د نڅا ځايو د نائيټ کلبونو ، د هوټلونو او چاې خوړلو ځايونو شاوخوا ګرځي را ګرځي او په همدې ارزو هغوې د يوه ناپيژندل شوې سړې سره دهغه په موټر کې چکروهلو ته هم تيارې وي. يا په بل عبارت هغوې پخپله دخپل نفس د غوښتنې سره هم خپل ځان داسې يو چاپيريال ته ورسوي چې جنسي جذبه نوره هم را وپاروي او بيا چې د دې کومې طبيعی زيبښې د هغوې نه د وې ويريږي هم نه ، بلکه هغه ته ښه راغلاست هم وايي.

پريکنده پو ښتنه :

زمونږ د هيواد په ګډون په ګڼو نورو شرقي هيوادو کې هم چې کوم وګړي د پردې ممانعت کوي نو د هغوې په وړاندې په حقيقت کې د ژوند همدغه يادکړل شوې انځور موجود دې. د همدغې ژوند ځلاندو وړانګو دهغوی حواس اغيزمن کړې دي. د همدغه افکار و اخلاقي اصولو او د همدغې مادې او حسي ګټو او خوندونو روښانو اړخونو د هغوې په زړه او دماغ پنجې ښخې کړې دي. په دې خاطر هغوې د پردې نه کرکه او نفرت کوي. سره له دې چې د دوې اخلاقي فلسفه د هغه غربي اخلاقي فلسفي سره تو پير لري چې دوې پرې ايمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري او عملاً دهغې ګټو او لذتونو د تر لاسه کولو په مخ کې خنډ وي چې دې وګړو دخپل ځان له پاره هدف ټاکلې.

اوس دا پو ښتنه چې د ژوند ددغې انځورد تیاره اړخ یعني دهغې دعملي زیبښو د منلو له پاره هم دا وګړي تیار دي او که نه؟

نو په دې خبره کې دهغوې تر منځ یووالي نه شته ، یوه ډله په دغه زیبښو پوهیږي او دهغې منلو ته هم تیار دي. دهغوې په وړاندې په حقیقت کې دا د غربي ژوند یو روڼ اړخ دي نه تیاره اړخ. یوه بله ډله دا تیاره ګڼي او دهغې دپایلو منلو ته تیار نه دی. مګر دهغې په هغه ګټو باندې یې زړونه له لاسه ورکړې چې ددې ډول ژوند سره تړلې دي. دریمه ډله نه خو په دې افکارو پوهیږي او نه یې د پایلو څخه واقفیت لري او نه په دې خبره غور کوي چې ددې افکارو او دهغې د پایلو تر منځ څه ډول اړیکې شتون لري. هغوې یوازې هماغه کار کوي چې په نړۍ کې یې رواج موندلې وي .

دغه دري واړه ډلې په حقیقت کې دومره سره را نژدې شوي او رانښتې چې د خبرو اترو او بحث په وخت کې ډیر وخت دا تو پیر نه شی کیدای چې زمونږ مخاطب دکومې ډلې پورې تړلې دي . دهمدغې اختلاط په اساس غلطه خیړنه مخته راځي. په دې خاطر دې ته اړتیا ده چې دا دري واړه ډلې یو له بله جدا کړل شي او ورسره د هغوې دحیثیت په اندازه خبره وشي.

شرقي غرب پالونکي:

لمړۍ ډله په همغه فلسفي افکارو او تهذیبي اصولو پوخ باور لري چې غربي تهذیب او تمدن پرې ولاړ دي. دوې د نوي اروپا د جوړونکو په خیر د آندلرونکي او د ژوند مسایلو ته د غربي زاویې څخه ګوري او د خپلو خپلو هیوادونو تمدني او ټولنیز ژوند د غربي نقشې مطابق جوړول غواړي.

ددوي له آنده ، د ښځو د ښوونې او روزنې هغه اخري موخې دادي چې هغوې د ګټې وړتیا تر لاسه کړي او تر څنګ یې د زړه راښکون سره له لطیفه فنونو څخه هم پوره پوهه او واقفیت ولري. په کورنۍ کې دښځې صحیح حیثیت دهغوې په وړاندې همدا دي چې هغه د سړي په څیر یو ګټور غړې وګرځي او په ګډه بودیجه کې خپله ونډه وا چوي ، په ټولنه کې دښځې اصل ځاې د هغوې له آنده همدغه دي چې هغه دخپل ښایست او نازو نخرو له مخې په ټولنیز ژوند کې یو لطیف عنصر ور زیات کړي . دخپلو خوندورو خبرو په واسطه د زړونو تودوخه نوره هم زیاته کړي. دخپلې موسیقۍ په واسطه د غوږونو پردې و تخنووي او دخپلې نڅا په واسطه په نفسونو کې لار را پیدا کړي ، هغوې هڅه کوي چې د خپل جسم ټوله ښکلا راڅرګنده کړي تر څو د ځوانانو زړونه خو شحاله ، سترګې یې یخې او سره وینه یې ګرمه شي. دهغې په وړاندې په ولسي ژوند کې دښځې کار ددې نه اخوا نور څه نه دي چې هغوې دې ټولنیز کارونه کوي، ښاري او مشورتي غونډو ته دې ځي، په کنفرانسونو او کنګرو کې دې ګډون کوي ، د سیاسي ، مدني او اقتصادي ستونزو په حل کې دې خپل فکر او ذهن مصرف کړي. په لوبو ، سپورتونو او د منډو او ځغاستو په مسابقو کې دې برخه واخلي. لنډه دا چې ټول هغه څه دې وکړي چې د کوره دباندې دي او دهغه څه سره هیڅ کارونه لري چې دکور دننه دي. هغوی همدغه ژوند ته نمونه یې ژوند وایې. دهغوې په وړاندې د نړۍ د پرمختګ همدغه یوه لاره ده او په دې لار د تللو په مخکې چې څومره پخواني اخلاقي آندونه خنډ شوي دي هغه له یوه سره لغو او باطل دي. ددغې نوي ژوند له پاره پخواني اخلاقي ارزښتونه (Moral Values) په هغه ډول په نوی ارښتونو تبدیل کړي لکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه چې اروپايانو تبديل کړی و. مالي ګټې او نوې جسماني ننداره دهغوي له آنده ډير ارزښتناکه ده. او دهغې په پرتله حيا او عصمت ، پاکوالي او اخلاق په ازداواجي ژوند کې وفادار پاته کيدل ، د نسب ساتنه او په دې ډول نور شيان نه يوازې دا چې بې ارزښته بلکه د تياره فکری يوه نمونه وه. چې د له منځه وړلو پرته يې د پرمختګ په لور قدم نه شو اينبودل کيداي. دا وګړي په حقيقت کې په غربي دين باندې ايمان لرونکې و او په کوم ليد يې چې ايمان راوړی و ، په شرقي هيوادونو کې يې دهغې د خپرولو له پاره د ټولو هغو تدبيرونو ځخه ، چې په اروپا کې ترې کار اخستل شوی و ، کار واخيست.

نوي اداب :

د ټولو ترمخه د هغوي هغو ليکنو ته و ګوري چې د ذهنونو د تيارولو له پاره تر ټولو ستر ځواک جوړوي. ددوي تش په نامه ادب کې ... چې په اصل کې بې ادبي ده ... ددې هڅه کيږي چې د نوي نسل مخې ته دغه نوي اخلاقي فلسفه په ډيره ښکلې بڼه وړاندې کړي او د همدې لارې پخواني اخلاقي ارزښتونه د زړه او د ماغ د ريښو ځخه بيرون را وکاږي. دنمونې په توګه زه دلته د اردو ادب ځو نمونې وړاندې کوم.

د هيواد يوې مشهورې مياشتنۍ مجلې د (خوږ سبق) تر عنوان لاندې يو اوږود مضمون نشر کړ. ددې مضمون ليکونکې داسې يو شخصيت دې چې د اعلي روزنې خاوند ، په ادبي حلقو کې مشهور او په يوه ستر منصب باندې کار کوي. د مضمون لنډيز دادې چې:[يوه ځوانه نجلۍ له خپل استاد نه د سبق د ويلو له پاره ناسته وه ، د سبق په دوران کې يې د استاد مخې ته د خپل يوه ځوان دوست د محبت ليک کيښود ترڅو د ځواب له پاره يې ترې مشوره واخلي. هغې دخپل دغه محبوب سره د چايو په يوه ټولنه کې کتلې و. هلته کومې ښځې ددې دواړو ترمنځ پيژندګلوي کړې وه. ددوي ترمنځ دهمغې ورځې ځخه يو بل ته نژديوالي او د ليکنو لړۍ پيل شوې وه اوس دغه نجلۍ غواړي د خپل استاد ځخه د مينې او محبت د ليک اخلاقي ځواب تر لاسه کړي. استاد هڅه کوي چې دا نجلۍ د بې هوده او عبث فکر نه واړوي او د لوست په لور يې متوجه کړی ، نجلۍ په ځواب کې استاد ته وايي چې:(لوست خو زه غواړم چې ويې کړم خوداسې لوست چې زما د وينبې دخوبونو او اميدونو په بريالتوبو کې له ماسره کومک وکړي ، نه داسې لوست چې له همدا اوسه ما زړه کړي. استاد ترې پوښتنه کوي چې ايا ددې ښاغلي نه پرته اخوا نور دوستان هم لري ؟ شاګرده ځواب ورکوي چې ځو نور هم دي مګر په دې ځوان کې يوه ځانګړ تيا ده چې هغه په ډير خوند سره مارا پاروي. استاد ورته وايي چې که چيرې ستا پلار ددې ليک له ليکنې ځخه خبر شي نو ځه به درپيښ شي ؟ شاګرده ځواب ورکوي او وايي چې ايا پلار به مې د ځوانۍ په وخت کې دا ډول ليکونه نه وی ليکلي؟ هغه خو ډير فيشني سړی دي. ځه د حيرانتيا وړ نه ده چې اوس به يې هم ليکي. الله دې نه کړي زوړ شوي خو نه دي. استاد ورته وايي چې: له اوس نه پنځوس کاله وړاندې دا تصور هم شونې نه و چې د کومې شريفې کورنۍ نجلۍ ته ځوک د مينې ليک واستوي . نجلۍ ورته وايي چې ايا دهغې وخت خلکو يوازې بد ذاته خلکو سره مينه کوله. دا خو دهغې وخت بد ذات ډير په مزو کې او شريفان يې په ډير بد حالت کې وو. دمضمون اخري ټکي چې ليکونکې پرې دخپل ادبي ظرفيت ټوله هڅه تمامه کړې دادې چې:[مونږ ځوانان ستر مسؤليت لرو ، هغه خوښۍ او لذتونه چې زمونږ مشرانو او پخوانيو له لاسه ورکړې مونږ يې بايد بيرته را ژوندي کړو او هغه د قهر او ددرواغو عادتونه چې تر اوسه ژوندي پاته دي بيرته خښ کړو.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

په يوې بلې ادبي مجله کې نژدې يو نيم کال دمخه يوه لنډه قصه د «پښيمانۍ» تر عنوان لاندې نشر شوه چې لنډيز يې په دې توګه دې.

د يوې معززې کورنۍ کوژده شوې نجلۍ د بل سړي سره سترګې جنګوي. دخپل پلار په نه موجوديت کې او دمور نه په پټه هغه خپل دوست کورته رابلي دهمدغه ناروا اړيکو په واسطه ښځې ته حمل پيدا کيږي. ددې وروسته هغه خپل دغه کار دخپل ځان له پاره حق ګڼي او په زړه کې د ځان سره داسې استدلال کوي چې: زه ولې خفه شم ، زړه مې ولې و غورزيږي... ايا زما ضمير ما ملامتوي ؟ ايا زه په خپلې کمزورتيا باندې پښيمانه يم ؟ ممکن هو ! ليکن دهغې رومانتيکې روڼې سپوږمۍ شپه خو زما د ژوند په يادونو کې په طلايي الفاظو ليکل شوې ده. د ځوانۍ مست وختونه او دهغې ياد زه دخپل ځان له پاره ډيره ستره خزانه ګڼم.

ايا زه دهغو وختونو د بيا دراوستلو په لاره کې دهر څه قربانولو ته تياره نه يم ؟ نو بيا ولې زما زړه رپيږي ؟ د کومې ګناه ويره ده ؟ ايا ما ګناه کړې ؟ نه ما خو ګناه نه ده کړې. زما د ګناه څخه چاته څه زيان رسيږي ؟ ما خو قرباني ورکړه. قرباني دهغې له پاره ، کاشکې چې ما دهغې له پاره نوره قرباني هم ورکړې واى... زه د ګناه څخه نه ويريږم ليکن زه ددغې ويره ونکې ټولنې نه ويريږم چې هغوى به څنګه څنګه د شک په سترګو ماته ويني . اخر زه ولې دهغوې نه وويريږم ؟ د خپلې ګناه په خاطر ؟ خو اخر زما ګناه څه ده ؟ ايا هغه څه چې ما کړې د ټولنې بله کومه نجلۍ يې نه کوي ؟ هغه طلايي شپه او هغه يوازيتوب ، هغه خومره ښايسته وه ، هغه څنګه خپلې شونډې زما په شونډو کيښودې او خپلې غيږې ته يې زه ورکش کړم. او زور يې را کړ....اف ، دهغې د ګرمې او معطرې سينې سره زه څومره په ډاډمنه توګه و ښنتم.، ما ټوله نړۍ په لغته ووهله او خپل ټول هر څه مې د عيش په هغه لحظو باندې قربان کړل. بيا څه و شول ؟ بل چا به څه کړې واې؟ ايا په نړۍ کې کومه ښځه په داسې وخت کې ددغسې لمحو سره ټکر کولې شې؟ ګناه ! ما هيڅکله نه ده کړې ، زه هيڅکله پښيمانه نه يم ، زه يو ځل بيا همغسې کولو ته تياره يم ، عصمت ! عصمت څه شې دې ؟ يوازې پيغلتوب ؟ يا د فکرونو پاکوالي ؟ زه باکره نه يم ، ليکن ما خپل عصمت له لاسه نه دې ورکړې ؟ د فساد نه ډکه ټولنه چې څه کولاې شي هغه دې وکړي هغه زما څه کولې شى ؟ هيڅ ؟ زه د هغوې د احمقانه ګوت نيونې څخه ولې نا ارامه شم ؟ زه دهغوې د پس پسکو څخه ولې وويريږم ؟ ولې خپل مخ ژيړ کړم ؟ زه د هغوې د بې معنې خندا او تمسخر څخه ولې ځان پټ کړم ؟ زما زړه وايې چې ما صحيح کار کړې ، ډير ښه مې کړې ، نو زه بيا ولې د غلې په څير و ګرځم ؟ ولې په ډانګ پيېلې توګه اعلان و نه کړم چې ما دغسې کړې او ډير مې ښه کړې؟

دا هغه استدالال او طرز فکر دې چې زمونږ د زمانې اديبان يې هرې نجونې ، ممکن خپلې خور او لور ته هم وربښوول و غواړې. دهغوې ښوونه دا ده چې که هم يوې ځوانې نجونۍ ته د ۱۴ مې په شپه ګرمه سينه تر لاسه شي نو بيا دى د هغې پورې ځان ورو نښلوي ، ځکه چې په داسې وخت کې همدا يوه لاره ممکن ده او هره ښځه چې دداسې حال سره مخ شي نو هغه به ددې کار پرته نور څه ونه کړي. دا کار ګناه نه بلکه قرباني ده. او نه ترې عصمت ته کوم زيان ور رسيږي. ددې کار په واسطه عصمت کې نور هم ډيربښت را ځي ، بلکه دا يو داسې روښانه کار دې چې بايد د يوې ښځې د ژوند په تاريخ کې په طلايي ټکو سره و ليکل شي او د هغې هڅه بايد داوي چې د هغې د ژوند ټول کتاب د همداسې طلايي ټکو څخه ډک وي ، نو که چيرې هغوې په با عصمته ښځو باندې ګوتنيونه کوي نو هغوې بيا فسادي او ډير ويونکي دي. هغوې په خپله ملامته دي چې دداسې فدا کارو نجونو په خلاف خبره کوي داسې تيرې کونکې ټولنه چې دومره ښه کارته بد وايي هيڅکله ددې وړ نه ده چې د هغې څخه ويره محسوس شي او د داسې د خيرد کار په کولو سره خپل ځان پټ و ساتي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر اوس نوي ادب د هر کور لور اونګور د پخواني وختونو د فحشاو څخه لس قدمه نوره هم مخته وړي ، ځکه چي دا د بد معاشۍ او فحش کارۍ د ملاتړ له پاره د اخلاقو نوي فلسفه را پیداکوي.

په یوي بله مجله کي د (لیور) په نوم یوه قصه خپره شوي ، لیکوال یې داسي سړي دي چي پلار یې د ښځو د اخلاقي روزني له پاره د ډیرو ښو لیکوالانو څخه و اوپه همدي اساس هغه د هیواد د اردو ژبې ویونکو ښځو تر مینځ پوره محبوبیت درلود . په دې قصه کي لیکوال د یوې ځواني نجوني کرچار(کریکټر) په ډیر ښه انځور کي د نموني په توګه خپلو خویندو ته وړاندي کوي ، چي دواده تر مخه یې د خپل لیور دښایسته ځوانۍ په تصور ، په خپل و جود کي لړزه محسوسوله. هغې په پیغلتوب کي دا نظر او فکر درلود چي هغه ځواني چي خاموشه او دسکون نه ډکه تیره شي د هغسې ځوانۍ او کمزورتیا تر منځ هیڅ تو پیر نه شته زما له نظره ددغه ډول جذباتو سره چینه باید د حسن او عشق کشمکش وي ، ددغه فکر او ارادې سره چي کله دا نجلۍ واده شوه ، نو دخپل ډیره ور میره په کتلو یې جذبه او احساس مړاوي شو. او د مخکي څخه د جوړې شوي نقشي په اساس یې پریکړه وکړه چي د خپل میړه د وورور سره ناروا اړیکي ټینګي کړي او ددې خبرې فرصت ورته ډیر ژر پهلاس ورغي. ځکه میړه یې د لوړو تحصیلاتو په خاطر لندن ته ولاړ خو ښځې یې د خپل میړه او ورورېي د خپلورو د نشتوالي څخه پوره پوره ګټه پورته کړه او د زړه د اخلاصه یې په خیانت لاس پوري کړ.

لیکوال دغه قصه په خپله دهغې زناکاري فاحشي د خولي څخه لیکلي ځکه چي هغې دا قصه خپلي یوې ناواده شوي ملګري ته کټ مټ لیکلي وه او ټول هغه مراحل یې په تفصیل سره بیان کړي و چي دهغې په واسطه دهغې او لیور اړیکي تر دې ځایه پوري رسیدلي و. هغې په خپلي لیکني کي په خپل هیڅ کار د شرم احساس نه دي کړي ، یواځي هغه څه چي پاتي و هغه د جنسي عملیې عکس و چي هغه یې په کمره کي نه و ثبت کړي او ډیره شوني ده چي دا یې په دې خاطر پریښي وي چي لیدونکي او لوستونکي په خپله په تخیل سره دغه کمښت پوره کړي.

که ددې نوي ادب پر تله د فرانسې د ادب سره وشي چي دهغې څو مثالونه مونږ مخته بیان کړل نو په ډاګه به شي چي دا قافله دهمغې لارې څخه د همغې منزل په لور روانه ده چي د فرانسې ولس پرې تللې و ، دوې د ژوندانه دهمدغه نظام په لور په فکري او اخلاقي توګه ذهنونه تیاروي او دا په داسي حال کي چي ښځې یې د ځانګړې توجه وړ ګرځولي تر څو په هغوې کي د حیا او عزت په نوم څه شي پاته نه شي.

نوي تمدن :

د اخلاقو دغه نوي فلسفه او د ژوند دغه نوي آند او لید د ژوند په ډګر کي ځانته نه دي ، بلکه د پانګه وال تمدن نظام او د غربي د یموکراسۍ اصول هم ور سره پوره پوره ملګرتیا کوي او دغه ټول ځواکونه یو دبل سره د ژوند هغه انځور جوړوي چي په غربي ټولنو کي د پخوا څخه شتون لري . دوې د جنسي مسائلو په هکله ډیرې زیاتې فحش لیکني او عکسونه خپروي او دغه ټول د مکتبونو ، لیسو او پوهنتونو شاګردانو ته په پراخه پیمانه ورسیږي. اوس د بې عصمته ښځو لوڅ عکسونه د هر اخبار ، مجلې ، دوکان او هر کور دښایست وسیله ګرځیدلي. په هرکور او بازار کي هغه کیسټونه ، (CD) اوتیپونه په اوچت اواز غږیږي چي په کي د اخلاقو څخه لویدلي او چټلي سندرې تر غوږو کیږي. د سینما ګانو ټول کره وړه د شهواني جذباتو په

(c) ketabton.com: The Digital Library

را پاروونکو فلمونو ولاړ دی او د سیمنا په پردو باندې د بې حیایې فلمونه په دومره شوق او ذوق سره خپروي چې د هرې نجونې او هلک ستر ګې د همدغې لو بغاړې په فلمي ژوند دریږي او همغه د خپلې لارې مشال ګرځوي او کله چې د دغسې فلمونو د کتلو وروسته د واړه صنفونه د سینما څخه بهر راوځی نو دهغوې را پاریدلې جذبات او د عشق ولولې هرې لورې ته دعشق او رومانس موقع لټوي.

د ژوند دیانګه وال نظام په برکت په لویو ښارونو کې دغه ډول حالات ډیر په تیزۍ سره را پیدا کیږي ځکه هلته ښځې د خپلې روزۍ د پیدا کولو له پاره محبوریږي. او د همدغې ظالمانه نظام په بسپنې دحمل د مخنیوې تبلیغات، د درملونو او وسائلو سره یو ځاې میدان ته را دانګي.

نوې جمهوري نظام چې برکتونه یې د انګلیس او فرانس په واسطه شرقي هیوادو ته را رسیدلي له یوه اړخه یې ښځو ته په سیاسي او ټولنیزو کړو وړو کې لاره پرانستې ده او د بله اړخه یې داسې اداري او دفتري نظام جوړ کړي چې په کې د سړو او ښځو یو ځاې کیدل او خلط کیدل یو حتمي کار ګرځي او دبله اړخه یې قانوني بندیزونه دومره نرم کړي چې نه یوازې د فواحشو اظهار بلکه د هغه عملي ارتکاب هم جرم نه ګڼل کیږی. په دې حالاتو کې چې کوم وګړي د ژوند په دې لار په خلاص زړه تلل غواړي د هغوې په اخلاقو او ټولنیزو کړو وړو کې پوره بدلون را ځي ، د هغوې ښځې اوس په داسې کالیو کې بهر را وځي چې نژدې په هرې ښځې باندې د فلم د لوبغاړې ګمان کیږی. هغوې پوره بې باکه دی. دهغوې د لباسونو د تیزو رنګونو استعمال او په ښکلا او سنګار باندې اهتمام په دې دلالت کوي چې هغوې د ځانونو څخه جنسي مقناطیس جوړول غواړی. د بې حیایې دا حال دې چې د غسل د کالیو په اغوستو سره د سړو سره یو ځاې لمبیدل او په همدې حال کې د عکسونو اخیستل او په اخبارونو کې یې په خپرولو هم ددغه شریفو کورنیو ښځې د شرم احساس نه کوي بلکه د شرم سوال هم نه پیدا کیږي. د نوو اخلاقي تصوراتو په اساس د انساني وجود ټولې برخې یو برابر دي که چیرې د لاسونو ورغوی او دپښو تلې لو څیداې شي نو د ورنونو، سینو او تیونو په بربنډولو کې څه حرج دې ؟ د ژوند خوندونه چې ټولیزیا مجموعي نوم یې فن(Art) دي د خلکو په وړاندې د هر اخلاقي بندیز څخه پورته بلکه پخپل ځاې د اخلاقو معیار دي. په دې اساس پلار او ورور په هغه وخت کې په خوشحالۍ نه مړیږي چې د سترګو په وړاندې یې پیغله لور او خور په ستیج د نڅاکوونکو معشوقي لوبه په ډیره بهتره توګه تر سره کوي او په سلونو لیدونکې ترې خوند اخلي او دهغې په هرې آدا باندې د افرین لاسونه پړکوي. مادي سوبه چې بل نوم یې د ژوندانه موخې هم دي د هغوې له آنده د هر هغه شونې شیز څخه ډیر ارزښتناکه دي چې د هغې په قربانولو دا تر لاسه کیداې شی. هرې نجونې چې ددغې هدف په لاسته را وړلو او په ټولنه کې یې دهمدې لارې خپل محبوبیت ، لیاقت او وړتیا وښوده نو که چیرې هغې خپل عصمت له لاسه ورهم کړ نو ګویا چې هیڅ یې د لاسه نه دي ورکړي، بلکه هر څه یې موندلي دي . په همدې اساس دهغې په ذهن کې دا خبر له سره راګرځي نه ، چې د نجونو او هلکانو سره یو ځاې په لیسو او پوهنتونو کې درس ویل او یا د ځوانو نجونو په یوازې ځان اروپاته د ښوونې او روزنې له پاره تلل هم کوم د نیوکې وړ کار ګڼل کیږي.

دغرب پالو پریکړه :

دا هغه خلک دي چې د هر چانه زیات په پردې او حجاب باندې نیوکه کوي. دهغوې په وړاندې دغه پرده داسې یو سپک او باطل شیز دي چې د تردید له پاره یې دهغې پسې ملنډې وهل او هغه مسخره کول بسنه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دا رویه بلکل همغسې ده لکه چې یو انسان نه غواړي په انساني مخ باندې د پوزې د موجودیت اړتیا احساس کړي او په دې اساس په هغوی وکړي پورې ملنډې وکړي چې په مخ باندې یې پوزه موجوده وي. دداسې جاهلانه خبرو او استدلال په واسطه یوازې جاهل او نا پوه خلک تر اغیز لاندې راتلای شي ، دوې که چیرې کوم معقولیت او پوهه ولري باید په دې پوه شی چې زمونږ او دهغوی تر منځ په ارزښتونو کې ډېر زیات توپیر شتون لري . هغه څه چې مونږ یې با ارزښته ګڼو هغه د هغوی په وړاندې بې ارزښته دي نو په دې اساس د ژوند هره هغه عملي لار چې مونږ یې اړینه ګڼو نو پرته له شکه دهغوی په وړاندې هغه یو غیر ضروري کار دي مګر دداسې بنسټیز اختلاف په وخت کې یواځې کم عقل سړي د اصلي اختلافي مسائلو پر ځای په فرعي مسائلو کې ځان مصروفولای شي.

د انساني ارزښتونو په ټاکلو کې یواځنې پریکنده خیز د فطرت قوانین دي ، دهمدې فطري قوانینو له مخې چې د انسان خلاصون او سو به نغښتې وي نو په اصل کې همغه د قدر وړ دي. راځئ چې دهمدغې معیار په رڼا کې ووینو چې ستاسې ارزښتونه سهي دي او که زمونږ ؟ هغه علمي دلایل چې له تاسې سره دي هغه راوړئ او کوم دلایل چې له مونږه سره دي مونږ به همغه را وړاندې کړو بیا به نو د ریښتونو پوه انسانانو په څیر وویني چې وزن کومې لورې ته دروند دي. په دې توګه که مونږ د خپلو ارزښتونو میعار درست ثابت کړ نو بیا تاسې واک لرئ چې هغه ارزښتونه چې د علم او عقل په بنسټ بنا شوې و منئ او یا د هغه ارزښتونو پسې ځغلئ چې یوازې او یوازې د نفساني میلانو او غوښتنو په بنسټ تاسې غوره کړې دي خو په دې دویم صورت کې به ستاسې موقف دومره کمزوری شوی وي چې بیا به زمونږ د تګلارې پورې د خندا په ځای تاسې پخپله د خندا وړ وګرځئ.

دویمه ډله :

تر دې وروسته زمونږ په مخ کې دویمه ډله ده . په لومړۍ ډله کې غیر مسلمان او تش په نوم مسلمانان دواړه ډلې شاملې دي. خو دا دویمه ډله ټوله په مسلمانانو باندې مشتمله ده. ددې خلکو تر منځ د پوره حجاب او نیمه بې حجابۍ اصطلاح استعمالیږي. دغه ډله د «مذبذبین بین ذالک ، لا الي هؤ الاء و لا الي هؤ الاء» سهي مصداق ګرځیدلې ، دیوه اړخه دوې د اسلامي جذبې خاوندان دي. د اخلاقو تهذیب ، شرافت او د سیرت د پاکوالي هغه معیارونه مني چې اسلام راوړاندې کړي. خپلې ښځې د حیا او عصمت په ګانه ښایسته او خپل کورونه د اخلاقي نا پاکیو څخه دپاک ساتلو غوښتونکې دي او دهغې زیبښو چې د غربي تمدن او ټولنیزو اصولو د پیروۍ کولو څخه را پیدا کیږي منلو ته تیار نه دي . خو د بله اړخه د اسلامي ټولنیزو اصولو او قوانینو په ماتولو سره ورور ورو خپلې ښځې ، لوڼې او خویندې د غربي تمدن او تهذیب په لور وړې. دا خلک په دې غلطي انګیرنې کې ککړ دی چې نیمایي شرقي او نیمایي غربي طریقې به سره یو ځای کړي او ددواړو تهذیبونو د فوایدو څخه به ګټه پورته کړي. یعنې دهغوی په کورونو کې اسلامي اخلاق هم خوندي و ساتل شي او دکورنۍ د ژوند نظام یې هم په خپل ځای پاته شي او تر څنګ یې په ټولنیز ژوند کې، د غربي ټولنې د زیانونو او بدیو پرته ، دهغې ګټې ، لذتونه او مادي پر مختګونه را ټول کړي. مګر اول خو ددې دواړو مختلطو تهذیبونو نیمایي نیمایي څانګې را غونډول او یو د بل سره پیوندول درست کار نه دي. ځکه ددغسې پیوند څخه د اخیستونکې جوړښت څخه د ګټو پر ځای زیانونه ډیر را پیدا کیږي ، او بله دا چې دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعقل او فطرت په خلاف ده چې په لمړيو کې د اسلام د مضبوط نظام د بنديزونو په نرمولو سره او خلک د دې قانون د ماتولو سره داشنا کولو نه وروسته بيا دا لړۍ په دې ځاي چې تاسې يې د زيان نه خالي ګڼئ و درېږي. ددغه نيم لوڅو کاليو رواج ، ددې ښايسته کولو او ارايش رواجونه ، ددوستانو محفلونو کې ورځ په ورځ زياتيدونکې دلچسپي داد غرب په خير د نجونو تربيه ، امکان لري چې ژر خپل اغيز و نه ښيئ او ډير ممکن دي چې موجوده نسل دهغې دزيانونو څخه تر يوه وخته خوندي پاته شي ، ليکن دا ګومان کول چې را تلونکې نسلونه به دهغې څخه خوندي پاته شي يوه ستره نا پوهي ده ځکه چې په تمدن او ټولنه کې د غلطو طريقو رواجول په پيل کې ډير معصوم او پاک وي خو د يو نسل څخه تر بل نسله پورې اوبيا تر دريم نسل پورې په ورتللو سره دغه ډير کم پيل په ډيره ستره غلطي باندې تبديليږي. په خپله په اروپا او امريکا کې هم د ټولنې کوم جوړښت چې په کومو غلطو اصولو باندې شوې ، دهغې پوره پوره پايلې اوس په دريم او څلورم نسل کې را څرګندې شوي دي نو بيا ددې غربي او اسلامي طريقو يو ځاي کيدل او امتزاج او دغه نيمه بې حجابي په اصل کې کوم مستقل او پايښت لرونکې خيز نه دي په اصل کې دهغې فطري ميلان د غربيت په لور دي او هغه خلک چې په دې لارې ځې هغوې بايد په دې پوه شي چې هغوې اوس ددې سفر پيل کړې دي نو که چيرې هغوې په خپله دهغې اخري منزل ته و نه رسيږي نو دهغوې اولاد او د اولاد اولاد به ضرور ورته رسيږي.

پريکنده پوښتنه :

په دغسې حالاتو کې ،د مخکې تلو تر مخه ، دې خلکو ته دښه غور او فکر نه وروسته د څو بنسټيزو پوښتنو په هکله پريکړه کول په کار دي او هغه دا چې:

ايا تاسې د غربي نظام دهغو پايلو منلو ته تيار ياست چې په اروپا او امريکا کې منځته راغلي او هغه دهمدې نظام طبيعي او حتمي زيږنې دي ؟

ايا تاسې دا غواړئ چې ستاسې په ټولنه کې هم همغسې هيجان پيدا کونکې شهواني چاپيريال موجود وي ؟ ستاسې په ولس کې دی هم همغسې بې حيايي ، بې عصمتي او د فحاشۍ وده وکړي ؟ دخبيثه ناروغيو وبا خپره شي ؟کورنۍ او د کورنۍ نظام له منځه واړ شي ؟ طلاق او بيلتون ډيرښت و مومي ؟ځواني ښځې او نارينه په ازادانه توګه شهوت راني وکړي ؟ او دحمل په منه کولو ، دحمل داسقاط او د اولاد په وژلو نسل منقطع شي ؟ او ان تر دې چې کم عمره کوچنيان د وخت ترمخه جنسي ميلانات پيدا کړي ؟او د هغې په وجه دهغوې په ذهني وده او نشو نما کې د پيل سره سم سستي را پيدا شي ؟

که چيرې د مادي ګټو وټو او حسي لذتونو په خاطر تاسې ددې ټولو شيانو زغم ته تيار ياست نو پرته له ځنډه په غربي لارو ولاړ شئ ، او د اسلام نوم په ژبه مه اخلئ. خو په دې لارې د تللو تر مخه تاسې بايد د اسلام سره د خپلو اړيکو د پريکولو اعلان وکړئ تر څو تاسې له دې وروسته ددغې نوم په اخستلو سره څوک و نه غولوي ، او ستاسې رسوايي د اسلام او مسلمانانو له پاره د ننګ او عار سبب و نه ګرځي.

خو که چيرې تاسې دهغې پايلو منلو ته تيار نه ياست او تاسې ته دداسې صالح او پاکيزه تمدن اړتيا وي چې هلته پاک اخلاق او نيک خوی وده و مومي، هلته انسان د خپل عقلي او روحاني او مادي پر مختګ له پاره د

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکونه نه ډک چاپیریال و مومي ، هلته چې نارینه او ښځه د حیواني جذباتو ځخه خوندي پاته وي او د خپل بهترین استعداد او وړتیاو مطابق خپلې تمدني دندې تر سره کړي هلته چې د تمدن د بنسټ تیږه یعني کورنۍ په پوره ځواک سره موجوده وي ، هلته چې نسلونه خوندي وي او د نسلونو د توپیر فتنه سر را پورته نه کړي ، هلته چې د انسان کورني ژوند د سکون او ارامتیا جنت او د هغوې د اولاد له پاره د یوه مشفقانه روزنې ځاې او د کورنۍ د ټولو غړو له پاره د همکارۍ او ګډ کار د تعاون نمونه وي. نو ددې موخو د تر لاسه کولو له پاره د غرب په لور د تګ نه ځان ژغورل په کار دي ځکه چې هغه بلکل په مخالف لورې حرکت کول دي او د غرب په لور تلل او بیا شرق ته رسیدل په عقلي ډول یو ناشوني کار دي که چیرې په حقیقت کې ستاسې موخې همدغه وي نو بیا د اسلام لار خپله کړئ.

مګر په دې لاره د قدم د ایښودلو نه تر مخه باید هغه غیر معتدلې مادي کتې او حسي لذتونه د زړه نه و کاږئ چې د غربي تمدن زړه وړونکي مظاهر یې تاسې ته تر مخ ږدي ، د هغې آندونو او فکرونو ځخه به هم زړه او دماغ پاکوئ چې د اروپا ځخه یې په مستعاره توګه را خیستې ، د هغو موخو او مقاصدو ځخه به هم ځان بیلوئ چې د غربي تمدن او ټولنې ځخه را خیستل شوي دي. اسلام ځانته موخې او مقاصد لري هغه خپل ټولنیز اند لري ، هغه داسې یو ټولنیز نظام جوړول غواړي چې د هغې د موخو او مقاصدو او اټولنیز نظام سرسره سم د هغې د بنسټیزو اصولو غوښتنه ده او بیا د خپل دغه ټولنیز نظام ساتنه د یوه ځانګړي د سپلین له مخې کوي چې د هغې په ټاکلو کې د ډیرې زیاتې پوهې او حکمت نه کار اخیستل شوي او د انسان د نفسیاتو ساتلو پوره رعایت په کې شوې دې چې د هغې پرته دغه ټولنیز نظام خوندي نه پاته کیږي. داد افلاطون د جمهوریت په څیر کوم خیالي او وهمي نظام (utopia) نه دې بلکه په څوارلسو پیړیو کې د ډیرو زیاتو ازمیښتونو ځخه تیر شوي او په دغې اوږدې موده کې یې په هیڅ هیواد یا ولس کې د هغې خرابیو لسمه برخه هم نه ده څرګنده شوې کومې چې د غربي تمدن په پایلو کې د یوې پیړۍ په دوران کې را منځته شوي دي. نو که چیرې مونږ د دغه محکم او ازمویل شوي ټولنیز نظام ځخه ګټه پورته کول غواړو نو د هغې د اصولو او ډسپلین په پوره پوره مراعات کول په کار وي او دا حق به هیچاته هیڅکله هم نه وي ور په برخه چې د خپل عقل ځخه د راویستلې او یا د نورو ځخه د زده کړو خامو افکارو او نه ازمیښت شوو لارو کومې چې د اسلام د ټولنیز نظام د طبیعت او اصولو پر خلاف وي حتما په اسلام کې ور ځاې کړي.

څرنګه چې دریمه ډله د بې عقلو او ناپوهو وګړو نه جوړه شوې چې په هیڅ توګه د فکر کولو ، پوهیدو او یا راې ورکولو صلاحیت نه لري نو په دې اساس هغه د توجه وړنه بریښي نو ښه به داوي چې مونږ هغوې له نظره وغورځوو او مخته قدم کیږدو.

دفطرت قوانین :

فطرت د ټولو شیانو په څیر انسان هم د «زوجین» یعني د جوړې په شکل کې پیدا کړې. دا جوړه (نارینه او ښځه) په طبیعي توګه یو د بل په لور میلان لري. خو د نورو حیواناتو د مطالعې ځخه په ډاګه شوې چې د هغوې تر منځ د طبیعي میلان موخې د خپل نسل پایښت دې. په همدې خاطر ددوې تر منځ میلان یوازې تر هغه حده پورې دې چې د نسل د پایښت له پاره اړین وي. د حیواناتو په طبیعت کې داسې ځواک ایښودل شوې چې د جنسي اړیکو د ټینګولو د ټاکلې حد ځخه د تجاوز اجازه نه ورکوي. ددې برعکس په انسانانو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي ميلان غير محدود ، غير منضبط او د ټولو حيواناتو په پرتله ډير دي. ددې له پاره د وخت او موسم کوم بندېز نه شته .دهغې په پيدا ينبت کې کوم داسې ټاکلې مقررات نه شته چې هغه د جنسي غوښتنې د پوره کولو څخه منه کړي. ښځه او نارينه د يوه بل لورې ته تل ميلان لري هغوې په خپل منځ کې يو د بل د جذب او د جنسي راښکود نه پاې ته رسيدونکې ځواک لري. دهغوې په زړونو کې د صنفي محبت او عشق يوه ډيره ستره بلنه ايښودل شوې ده . دهغوې د جسم جوړښت او دهغې په تناسب دهغې رنګ او شکل او دهغې لمس او دهغې په يوه يوه برخه کې د مقابل صنف له پاره کشش او راښکود پيدا کړل شوې. دهغوې اواز ، تګ ،دهغوې هره اداء ، کرښه....او په هر شي کې د راښکود يو ځواک پروت دې او په شاوخوا نړۍ کې يې داسې بې شميره وسايل خپاره شوې دي چې دداړو جنسي غوښتنې په حرکت راوړي او هغه د يو بل لورې ته مايلوي. دهوا لګيدل ، د اوبو روانيدل ، د ګياه رنګ ، دګلونو ښايسته بوي ، د مرغانو په زړه پورې اوازونه ، يعني د فطرت د ښايست هيڅ داسې مظهر به نه وي چې په مستقيمه او يا غير مستقيمه توګه ددې تحريک لامل و نه ګرځي.

بيا دانسان د جسماني نظام يوه څيړنه وکړئ نو درته ځرګنده به شي چې په هغې کې د ځواک څومره ستره خزانه پټه کړل شوې ده. هغه په يوه وخت کې د ژوند نيزو اړيکو ځواک هم دې او د صنفي اړيکو د جوړښت او راښکود ځواک هم.

همدغه غدې(**Glands**) چې دې غړو ته د ژوند ماده (**Harmone**) وررسوي او په هغې کې چالاکي ، توانايي ، ذهانت ، او د عمل کولو ځواک پيدا کوي ، همغوې ته دا کار هم ورسپارل شوې چې دوې کې د جنسي اړيکو ځواک هم را پيدا کړي. ددې ځواک راپاريدونکې جذباتو ته نمو ورکړي. د همدې جذباتو د راپارولو له پاره ښايسته شکل او مختلف وسايل او دهمدغې الاتو څخه د اغيزمن کيدو د وړتيا وسايل، دهغوې سترګو دهغوې غوږونو او دهغوې بويونکو او لمس کوونکو حسونو ته ،او ان تردې چې مخليه ځواک ته هم ور ورسوي.

د قدرت هم دغه کرچار د انسان په نفساني ځواکونو کې هم تر سترګو کيږي ، دهغې په نفس کې چې څومره متحرک ځواکونه پيدا کيږي دهغې ټولو اړيکې ددې قوې د بلنو سره يو ځاې کيږي . يوه هغه بلنه ده چې دهغې دخپل وجود دساتنې او د خپل ذات د خدمت له پاره کار کوي ، بله هغه بلنه چې هغه د مقابل جنس سره د اړيکو له پاره مجبوروي ، د ځوانۍ په وخت کې يعنې هغه وخت چې د انسان عملي قوتونه په پوره عروج کې وي نو دغه دويمه بلنه دومره ځواکمنه وي چې ډير وختونه هغه لومړنۍ بلنه تر اغيز لاندې راوړي او د هغې ددغې اغيز له مخې انسان څومره مجبوريږي چې هغه د خپل ځان د لاسه په ورکولو او دخپل ځان د هلاکولو د خطر څخه هم نه ويريږي.

د تمدن په پيدا ينبت کې د صنفي راښکود اغيز :

دا ټول هر څه د څه له پاره ؟ ايا يوازې د نسل د پايښت په خاطر ؟ نه -- ځکه چې د انساني نسل د پايښت په خاطر دومره تناسل ته اړتيا هم نه شته لکه څومره چې د ماهيانو ، وزو او همداسې د نورو حيواناتو د نسلونو له پاره ورته اړتيا ده. نو بيا څه علت دې چې فطرت ددې ټولو نسلونو په نسبت په انسانانو کې دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنسي ميلان ډېر پيدا کړي ؟ او دهغې له پاره يې د پارولو تر ټولو ډېر وسايل پيدا کړي دي ؟ ايا دا ټول د انسان د جنسي خوند او لذت په خاطر دي ؟

داسي هم نه ده، فطرت هيڅکله هم خوند او لذت په خپل ذات کې موخه نه ده ګرځولې بلکه د يوه لوې خدمت د ترسره کولو له پاره او د انسان او حيوان د مجبورولو په خاطر جنسي لذت او خوند ته رشد ورکوي تر څو هغه خپل کار وکړي او په پوره دلچسپۍ سره يې سرته ورسوي.

اوس فکر وکړئ چې په دې کار کې فطرت کوم ستر مقصد ترمخه لري. تاسي چې څومره فکر کوئ ددې پرته بل هيڅ کوم علت نه شئ موندلې چې فطرت د نورو ټولو نسلونو پر خلاف د انساني نسل څخه يو متمدن نسل جوړو ل غواړي.

په همدې اساس يې د انسان په زړه کې د صنفي محبت او عشق هغه بلنه ايښې چې نه يوازې د جسماني اتصال او د تناسل دفعل غوښتنه کوي. بلکه يوه تلپاتې ملګرتيا ، او د زړه تړاو اود روحاني جذبې غوښتنه هم کوي. په همدې خاطر په انسانانو کې صنفي ميلان دهغې د جنسي قوت په پرتله ډېر زيات اېښودل شوي دي. په هغې کې چې څومره صنفي غوښتنې او صنفي کشش اېښودل شوي که هغه ددې ځواک په تناسب بلکه د هغې د لسمې برخې په تناسب هم جنسي عمل ترسره کړي نو قوت به يې ځواب ورکړي او د طبيعي عمر درسيدو نه مخته به دهغې جسماني ځواک پاې ته ورسيږي. دا ددې خبرې ښکاره دليل دې چې په انسان کې د صنفي راښکود د ډېرښت موخه دا نه ده چې هغوې د ټولو نورو حيواناتو څخه ډېر جنسي عمل وکړي ، بلکه دهغې له مخې نارينه او ښځه يو دبل پورې اړوند ه وي او دهغوې په تلپاتو اړيکو کې استمرار او پايښت را پيدا کوي. په دې خاطر يې په ښځې کې د صنفي راښکود او صنفي غوښتنو تر څنګ د شرم ، حيا او د تمانع او تيښتې او د خنډ د ايجادولو ماده ايښې ده او دا ماده لږو ډېره په هره ښځه کې پيدا کيږي. دغه د تيښتې او منه خرنګوالې که څه هم د نورور حيواناتو په ښځينه طبقه کې هم شته خو د انسانانو په ښځينه صنف کې دهغې ځواک او کميت ډېر زيات دې او هغه يې د شرم او حيا د جذبې په اساس نور هم ځواکمن کړې دې. ددې څخه دا را څرګنديږي چې په انسان کې د صنفي راښکود موخې يو تلپاتې تړاو دې نه دا چې هر صنفي راښکون په يوه جنسي عمل باندې منتج شي.

په دې خاطر يې د انسان کوچنيان د نورو حيواناتو د کوچنيانو څخه ډېر کمزورې او بې وسه پيدا کړې. د نور حيواناتو پر خلاف د انسان کوچنې تر څو کالو پورې د مور او پلار ساتنې او روزنې ته اړتيا لرې او په هغې کې دخپل ځان د ساتنې قابليت او استعداد ډير کلونه وروسته را پيدا کيږي. ددې څخه هم يو هدف دادې چې د ښځې او نر اړيکې يوازې تر جنسي پولو پورې محدود نه وې بلکه ددې اړيکو زيښنه هغوې يو له بل سره په خپل منځې اړيکو او بسپنې باندې مجبوروې.

په دې خاطر د انسان په زړه کې داولاد مينه د ټولو نورو حيواناتو څخه ډيره اېښودل شوې ده. حيوانات تر ډېرې کمې مودې پورې د خپلو اولادونو د روزنې وروسته د هغوې څخه جدا کيږي. بيانو دهغوې ترمنځ هيڅ ډول اړيکې نه پاته کيږي. بلکه يو له بله سره پيژندګلوې هم له لاسه ورکوي خو انسان د روزنې د لمړنې وخت څخه وروسته هم دخپل اولاد سره مينه کوي . ان تردې چې د اولاد مينه او محبت د اولاد اوالاد (لمسو) ته هم وررسيږي. او د انسان د خپل غرضه حيوانيت اغيز د محبت تر اغيز لاندې دومره مغلو بيږي چې هغه هر هغه څه چې د خپل ځان له پاره يې غواړې له هغه زيات دخپل اولاد له پاره غواړې او دهغې په زړه کې ارزو را پيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کيږي چې د امکان تر پولو پورې خپل اولاد ته ميراث ورکړي. دمحبت ددغې جذبې دپيدا ابنېت نه د فطرت يو موخه دا هم کيداې شي چې د ښځې او نارينه صنفي اړيکې په يوې تلپاتې رابطې تبديلې کړي او بيا دغه اړيکې د يوې کورنۍ د جوړښت بنسټ وګرځوي او بيا د وينې داړيکو د محبت لړۍ ډيرې کورنۍ يو د بل سره د مصاهرت په تار تړي او بيا د مينو او محبتونو ګډون د هغوي تر منځ دکومک اوتعاون له پاره بنسټيزي اړيکې را پيدا کړي او په دې ترتيب يوه ټولنه او يو تمدن را منځته شي.

دتمدن بنسټيزه ستونزه :

ددې نه دا ښکنده شوه چې دغه صنفي ميلان چې د انسان د جسم په رګ رګ او دهغې د زړه او روح په هرې څنډې کې ايښودل شوې نو دهغې د بسپنې په خاطر په ډيره پراخه پيمانه د کائناتو په هره ذره کې اسباب او محرکات ايښودل شوي دي.

ددې موخې دادې چې انسان د وګړيز ژوند څخه د ټولنيز ژوند په لاره بوځي . فطرت همدغه ميلان د انساني تمدن دمحرکه قوت بنسټ ګرځولې او د همدغې ميلان او کشش په واسطه ددواړو صنفونو تر منځ تړون را پيدا شوې او بيا د همدغې تړون له مخې ټولنيز ژوند(Social Life) پيل شوې.

کله چې دا خبره ثابته شوه نوبيا دا هم په خپله را په ډاګه کيږي چې د ښځې او نر تر منځ د اړيکو خبره په اصل کې د تمدن بنسټيزه مسئله ده. او د همدغې مسئلې په صحت او ټينګښت پورې دتمدن اصلاح او فساد ، دهغه ښه والې او بد والې ، او دهغه ځواک او کمزوري ، تړلې ده. دانسا نيت په دواړو اړخونو (نارينه او ښځه) کې هم حيواني اړيکې يا به بل عبارت يوازې جنسي او مطلق شهواني اړيکې شتون لري چې هدف يې د انساني نسل پاينبت دې او دويم يې انساني اړيکې دې چې موخه يې د ګډو ګټو له پاره د خپلو خپلو استعدادونو او دخپلو خپلو فطري ورتياو سره سم مرسته او بسپنه ده. دهمدې تعاون له پاره دهغوې صنفي مينه د اتصال د يوې نقطې په څير کارکوي او دغه حيواني او انساني عناصر دواړه يو ځاې په يوه وخت کې دهغې څخه د تمدن دکاروبار د چلولو خدمت هم اخلي او دهمدې کاروبار د جاري ساتلو له پاره د نورو وګړو دپيدا کولو خدمت هم تر سره کوي. دتمدن اصلاح او فساد تکيه په دې وي چې ددواړو عناصرو ګډون ډير متناسب او په انصاف برابر وي.

دغوره او صالح تمدن غوښتنې:

راځئ چې اوس دغه ستونزه وڅيړو او په ډاګه کړو چې د يوه صالح تمدن له پاره د ښځې او نر تر منځ په حيواني او انساني اړيکو کې د انصاف او برابرۍ نه ډک متناسب ګډون څه ډول را منځته کيداې شی؟ او په دې ګډون کې که کومه بې اعتدالي را منځته کيږي نو څه ډول دغه تمدن د فساد په لور بيايي.

لمړۍ:- د جنسي ميلان تعديلول:

تر ټولو مهمه او لمړنۍ پوښتنه پخپله همدغه جنسي راښکون اوميلان دې چې څنګه بايد تر ولکې لاندې راشي. مخته مونږ بيان کړل چې په انسان کې دغه ميلان د نورو ټولو حيواناتو په نسبت ډير قوي او ځواکمن

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي. نه یوازې دا چې انساني وجود کې د جنسي میلان ځواکونه په پوره ځواک سره موجود دی بلکه بیرون هم په دغه پراخه کائناتو کې بې شمیره جنسی محرکات خواره واره پراته دي. دا هغه څه دي چې فطرت پخپله دهغې انتظام کړی. که چیرې انسان په خپله هم دخپلې توجه او د ایجاد د قوت نه کار واخلي او دهغې د زیاتولو او هغه ته د پر مختګ د ورکولو اسباب او وسایل برابر کړي او د تمدن داسې یوه لاره خپله کړي چې په هغې باندې د هغې جنسي تنده نوره هم زیاته شي او بیا دهغې تندې دماتولو له پاره څه اسانتیاوې هم را پیدا کړي نو په دې توګه به دا د هغه د مطلوب حد نه ډیر تیرې وکړي. په انسان کې حیواني عنصر دهغه په انساني عنصر باندې غلبه پیدا کوي او دغه حیوانیت د هغه انسانیت او تمدن دواړه له منځه وړي.

د صنفي اړیکو او دهغې د اساساتو او محرکاتو هر شي فطرت ډیر خوند ناکه پیدا کړي مګر څنګه چې مونږ مخکې ورته اشاره وکړه فطرت ددې خوند مساله ، یوازې د خپلو اهدافو یعنې د تمدن د ابادیدا او له پاره په کار اچولې او که دا خوند د خپلو پولو څخه تیرې کوي او یا انسان په همدې خوند کې په مکمله توګه مصروفیږی نو دا یوازې د تهذیب او تمدن د ړنګیدو سبب نه ، بلکه د انسان د هلاکت او نابودی سبب هم کیدای شی. او په کراتو کراتو همداسې شوې هم دي. هغه ولسونه چې له منځه تللي دهغې نبنې او تاریخ ووینئ و به ګورئ چې شهوانیت په هغوې کې د خپلو پولو څخه ډیر تیرې کړې و. دهغوې ادبیات دهمداسې جذباتو را پارونکو لیکنو څخه ډک او دهغوې تخیلات ، د هغوې قصې د هغوې شعرونه ، دهغوې عکسونه ، مجسمې ، عبادت ځایونه او د اوسیدو ځایونه.... ټول په دې خبره ګواه دي کوم ولسونه چې همدا اوس د تباهۍ په لور روان دي د هغوې حالات هم ووینئ. هغوې خپل شهوانیت د فن ، لطیف ادب ، ذوق او ښکلا او داسې نورو ښایسته نومونو باندې نوموی خو د تعبیر په بدلولو حقیقت نه بدلیږي. دا کوم څیز دي چې په ټولنه کې ښځه د ښځو نه ډیره د نارینه و ناستې ته او نارینه د نارینه و څخه ډیر د ښځې په لور رغبت پیدا کوي ؟ ولې په ښځو او نارینه و کې د ښکلا او ارایش مینه ورځ په ورځ ډیریږي ؟ هغه څه شي دي چې دهغې په اساس ښځې د خپل وجود یوه برخه لوڅوي او د سړو له لورې د نورور لا زیاتو لوڅولو «هل من مزید » غوښتنه تري کیږی ؟ څه عوامل دي چې لوڅ عکسونه ، لوڅې مجسمې او لوڅه نڅا د ټولو زیاته خوښول کیږی ؟ څه عوامل دي چې په سینما کې ننداړچیانو ته تر هغه وخته هیڅ خوند اولذت نه محسوسیږي تر څو چې د عشق او محبت لوبې په کې نه وي او د جنسي اړیکو خبرې یا حرکات نه وي اجرا شوي ؟ دا او داسې نور ډیر کارونه که د شهوانیت ښکارندوې نه وي نو څه دي ؟ په هغه تمدن کې چې په دې ډول غیر معتدل او نا انډول شهواني چاپیریال را پیدا شي نو دهغې انجام به د تباهۍ پرته نور څه وي ؟ په داسې ماحول کې د جنسي میلاناتو تیزوالې او د پرلپسې پارونې په وجه حتمې ده چې نسلونه به کمزوري کیږي د جسماني او عقلي قوتونو نشو نما به خرابیږي. ذهني پراګندګي به را پیدا کیږي[1]

---

(۱) یو ډاکټر لیکي چې بلوغ د پیل وخت د ډیرو مهمو بدلونو سره یو ځای را ځي. د نفس او جسم په مختلفو کړو وړو کې په دغه وخت کې یو انقلابي کیفیت را پیدا کیږي او یو هر اړخیزه وده او نمو صورت نیسي. انسان ته په دغه وخت کې د دغه تعبیرات دزغملو او د هغې د نشو نما د لاسته راوړو په خاطر خپل ټول ځواک ته اړتیا محسوسوي په دې خاطر د ناروغیو په مقابل کې ځواک ډیر کمزوري کیږي. عامه نشو نما ، د غړو لوئیدل او د نفساني او جسماني بدلونو دغه اوږده مرحله ، چې انسا ن په کې د کوچنیتوب څخه د ځوانۍ په لور قدم اخلي یو ډیر سترې کوونکې عمل دې چې په دغه دوران کې طبیعت ډیر زیات مصروف او په جدو جهد کې اخته وي. په دغه وخت کې په هغه باندې د معمول څخه زیات کوم بار بارول درست کار نه دې. په ځانګړې توګه صنفي عمل او شهواني هیجان دهغې له پاره ډیر تباه کونکې ثابتیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جرمني يو روحاني پوه ليکی چې: څرنګه چې د جنسي غرو اړيکې د لذت او جوش د غير معمولي هيجاناتو (sensations) سره يو ځای وي په دې خاطر دغه غړي زمونږ د ذهني ځواکونو يوه لويه برخه د خپل ځان په لورې راکاږی يا په بله معنی په هغې باندې د ډاکې د اچولو له پاره هر وخت تيار وي که چيرې هغوی ته پرې غلبه تر لاسه شی نو دغه انسان تمدن ته د خدمت پر ځای په وګړيز لذت کې ډوبوي. دغه ځواکمن حالت چې د هغې جسم ته ور په برخه شوې د انسان صنفي ژوند د لړې نبويدنې په اساس د اعتدال څخه دبې اعتدالی په لور وړې او د ګټې په ځای زيان بخښونکې ثابيتږي. د روزنې مهم هدف بايد داوي چې د دغه خطر څخه مخنيوی وکړل شي.

فحاشي ډيرښت مومي ، دخبيثه ناروغيو وبا خپره شي ، دحمل د مخنيوې او اسقاط او همدا راز د کوچنيانو د وژلو غورځنګونه پيل شي . ښځې او نر د حيواناتو په څير يو له بله سره يو ځای شی ، څنګه چې فطرت په هغوې کې ميلانات دحيواناتو څخه ډير قوې پيدا کړې نو هغه دغه قوتونه د فطرت په خلاف استعمال کړي او په خپل جنسي ميلان کې د نورو څخه مخته شی. ان تردې چې د بيزوګانو او وزو څخه هم مخ په وړاندې و لاړ شی. پرته له شکه دا ډول حيوانيت نه يوازې دانساني تمدن او تهذيب په له منځه وړلو کې بلکه پخپله دانسانيت په له منځه وړلو کې ستر رول لوبوي او هغه خلک چې پرې ککړ دي هغوې د اخلاقي انحطاط داسې کندې ته ور غورځوي چې دوباره يې بيا د راوتلو شونتيا هم نه وي. د هغې تمدن پايښت چې بنسټ يې په تفريط ولاړ وي ،هم په همدې ډول دې. همدا راز لکه څنګه چې د جنسي اړيکو د حد نه تيريدل زيانمن دي په همدې توګه هغه د حد نه په زياته توګه تر فشار لاندې د راوړو په واسطه نور هم زيانمن ثابتيږي. د تمدن هغه نظام چې انسان د دنياپريښولو ، فقر ،رهبانيت او ګوښه کښيناستو لورې ته را کاږي هغه اصلاً د فطرت سره جګړه کوي په داسې حال کې چې فطرت د خپل مقابل لورې له خوا هيڅکله هم د ماتې سره نه مخ کيږي بلکه په خپله مقابل لورې ماتوي.

په ډاګه ده چې يوازې د رهبانيت او ګوښه کيناستو آند د هيځ تمدن بنسټ نه شې جوړيداې ،ځکه چې هغه په خپل ذات کې د تمدن او تهذيب نفي کوي.. البته په زړونو کې د رهبانيت دآند د ځاې پر ځاې کيدو څخه به په تمدني نظام کې يو داسې غير جنسي چاپيريال منځته را شي چې هلته به په خپله جنسي اړيکو ته سپک ، د کرکې او نفرت وړ او چټل کار په سترګو کتل کيږي او د هغې څخه به ځان ژغورنه يو لوړ اخلاقي معيار ګڼل کيږي او د هرې لارې چې شوني وي د دې اړيکو د له منځه وړلو هڅه به کيږي. خو د جنسي ځواک تر فشار لاندې نيول د ټول انسانيت تر فشار لاندې نيولو سره برابر دي هغه ځان ته له منځه نه ځي بلکه د خپل ځان سره د انسان ذهانت ، عقلي ځواک ، وړتيا ، حوصله ، هوډ ، نارينتوب او .... ټول له منځه وړي. د هغې د فشار لاندې دراوړو په واسطه د انسان ټول ځواکونه تر فشار لاندې را ځي او د هغې وينه يخه او منجمد يږي . په هغې کې د را پاڅيدو وړتياوې له منځه ځي. ځکه چې د انسان تر ټولو لويه محرکه قوه همدغه جنسي ځواک دې. د يوه صالح تمدن لمړۍ دنده همدا ده چې د انسان د افراط او تفريط څخه د انسان د جنسي ځواک مخه و نيسي او د اعتدال لا رې ته يې راولي ، او په مناسبو اصولو باندې يې منضبط او کنټرول کړي.

د ټولنيز نظام جوړښت بايد داسې و شي چې هغه له يوه اړخه څخه د غيرې معتدلو (Abnormal) هيجاناتو ټول هغه وسايل له منځه يوسی چې انسان يې د خپلې ارادې او د خپل لذت پالنې له لارې پيدا کوي او د بله اړخه د فطري (Normal) هيجاناتو د تسکين له پاره داسې لاره پرانيځې چې په خپله د د فطرت د غوښتنو مطابق وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲-د کورنۍ جوړښت:

اوس په ذهن کې پخپله دا پوښتنه را پيدا کيږې چې بيا نو د فطرت لاره کومه او څه ډول ده ؟ ايا په دې هکله يې مونږ بلکل په تياره کې پرې ايښي يو چې د سترګو په پټولو سره په هر شي چې وغواړو ، لاس کيږدو او بيا همغه د فطرت غوښتنه وګڼو ؟ يا د فطرت په قوانينو باندې د غور او فکر کولو په اساس مونږ د فطرت اصلي غوښتنې ته رسيږو ؟ شايد ډير خلک د هماغه اول حالت منونکې وي نو په دې خاطر هغوی د فطرت په قوانينو د فکر کولو پرته (کيف ما اتفق) هر څه چې غواړی تر لاسه يې کړې همغه د فطرت اراده ګڼي. خو کله چې يو پلټونکې د حقيقت د پلټنې له پاره راو ځي نو يو څو قدمه مخته هغه ته دا را په ډاګه کيږې چې ګويا فطرت په خپله د خپلې غوښتنې په لور ګوته پورته کوي او هغې لورې ته اشاره کوي.

دا په ډاګه ده چې د ټولو حيواني ډلو په څير انسان هم د زوجينو يعنې دوه صنفونو په شکل پيدا شوې دې او دهغوې تر منځ د صنفي رابښکود د پيدا کيدو څخه د فطرت لمرنۍ غوښتنه په خپله د انسان پايښت دې. خو د انسان څخه د فطرت غوښتنه يوازې دا نه ده بلکه دهغې څخه پورته څه نورې غوښتنې ترې هم لرې او دلږ دقت وروسته مونږ ته په ډاګه کيږې چې هغه غوښتنې څه او څه ډول دي ؟

دهر څه تر مخه چې په کوم شي نظر لويږې هغه دادې چې د ټولو حيواناتو بر عکس د انسان کوچنې دپالنې او روزنې له پاره ډير زيات زحمت ، مشقت ، ربړ او توجه ته اړتيا لرې که چيرې هغه يوازې د يوه حيواني وجود په څير واخيستل شي بيا هم مونږ وينو چې هغه دخپلو حيواني غوښتنو او اړتياو د پوره کولو يعنې د غذا د لاسته راوړو او د خپل نفس څخه ددفاع له پاره د ورتيا د لاسته راوړو په خاطر څو کالو ته اړتيا لرى. په هغه لمړنيو دوه درې کالو کې خو هغه دومره بې وسه وي چې د مورد پرلپسې تو جه پرته ژوندې هم نه شي پاته کيداې.

دا ښکاره ده چې که انسان د وحشت په هر څومره لمړنۍ او ابتدائي مرحله کې هم وي بيا هم مطلق حيوان نه دي په يوه ډول نه يوه ډول مدنيت د هغې په ژوند کې حتماً موجود وی او د همدغې مدنيت په اساس د اولاد پالنې په فطري غوښتنه باندې يې لا محاله نورې غوښتنې هم ورزياتيږې . يودا چې د کوچني په روزنه کې د ټولو هغه تمدني وسايلو څخه کار واخيستل شی چې دهغې پالونکې ته ميسرې وې ، بل دا چې کوچنې داسې و پالل شي چې په کوم تمدني ماحول کې هغه پيدا شوي هلته د تمدن د کارخانې د پرمخ بيولو او د پخوانيو کارکونکو د ځاې دنيولو له پاره تيار وي. بيا نو تمدن چې څومره پرمخ تللې او اعلي درجې ته رسيدلې وي نو دغه دواړه غوښتنې هم په همدغه اندازه درنې او مهمې وې. که له يوه اړخه د اولاد روزنې اړونده وسايل او لوازم مخ په زياتيدو وې نو د بله اړخه تمدن نه يوازې د خپل پايښت له پاره د خپلې سويې مطابق ښه روزل شويو او پوه کارکوونکو ته اړتيا لرې بلکه دخپل نشو نما ، او وړاندې تګ په خاطر دا غوښتنه کوي چې هر نسل د پخواني نسل څخه په ښه توګه را پورته او وروزل شي يا په نورو ټکو ، دهر کوچني پالونکې هغه کوچنې د خپله ځانه ښه روزي ، او دا هغه ايثار او قرباني ده چې د انسان څخه دخپل ځان د پالنې د جذبې ځارول هم غواړی.

دا دانساني فطرت غوښتنې دي او ددې غوښتنو اولين مخاطب ښځه ده ، سړې د يوه ساعت له پاره د ښځې سره يو ځاې کيږې او بيا د تل له پاره دهغې څخه او ددغه يوځاې کيدو د مسؤليت څخه جدا کيداې شی خو ښځې ته ددې يو ځاې کيدو طبيعي زيښته په کلونو کلونو بلکه د تل له پاره پاته کيږی. دحمل د پيدا کيدو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته لږ تر لږه تر پنځه کالو پورې دغه پایلې د هغې پسې ورښتې وي ، نو که چیرې د تمدن ټولې غوښتنې پوره کول وي نو بیا خو دهغې معنې داده چې تر نورو پنځلس کالو پورې هغه ښځه چې د یوه ساعت له پاره یې د سړي تر څنګ په خوند او لذت کې تیر کړې و ددې مسؤلیتونو بار په اوږو اخلي ، پوښتنه داده چې د یوه ګډ کار د مسؤلیت د ترسره کولو له پاره به څنګه یوازې یو اړخ تیار شي ؟ تر څو پورې چې ښځه د میړه د بې وفائي له ویرې څخه خلاصون و نه مومي تر هغې به هغه ته دخپل کوچنې د پاللو پوره ډاډ نه وی او تر هغې چې هغه دخپل ژوند د اړتیاو د برابرولو دمسؤلیت څخه فاغه نه وي نو دداسې لوې بار د پورته کولو له پاره به څنګه تیاره شي ؟

دکومې ښځې چې کوم قوام(Protector Provider) یا کوم ساتونکې ،ملاتړ کونکې او تهیه کونکې نه وي نو هغې ته پرته له شکه د حمل اخیستل یو مصیبت او پیښه بلکه یوه ستره بلا وي چې دهغې څخه د خلاصیدو غوښتنه په هغې کې په طبیعې توګه را پیدا کیږي. نو بیا به هغه دغه ډول کوچنې ته څنګه ښه راغلاست ووایي.

بې له شکه چې دا یو ضرورت دي.....که د انساني نسل د بقا ، تمدن او پر مختګ له پاره اړتیاو ي....نو پرته له شکه دې ته هم اړتیا ده چې کوم سړي چې کومه ښځه حامله کړي نو بیا به هماغه ددې ښځې سره په ګډه دا بار پورته کوي خود دې ګډون له پاره به هغه(سړي) څنګه را ضي کړل شي ؟ هغه خو فطرتاً ځان غوښتونکې دي. تر هغې چې د نسل د بقا او پایښت پورې اړه لري نو دهغې برخه کار خو هغه په هماغه وخت کې پای ته ورساوه چې ښځه یې حامله کړه. دهغې وروسته دغه بار یوازې د ښځې سره تړلې دي او سړي سره په هیڅ ډول تړاو نه لري. تر هغې چې د صنفي راښکون پورې اړه لري نو دهغې له مخې هم هغه نه شي مجبوریداې چې دهغې ښځې سره یو ځاې په مسؤلیت کې را و نغاړل شي. که هغه وغواړی هغه(ښځه) به پریږدي له بلې سره او بله به پریږدي د بلې سره به اړیکې پیدا کړي او په هرې ځمکې کې به (لکه دحیوا په څیر) تخم شیندي او د مسؤلیت له احساس نه پرته به پر مخ ځي.

نو که چیرې دا خبره یوازې د هغې دخوښې پورې پرېښوول شي نو هیڅ علت نه شته چې هغه دې پخپله خوښه دا بار پورته کړي نو بیا څه شي دا مجبوروي چې هغه دې دخپلو لاسو تناکې په دغه ښځه او دهغې په بچې مصرف کړی؟ولې هغه ددې ښځې پر ځاې د یوې بلې ښایسته نجلۍ سره خپل اړیکې نه ساتې ؟ ولې هغه د غوښې او پوستکي یوه بیکاره ټوټه د خپلې مزدورۍ په پیسو و پالي ؟ولې دهغه د ژړا په واسطه خپل خوب خراب کړي ؟ ولې دهغې کوچنې شیطان په واسطه خپل ځان زیانمن کړي چې هر څه مات رامات کړي او ټول کور د چټلیتا نه ډکوي او د هیڅا خبره پرې اغیز نه کوي ؟

فطرت تر ډیره ځایه ددې ستونزې دحل له پاره په خپله اهتمام کړي دي. هغه په ښځه کې ښایست ، خوږلنې ، د زړه راښکو توان او د محبت له پاره د ایثار او ځان ځارنې کولوو ړتیاوې ودیعت کړي تر څو ددې وسیلې په واسطه دنارینه په خپلغرضه وګړیز توب باندې سوبه تر لاسه کړي او هغه پرخپلو دغه صلاحیتونو کې اسیر او بندي کړي. هغه په کوچنی کې هم دتسخیر یو عجیب ځواک پیدا کړي تر څو هغه دخپل تکلیف ورکوونکې ، بربادوونکې او د ... ټولو منفي ځانګړتیا وسره سره بیا هم خپل مور او پلار دخپل محبت په دام کې راښکیل کړي خو یوازې داشیان دومره ځواک نه لری چې انسان دخپلو اخلاقي ، فطري ، تمدني دندو د ترسره کولو په لار کې د اوږدې مودې له پاره د زیان ، تکلیف او قربانې د ګاللو له پاره چمتو کړي. اخر دانسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره دهغې ازلي دښمن هم ملګرې دې چې د فطرت د لارې څخه يې دکږولو فرصت يو ثانيه م له لاسه نه ورکوي.

دا د دين معجزه ده چې هغې انسان ، ښځه او نارينه دواړه ، د نسل او تمدن له پاره قرباني ته تيار کړي او د دغه ځان غوښتونکې ځناور څخه يې انسان جوړ کړي. دا د الله جل جلاله له اړخه را ليږل شوې پيغمبران دي چې هغوې د فطرت ارادې په سهي توګه و پيژندلې او د ښځې او نر تر منځ يې د صنفي اړيکو او تمدني کومکونو سهي شکل ددوې تر منځ نکاح وښووله. د همغوې د ښوونې او روزنې په واسطه د نړۍ په هر ولس او د نړۍ په هرې څنډې کې نکاح رايج شوه ، دهمغوې د ښوولې شوو اخلاقي اصول په واسطه په انسان کې دومره روحاني ورتياوې را پيدا شوې چې هغوې د دغه خدمت ، تکليفونه اوزيانونه و زغمي او که نه حق خو دا دې چې دمور او پلار څخه دکوچني بل کوم لوې دښمن نه شته. دهمغوې له لورې د ټولنيزو اصولو او ظوابطو په اساس دکورني نظام بنسټ ايښول شوې چې د همدې نظام د سختې نيونې په اساس نجونې او هلکان په دغه دمسؤليت نه د ډکو اړيکو په ټينګولو او ګډ عمل کولو باندې مجبوروي. او که نه د ځوانۍ دحيواني غوښتنو ځواک دومره سخت وي چې يوازې د اخلاقي مسؤليت احساس دکوم بهرني ډسپلين نه پرته هغوې د دشهوت د ازاد استعمال څخه نه شي ايسار ولاې. د شهوت جذبه په خپل ځاې د ټولنې دشمنه(**Anti Social**) ده . دا د ځان غوښتنې او انفراديت په لور د ميلان پيدا کولو جذبه ده چې په کې ثبات او پايښت نه شته د مسؤليت احساس نه لري ، دا يوازې د وختي خوند اخيستلو په خاطر دي. ددې بلا مسخر کول او په ټولنيز ژوند کې ورڅخه کار اخيستل څه اسانه کار نه دي. دا دنکاح قانون او کورنۍ نظام دي چې کولاې شي دا(ديو) او (پيرې) په بوتل کې ننه باسي. دهغې څخه شرارت او بد نظمي و کارې او هغه د نارينه او ښځې دهغه خپل منځې کومک او ګډ عمل تابع کړي چې د ټولنيز ژوند د تعمير له پاره ورته اړتيا ده که دا نه وی نو د انسان تمدني ژوند پاې ته رسيږې او د حيوان په خير به اوسي او بالاخره د انساني نسل موجوديت به له ګواښ سره مخ شي.

نو د جنسي ميلان د بې اعتدالۍ د مخنيوې او دهغې د فطري غوښتنو د تسکين او اشباع له پاره چې کومه لاره په خپله فطرت ټاکلې ده هغه داده چې د ښځې او نارينه تر منځ د نکاح له لارې تلپاتې اړيکې ټينګ کړل شي او دهمدې اړيکو له لارې کورني ژوند جوړښت و مومي.

دتمدن ددغه پراخه کارخانې د پرمخ بيولو له پاره چې کومو پرزو ته اړتيا ده هغه د کورنۍ په همدغې کوچنۍ فابريکه کې جوړيږې . دلته د نجونو او هلکانو ځوانې ته د رسيدو سره سم د دغه فابريکې چلوونکو ته دا فکر پيدا کيږی چې د امکان تر حده پورې هغوې ته داسې جوړې پيدا کړي چې يو د بل له پاره ډيرې مناسبې وي تر څو د هغوې د يو ځاې کيدو څخه ډير بهتر او ښه نسل و زيږيږې ، بيا دغه نسل ددغې فابريکې د غړې په خير هڅه کوي چې څومره يې بهتر ولاې شي همغومره يې بهتره کړي. پرځمکې باندې دخپل ژوند دهماغه لمړنۍ شيبې څخه کوچني ته په کورنۍ کې د محبت ، ساتنې او روزنې داسې چاپيريال په لاس ورځي چې دهغې د ودې له پاره د(آب حيات) په خير ارزښت لري . په حقيقت کې په کورنۍ کې هغه خلک د کوچني تر څنګ وي چې نه يوازې ورسره مينه کوي بلکه د زړه د تل نه غواړي چې کوچنې چې په کومه مرتبه کې پيدا شوې دهغې نه لوړه مرتبه ورته په لاس ورشي. په نړۍ کې دغه جذبه يوازې په مور او پلار کې پيدا کېداې شي ځکه دا همغوې دي چې غواړي اولاد يې له هره اړخه په بهتر اوښه حالت کې او دهغوې نه په پورته درجه کې وروزل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې توګه هغه پرته له ارادې او په غير شعوري توګه را تلونکې نسل د اوسني نسل څخه د بهتر کيدو او د انساني پر مختګ له پاره د لارې د جوړولو هڅه کوي ، دهغوې په دغه هڅه کې هيڅ ډول خپل غرضي نه کتل کيږي. هغوې د خپل ځان له پاره څه نه غواړي بلکه د خپل اولاد د بريې او خوښئ هيله من دي. او دهغې نه يو برياليي او غوره انسان جوړول دخپل محبت بدله ګڼي. دغسې مخلص کارکونکي او بې غرضه خادمان به تاسې ته د کور د کارخانې څخه بيرون چيرته په لاس ورشي چې د بشريت د ښييګڼې له پاره نه يوازې بې عوضه کار کاوي. بلکه خپل وخت ، ارام ، ځواک ، ورتيا او هر څه په دې لاره کې ځاروي او په هغه ځيز خپل هر څه ځارول غواړي چې ميوه يې نوروته رسيږي او دخپلو ټولو هڅو ښه بدله په دې کې ګوري چې د نورو له پاره هغه بهتر کارکوونکي او ښه خادم جوړ کړي دې ايا په نړۍ کې له دې ستره او پاکه اداره بله پيدا کيداې شي.

انساني نسل دخپل پاينبت له پاره او انساني تمدن دخپل تسلسل او ارتقا له پاره هر کال دغسې په ميليونو ميليونو جوړو ته اړتيا لري چې په خپلې خوښې او رضا سره خپل ځان ددغه خدمت او مسؤليتونو له پاره را وړاندې کړي ، او د نکاح په کولو سره دغه ډول نورې ډيرې کارخانې جوړې کړي. دغه ستره کارخانه چې په نړۍ کې کار کوي په همدې ترتيب مخته ځي چې دغه ډول رضا کار په خپله خوښه د خدمت له پاره راپورته شي او ددې کارخانې له پاره انسانان تيار کړي. که چيرې نوې کارکونکي نه وي او د طبيعي عواملو له امله پخواني کار کونکي بيکاره شي او د کاره ووځي نو د کار خلک به ورځ په ورځ کميږي او يوه ورځ به دغه جوړه شوې دنياګۍ بې ځوکه پاته شي. هر انسان چې د تمدن دغه ماشين چلوي ، دهغې دا د نده يوازې دا نه ده چې تر خپل ژوند پورې يې و چلوي بلکه دا هم ده چې دخپل ځاې د نيولو له پاره د خپل ځان په ځير د نورو وګړو دتيارولو هڅه و کړي.

په دې ترتيب که وکتل شي نو د نکاح حيثيت يوازې دا نه دې چې هغه د جنسي جذباتو د تسکين په خاطر يوه روا او جايزه لاره ده. بلکه په حقيقت کې دا يوه ټولنيزه دنده ده. دا په وګړي د ټولنې فطري حق دې او وګړي ته په دې هکله هيڅ ډول واک نه دې ورکړل شوې چې هغه دې د نکاح کولو او يا د نه کولو پريکړې حق د خپل ځان له پاره خوندي و ساتي. ځوک چې دکوم معقول علت پرته دنکاح کولو څخه مخ اړوي نو هغه د ټولنې غدار او بيکاره عنصر (Parasites) دې هر ځوک چې پر ځمکه پيدا شوې هغه د لمرنۍ ساه اخيستو وروسته دځوانۍ تر رسيدو پورې ددغه بې حده او بې حسابه پانګې څخه ګټه پورته کړي چې تر هغې پخوانيو نسلونو ورته تياره کړې ده . د همغوې د جوړ شوې کړچار په بنسټ هغه دته د ژوندي پاته کيدو ، غټيدو او د ودې کولو موقع په لاس ورغلې. هغه په دې مرحله کې يوازې ګټه کړې او نورو ته يې هيڅ نه ده ورکړې . ټولنې دهمدغې موخې له پاره د هغه ناقص ځواکونه د تکميل په لور په روانو لو کې خپله پانګه مصرف کړې چې کله هغه د څه ورکولو ورتيا پيدا کوي نو بيا به يې ورکړي اوس نو که هغه لوې شي او دخپل ځان له پاره د وګړيزې ازادۍ او خپلواکۍ غوښتنه وکړي او ووايي چې زه يوازې خپلې غوښتنې پوره کول غواړم. او دهغو مسؤليتونو بار په اوږو نه اخلم چې د دې غوښتنو پورې تړلي وي. نو هغه په حقيقت کې ددغې ټولنې سره غدارې کوي ، دهغه د ژوند هره شيبه تيرې او بې انصافي ده. که چيرې په ټولنه کې شعور موجود وي نو هغه دغه مجرم ته د محترم سړې او محترمې ښځې او مقدس روحاني په ځاې د يوه غل ، ډاکو او جعل ساز په سترګه کوري ، مونږ که غوښتي وي او که نه ، د ټولنې دهغه پانګې او ذخيري وارثين يو چې زمونږ څخه مخکينو نسلونو مونږ ته پرې ايښې دي. اوس مونږ په دې پريکړه کې څنګه ازاد پاته کيدې شو چې دهغه فطرت د قانون په اساس چې مونږ ته يې په ميراث پريښې دي ، دهغې غوښتنې پوره کړو يا نه کړو ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نسل تيارکړو يا نه کړو چې د انساني نسل ددغې پانګې او ذخيرې وارث وي دهغې د سنبالولو له پاره نور وګړي تيار کړو يا نه کړو؟ لکه څنګه چې مونږ په خپله ورته تيار کړل شوي يو .

۳-د جنسي خپل سريو مخنيوي :

دنکاح او د کورنۍ د جوړښت سره سم دي ته هم اړتيا ده چې د نکاح د چوکاټ نه بيرون د جنسي غوښتنو د تسکين لارې په کلکه و تړل شي. ځکه چې د هغې پرته د فطرت هغه موخې نه پوره کيږي دکوم له پاره چې هغه د نکاح او کورنۍ د جوړښت غوښتنه کوي.

د لرغوني جاهليت په څير ددغې نوي جاهليت په زمانه کې هم ډير خلک زنا يو فطري عمل ګڼي او دهغوی له آنده نکاح د تمدن زيږنده او يو اضافي شي دي. هغوی فکر کوي چې لکه څنګه چې فطرت هره وزه د هر وز له پاره او هره سپۍ د هر سپي له پاره پيدا کړي . په همدې ډول يې هره ښځه د هر سړي له پاره پيدا کړې او فطري لار همدا ده چې کله هم جنسي غوښتنه وي ، موقع او فرصت برابر وي او د دواړو اړخونو وګړي په دې راضي وی نو دهغوی تر منځ همداسې جنسي عمل تر سره کيداې شی لکه څنګه چې د څاورو تر منځ تر سره کيږي خو حقيقت دادې چې دا دنساني فطرت ډير غلط تعبير دې.

دې خلکو انسان يوازې حيوان تصور کړې نو کله چې دوې د فطرت لفظ استعمالوي ، دهغې څخه يې موخې د حيواني فطرت وي نه انساني فطرت . هغو څېرو ورو اړيکو ته چې دوې فطرت وايي هغه دحيواناتو له پاره ضرور فطري دې خو د انسان له پاره هيڅکله هم فطري نه دي. هغه نه يوازې د انساني فطرت پر خلاف دي بلکه دخپلو اخري زيښنو په اعتبار سره د هغه حيواني فطرت په خلاف هم دي چې په انسان کې موجود دي. په دې خاطر چې په انسان کې انسانيت او حيوانيت دوه جلا شيان نه دی بلکه په حقيقت کې د دواړو په يو ځاې کيدو سره يو شخصيت جوړتيږي او د دواړو غوښتني يو د بل سره داسې تړاو پيدا کوي چې کله هم د يوه له هدف څخه مخ واړول شي نو د بل موخه په خپله له منځه ځي.

په زنا کې انسان په څرګند ډول داسې احساسوي چې لږ تر لږه دحيواني فطرت غوښتنه خو پوره کوي ځکه چې د تناسل او دنسل د بقا او پايښت مقصد يوازې د جنسي عمل له لارې پوره کيږې. که دنکاح په چوکاټ کې وي او که نه. خو هغه څه چې مونږ بيان کړل که په هغې نظر واچول شی نو و به کتل شي چې دا کار لکه څرنګه چې انساني فطرت ته زيان رسوي ، په همدې تر تيب حيوانی فطرت ته هم زيانمن ثابتيږي. انساني فطرت غواړي چې په جنسي اړيکو کې ثبات او پايښت شتون ولري تر څو کوچني د مور او پلار د ګډو هڅو په واسطه نمو وکړي او تر يوې مودې پورې سړي نه يوازې د کوچني بلکه د کوچني د مور کفالت هم وکړی. که چيرې سړي ته دا يقين نه وي چې کوچني ددې خپل دي نو بيا خو به هغه د هغې د پالنې له پاره دهيڅ ډول ستونزو زغملو ته تيار نه وي او نه به دا وزغمي چې دهغې وروسته دې د هغه دمال وارث همدې شی ، په همدې تر تيب که ښځې ته دا يقين نه وي چې کوم سړي چې دا حامله کوي ،ددې او ددې د کوچني کفالت ته تيار نه دي نو هيڅکله به د حمل ستونزې او دهغې د راتلونکو زيښنو د زغم له پاره تياره نه شی ، که د کوچني په روزلو کې مور او پلار کومک و نه کړی نو دهغې د ښووني او روزنې اخلاقي ، ذهني او اقتصادي حيثيت به هيڅکله هغه معيار ته و نه رسيږي چې د هغې په واسطه هغه د انساني تمدن کوم ګټور کار کوونکې و ګرځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ټول د انساني فطرت غوښتني دي او کله چې د دغه غوښتنو څخه په مخ اړولو سره یوازې د حیواناتو په څیر د ښځې او نارینه تر منځ موقتي اړیکي جوړ شي نو هغه پخپله د حیواني فطرت د غوښتني (توالد اوتناسل) څخه هم مخ اړول دي ځکه چې په هغه وخت کې (توالد اوتناسل) دهغه په ذهن کې نه وي ، په دغه وخت کې یوازې جنسي اړیکي د نفس د غوښتنو د پوره کولو او د لذت او خوند اخیستلو له پاره وي چې له یوه سره د فطرت د موخې په خلاف دي.

د نوې جاهلیت بیرغچیان په خپله هم دغه اړخ کمزوري ویني او په دې خاطر هغوې ددې له پاره یو نوې استدلال ورزیاتوي. هغوې وایي چې که د ټولني دوه وګړی یو د بل سره په خپله خوښه یو ځای څو ساعته مزې چرچې وکړي نو په دې کار کې به ټولني ته اخر څه زیان ور سیږی چې دهغوې په دې خوښۍ کې مداخله وکړي؟ ټولنه به هغه وخت د مداخلي حق لري کله چې یو وګړي په بل تیري کوي ، یا بل غولوي او یا دکومي ټولنیزی ستونزې سبب شي خوکله چې دا یوه خبره هم نه وي او یوازې ددوه وګړو تر منځ د ساعت تیری اوخوند معامله وي نو بیا ټولنه دهغوې په منځ کې د ورننوتلو هیڅ حق نه لري ، د خلکو په شخصي امورو کې که چیري مداخلت صورت نیسي نو بیا خوشخصي ازادې هسې یو بې معني لفظ ګرځي.

د وګړیزې ازادۍ دغه تصور د(۱۸ مي او ۱۹ مې) پیړیو دهغه جهالتونو څخه یو دې چې تیارې یې د علم او څیړني د لمرني څرک د را پیدا کیدو سره سم له منځه ځي. د لږ څه فکر وروسته یو انسان دا خبره درک کولاې شی چې د هغې ازادۍ غوښتنه چې د وګړو له پاره کیږی هغه په ټولنیز ژوند کې هیڅ ځای نه لري ، څوک چې داسې ازادی غواړي هغوې ته په کار دي چې ځنګل ته ولاړ شي او د حیواناتو په څیر ژوند تیر کړي ، انساني ټولنه خو په اصل کې د علایقو او اړیکو دداسې یوه جال نوم دې چې په کې د هر وګړي ژوند د نورو بې شمیره وګړو سره تړلي وي، هغوې یو په بل اغیز کوي او یو د بل څخه اغیزمن کیږي ، په دغې ټولنیزو اړیکو کې د انسان هیڅ کړو وړه ته شخصي او وګړیز نه شی ویل کیداې او نه دداسې کوم شخص فعل تصور کیداې شی چې دهغې اغیز په ټولنیزه توګه په ټوله ټولنه پرې نه وځي. افعال او کړه وړه خو پریږده په زړه کې پټ داسې خیال هم نه شته چې زمونږ په وجود او دهغې څخه په منعکس کیدو سره په نورو اغیز و نه کړي. زمونږ د زړه او جسم د یو یو حرکت پایلي چې زمونږ څخه منتقل کیږي تر لرې لرې ځایو پورې رسیږي چې زمونږ علم د هغې احاطه نه شی کولاې. نو په داسې حال کې به دا څنګه وویل شي چې د یوه وګړی د یوه ځواک استعمال به د هغې دذات نه پرته په بل چا باندې څه اغیز نه کوي ، په دې خاطر هیڅوک دهغې پورې کار نه لري او هغې ته باید په خپلو کړو وړو کې پوره پوره ازادې وکړل شي . که چیرې ماته ددې ازادې نه راکول کیږي چې په لاس کې لرګي واخلم او چیرته چې غواړم هلته ولاړ شم ، خپل موټر مې چې څنګه خوښه وي هغسې و چلوم ، په خپل کور کې څومره غلاظت چې را ټولولې شم راټول یې کړم ،که دا او داسې نور وګړیز کړه وړه د ټولنیزو اصولو تابع وی نو بیا ولې زما شهواني ځواک په ځانګړی توګه ددې وړ دې چې هغه دکومي ټولنیزی ظابطې پابندي و نه کړي او ماته بلکل ازادې وي چې څنګه یې چې و غواړم همغسې ترې کار واخلم.

دا خبره چې یو نارینه او ښځه که په یوه ځانته پټ ځاې کې په خپله رضا او خوښه د خوند او لذت په خاطر څو ساعته وخت تیروي ، په ټولنیز ژوند کوم خاص اغیز نه لري ، د کوچنیانو په څیر خبره ده. په حقیقت کې د هغې اغیز یوازې په هماغه ټولنه نه پریوزي چې دوې ورپورې اړه لري بلکه اغیز یې په ټول انسانیت پریوزي او همدا راز دهغې اغیز یوازې په موجوده نسل پورې محدود نه پاته کیږی بلکه د راتلونکو نسلونو پورې هم رسیږي ، نو په هغو ټولنیزو اړیکو باندې چې انسان تړلي دي دهغې څخه هیڅ وګړي په هیڅ ځاې کې ، ان

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کوم خوندي ځاي کې هم جدا نه شي پاته کیداي. په بندو کوټو کې ،دديوالونو ترمنځ هم ، هغه همداسې د ټولنیزو ژوند پورې اړوند دی لکه څنګه چې په کوم بازار یا محفل کې وي. کله چې هغه په یوازیتوب کې خپل تولیدي ځواک د یوې عارضي او غیرنتیجه لرونکي خوند او لذت له پاره ضایع کوي ، په هغې وخت کې هغه په ټولنیز ژوند کې د بدنظمۍ د خپرولو او د نسل په حق تلفۍ او ټولنې ته د بې شمیره اخلاقي ، مادي او تمدني زیانونو په رسولو کې مشغول وي. هغه د خپلې ځان غوښتنې له امله په ټولو هغه ټولنیزو ادارو باندې ګذار کوي چې د ټولنې د یو وګړي په صفت یې ترې ګټه پورته کړي خو دهغوي په قیام او پایښت کې د خپلې ونډې د اخیستو او ادا کولو څخه ډډه کوي.

ټولنې ، چې د ښاروالۍ څخه نیولې تر ریاسته پورې، د مکتب نه نیولې تر عسکرۍ ځواکه پورې ، د کارخانو څخه نیولې د علمي خیړنو تر مرکزونو پورې ، ټو مره اداري چې جوړې کړې دي ټولې یې په همدې باور جوړې کړې چې هر وګړي چې ددې ادارو څخه ګټه پورته کوي نو دهغې په جوړښت او پر مختګ کې دې خپله واجبې ونډه واخلي، خو کله چې دې بې ایمانه خپل شهواني قوت داسې استعمال کړ چې په هغې کې د توالد او تناسل او اولادنو د روزنې د مسؤلیت قبلولو نیت له سره وي نه ، نو هغې په خپل یو ګذار سره تر خپل حده پورې ددې ټولنیز نظام ریښې ووهلې او پرې یې کړې ، نوموړې هغه ټولنیز ترون مات کړ چې هغه د انسان په حیث په کې ګډون کړې و. هغه خپل بار پخپله د پورته کولو په ځاي په نورو د ټول بار د وربارولو هڅه کړې. هغه کوم شریف انسان نه دې بلکه یو غل او خائن دې دهغې سره نیک سلوک د ټول انسانیت سره ظلم او تیری دې.

په ټولنیز ژوند کې د فرد د مقام په پیژندلو سره دا خبره جوته کیږی چې ټول هغه ځواکونه چې مونږ ته را کړل شوي دي هغه یوازې زمونږ د خپل ځان له پاره نه ، بلکه مونږ سره د ټول انسانیت یو امانت دې او مونږ به دهغوي په هکله د ټول انسانیت تر مخ ځواب ورکونکی او سو. که چیرې مونږ خپل ځان یا د خپلو ځواکونو څخه څه ضایع کړو یا دخپلې غلطۍ په اساس خپل ځانته پخپله زیان رسوو نو زمونږ ددې کار اصلي حیثیت دا نه دې چې هغه څه چې زمونږ و هغه یا خو مونږ ضایع کړی یا مو زیانمن کړې بلکه دهغې حیثیت دادې چې د ټولې بشري نړۍ له پاره چې کوم څه زمونږ سره امانت و په هغې کې مونږ خیانت وکړ. او د خپل دغې عمل په واسطه مو ټول انسانیت زیانمن کړ. په نړۍ کې زمونږ موجودیت په خپله په دې خبره ګواه دې چې نورو د تکلیفونو بار پورته کړ او د ژوند رڼا یې مونږ پورې را ورسوله ، نو مونږ دې نړۍ ته راغلو ، بیا دولتی نظم زمونږ د ځان ساتنه وکړه ، د روغتیا اداري زمونږ د صحت او روغتیا په هکله توجه وکړه ، په لکونو انسانان یو د بل سره یو ځاي شول او مونږ ته یې د ژوند اړتیاوې را پوره کړې ، ټولو ټولنیزو ادارو یو د بل سره په تعاون زمونږ روزنه وکړه او زمونږ څخه یې هغه څه جوړ کړل چې اوس یو ، نو ایا د ټولو جایزه بدله به همدا وي؟

ایا دا به انصاف وي چې دکوم ځان او دکومو ځواکونو په وجود ، پایښت او وده کې د نورو دومره ونډه وي او هغه مونږ ضایع کړو او یا یې د ګټورو کیدو پر ځاي یې مضر وګرځوو؟ ځان وژنه په همدې خاطر حرامه کړل شوې. په لاس باندې شهوت کونکي (مستمني) ته په همدې خاطر د نړۍ حکیم ملعون(ناکح الید ملعون) ویلې دي. د لوط علیه السلام د قوم عمل په همدې بنسټ بدترین جرم ګرځیدلې او زنا هم په همدې خاطر وګڼیزه تفریح او ساعت تیرې نه ده بلکه په ټولې انساني ټولنې تیرې او ظلم دې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زنا او تولنیز تیري :

فکر وکړئ چې زنا سره څومره زیاتې ټولنیزې ناروغتیاوې نژدې او ژورې اړیکې لري.

۱-د هر څه دمخه یوزنا کار خپل ځان د خبیثه ناروغیو په لمن کې ورغورځوي ، او په دې توګه نه یوازې د خپلو جسماني ځواکونو ټولنیزو ګټو ته زیان رسوي ، بلکه ټولنې او نسل ته هم زیان اړوي.د سوزاک په هکله هر ډاکټر به درته داو وایي چې د متیازو کولو دلارې دغه ناروغي په پوره ډول کله هم نه جوړیږي. د یوه لوی ډاکټرو بنا ده چې [یوځل سوزاک د تل سوزاک] دهغې څخه ځیګر اغیزمن کیږي ، مثانه ، انثیین او نور غړي ډیر وخت په رنځ اخته کیږي او تر څنګ یې د نورو ناروغیو له پاره هم زمینه برابروي او د تلپاتې شنډتوب ، شونتیا هم ترې را پیدا کیږي. خو د اتشک د ناروغۍ په هکله هر څوک په دې نه پو هیږي چې ټول جسماني نظام ترې مسموم کیږي ، د سر نه تر پښو پورې هیڅ داسې غړې ، بلکه د جسم هیڅ برخه به داسې نه وي چې پرې ددې موذي ناروغۍ زهر اغیز و نه کړي. دا ناروغي یوازې د ناروغ جسماني ځواکونه له منځه نه وړي بلکه د مختلفو لارو څخه نورو بې شمیره غړو ته رسیږي او بیا د همدې ناروغتیا په اساس د ناروغ اولاد او دهغې د اولاد اولاد په دغه بې قصوره سزا محکومیږي. د کوچنیانو ، ړندو ، ګونګیانو ، کڼو او کمعقلو پیدا کیدل دهغه څو لحظو د خوند اخیستنې یوه معمولي پایله ده چې یوه عیاش پلار د خپل ژوند یوه ارزښتناکه پانګه ګڼلې وه.[۱] (۱) [اوس په دې څو وروستیو لسیزو کې د زنا بل سوغات ایډز یا (HIV) دې چې ټوله نړۍ یې لړزولې ، ددې ناروغتیا نوم مرګ دې او تر اوسه یې پوره علاج نه دې پیدا شوي (ژباړن)]

۲-په خبیثه ناروغتیاو باندې د هر زناکار اخته کیدل حتمي نه دي مګر دهغې اخلاقي کمزوریو څخه دهیڅا خوندي کیدل شوني نه دي چې د زنا سره په لازمي توګه تړلې دي ، بې حیایې، غولونه ، درواغ ، بدنیتي ، خپل غرضي ،د نفس غلامي ، بې صبري ، حیراني ، تلون ، بې ثباتي او بې وفایی ، دا ټولې د زنا هغه اغیزې دي چې پخپله د زاني په نفس باندې مرتب کیږي. هغه وګړي چې دغه ځانګړتیاوو ته په خپل ځان کې وده ورکړي نو دهغې د کمزرویو اغیز یوازې د جنسي معاملاتو تر حده پورې نه را نغښتل کیږي. بلکه د ژوند په هر اړخ کې دهغې له اړخه دغه تحفه ټولنې ته رسیږي. که چیرې په یوه ټولنه کې په ډیرو خلکو کې داسې اوصاف وده وکړي نو دهغې په واسطه هنر(ارټ Art) ، ادب ، تفریحات ، او لوبې، علوم او فنون ، صنعت او حرفت ، ټولنه او اقتصاد ، سیاست او عدالت ، عسکري خدمت او ملکي انتظام یعنې هر شي ترې اغیز من کیږي. په ځانګړي توګه په جمهوري نظام کې چې د وګړو یو یو اخلاقي ځانګړتیا دټول ولس په ژوند کې منعکس کیږي ، دیوولس د ډیرو وګړوپه مزاج کې چې کوم ثبات نه وي دکوم ولس چې ډیره کې چې د وفا ، ایثار ،په نفس د کنترول او دداسې نورور وړو اوصافو څخه عاري وي نو دهغوي په سیاست کې به استحکام او ثبات له کومه راشي ؟

۳-د زنا د جایز کولو سره دا هم لازمیږي چې په ټولنه کې د فاحشه ګرۍ کاروبار تلپاته او جاري وي. څوک چې دا وایي چې یو ځوان سړي ته د تفریح او ساعت تیرۍ حق ورپه برخه دې نو هغه ددې تر څنګ دا هم وایي چې په ټولنه کې دې د ښځو یوه داسې ډله موجوده وي چې له هره اړخه د پستې او ذلت په اخري مرتبو کې وي ، نو دا ښځې به له کومه ځایه راځي ؟ هغوي خو به په همدغه ټولنه کې را پیدا کیږي ، په هر حال به هغه حتماً د چا لورې اویا به د چا خور. هغه په لکونو ښځې چې د یو یو کور ملکه ، د یوې یوې کورنۍ بنسټ ایښودونکې او دڅو څو کوچنیانو پالونکې جوړیداي شي ، هغوي با زار ته راوستلې کیږي، تر څو د عمومي تشنابونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خیر د کوڅه ډبو سرو د اړتیاو د رفع کولو ځاي و ګرځي. دهغوي څخه د ښځي توب هغه شریفانه ځانګړتیاوي اخیستل کیږي ، هغوي ته د ناز د پلورلو روزنه ورکول شي ، هغوي دهمدي کار له پاره تیاریږي چي خپل محبت ،خپل زړه ،خپل جسم ، خپل حسن او خپلي نخري هره ګړۍ په یوه نوي اخیستونکي باندي وپلوري ، او دیوه نتیجه ورکونکي او میوه پیدا کونکي خدمت پر ځاي ټول عمر د کوڅه ډبو نارینه و د تسکین او نفس پالنی نا نځکي تري جوړي شي.

۴-د زنا د جواز څخه دنکاح تهذیبي او قانوني حثیت ته حتما زیان رسیږي ، ان تر دي چي نکاح له منځه ځي او یوازي اویوازي زنا پاته کیږي. اول د زنا په لور میلان کوونکو ښځو او نارینه و کي دا صلاحیت ډیر لږ پاته کیږی چي سهي ازدواجي ژوند تر سره کړي ،ځکه چي کومه بدنیتي ، بد نظري او کوڅه ډبي په دوي کي د زنا له امله پیدا کیږی او تر څنګ یي په داسي خلکو کي د جذباتو بي ثباتي او په نفسي غوښتنو باندي دکنترول دنه درلودلو کومه کمزوري وده کوي هغه دهغي صفاتو له پاره وژونکي زهر دي چي د بریمنده ازدواجي اړیکو له پاره ورته اړتیا ده. دا خلک که د نکاح په مبارکه رسۍ کي هم و تړل شی بیا هم دهغوي تر منځ نیک سلوک ، یو په بل باور او هغه د میني وفاداره اړیکي هیڅکله هم جوړښت نه مومي چي بهتر نسل تري وزیږیږي او دخوښیو نه ډکه کورنۍ جوړه کړي.

بیا نو چیرته چي د زنا له پاره اسانتیاوي وي نو هلته عملا دا نا شوني ده چي د نکاح متمدنه طریقه وده ومومي ، ځکه کومو وګړو ته چي د مسؤلیت د منلو پرته د نفسي غوښتنو د تسکین نوري مواقع ور په برخه وي هغه څه اړتیا لري چي نکاح و کړي او په خپل سر د مسؤلیتونو دروند بار وربار کړي؟

۵-د زنا د جواز او رواج په واسطه نه یوازي د تمدن ریښي له منځه ځي بلکه په خپله د انسان ریښي هم غوځیږي. لکه چي تر مخه مو ثابته کړه چي په ازادانه جنسي اړیکو کي د ښځي او نارینه و دواړو څخه دهیڅ یوه دا خوښه نه وي او نه کیداي شی چي د نسل د پایښت خدمت تر سره کړي.

۶-کوم کوچنیان چي د زنا له لاري ټولني ته وړاندي کیږي هغوي ته حرامیان ویل کیږي. په نسب کي دحلال او حرام بیلتون یوازي یو احساساتي مسئله نه ده لکه چي ځیني ناپوه خلک پري ګمان کوي ، بلکه د ډیرو اړخونو څخه د حرامي کوچنیانو پیدا کول پخپله په کوچني او انساني تمدن باندي یو ستر تیري دي. اول دا چي په هغه وخت کي ددي کوچني نطفه داسي جوړیږي چي پر مور او پلار دواړو خالص حیواني جذبه مسلطه وي. د یوي واده شوي جوړي په زړونو کي چي د جنسي عمل په وخت کي کوم پاک انساني جذبات موجود وي، هغه هیڅکله هم په ناجایزه توګه یو ځاي شوي جوړي کي موجود نه وي. دوي خو یوازي د حیوانیت جوش او ولولي سره را یو ځاي کړي وي او ددوي تر منځ په دغه وخت کي ټولي انساني ځانګړتیاوي له منځه تللي وي.په دي خاطر یو حرامي کوچني دخپل مور او پلار دحیوانیت وارث وي او بیا هغه کوچني چي د ښه راغلاست له پاره یي نه مور تیاره وي او نه پلار ،او هغه پخپله هم د یوه مطلوب شی په خیر نه بلکه د یوه نا ځاپي غم په خیر د والدینو منځته را لویدلي او دپلار دمحبت او امکاناتو نه تل بي برخي وي.نو کله چي هغه یواځي د مور یو اړخیزه روزنه و مومي او هغه هم د بي رغبتۍ او نا خوښۍ په حالت کي. هغه ته چي د نیا ، نیکه ،کاکا ، ماما او د کورنۍ د نورو غړو پالنه ور په برخه شوي نه وی ، نو هغه په هر حال د یو ناقص او نامکمل انسان په څیر وده کوي. نه هغه سهي کریکتر پیدا کولی شي او نه یي صلاحیتونه را برسیره کیداي شی، او نه ورته د پر مختګ او کار کولو پوره پوره وسایل مهیاوي. هغه پخپله هم ناقص ، بي وسیله

(c) ketabton.com: The Digital Library

او بې يارو مددګار او مظلوم وي او دتمدن له پاره هم دومره ګټور نه ثابتيږي. څومره چې هغه دحلالي په صورت کی دتمدن له پاره ګټور ثابتيداي شو.

د ازادو شهوت پالونکو له آنده د کوچنيانو د ښوونې او روزنې له پاره يو ولسی نظام ته اړتيا ده تر څو کوچنيان د والدينو د ازادانه اړيکو له لارې وزيږيږي او ولس د هغوې روزنه وکړي او د تمدن د خدمت له پاره يې تيار کړي. ددې خبرې څخه ددې خلکو موخې دادې چې د ښځو او نارينه و ازادي او دهغوې وګړيز ژوند خوندی وي او دهغوې نفساني غوښتنې د نکاح په بنديزونو کې د را بنديدو پرته د نسل د توليد او دهغوې د روزنې اړتياوې تر سره شي. خو دا ډيره عجيبه خبره ده ، هغه وګړو ته چې د اوسنې نسل وګړيز ژوند دومره ګران دي هغوې د راتلونکې نسل له پاره د ولسي روزنې يا دولتي تربيې دداسې سيستم وړانديز کوي چې په هغه کې د انفراديت د ودې او د شخصيت د ارتقا هيڅ امکان نه شته. په دغسې يوه سيستم کې چې په زرګونو او لکونو کوچنيان په يوه وخت د يوې نقشې، يوې قاعدې او يورنګ اصولو لاندې روزل کيږي هلته د کوچنيانو انفرادي ځانګړتياوې نه نمو کولاې شي او نه را څرګنديداي شي. هلته خو د هغوې تر منځ يو شان والي او مصنوعي برابري پيدا کيږی. ددې کارخانې څخه به په هماغه توګه ديوه ډول شخصت لرونکې کوچنيان راوځي لکه څنګه چې د کومې کار خانې څخه د اوسپنې پرزې په يوه ډول قالب کې اچول شوې وي. دوې غواړې د باټا د بوټانو په څير انسانان تيار کړی ، هغوې ته دانه ده معلومه چې د کوچنې د شخصيت جوړول يو ډير ظريف هنر دې او دا هنر يوازې په يوه وړوکې کارخانه کې صورت نيسي ، هلته چې د هر مصور توجه يوازې او يوازې په يوه تصور باندې متمرکزه وي . په يو لوبه کار خانه کې ، چيرته چې مزدوران يو ډول عکس د لکونو په شمير کې تياروي نو هلته به دا هنر (ارټ Art) د پر مختګ او ترقۍ په ځاې غارت کيږي او له منځه به ځي.

بيا د ولسي ښوونې او روزنې په دغه ډول سيستم کې به تاسې ته دداسې کار کوونکو اړتيا پيدا کيږي چې د ټولنې له اړخه د کوچنيانو د روزلو کار په غاړه واخلي او دا هم په ډاګه ده چې دداسې خدمت د تر سره کولو له پاره داسې کاروکونکې موزون اوبرابروي چې په خپلو غوښتنو او جذباتو باندې کنټرول ولري او د اخلاقي انضباط خاوندان اوسي. او که نه نو هغوې به په کوچنيانو کې څه ډول اخلاقی انضباط را پيدا کړي.

اوس پوښتنه داده چې داسې وګړې به تاسې له کومه راوړئ ؟ تاسې خو ولسي ښوونه او روزنه د همدې له پاره جوړول غواړئ چې ښځې او نارينه د خپلو نفسي غوښتنو د پوره کولو له پاره ازاد پرينښوول شی او په دې ترتيب تاسې په ټولنه کې د اخلاقي انظباط او نفسي غوښتنو د کنټرول تخم له منځه وړئ نو بيا به د ړندو په کلي کې د سترګو او ليد خاوند څنګه پيدا شي ؟ او څوک به نوې نسل ته د سمې لارې لارښوونه وکړي؟

۷-د زنا له لارې چې کوم خپل غرضي انسان يوه ښځه د کوچنی مور جوړه وی نو ددې ښځې ژوند د تل له پاره تباه کيږي اوپرې دذلت ، عمومی نفرت او د مصيبتونو داسې غر را لويږي چې بيا په ټول ژوند کې ددې ستر بار نه سر نشې را ويستلاې.

نوې اخلاقی اصولو ددې ستونزې حل داسې وړاندې کړې چې هر ډول موروالي ته برابر حق ورکړل شی که هغه د نکاح په بند کې وی او يا نه. ويل کيږي چې موروالي په هر حال د احترام وړ دې.او دا چې کومې نجلۍ د خپلې ناپوهۍ او سادګۍ په اساس دموروالي دروند بار په غاړه اخيستې وي نو دا به په هغې ظلم او تيری وي چې ټولنه هغه د طعن او لعن لاندې و نيسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمړی خو دا حل داسې دې چې په هغې کې که فاحشه ښځو ته هر څومره ارا متیاوې وې خو د ټولنې له پاره په هر اړخیزه توګه یو مصیبت دې. ټولنه چې په فطري توګه د حرامې کوچنی مورته د کوم ذلت او نفرت په سترګو وینې هغه له یوه اړخه وګړې د ګناه او بدکارۍ څخه منه کوی او د بله اړخه دا پخپله ټولنه کې د اخلاقي حس او شعور ژوندي پاته کیدو یوه نښه ده. که چیرې د حرامې او حلالی کوچنیانو مینځ برابرې و ګڼل شي نو دهغې معنا داده چې د ټولنې څخه د خیر او شر، نیکۍ او بدۍ، ګناه او ثواب تو پیر له منځه تللې او که فرض کړو چې دا کار دې وشي نو ایا په ریښتیا سره به هغه ستونزه حل شی چې د یوه حرامی کوچنی مورته را پیښیږي ؟

تاسې په خپل خیال کې د حلالې او حرامې کو چني مینځ برابرې او مساوی ګڼلاې شئ خو فطرت هغوی دواړو ته مساوی حق نه ورکوی او په حقیقت کې هغوی هیڅکله هم مساوی کیدای نه شي، دهغوی مساوات د عقل، منطق، انصاف، حقیقت او هر شی پر خلاف دې. اخر هغه بې عقله ښځه چې د خپلې شهوانی غریزې په لیونتوب کې یې خپل ځان د داسې خپل غرضه سړي په غیږ کې ور وا چاوه چې نه دهغې او نه د هغې د کوچني کفالت ته تیاروی، څنګه به دهغې پوهې او عاقلې ښځې په څیر وګڼل شي چې خپل جذبات یې تر هغه وخته پورې تر ولکې لاندې کړي وی تر څو چې ورته یو مسؤل او ذمه وار سړې نه وي پیدا شوی ؟ څه ډول عقل به دا دواړه برابر کړي ؟ خو تاسې به هغې بې عقلې ښځې ته هغه کفالت او ساتنه، د زړه له کومې ملګرتیا، د مینې نه ډکه ساتنه، دخیر او ښیګڼې نه ډکه پالنه، د زړه قرار او ډاډ له کومه ځایه را وړئ کوم چې یوازې یوې میره لرونکې ښځې ته ور په برخه کیدای شي ؟ ایا تاسې د هغې کوچني ته د پلار شفقت او د ټولې پلرنی لړی محبت او پاملرنه د کوم بازار څخه را نیولاې شئ ؟ تاسې هغوی ته یوازې او یوازې د قانون په زور د غه نفقه تر لاسه کولای شئ، مګر ایا یوې مور او یو کوچنې ته په نړۍ کې یوازې د نفقې اړتیا ده ؟
نو دا حقیقت دې چې د حرام او حلال مورو الې د یوه شان کولو څخه ګناه کونکو ته چې هر څومره بیروني تسلي هم ورکړل شی بیا به هم دغه شیان د هغوی د بې عقلیو او حماقتونو طبیعي پایلې اوددې پایلو څخه داسې پیدا شوې کوچنیان دحقیقي زیان څخه خوندي نه شي پاته کیدای.
ددې اسبابو او ذرایعو څخه دا خبره په ډاګه شوه چې د ټولنیز ډاډمن ژوند د قیام او سالمې ودې له پاره دې ته اړتیا ده چې په ټولنه کې په غوڅه توګه د نامشروع جنسي عمل څخه مخنیوی وشي او د شهوانی جذباتو دتسکین او اشباع له پاره یوازې او یوازې یوه دروازه چې د نکاح دروازه ده پرانیستې پریښودل شی.
وګړوته د زنا ازادی ورکول او دهغوی سره بې ځایه رعایت کول په ټولنې تیرې، بلکه د ټولنې وژل دي. هغه ټولنه چې دغه معامله سپکه ګڼې او زنا ته یوازې د وګړو د ساعت تیری (Having a good time) په سترګو ګوري او له نظره یې غورځوی او د ازاد تخم شیندلو (Sowing Wild Oats) دفعل سره د سترګو پټولو څخه کار اخلې، نو دا ډول ټولنه په اصل کې یوه جاهلې ټولنه ده، هغوی ته د خپلو حقوقو په هکله شعور هم نه شته، هغوی دخپل ځان سره په خپله دښمني کوي که چیرې هغوی ته دخپلو حقوقو شعور وي او په دې و پو هیږې او ځان پرې هم و پوهوي چې په جنسي اړیکو کې د وګړیزې ازادۍ څومره بد اغیز چې په ټولنیزو ګټو پر یوزې نو بیا به هغوی دې کار ته هم په همغه سترګو کتلاې لکه غلا، ډاکې، اود قتل عمل ته چې ګوري. بلکه دا دغل څخه هم بد تر دي. غل او قاتل او ډاکو زیات نه زیات یوه وګړي یا یوې کورنۍ یا څو وګړو ته زیان ور رسولې شي. خو زاني په ټولې ټولنې او د دې ټولنې په راتلونکې نسلونو باندې ډاکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غورځوي. هغه په يوه وخت کې د لکونو او ميليونو انسانانو څخه غلا کوي ، دهغې د جرم زيېښې د ټولو څخه ډيرې او ترلرې لرې پورې غزيدلې دي.
کله چې دا و منل شي چې د وګړو دخپل غرضه لاس غزونو د مخنيوي په خاطر د ټولنې په بسپنه سره د قانون ځواک ته اړتيا ده او کله چې په همدې بنسټ ، غلا ، قتل ، لوټول، جعل کاري ، د خلکو حقوق غصبول جرم ګڼل شوي وي او د بنديز او مخنيوي له پاره يې د جزا قانون نافذوي نو بيا خو هيڅ علت نه شته چې د زنا په معامله کې هم قانون د ټولنې محافظ او ساتونکې نه وي او هغه يو جزايي جرم و نه ګڼل شي .
د اصولي حثيت له مخې هم دا ښکاره ده چې نکاح او زنا دواړه يوځاې په يوه وخت کې د ټولنې دنظام برخه نه شي ګرځيداې ،که چيرې يوه وګړې ته د مسؤليتونو د منلو پرته د نفس د غوښتنو د تسکين اجازه ورکړاې شي نو بيا خو د همدې کار له پاره د نکاح ټاکل يو بې معنا شئ دې. ددې مثال داسې دې لکه چې په ريل ګاډې کې بې ټکټه سفر کول هم جايز وي او بيايې د سفر کولو له پاره د ټکټ اخيستلو له پاره اصول هم ټاکلي وي ، هيڅ د عقل خاوند دغه دواړه طريقې په يوه وخت کې نه شي استعمالولي ، معقوله لار خو داده چې يا خو د ټکټ اصول له يوه سره له منځه يوسي او که دا اصول ټاکل شوي وي نو بيا دې د ټکټ پرته سفر کول د سزا وړ جرم و ګرځول شي. په همدې توګه د نکاح او زنا په هکله هم دواړه يو ځاې مخکې وړل يو غير عملي او نا معقول کار دې که چيرې د تمدن له پاره د نکاح مسئله اړينه وي لکه څنګه چې مو په د لايلو ثابت کړه نو دهغې سره دې ته هم اړتيا ده چې زنا جرم و ګرځول شي١.
(١)-[يوه عامه غلطه انګيرنه داده چې ويل کيږي چې د نکاح څخه دمخه يوه ځوان ته د هغه د نفسي غوښتنو د تسکين له پاره لږ څه موقع او فرصت ورکول اړين دي. ځکه چې په ځوانۍ کې د جذباتو د جوش کينول ستونزمن کار دي او که دا جذبه تر فشار لاندې و نيول شي نوزيانمنه ثابتيږي. خو دغه خبره چې په کوم بنسټ کيږي هغه له يوه سره غلطه ده که چيرې د جذباتو دغه ډول جوش د ولکې لاندې را نه وړل شي نو دغه غير معمولي(Abnormal) حالت دي او په (Normal) نارمل وګړي کې دا صفت د غلط تمدني نظام په واسطه را ولاړيږي. زمونږ سينما ګانې ، ليکنې ، فحش مجلې ، لوڅ عکسونه ، سازو سرود ، او په دغه ټولنه کې د لوڅو بربنډو ښځو د سړو او ځوانانو سره اختلاط دا ټول هغه عوامل دی چې يو نارمل انسان د شهواتو له اړخه په يوه غيرمعمولي انسان بدلوي ، او که نه په يوه ډاډمن او ارام چاپيريال کې عامو ښځو او نارينه و ته دغسې غير نورمال هيجان هيڅکله هم نه را پيدا کيږی. چې د ذهن او اخلاقو د روزنې له لورې هغه دولکې لاندې را نه وړل شی. او دا تصور چې د ځوانۍ په وخت کې د جنسي عمل نه اجرا کول روغتياته زيان رسوي ، د يوې مغالطې پرته نور څه نه دي. په اصل کې د روغتيا او اخلاقو دواړو دغه غلط معيارونه بايد بدلون و مومي د کومو په اساس چې نکاح ستونزمنه اوزنا اسانه ګرځيدلې ده.]
د جاهليت د ځانګړتياو څخه دا هم يوه ځرګنده ځانګړتيا ده چې د کومو شيانو زيېښې چې محدودې وي او ژر او په محسوس توګه مخته راځي نو هغه درک کيداې شی خو د کومو زيېښې چې پراخه او تر لرې لرې پورې د رسيدو په اساس غيرې محسوس وي او ډير وروسته را په ډاګه کيږی نو هغوې ته کوم ځانګړې اهميت نه ورکول کيږي بلکه د اعتنا وړ هم نه ګڼل کيږي. د غلا ، وژلو او ډاکې اچولو په څير امور مهم او د زنا په څير امور غير مهم ګڼلو علت همدغه دي. هغه وګړي چې په خپل کور کې د طاعون د ناروغتيا موږکان ساتی يا ساري ناروغتياوې خپروي د جاهليت تمدن هغه دمعافي وړنه ګڼی ، ځکه چې د هغې دغه کار په ځرګند ډول زيانمن دي خو هغه زنا کار چې د خپل دغه فعل په واسطه د تمدن ريښې غوڅوي نو ځرنګه چې دهغې زيان رسونه د محسوس کيدو په ځاې معقوله بريښې په دې خا طر هغه جاهلانو ته له هره اړخه معقول او د رعايت وړ ښکاري ، بلکه هغوې دا درک کولاې هم نشي چې اخر د هغې په دغې عمل کې د جرم کومه خبره پټه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چیرې د تمدن بنسټ د جاهلیت پر ځای پر عقل او علم او فطرت باندې ولاړ وي نو دا طرز عمل هیڅکله هم نه شي غوره کیدلای.

۴-دفحاشۍ دمخنیوي لارې چارې:

هر هغه کار چې د تمدن له پاره زیانمن وي د هغې د بندلولو له پاره یوازې دا بسنه نه کوي چې هغه یوازې په قانوني توګه جرم وګرځول شي او سزا ورته وټاکل شي بلکه بنایي د دې تر څنګ دغه لاندې ځلور تدبیرونه هم باید تر لاس لاندې و نیول شي.

- باید د ښوونې او روزنې له لارې د وګړو ذهنیت سهي کړای شي او د هغوی د نفسونو دومره اصلاح وکړای شي چې هغوی په خپله ددې قبیح عمل ځخه کرکه وکړي او ګناه یې و بولي او اخلاق او وجدان یې ددې ګناه د ارتکاب څخه منه کړي
- ټولنیز اخلاق او عمومی راې او فکر ددې ګناه او ددې جرم په خلاف دومره را وپارول شي چې عام وګړي هغه یو عیبجن او د شرموړ کار و ګڼي او کوونکې ته یې د کرکې اونفرت په ستړګو وکتل شي تر څو هغه وګړي چې روزنه یې نامکمله وي یا یې اخلاقی وجدان کمزوري وي د عمومي راې د ځواک له لارې ددې جرم د ارتکاب نه منه شی.
- په ټولنیز نظام کې باید ټول هغه وسایل او اسباب له منځه یوړل شی چې د جنسي جذباتو پاروونکې او د زنا په لور هڅوونکي وي او تر څنګ یې هغه اسباب هم دامکان تر پولو پورې لرې کړل شی چې وګړي په دغه فعل کولو مجبوروي.
- په تمدني نظام کې داسې بندیزونه او ستونزې را پیدا کړل شي چې که چیرې کوم وګړي دداسې عمل د ارتکاب نیت هم وکړي نو په اسانۍ سره یې و نه شی کولای.

دا ځلور داسې تدبیرونه دي چې په صحت او ضرورت باندې یې عقل ګواهي ورکوي.
فطرت دهمدې غوښتنه کوي او د ټولې نړۍ تعامل هم همدغه دې چې د ټولنې قانون چې کوم شیان جرم وګڼي دهغې د مخنیوي په خاطر د تعزیر تر څنګ ددغه ځلورو تد بیرونو استعمال هم اړین ګڼل کیږي . اوس که چیرې دا مسلمه وي چې د جنسي اړیکو خپریدل د تمدن له پاره مهلک او تباه کونکی وي او د ټولنې په خلاف د یو ستر جرم حیثیت لرې نو حتما به دا هم و منل شي چې دهغې د مخنیوې له پاره د سزا تر څنګ د ټولو هغه اصلاحي او مخنیوې کوونکې تدبیرونو استعمالول اړین دي کوم چې پورته یاد کړل شو . ددې له پاره د وګړو تربیه هم ضروري ده او عامه افکار هم دهغې د ممانعت له پاره باید تیار کړل شی، دتمدن ددایرې څخه د ټولو هغه شیانو ویستل په کار دي چې د وګړو شهواني جذبات را پاروي ، د ټولنیز نظام نه هم د ټولو هغه بندیزونو لرې کول په کار دي چې د نکاح له پاره ستونزی پیدا کوي او د ښځو او سړو په اړیکو کې داسې بندیزونه لګول په کار دي چې که چیرې هغوی د ازدواج ددایرې نه بهر د جنسي اړیکو د ټینګولو په لور میلان هم ولري نو دهغوی په لاره کې ډیر خنډونه حائل شی. زنا د یو جرم او ګناه په څیر د منلو وروسته هیڅ د عقل خاوند به ددغه تدابیرو پر خلاف یو لفظ هم و نه شی و یلای.
ځینې وګړي دغه ټول اخلاقی او ټولنیز اصول مني دکومو په بنسټ چې زنا یوه ګناه منل شوې خو هغوی په دې اصرار کوي چې دهغې په خلاف د جزایې او انسدادي تدبیرونو دکارولو پر ځای یوازې اصلاحي تدبیرونو اختیارولو باندې اکتفا په کار ده ، هغوی وایې چې د ښوونې او روزنې په واسطه په خلکو کې دومره داخلي احساس ، دهغوی په ضمیر کې دومره ځواک او دهغوی په اخلاقي وجدان کې دومره زور

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیدا کړل شی چې هغوي په خپله ددې ګناه څخه منه شي. او که نه د نفس د اصلاح پر ځاې د تعزیري او انسدادي تدبیرونو اختیارولو معني داده چې تاسي د سرو سره د کوچنیو په خیر سلوک کوئ، بلکه د انسانیت توهین او سپکاوې کوئ. مونږ هم دهغوي دغه وینا تر دې حده پورې منو چې د انسانیت د اصلاح له پاره تر ټولو غوره او بهترہ لار هماغه ده چې هغوي یې بیانوي. د تهذیب هدف همدغه دې چې د وګړو په باطن کې داسې ځواک را پیدا کړاې شي چې د هغې په واسطه هغوي د ټولنې د قوانینو درنښت او احترام وکړی او په خپله د هغوي خپل ضمیر هغوي د اخلاقي قوانینو له مخالفت څخه منه کړی. په دې اساس دوګړو په ښوونه او روزنه ډیر وخت مصرفیږي خو ایا په واقعی توګه تهذیب خپل دې موخې ته رسیدلې شي؟ ایا په حقیقت کې د ښوونې او اخلاقی روزنې د وسایلو په واسطه وګړي دومره مهذب شوي دي چې د هغوي په باطن باندې پوره باور وشي او د ټولنیز نظام د ساتنې په خاطر په بهر کې هیڅ ډول تعزیري او منه کونکې تدبیرونو ته اړتیا نه وي پاته؟ پخواني وخت پریږدئ کوم ته چې تاسي تیاره زمانه وایې دغه شلمه پیړی، دغه منوره پیړی، ستاسې ترمخ ده. اروپا او امریکا ته چې تر ټولو زیات مهذب او پرمخ تللي هیوادونه دي خیر شئ دکومو چې هر وګړې تعلیم یافته دي او دخپلو وګړو په لوړې روزنې فخر کوي ایا هلته روزنې او دنفس اصلاح د جرایمو او قانون ماتونې څخه مخنیوي کړې دي؟ایا هلته غلا نه کیږي؟ ډاکې نه اچولې کیږی؟ قتل منه کیږي؟ د جعل کاری او فریب، ظلم او فساد پیښې نه پیښیږي؟ ایا هلته په وګړو کې د اخلاقي مسؤلیتونو احساس دومره لوړ شوي چې اوس دهغې سره د کوچنیانو په خیر سلوک و نه کړائ شي؟ نو که چیرې واقعیت دغسې نه وي که چیرې په دغه روښانو وختونو کې هم د ټولنې نظم او قانون یوازې د وګړو اخلاقي وجدان ته نشي پریښوول کیداې که چیرې اوس هم په هر ځاې کې د انسانیت سپکاوې په دې کیږی چې د جرایمو د مخنیوي له پاره د تعزیري او انسدادي قوانینو دواړه ډوله تدبیرونه استعمالیږی نو بیا به څه علت وی چې یوازې د جنسې اړیکو په هکله تاسي ته دغه «توهین» د زغم وړ نه وي. یوازې په دغه معامله کې ولې هغه دکوچنیانو سره د «سترو» په خیر سلوک کولو باندې تاسې دومره زیات اصرار کوئ. لږ څه فکر وکړئ او ووینئ چې چیرې ستاسې په زړونو کې خو کوم غل پټ نه دي؟

ویل کیږي چې کوم شیان چې تاسي شهوانی محرکات ګڼئ او دتمدن د دایرې څخه یې باسئ هغه خو ټول د فن (Art) جمال او ذوق روح دي. دهغې په ویستلو سره به په انساني ژوند کې د ظرفیت چینه وچه شی په دې خاطر د تمدن ساتنه او د ټولنې اصلاح چې په هر ترتیب کول وي داسې یې وکړئ چې لطیفه فنونو او د جمال ذوق ته په کې زیان و نه رسیږي.

مونږ هم ددې وګړو نظر سره تر دې ځایه پورې اتفاق کووو چې (Art) او د جمال ذوق په حقیقت کې ارزښتناکه شیان دي چې دهغې ساتنه بلکه پر مختګ ته یې اړتیا ده خو د ټولنې ژوند او ټولنیزه کامیابي د هغې څخه ډیر ارزښتناک شې دي چې د فن او جمال Art په لار کې نه شي قربانیداې که چیرې فن او جمال وده کول غواړی باید داسې لاره غوره کړي چې د عامي ټولنې د ښیګړو سره همغږی وي. هر هغه فن او جمال چې ټولنه دخوشحالۍ او نجات په ځاې د فساد او هلاکت په لور وړي هغې ته په ټولنه کې د ودې کولو اجازه نه شي ورکول کیداې.

دا زمونږه وګړیز او یا کورنې لید نه دي بلکه همدغه دعقل او فطرت غوښتنه ده. ټوله نړۍ د غه اصولاً مني او عمل پرې هم کوي. هغه شیان چې په نړۍ کې د ټولنیز ژوند دتباه کیدو او د فساد عوامل ګڼل کیږی هغه هیڅکله هم د فن (Art) او ذوق جمال په نومونو نه شي زغمل کیداې دمثال په توګه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکنې چې د غلا ، ډاکې ، فتنې ، فساد او قتل په لور احساسات را پاروونکې دي هغه په هیڅ صورت د هغو د ادبې ښیګڼو په خاطر باید روا ونه ګڼل شي. په هغه ادب کې چې د طاعون یا سیل د ناروغۍ د خپرولو په لور ترغیب ورکول کیږي هغه په هیځصورت د زغم وړ نه دي. کومه سینما یا تیاتر چې د بدامنۍ او بغاوت په لور خلک را بولي هغه ته د نړۍ هیڅ حکومت د نمایش او ننداري اجازه نه ورکوي، هغه عکسونه چې د ظلم ، فساد او د شر او شرارت د جذباتو ښکاروندوي وي یا په کومو کې چې د تسلیم شوو اخلاقي اصولو پولې له منځه ځي هغه که هر څومره د فن د کمال نه ډکې وي هیڅ قانون او هیڅ ټولنه هغه ته د قدر په سترګه نه شي کتلې ، د جیب پرې کولو فن که څه هم ډیر لطیف فن دي او د لاس د صفایي کمال دې خو هیڅوک هغه ته د ودې ورکولو له پاره تیار نه دي. جعلې نوټونه ، بنک چیکونه او د ګڼ شمیر نورو اسنادو په تیارولو کې بهترین ذهنونه په پوره مهارت او فن سره کار کوي خو هیڅوک ددې (Art) فن د پر مختګ او هغه ته د ودې ورکو له پاره تیار نه دی. په ټګۍ او دوکه کې انساني دماغ څه څه ډول کمالونه ښئ مګر هیڅ مهذبه ټولنه دغې کمالونو ته د قدر په سترګه نه ګوري. بس دغه اصول په خپل ځاې مسلم دی چې ټولنیز ژوند ، دهغې امن ، دهغې ښیګڼې او ګټې د هر لطیف فن او د جمال د هر ذوق څخه ډیر ارزښتناکه دی. او په هیڅ ارټ (Art) یا فن باندې قربانیداې نه شي. البته په هغه څه کې چې اختلاف دي هغه دادي چې مونږ یو شي د ټولنیز ژوند له پاره زیانمن بولو خو نور داسي نه کوي ، که چیرې په دي هکله دهغوي فکر هم همداسي شي لکه زمونږ چې دي نو هغوي به هم په (Art) فن او دجمال په ذوق باندې د همغسې بندیزونو د لګولو اړتیا محسوس کړي لکه مونږ یې چې محسوسو.

دا هم ویل کیږي چې د ناروا جنسي اړیکو د مخنیوي له پاره د سړو او ښځو تر منځ خنډونه واقع کول او په ټولنه کې دهغوې پر ازادانه اختلاط باندې بندیزونه لګول دهغوې پر اخلاقو او دهغوي په سیرت باندې د حملې کولو په معنې دي. ددې نه دا په ډاګه کیږي چې ګویا ټول وګړي بد اخلاقه شوي دي. او دا چې دداسي بندیزونو لګونکو ته خو نه په خپلو ښځو باور شته او نه په خپلو نارینه و. خبره خو ډیره معقوله ده ، را ځئ چې د استدلال په همدغه طریقه لږ څه و غږیږو . چې هري دروازې ته قلف ور اچول کیږي دا کار ددې اعلان مترادف دي چې ګویا ددې کور مالک د ټولې نړۍ خلکو ته د غلو په نظر ګوري. همدا راز دهر پولیس موجودیت ددې ګواهي ورکوي چې حکومت خپل ټول رعایا و ته د بد معاشانو به سترګو کتلې ، هغه اسناد چې په راکړې ورکړې کې لیکل کیږي هغه ددې خبرې دلیل دي چې یو اړخ بل اړخ ته دخائن په سترګو ګوري. د جرایمو د ارتکاب دمخنیوي له پاره چې هر تدبیر نیول کیږي د هغې په وجود کې دا مفهوم شامل دي چې ټول هغه په امکاني توګه مجرمین ګڼلې شوي په کومو چې ددي تدبیرونو اغیز شوي وي . د همدې داستدلال له مخې تاسې هر وخت غله ، بد معاشه، خائن ، د شکمن چال چلند خاوندان یاست، خو ستاسې عزت النفس ته هیڅ زیان نه دې رسیدلې ، نو بیا څه سبب دي چې یو اځې په دې یوه معامله کې ستاسی احساسا ت دومره نازکه شوي دي ؟

اصل خبره هماغه ده چې مونږ ورته اشاره وکړه ، دکومو خلکو په ذهن کې چې د پخوانیو اخلاقی افکارو لږ څه اغیز پاته وي هغوي که څه هم زنا او جنسي خپل سري بده ګڼي مګر دومره ډیره یې بده نه ګڼي چې دهغې د مخنیوي له پاره یو کلک قدم واخلي ، په همدې خاطر د اصلاح او د بدیو څخه دمخنیوي دتدبیرونو په اړه زمونږ او دهغوي په نظر کې اختلاف دې. که چیرې د فطرت حقایق په مکمله توګه هغوي ته را څرګند شي او هغوي په دغه خبره په مکمله توګه پوهه تر لاسه کړي نو هغوي به بیا حتما

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ سره په دي هکله هم نظري شي چي انسان چي ترڅو انسان دي او ترڅو پوري چي په هغې کي دحیوانیت عنصر موجود دي تر هغې وخته پوري هیڅ داسي تمدن چي د وګړو د غوښتنو او دهغوي د لطف اولذت نه پورته ورته د ټولنیز ژوند ښیګنې او ګټې ارزښت ولري نو بیا ددغه ډول تدبیرونو څخه غافل نه شي پاته کیداي.

۵-د میړه او ښځې ترمنځ د اړیکو سهي آند:

د کورنۍ د جوړښت او د جنسي بې لاریو د مخنیوی نه وروسته چي کوم شی د یوه صالح تمدن له پاره اړین دي هغه د ښځې او نارینه ترمنځ د اړیکو د سهي شکل او نوعیت ټاکل دي. د هغوي حقوق باید د عدل او انصاف مطابق و ټاکل شي، دهغوي ترمنځ باید مسؤلیتونه په پوره او ښه توګه وویشل شي او په کورنۍ کي دهغوي مراتب او دندي په داسي توګه و ویشل شی چي په اعتدال او برابرۍ کې یې کوم توپیر را نه شي. د تمدن په ټولو مسایلو کي تر ټولو مهمه او پیچلې مسئله هم داده خو انسان ددغي ستونزې په حل کولو کي ډیر وخت د ناکامۍ سره مخ کیږي.

ځیني ولسونه داسي دي چي هلته ښځه په سړي باندي قوام(مشره) ګرځول شوي ده خو مونږ ته هیڅ داسي مثال په لاس نه راځي چي ددي ډول ولسونو څخه کوم ولس د تهذیب او تمدن پورته پوړ ته رسیدلې وي. لږ ترلږه د تاریخي معلوماتو دخیرني له مخې د هیڅ داسي ولس ښبې په نظر نه راځي چي ښځه یي حاکمه کړي وي بیا یې په نړۍ کې عزت اوځواک ترلاسه کړې وي. یا یې کوم مهم کار ترسره کړي وي.

برعکس ډیرو ولسونو بیا سړي په ښځو باندي قوام(حاکم اومشر) ګرځولي خو دغي کار ډیر وخت د ظلم او تیري بڼه خپله کړې ده. د ښځي څخه یې وینځه جوړه کړي ، دهغي تذلیل او تحقیر یې کړې ، هغې ته هیڅ ډول ټولنیز او تمدني حقوق نه دي ورکړي ، هغه دکورنۍ یو ډیر ادني خادم او د سړي له پاره د شهوت پوره کولو یوه اله ګرځول شوي او دکورنه بهر یې که د ښځو یوه ډله دعلم او تهذیب په ګاڼه ښایسته کړې هم وي نو یوازې په دي خاطر چي هغوي د سړو جنسي غوښتني په ډیر په زړه پوري ډول سره پوره کړي او سړو ته د خپلې موسیقۍ د اوریدو لذت او دخپلې نڅا او نازو ادا څخه دکتلو لذت او د خپلو جنسي حرکاتو دکمالاتو څخه د جسم له پاره لذت تیار کړي. دا د ښځو د توهین او سپکاوي تر ټولو زیاته د شرم نه ډکه لاره وه چي د نارینه و نفس پالني ایجاد کړې ده. او هغه ولسونه چي دغه لار یې خپله کړي پخپله هم د زیانمن کیدو څخه خوندي نه دي پاته شوی.

نوي غربي تمدن دریمه لار خپله کړې یعني دا چي د ښځو او نارینه و ترمنځ برابري را وړي ، ددواړو مسؤلیتونه یو شان کړي ، دواړه د کار په یوه ډګر کی مسابقه وکړي ، دواړه خپله روزي په خپله و ګټي او دخپلو اړتیاو کفالت په خپله وکړي. د ټولني د تنظیم دغه قاعده تر اوسه پوري تکمیل شوي نه ده. ځکه چي د سړي فضیلت اوبرتري اوس هم په ډاګه ده ، د ژوند په هیڅ اړخ کي هم ښځه د نر سره برابره نه ده او هغوي ته تر اوسه ټول هغه حقوق پوره نه دي ور په برخه شوي چي د پوره مساوات او برابرۍ په صورت کې باید ورته ور په برخه شوي واي. لیکن ترکومه ځایه چي دغه مساوات قایم کړل شوي هغه له اوس نه په ټولنیز نظام کي فساد خپور کړي ، ددي ترمخه مونږ په پوره وضاحت سره دهغي پایلي ځیرلې دي چي اوس یو ځل بیا تبصري ته اړتیا نه لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه درې واړه ډوله تمدن د عدل ، توازن او تناسب څخه خالي دي، ځکه چې هغوی د فطرت د لارښونو په پوهيدو او د هغې په مطابق د لارې په خپلولو کې لنډ پالي کړې. که چيرې د سليم عقل څخه کار وا خستل شي نو څرګنده به شی چې فطرت په خپله ددې مسايلو حل وړاندې کړې . بلکه دا هم په اصل کې د فطرت ستر ځواک دي چې د هغه له امله ښځه د هغومره غورځيدو څخه ژغورل شوې څومره چې د هغې د غورځولو هڅه شوې او د هغومره لوړيدو مخه يې نيول شوې چې سرو يې هڅه کړې.

د افراط او تفريط دغه دواړه اړخونه انسان د غلط فکر کولو او د خپلو پستو خيالاتو تر اغيز لاندې خپل کړې. خو فطرت عدل او تناسب غواړي او په خپله د هغې صورت جوړوی .

هيڅوک ددې څخه انکار نه شی کولې چې د انسان په څير ښځه او نر دواړه برابر دي ، دواړه د انسانيت دوه برابرې برخې دي ، د تمدن په جوړښت کې ، د تهذيب په تاسيس او وده کې او د انسان په خدمت کې دواړه برابر ګډون لري. دواړه زړه ، ذهن ، عقل ، جذبې ، غوښتنې او بشری اړتياوې لري. د تمدن د اصلاح او ښيګنې له پاره ددواړو نفس د تهذيب ، دماغي روزنې ، او عقلي او فکري ودې ته يو شان اړتيا لري. ترڅو د تمدن په خدمت کې هر يو خپله خپله ونډه واخلي ، په دې اعتبار سره د مساوات خبره وروسته ده او دا د هر صالح تمدن دنده ده چې د نارينه و په څير ښځو ته هم د هغوی د فطري وړتياو او صلاحيت په مطابق د پر مختګ موقع او فرصت برابر کړي . هغوی په علم ، پوهې او ښه روزنې باندې ښايسته کړي ، هغوی ته د نارينه و په څير تمدني او ټولنيز حقوق ورکړي او هغوی ته په ټولنه کې دعزت ځای ورکړی ، تر څو په هغوی کې د نفس د عزت احساس را پيدا شي. او په هغوی کې هغه بهترين بشری صفات وده وکړي چې يوازې د نفس د عزت او احساس په واسطه را پيدا کيدای شي. هغه ولسونو چې ددغسې برابری او مساوات نه مخ اړولې او خپلې ښځې يې نا پوه ، ناروزل شوې ، ذليله او دمدنيت د حقوقو څخه بې برخې کړې هغوی پخپله د پستی او ذلت په کنده کې پريوتې دي. د ذليلو ميندو په غيږ کې دعزت خاوندان ، دناروزل شوو ميند په غيږ کې ښه روزل شوو او د پست فکره ښځو په زانګو کې د ستر او اعلی فکر انسان نه شي جوړيدای.

خو د مساوات يو بل اړخ دادې چې د ښځې او نارينه دکار ډګر يو وي ، دواړه يو شان کار وکړی ، دواړه د ژوند د ټولو اړخونو مسؤليتونه يو ډول په اوږو واخلي او دتمدن په نظام کې ددواړو حيثيتونه پوره برابر وي. د دې د تائيد له پاره دساينسي علومو دمشاهداتو او تجربو څخه دا ثابتوی چې ښځې او نر د خپل جسماني استعداد او قوت له اړخه يو له بله سره مساوي (Equipotential) دي خو دا خبره چې د هغوی تر منځ دغه ډول برابري شته ددې له پاره کافي نه ده چې د فطرت موخې هم همدا دی چې د دواړو څخه يو ډول کار واخلي ، داسې نظريه قايمول تر هغې درسته نه ده چې تر څو ثابته نه شي چې ددې دواړو جسماني نظام هم يو دې ، په دواړو باندې فطرت د يوه ډول خدماتو بار اچولې دې او ددواړو نفسي کيفيت هم يو شان دې تر او سه چې انسان څومره علمي تجربې کړې د هغو له مخې ددغو درې واړو پوښتنو ځواب منفي په لاس راځي.

د ژويو دعلم(Biology) د څيړنو څخه په ډاګه کيږی چې ښځه د شکل او صورت او دکار د غړو څخه نيولې د جسم د ذراتو او نسيجي حجراتو (Protein Molecules of Tissue Cells) پورې په هر برخه کې له نارينه څخه پوره تو پير لري ، په هغه وخت کې چې رحم کې د کوچني صنفي جوړښت (Sex Formation) صورت نيسي نو د هماغه وخته ددواړو صنفونو جسماني جوړښت يو دبل څخه په مختلفه توګه وده کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښځې جسماني نظام په داسې ډول جوړېږي چې هغه د کوچني د پیدا کیدو او دهغې د روزنې له پاره تیاره وي ، دجنین دمرحلې څخه نیولې د بلوغ تر وخته پورې دهغې د وجود وده دهمدغې وړتیا دتکمیل له پاره کیږی او همدغه شي دهغې د راتلونکې ژوند لاره ټاکې.

د ځوانی په مرحله کې د میاشتني مرض (حیض) د ورځو لړۍ پیلیږي چې دهغې په واسطه دهغې دوجود د ټولو غړو فعالیت تر اغیز لاندې راځې. د ژوي ځیړونکو پوهانو او دغړو پلټونکو د ځیړنو څخه دا ا څرګندیږي چې دمیاشتنۍ ناروغتیا له ا مله په ښځه کې دغه لاندې بدلونونه منځته راځی.

1. په وجود کې د تودوخې د ساتنې ځواک کمیږي په دې خاطر دهغې د وجود څخه تودوخه ډېره خارجیږی او د تودوښې درجه لاندې لویږي.
2. نبض سستیږي ، د وینې فشار کمیږي.
3. په (Endocrines) غدو ، (Tonsils) ټانسلونو او (Lymphatic Glands) لمسفاتیک غدو کې بدلون را پیدا کیږي.
4. پروټیني تحول (Protien Metabolism) کې کمښت پیدا کیږی.
5. د فاسفیټس او کلورایډونو په وتلو کې کمښت را ځي او هوایی تحول یا (Gaseous Metabolism) کې نزول او انحطاط پیدا کیږی.
6. په هضم کې ګډوډې را منځته کیږی او د غذا د پرو تیني برخې او وازدې په جذبیدو کې کمښت راځې .
7. د تنفس په وړتیا کې لړوالې او د اواز په غړو کې ځانګړي بدلونونه را پیدا کیږی.
8. په غړو کې سستوالې او په احساساتو کې کمښت پیدا کیږی.
9. د ذهن او فکر دمرکز دهم اهنګ (Consentratos) کولو حالت او توانایي کمیږی.

دغه بدلونونه یوه صحتمنده ښځه دناروغتیا حالت ته دومره ورنژدې کوي چې په هغه وخت کې د صحت اوناروغتیا تر منځه یو څرګند خط کښل ستونزمن وي.(۲۳ سلمه) داسې ښځې وي چې میاشتنې ناروغتیا یې پرته له کوم تکلیف څخه تیریږي . یو ځل د(۱۰۲۰) ښځو په هکله څیړنه او تحقیق وشو چې دهغوی څخه(۸۴ سلمه) داسې وې چې هغوی ته دمیاشتنۍ ناروغتیا په وخت کې دردونه او تر څنګ یې نورې ستونزې هم را پیدا کیدې.

«ډاکټر امیل نووک» چې د ښځینه ناروغیو لوی متخصص دی وایې چې حایضه(دوینې په ناروغتیا ککړې) ښځې په عمومی توګه د لاندې ستونزو سره مخامخ کیږي:

[سردرد ، سترتیا ، د غړو ماتوالې ، عصبي کمزورتیا ، په طبیعت کې تنبلې ، د مثانې نا ارامي ،د غذا د هضم د نظام خرابوالې او په ځینو حالاتو کې قبضیت ، کله کله وچ قي کول.]

یو زیات شمیر داسې ښځې هم وي چې د هغوی تیونو کې نرم او نرې درد را ولاړیږی خو کله کله هغه په ډیر دورند او سخت درد باندې هم بدلیږي ، د ځینو ښځو د (تایي رابډ) غده پرسیږي چې د هغه په واسطه ستونې درنیږي ، ډیر وختونه د بد هضمۍ شکایت ترې پیدا کیږی او د تنفس او ساه اخستنې په وخت کې تکلیف را پیدا کوي.

«ډاکټر کریګر» چې د څومره ښځو معاینه کړې دهغوی څخه نیمایې داسې دي چې د میاشتنې ناروغتیا په وخت کې د بد هضمۍ څخه نا رامې وي او په اخرې ورځو کې قبضیت ورته پیدا کیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د«ډاکټر کب هارډ» وينا ده چې داسې ښځې ډيرې کمې په نظر راځي چې د حيض په وخت کې ورته کوم تکليف نه وي پيدا شوي. ډيرې داسې هم ليدل شوي چې د سر درد ، سترتيا ، د نامه لاندې درد او د توکانو په کمښت اخته کيږي. په طبيعت کې يې خرابولاي راځي او زړه يې غواړي چې و ژاړي.
ددې حالاتو په بنسټ دا خبره درسته ده چې د مياشتنې ناروغتيا يا حيض په وخت کې ښځه په حقيقت کې ناروغه وي او دا يوه ناروغي ده چې هره ښځه پرې هره مياشت اخته کيږي.
ددغې جسماني بدلونو اغيز د ښځې په ذهني قوت او د غړو په فعاليت هم پريوځي ، په(۱۹۰۹م) کې «ډاکټر وايسهوسکي(Voicechevsky) » دخپلو پرلپسې او زورو څيړنو څخه دا پايلې تر لاسه کړې چې د حيض په وخت کې ښځې کې د افکارو په تمرکز او د دماغي کارو په ځواکونو کې کمښت را پيدا کيږي. «پروفيسور تراچسکاريکي(Krschiskersky) » دخپلو رواني څيړنو په پايلو کې ليکي: چې دحيض په وخت کې دښځې عصبي نظام ډير اشتعال قبلونکې وي. په احساساتو کې يې ناهمواري او سستي را پيدا کيږي. دمرتبو انعکاساتو دمنلو صلاحيت يې کم او ډير وخت له منځه ځي. چې د هغې له مخې دهغې هغه افعال او کړه وړه هم درست نه شي پاته کيداې چې په ورځني ژوند کې يې په خپله کول ، کومه ښځه که د بس کلينره وي دحيض په وخت کې به غلط ټکټ ورکوي او په شميره کې به متردده وي ،د حيض په وخت به ډريوره ښځه خپل موټور ډير په ويره ويره چلوي او په هر موړ کې به د ويرې احساس کوي ، او يوه ټايپسته ښځه به غلط ټايپ کوي او په کلاره به يې کوی، الفاظ به ترې پاته کيږی ، غلطې جملې به جوړوي ، د يوې وکيلې ښځې د استدلال ورتيا سهي نه پاته کيږی او د يوې قضيې په وړاندې کولو کې دهغې ددماغ او ادبياتو دواړو قوت غلطي کوی، د يوې قاضې ښځې د پوهې او فهم او پريکړې قوت تر اغيز لاندې راځي غرض دا چې په دغه وخت کې د ښځې دماغي او د اعصابو فزيولوژي تر ډيره ځايه پورې سسته او غير فعاله وي ، دهغې غړې په پوره توګه دهغې د ارادې لاندې حرکت نه کوي ، بلکه يو اضطراري حرکت دهغې په ارادې باندې غالبيږي او دهغې د پريکړې او ارادې قوت زيانمن کوی ، دهغې څخه مجبورانه اعمال صادريږي په دغه وخت کې دهغې دعمل ازادی په خپل ځاې نه پاته کيږي او نه هغه د کم مسؤليت نه ډک کار کولو وړتيا لري.
«پروفيسو لاپنسکي(Lapinsky) » په خپل کتاب (The Development of Personality in Woman) کې ليکي چې حيض ښځه د خپل عمل د ازادی نه بې برخې کوي ، هغه په دغه وخت کې د اضطراری حرکاتو غلامه وي او په هغې د کار کولو يا نه کولو ځواک کمښت مومي. دا ټول بدلونونه په يوې صحتمنده ښځه کې را ځي او په اسانی سره پر مخ ځي اود ناروغتيا شکل خپلولې شي ، داسې پيښې په ريکارډ کې ډيرې زياتې دي چې دحيض په وخت کې ښځې د ليونيو په څير وي، په ډيرې وړې خبرې باندې په قهر يږي او وحشيانه او احمقانه حرکتونه کوي ان تردې چې ځينې د ځان وژنې هڅې هم کوي او دا کومه غير معمولي خبره نه ده.« ډاکټر(Kraft Ebing)» ليکي چې: مونږ په ورځنې ژوند کې وينو چې کومې ښځې د نرم مزاج خاوندانې ،د ښه سليقې لرونکې او د نيک خويې مالکانې دي دحيض په وخت کې دهغوې دغه حالت بدليږي او وخت په وخت پرې د توپان په څير را ګرځي. هغه په هره خبره غوريږي. جنګ ته تياره وی او ځان ته ناسته خوښوي ، نوکران ، اولاد او ان تردې چې ميړه ټول ترې نالانه وی ، هغه د بيګانه خلکو سره هم په ډيره بده توګه ناسته پاسته کوي. او ځينې نور د فن خاوندان د ډيرو څيړونو او تحقيق وروسته دې پايلو ته رسيدلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دي چې ډېروخت د ښځو څخه جرايم د حيض په وخت کې صادرېږي ځکه چې هغوي په دغه وخت کې تر کنټرول لاندې نه وي ، يو نيکه ښځه په دغه وخت کې غلا کولاې شی خو بيا به په خپل دغه عمل باندې ورته شرم ورځی.
«وينبرک (Weinberg)» په خپلو څېړنو او مشاهداتو کې ليکي چې په ځانوژونکو ښځو کې (۵۰ سلمه) داسې دي چې د حيض به وخت کې يې دا کار کړی وي ، په همدې توګه د «ډاکټر کرافټ ايبينګ» نظر دا داې چې که چيرې د بالغو ښځو د جرم په هکله کومه محکمه تحقيق او کار کوي نو ارو مرو دې پلټنه وکړی چې دغه جرم خو دحيض په حالت کې نه دې شوې.
دمياشتني ناروغی ياحض څخه زيات دحمل وخت د ښځې له پاره ډېر دروند او سخت وي ، ډاکټر (Reprev)ليکي چې د حمل په وخت کې د ښځې د جسم څخه دفضلاتو را وتل ډېر وخت د لوړې وهلو د حالت نه هم په ډېر مقدار سره وي ، په دغه حالت کې د ښځې قوت په هيڅ توګه د جسماني او دماغي کار توان نه لري کوم حالت چې د حيض په وخت کې په ښځه راځي هغه که چيرې په نارينه راشي يا دحمل د وخت نه پرته په بل وخت په ښځه راشي نو بلکل د ناروغتيا حکم به پرې کيږي. د حمل په و خت کې د څو مياشتو له پاره دهغې عصبي نظام مختل وي ، دماغي توازن يې خرابيږي او ټول رواني عناصر يې د پرلپسي بدنظمی په حال کې وی. هغه د ناروغتيا او صحت تر منځ زوړنده وي او يو کوچني ټکان هغه د ناروغتيا تر مرحلې پورې ورسوي ، د «ډاکټر فشر» ونيا ده چې يوه صحتمنده ښځه هم د حمل په وخت کې په ډېر ستر نفسي کشمکش او نا ارمتيا کې اخته وي ، فکر يې پريشانه وي ، ذهن يې خپور وي ، د شعور ، غور ، تفکر او پوهې صلاحيتونه يې ډېر کم وي ، «هيولاک ايليس» او «البرټ مول» او د ځينې نورو پوهانو ټولو نظر دادې چې دحمل د وخت په اخري مياشت کې ښځه بلکل ددې وړ نه وي چې کوم جسماني يا دماغي کار ترې واخستل شي ، دحمل د وضعې نه وروسته دبې شميره ناروغيو د را پيدا کيدو اندېښنه موجوده وي ، د زچګې زخم د هر قسم مکروب د جذبولو له پاره اماده وي.
دحمل دمخه حالت ته د تللو تر وخته پورې په غړو کې يو حرکت پيليږي چې ټول جسماني نظام د ګډوډی سره مخ کوي. که چيرې کومه ځانګړې پيښه و نه شی ، نو بيا هم اصلي حالت ته د ګرځيدو له پاره جسم ته څو اونی په کار دي. په دې تر تيب دحمل دا ستقرار نه وروسته تر يوه کاله پورې ښځه په حقيقت کې ناروغه او يا لږ تر لږه نيمه ناروغه وی او دهغې د کار ځواک د عامو حالاتو په نسبت سم نيمايي بلکه تر نيمايي هم کم پاته کيږی.
بيا د رضاعت يا شيدې ورکولو داسې وخت وی چې په حقيقت کې ښځه دخپل ځان له پاره نه بلکه دهغه امانت(بچې) له پاره ژوند کوی چې فطرت ورته سپارلي دي. دهغې د وجود انرژي د هغې دکوچني له پاره شيدې جوړې ، هغه غذا چې ښځه يې خوري ، دهغې څخه يوازې همدومره دهغې جسم ته ځي چې د هغې د ژوندي پاته کيدو له پاره ورته اړتياوي ، پاته ټوله د شيدو په جوړولو کې مصرفيږي ، له دې وروسته تر اوږدې مودې پورې د کوچنی په پالنه ، ساتنه او روزنه خپله ټوله توجه مرکوز وي.
په اوسني وخت کې د رضاعت يا شيدو ورکولو د ستونزې حل داسې ښوول شوې دې چې کوچنيان په بهرنيو غذاګانو ماړه کړې. خو دا سهي حل نه دې ، ځکه فطرت چې د کوچني د ودې او نمو له پاره کوم وسايل د مور په سينه کې پيدا کړي هيڅ شې د هغې سهي بدل نه شی کيداې. کوچني د

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه شخه بې برخې کول د ظلم او خپل غرضې پرته نور څه نه دي ، د کوچنيانو ټول ډاکټران په دې خبره يو شوې دي چې د کوچني د سالمي ودې له پاره د مور د شيدو څخه بله ښه غذا نه شته.
که څه هم اوس دکوچنيانو د روزني له پاره د نرسنگ کورونه او روزنتونونه جوړ کړل شوې دي تر څو ميندې له خپلو کوچنيانو بې غمه او دکور څخه بيرون کارونو کې مصروفې شي خو په هيڅ نرسنگ کور اويا روزنتون کې د موري شفقت مثال نه موندل کيږي ، د کوچني والي لومړي وختونه چې کوم محبت او ميني ته اړتيا لري هغه دکرايه شوو او مزدورو پالونکو په زړونو او سينو کې کله شته ، د کوچنيانو د روزني دغه نوې لارې چارې تر اوسه د ازميښت څخه نه دې تيرې شوې. تر اوسه پورې هغو نسلونو ميوه نه ده ورکړې چې دکوچنيانو د روزني په دې نوو کارخانو کې تر روزني لاندې نيول شوي ، تر اوسه دهغوې اخلاق د هغوې کړنې د نړۍ تر مخ نه دي راغلي چې ددې تجربې د کاميابۍ او ناکامۍ په هکله نظر ورکړي .لهذا ددې طريقې په اړه به دا دعوا کول مخکې د وخته وى چې نړۍ د مور دغيرې بديل پيدا کړي. لړ تر لړه دا حقيقت په خپل ځاې دې چې د کوچني فطري روزنتونځاې دهغې د مور غيږه ده.
اوس په دې خبره د لږ عقل خاوند هم پوهيږى چې که چيرې د ښځې او نارينه دواړو جسماني او دماغي ځواک او استعداد بلکل مساوي هم وي ، بيا هم فطرت په دواړو باندې مساوى بار نه باروي. د نسل د پايښت په خاطر د تخم شنيدلو پرته د سړي په غاړه بل کوم کار نه دې وراچول شوې. ددې وروسته هغه بلکل ازاد دي ، د ژوند په کومه څانگه کې چې هغه غواړى کاروکړى کولاې يې شي.
بر عکس ددې خدمت ټول بار د ښځې په اوږو وراچول شوې دي ، دهمدې بار د پورته کولو له پاره ښځه دهغه وخته څخه تيارول کيږى چې لا د مور په گېډه کې دغوښې د يوې ټوټې په څير پرته وي. په دې اساس دهغې د وجود ټول ماشين دهمدې له پاره تياريږي. په دې خاطر په هغوې باندې د ځوانۍ په ټولو وختو کې دحيض مياشتنۍ ناروغي راځي چې په هره مياشت کې ددرېو څخه نيولې تر اوه يا لسو ورځو پورې دوام کوي په دې وخت کې هغوى دکوم لوي مسؤليت د پورته کولو يا د جسماني او دماغي کار د ترسره کولو له پاره پوره وړتيا نه لري. په همدې اساس هغوې دحمل نه تر مخه او وروسته تر يوه کاله پورې ډيرې ستونزې گالي ، او په حقيت کې هغوى په دغه وختونو کې نيم ځانه اوسي ، همدا راز په هغوې د رضاعت دوه کاله وخت ډير ستونزمن تيريږى. هغوې پخپله وينه د انسانيت فصل ته وده ورکوى او دخپلې سينې په ويالو هغه خړوبه وى. د نسل د پايښت په خاطر هغه د کوچني لومړني څو کاله په همداسې تکليف او ستونزو کې تيروي چې د شپې خوب او د ورځې ارام پرې حراموي ، او هغه خپله ارامتيا ، لطف ،خوښې غوښتني ، لنډه دا چې هر څه په دغه راتلونکي نسل باندې ځاروي. کله چې دهغې دغه حال وي نو فکر وکړى چې اوس د عدل غوښتنه څه ده ؟ ايا دا عدل او انصاف دې چې د ښځو څخه دهغو فطري مسؤليتونو د ادا کولو او په ځاې راوړلو غوښتنه هم وشي چې سړي ورسره په کې شريک نه وى، او بيا دهغو تمدني او ټولنيزو مسؤليتونو بار هم پرې د نارينه و سره برابر وربار کړل شي چې دهغې د وړلو له پاره نارينه د فطرت له لورې د ټولو مسؤليتونو څخه ازاد پريښوول شوې. هغوى ته وويل شى چې تاسې ټول هغه مصايب هم و زغمې چې فطرت ستاسې په اوږو ايښې دي او بيا زمونږ تر څنگ د ډوډۍ دپيدا کولو ستونزې هم زمونږ سره برابرې پورته کړئ ، سياست او عدالت ، صنعت او حرفه ، تجارت او زراعت او دامن په

(c) ketabton.com: The Digital Library

قيام او د وطن نه ددفاع په خدمتونو کې هم زمونږ سره برابرې شريکې اوسئ. زمونږ په ټولنه کې به زمونږ زړونه هم خوشحالوئ او زمونږ له پاره دعيش و عشرت ، خوښئ او لذت وسايل هم برابروئ ؟ دا په اصل کې عدل نه بلکه تيري او ظلم دې ، مساوات نه بلکه نابرابري ده.

دعدل غوښتنه خو بايد داوي چې په هغه چا چې فطرت تر هر څه زيات بار وراچولې په هغوې د تمدن تر ټولو سپک بارور واچول شي. او په چا چې فطرت هيڅ بار نه دې ورا چولې په هغوې دتمدن تر ټولو دروند بار وربار کړل شي او هغې ته داهم ور وسپاري چې هغه دې د کورنۍ روزنه او ساتنه هم وکړي.

يوازې دا نه چې په ښځې دکورنه بهر د مسؤليتونو بار اچول ظلم دې بلکه په حقيقت کې هغه د هغه نارينه ئي خدمتونو د تر سره کولو ور نه ده چې پورته ياد کړل شول. ددې کارونو له پاره همغسې کار کوونکې موزون کيداې شي چې د کارکولو ځواک يې ثابت وي او په پرلپسې توګه خپلې دندې په پوره اهليت سره سرته رسوي او په فزيکې او دماغي ځواکونو يې باور کيداې شي خو په هغو کار کوونکو چې تل په هره مياشت کې د يوې کافي مودې له پاره د نه اهليت او بې کفايتۍ ناروغتيا پرې حمله کوې او دکار کولو وړتيا يې د مطلوبه معيار څخه په مکرره توګه ښکته پريوباسي نو هغه به په څه ډول ددغه مسؤليتونو بار پورته کړي.

دهغې عسکرې ځواک يا بحري ځواک په حال غور وکړئ چې د ښځو څخه جوړ شوې وي ، او د جنګ په وخت کې څو سلمه د مياشتنۍ ناروغتيا له امله د فعاليت توان له لاسه ورکړې ، يو خاص شمير د ولادت يا کوچني د زيږدو په حالت کې په شفاخانو کې پرتې وي او يو شمير د حامله کيدو په اساس دکار وړتيا و نه لري.

د فوځ مثال خو تاسې ويلاې شئ چې هغه د ډيرو سختو دندو د اجرا کولو سره اړيکې لري. خو پوليس، عدليه ، ادارات ، سفارتي خدمات ، د اورګاډي ، صنعت حرفي او تجارت.... او په دې کې کوم کارونه داسې دي چې په پرلپسې توګه د باور وړ قابليت او اهليت ته اړتيا نه لري ؟

نو هغه خوک چې د ښځو څخه د نارينه و کار اخستل غواړي نو دهغوې مطلب شايد دا وی چې يا خو له ټولو ښځو څخه دښځيتوب صفت سلب کړي او په دې توګه انساني نسل ته د پاې ټکي کيږدي. او يا دا چې د هغوې څخه څو فيصده لازما دناښځيتوب د سزا له پاره و ټاکي او يا دا چې دتمدن د ټولو معاملاتو د اهليت معيار د تنزل سره مخ شي. خو که چيرې تاسې ددې څخه هر صورت اختياروې ،خوښځې د نارينه و د کارونو له پاره تيارول د فطرت د غوښتنو پر خلاف کار دې او داسې نه دانسانيت له پاره ګټور دې او نه پخپله د ښځې له پاره. ځکه چې د ژويو د پوهې له مخې ښځه دکوچنې د ساتنې او روزنې له پاره جوړه کړل شوې ،په دې خاطر د رواني علامو په دايره کې هم هغې ته هماغه صلاحيتونه ورکړل شوې چې دهغې د فطري دندې د ادا کولو له پاره ورته اړتيا ده لکه محبت ، همدردي ، مهرباني او زړه سوې ، حساسوالې او جذباتيتوب او څرنګه چې په جنسي ژوند کې سرې ته فعل او ښځې ته دانفعال مقام ورکړل شوې په دې خاطر ښځې ته ټول هغه صفتونه ورکړل شوې چې د هغې د ژوند دغه منفعلانه اړخ کار کولو ته تيار وي. هغه ته د سختۍ او شدت پر ځاې نرمي او نزاکت ورکړل شوې ، هغه ته د اغيزناکه کولو په ځاې د اغيزمن کيدو ، د فعل پر ځاې د انفعال ، د سختيدو او ځنبيدو په ځاې د ټيټيدو اوملايم کيدو صلاحيت ورکړل شوې ، هغوې ته د زړورتوب او جرئت پر ځاې د بې زړه توب او تيښتې خاصيت ورکړل شوې ، ايا ددغه ځانګړتياو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثنګ هغه کله هم د دغه کارونو له پاره موزون ثابتیداي شي ؟ او د ژوند په هغه کارونو کې سوبه
موندلاي شی چي سختي ، تحکم ، مقابلي او سوړ مزاجی ته اړتیا لري ؟او د نرمو جذبو پر ځاې
قوي ارادو او پریکنده اراده غواړی ؟ د انساني تمدن په داسي اړخونو کې د ښځي راوړل په خپله د
ښځي ضایع کول هم دي او د تمدن د دي اړخونو ضایع کول هم.
په دي کې د ښځو له پاره ارتقا نه بلکه انحطاط دي .د ارتقا معني دا نه ده چي د چا طبیعي وړتیاوی
تر فشار لاندي روا ړل شي او له منځه یوړل شی او په هغي کې په مصنوعي توګه هغه وړتیاوي را
پیدا کړل شی چي په فطري توګه په هغي کې نه وي موجود ، بلکه د ارتقا معني داده چي قدرتي
وړتیاوو ته وده ورکړل شی هغه را وتوکول شي او ورته د ښه نه د بهتر عمل کولو زمینه برابره کړل
شی، په دي کې ښځو ته کامیابی نه بلکه ناکامي ده ، د ژوند په یو اړخ کې ښځي کمزوري دي سرې
ځواکمن دی ،خو په بل اړخ کې سرې کمزوري او ښځي ځواکمني دي ، تاسې ښځي په هغه اړخ کې
چي کمزوري دي د سړو سره برابری ته راکاږئ چي طبیعي پایلي به یې دا وي چي ښځي به تل د
نارینه و ثخه کمزوري وي تاسې چي هر څومره تدبیرونه وکړئ دا شوني نه ده چي د ښځو له ډلې
ثخه ارسطو ، ابن سینا ، کانټ ، هیګل ، شکسپیر ، سکندر ، نیپولین ، سید جمال الدین افغان ،
صلاح الدین ایوبی ، نور الدین زنګي او محمد بن قاسم ، سلطان محمود غزنوي.... په څیرو ګړي را
پیدا کړئ خو تر ثنګ یې که د ټولي نړي سړي خپل سرونه خوږ کړي نو هغوي به په خپل ټول جنس
کې یوه معمولي مور هم پیدا نه شي کړاې.
په دي کې پخپله د تمدن ګټه نه شته بلکه زیان دي ، انساني ژوند او تهذیب ته چي څومره د زیړوالي ،
سختی او قوت اړتیا ده په هماغه اندازه ورته د رقت ، نرمی او لطافت اړتیا هم ده ، لکه ثنګه چي
ښه عسکري قوماندانانو ته د بهترینو منتظمینو او اداره چیانو اړتیا ده په هماغه اندازه بهترینو
میندو ، ښه ښځو او کورودانو ته اړتیا ده که د دواړو عناصرو څخه هر یو ساقط شي نو انساني
تمدن ته یې ډیز زیان رسیږي.
دا هغه ویش دي چي پخپله فطرت د انسان د دواړو جنسونو تر منځ کړي دي. ژویو ، غړیو او
رواني علومو ټولو دي لوري ته اشاره کړي چي د کوچني د پیدا کیدو ، او پاللو خدمت ښځو ته
سپارل یو داسي پریکنده حقیقت دي چي پخپله په انساني تمدن کې ورته یو دایره ځانګړې کړل
شوې ده ، او هیڅ مصنوعي تدبیرونکو لا تر اوسه داسې ځواک نه دي پیدا کړې چي د فطرت دغه
پریکړه بدله کړي ، یو صالح تمدن هغه دي چي لمړی خو دا پریکړه لکه ثنګه چې ده همغسې و مني
او ښځي ته خپل سهي مقام ورکړي او ورته په ټولنه کې د عزت مرتبه ورکړي د هغي تمدني او وګړیز
حقوق ورکړي په هغوي یوازي د کورنی دمسؤلیتونه بار وا چوي او د کورنه بهر مسؤلیتونه او
دکورنی قوامیت سړو ته وسپاري ، هغه تمدن چي د دي ویش د له منځه وړلو هڅه وکړي هغه که څه
هم په ډاګیزه توګه څه ظاهری پر مختګ کولې شي خو بلاخره د داسې تمدن تباهي یو حتمي امر دي
ځکه کله چي پر ښځه باندي د سړې په څیر برابر مسؤلتیونه ور واچول شی نو هغه بیا د خپل ځان څخه
د فطري مسؤلیتونو بار ایسته غورځوي چي پایلي یې نه یوازې د تمدن بلکه دانسانیت بربادي هم
ده .که چیرې ښځه دخپل فطري جوړښت په خلاف هڅه وکړي نو تر یوه نه یوه حده پورې د سړې د ټولو
کارونو بار په اوږو اخیستې شی خو سړې هیڅکله هم دکوچني دپیدا کیدو او روزلو وړتیا نه شي
تر لاسه کولاې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فطرت د دغه ویش د په نظر کې نیولو سره د کورنۍ د تنظیم او په ټولنه کې د ښځې او سړي د ندې په لاندې توګه ویشل کیدای شي:

1. د کورنۍ له پاره د روزۍ پیدا کول، د هغه ملاتړ او ساتنه کول، او د تمدن د محنت غوښتونکو خدمتون پای ته رسول د سړي کار دي او د هغې ښوونه او روزنه باید داسې وشي چې هغه د دغو اهدافو د تحقق له پاره ډیر زیات ګټور ثابت شي.
2. د کوچنیانو روزنه، کورنۍ دندې او د کورني ژوند نیکمرغي او ارامتیا، او د هغې څخه جنت جوړول د ښځې کار دي باید د ښځې د ښې ښوونې او روزنې اهتمام وشي تر څو د همدې موخو د تحقق له پاره ښه جوګه شي.
3. دکورنۍ د نظم او ډسپلین د ساتلو له پاره یو کس ته د قانوني پولو په داخل کې د حاکمیت پوره واک ور په برخه وي تر څو کورنۍ د خپلسرۍ او اړو دوړ څخه وساتي.
4. داسې وګړي یوازې سړي کیدای شي ځکه چې دکورنۍ هغه غړي چې دماغي اوقلبي حالت یې د میاشتنۍ ناروغۍ په دوران کې ثابت نه پاته کیږي د داسې واکمنۍ او اختیاراتو د استعمال وړ نه شي ګرځیدای.
5. د تمدن په نظام کې د دغه ویش او ترتیب د ځای په ځای ساتلو له پاره باید مناسب احتیاطي ترابیرو نیول شي تر څو ساده ډوله او بې عقله خلک د خپلې بې عقلۍ له وجې د نارینه او ښځو د کار اوفعالیت د ساحو په ګډولو او مخلوطولو سره د صالح تمدن نظام برباد نه کړي.

انساني تیرو تنې :

په تیرو مخونو کې مو د خالصو علمي څیړنو، مشاهداتو، تجربو او دلایلو په مرسته د دې د ثابتولو هڅه وکړه چې که چیرې د انساني فطرت د غوښتنو او د انساني ذهني کمزورتیاو او جسماني جوړښت د دلائلو د لحاظ په ساتلو سره د تمدن یو سهي نظام ترتیب کړل شي نو د جنسي اړیکو تر حده باید د هغې نظام اصول او مبادي څه ډول جوړښت ومومي؟

په دې څیړنه کې هیڅ غموض نه شته. ټول هغه څه چې ویل شوي علمي ثابت حقایق او د حکمت پخې خبري دي چې د علم او عقل خاوندان پرې ټول پوهیږي. خو که د انساني عاجزۍ کمال ته وکتل شي او د تمدن هغه نظام چې د انسان په لاسو جوړ کړل شوي تر نظره تیر کړل شي نو دا به را په ډاګه شي چې ددې نظام په یوه اړخ کې هم د فطرت معلومي لاربنووني او غوښتني په بشپړ او متناسب ډول په نظر کې نه دي نیول شوي. دا په ډاګه ده چې انسان په خپله د خپل فطرت د غوښتنو څخه بې خبره نه دي او نه د هغه څخه په خپله خپل ذهني کیفیات او جسماني ځانګړتیاوې پټې پاته دی، خو ددې تر څنګ دا حقیقت بلکل ځرګند دي چې تر او سه پورې هغه د هیڅ کوم داسې معتدل نظام په جوړولو بریالې شوې نه دي چې د هغه په اصولو او مناهجو کې په پوره توازن سره د ټولو فطري غوښتنو، ځانګړتیاو او د ټولو ګټو او صالحو اهدافو رعایت شوې وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقيقت ته د نه رسيدو ريښتوني لاملونه :

د هغې علتونه هماغه دي چې د هغې په لوري مونږ ددې کتاب په لومړيو پاڼو کې يادونه وکړه ، دا دانساني فطرت کمزورتيا ده چې د هغې نظر د کومې مسئلې په ټولو اړخونو باندې احتوې نه کوي ، تل يو اړخ تر نورور زيات د انسان توجه ځان ته را اړوی ، نو کله چې هغه يوې لورې ته مايل شي نو نور اړخونه يې بلکل د نظر نه پټ او غائب شی او يا يې قصدا پريږدي. د ژوند په ډيرو ورو او وګړيزو چارو کې د انسان دغه کمزوري په ډاګه په نظر راځي ، بيا نو څه ډول شوني ده چې د تمدن او تهذيب دغه پراخه مسايل چې د هغوی څخه هر يو په خپل ځان کې بې شميره پټې او ښکاره څنډې لري ددې کمزورتيا د اغيز نه خوندي پاته شي. د پوهې او عقل په پانګې انسان حتما سرفرازه کړل شوی دي خو عموما د ژوند په معاملاتو کې يوازې عقل دهغې لارښوونه نه شی کولای. جذبات او ميلانات لومړی هغه يوې خواته وړي بيا چې کله هغه يو خاص لوري ته ځي نو بيا په عقل استدلال کوي او د پوهې نه کومک غواړی. په دغه حالت کې پخپله د هغه پوهه هغه ته د معاملې بل اړخ ور په ګوته کوی او دهغې خپل عقل هغه په يو لور يتوب باندې متنبه کوی. خو بيا هم هغه خپله غلطی نه مني بلکه خپله پوهه او عقل مجبوروي چې د همدغې ميلان د تائيد له پاره دلائل او تأويلات برابر کړي.

څو ښکاره مثالونه :

د ټولنې د کومې ستونزې په هکله چې مونږ بحث او څيړنه کوو ، په هغې کې د انسان همدغه يو اړخيزتوب د پوره افراط او تفريط سره ډاګيزه دي. يوه ډله د اخلاقو او روحانيت په لور دومره را کاږه شوي او تر دې حده پوري غلو کوي چې د ښځې او نر جنسي اړيکې له يوه سره د نفرت وړ عمل بولی. مونږ دغه بې اعتدالی په بودايي ، مسيحي او يو شمير هندو مذهبونو کې کتلې شو او دا دهمغې اغيز دي چې تر اوسه پوري د نړی په يوې لوې برخې کې جنسي اړيکو ته په بده سترګه ګوري ، که څه هم هغه د ازدواج په دايره کې وي او يا د هغې څخه بيرون او ازاد اړيکي وي.

ددې پايلې دا شوې چې د دغه ډول آند پيروانو د رهبانيت غيرفطري او غير مهذب ژوند د اختلاف او د نفس د پاکوالي موخه ګڼلې په دې اساس د انسانی نسل ډيرو وګړو ، چې ښځې او نارينه دواړه په کې شامل دي، خپل ذهني او جسماني ځواکونه د فطرت نه په انحراف او يا د فطرت سره په جنګ کې ضايع کړی . او کومو وګړو چې د فطرت غوښتنو ته مثبت ځواب هم ويلي هغه هم په دې آند ،لکه څوک چې مجبوراً خپله کومه ناولي اړتيا پوره کوی. ښکاره ده چې داسې اړيکي نه د ښځې او ميړه په منځ کې محبت او مينه پيدا کولي شی او نه تري کوم صالح او پر مختللي تمدن منځته را تلاي شي.

يوازې دا نه بلکه په ټولنيز ژوند کې د ښځې د مرتبې د را پريوستلو مسؤليت هم تر ډيره ځايه پورې د همدغې تش په نامه اخلاقي آند په غاړه دې ، د رهبانيت پالونکو ، جنسي کشش يوه شيطاني وسوسه او د کشش محرکه قوه يعني ښځه يې د شيطان د ايجنټ تر نامه لاندې ونومولو او هغه يې د يوه ناپاکه وجود په څير چې د هغې څخه نفرت کول يې ،د هر هغه وګړې له پاره اړين دي چې د نفس پاکولاې غواړی. په مسيحې ، بودايي او هندي کتابونو کې د ښځې په هکله همدا ډول آند موجود دي. او هغه ټولنيز نظام چې د همدې آند په اساس جوړ شوې وي او په هغې کې چې ښځې ته کومه مرتبه ورکړل شوې نو اوس د هغې په هکله انداز لګول کوم ستونزمن کار نه دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې برعکس يوې بلې ډلې د انسان د جسماني غوښتنو مراعات کړې خو په هغې کې يې دومره غلو کړې
چې انساني فطرت خو پريږده د حيوانيت غوښتنې او اړتياوې يې هم له آنده غورځولې دي. په غربي تمدن کې
دا کيفيت دومره را ښرګند شوې چې اوس يې که د پټولو هڅه هم وکړی نو پټولې يې نشي. دهغوې په
قانون کې زنا کوم جرم نه دې البته هغه څه چې جرم ګڼل کيږي هغه جبر او اکراه ده ، يا د کوم بل چا په
قانوني امورو کې مداخله کول دي. که دا دواړه خبرې نه وي ، نو بيا زنا (د جنسي اړيکو خپريدل) په خپل
ځاي کوم جنايي جرم نه ، بلکه کوم د شرم وړ اخلاقي عيب هم نه ګڼل کيږي. ځکه چې دا کار لږ تر لږه د حيواني
فطرت سره برابردې ، ليکن هغوې ددې څخه پښه وړاندې کيښوده او د جنسي اړيکو حيواني موخې يعني د
نسل پيدا ښت او دهغې پاښت يې هم له نظره و غورځاوه او هغه يې يوازې د جسماني لطف اولذت ذريعه
جوړه کړه. دلته يې د رارسيدو سره سم هماغه انسان يې چې په(احسن تقويم) باندې پيدا شوې ، (اسفل
سافلين) ته ور ورساوه . تر هر څه لمړی هغه د انساني فطرت څخه په انحراف د حيواناتو په څير جنسي
اړيکې اختيار کړی چې د هيڅ تمدن بنسټ نه شی ګرځيدلې. بيا هغه د خپل حيواني فطرت څخه هم انحراف
وکړ او ددې اړيکو فطري زيږښه ، يعنې د اولاد پيدا کيدل يې هم بند کړل ، تر څو په نړی کې د هغې د توکم د
پاته کيدو په خاطر نسل دنيا ته را نه شی.

يوې ډلې د کورنی اهميت محسوس کړ خو هغه يې ددومره بنديزونو سره را يو ځاي کړه چې وګړې يې په
کې را تاو اورا نغښتې پريښود. د نورو دحقوقو او دندو په اجرا کې يې توازن پرې نه ښود . ددې يو ښرګنده
نمونه د هندوانو کورنې جوړښت دې. هغوې د ښځې له پاره د ارادې او عمل هيڅ ډول ازادي نه ده ورکړې، په
تمدن او اقتصاد کې يې هغوط ته هيڅ ډول حقوق نه دې پريښې ، که هغه پيغله وي نو وينځه ده ،که ښځه وي
نو وينځه ده ، که مور وي او که کونډه وی د وينځې حيثيت لري او ان تردې چې د وينځې څخه هم بد تر ژوند
لری. دهغې په برخه يوازې ددندو اجرا کول دي ، د حقوقو په کور کې يې ډېر ستر صفر څخه اخوا نور څه نه
شته.

په دغه ټولنيز نظام کې ښځه دهماغه لمړی ورځې څخه د يوې بې ژبې ځناور په څير بدليږي تر څو په هغې کې
دځان پيژندنې شعور هم را و نه ټوکيږی. پرته له شکه چې ددغې آند په واسطه د کورنی بنسټ ډېر ټينګښت
پيدا کړې او د ښځې د سرکشی ټول امکانات يې له منځه وړي ، خو د ټولنې نيمايي برخه يې ذليله او خواره
کړې ، دغه ټولنيز نظام په حقيقت کې په خپل جوړښت کې د خرابوالي ډېر خطرناک حالات را پيدا کړې چې
پايلې او زيږښې يې اوس هندوان په خپله احساسوي.

يوې بلې ډلې د ښځې د مرتبې د پورته کولو هڅه کړې او هغې ته يې د ارادې او عمل ازادی ورکړې خو په هغې
کې يې دومره غلو کړې چې د کورنی پولې يې پرې له منځه وړې . ښځه ، لور او زوې ټول ازاد ، ان تر دې
چې د کورنی کوم سر او پالونکې هم معلوم نه وی ، هيڅوک په بل باندې واکمنې نه لري ، ميړه د خپلې
ښځې څخه د يو ښتنې حق نه لری چې تا شپه چيرې سبا کړه ، د لور نه پلار پو ښتنه نه شې کولې چې ته له
چاسره او چيرته ځې ، ميړه او ښځه په حقيقت کې دوه برابر دوستان دی چې د مساوي شرايطو په اساس را
يوځاي شوې. يو کور جوړوي چې په هغې کې يې د اولاد حيثيت دهغې کوچنی ډلې د کوچنيو غړو په
څير دې. د مزاج او طبيعت يو ډېر کوچنې اختلاف هم دغه جوړښت هر وخت د خطر سره مخ کولاې شی ، ځکه
چې د اطاعت او فرمانبرداری په څير عنصر ، چې د هر نظم د ځاي په ځاي ساتلو له پاره اړين دي ، په دغه ډله
کې بلکل نه شته ، دا هغه غربي ټولنه ده چې دهغې مشران د تمدن او ابادی د اصولو په پوهه کې د پيغمبری
دعوه لري. که دهغوې ددې دعوې حقيقت معلومول غواړئ نو د اروپا او امريکا په کومې يوې محکمې کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د طلاقو او نکاح یا په کومې محکمی کې د کوچنیانو د جرایمو د قضایاو(**Juvenile Court**) حال په خپله ووینئ. همدا اوس چې د انګلستان د کورنیو چارو وزارت په دې هکله کومه شمیره خپره کړې د هغې څخه را په ډاګه کیږی چې په کم عمره نجونو او هلکانو کې د جرایمو شمیره ورځ په ورځ زیاتیږی او د هغې علت یې دا بیا ن کړی دې چې دکورنۍ ډسپلین او نظم و ضبط کمزوري شوې. په دې هکله د (۱۹۳۴م **Blue Book of crime statistics for** کتاب و ګورئ).

په انسان او یا په ځانګړې توګه د ښځې په فطرت کې چې د شرم او حیا کومه ماده ځاې پر ځاي کړاي شوې ده په هغې د پوره پوره پوهیدو او عملاً په لباس او ژوند دود کې په واقعي ډول د هغې په پلې کولو کې هیڅ انساني تمدن بریالي شوې نه دی ، شرم او حیا د انسان او په ځانګړې توګه د ښځې د بهترینو صفاتو نه شمیرل کیږی. خو په لباس او ټولنیز ژوند کې د هغه را مخته کیدل د کومي عقلي طریقي او یا بهترینو اصولو له مخې نه دې شوي ، د ښځې د ستر صحیح حدود ټاکل او په پوره توګه دهغه د خوندي پاته کیدو له پاره هیچا هم کوښښ نه دې کړې ، د ښځې، او نر لباس او د هغوي په ادآبو او کړو وړو کې دحیا کولو له پاره هیڅ ډول اصول نه دي ټاکل شوي. په معاشرت کې ښځه او نر ، ښځه او ښځه ، نارنیه او نارینه ، تر منځه د حجاب له پاره مناسبه او معقوله حد بندی نه ده شوې ، د تهذیب او عامه اخلاقو له آنده چې دا خبره څومره مهمه ده نو په هماغه اندازه ورسره د تغافل نه کار اخیستل شوي ، دهغې څخه یې څه رسم و رواج ته پرې ایښې ، حال دا چې رسم و رواج د ټولنې د حالت د بدلیدو سره بدلیدونکي شې دې. او څه یې د خلکو د شخصي غوښتنو پورې ترلي. حال دا چې نه د شرم او حیا د جذبې له مخې ټول وګړي یو شان دی او نه هر وګړې د سلیم ذوق او انتخاب سهي قوت لرې چې د خپلې همدې جذبې په واسطه په خپله ځانته کومه مناسبه طریقه اختیار کړې. ددې پایلې دا شوې چې د مختلفو ډلو ټپلو په کالیو او ګډ ژوند کې د حیا او بې حیایې یو عجیب ګډون تر نظره کیږی چې په هغې کې کوم عقلي مناسبت ، یو شان والي ،برابري او یا د څه اصولو پابندي نه تر سترګو کیږی. په شرقي هیوادونو کې دا شیان تر یوه حده پورې محدود دې. خو د غربي ولسونو په کالیو او معاشرت کې چې کله د بې حیایې عنصر ډیر زیات و غوړید ، نو هغوي له یوه سره د شرم او حیا ریښې غوځې کړې. د هغوي نوي آند دادې چې په اصل کې شرم و حیا کومه فطري جذبه نه ده بلکه دا جذبه یوازې د لباس اغوستنې عادت را پیدا کړې ، د عورت پټول اوحیا درلودل د اخلاقو پر ښایست پورې هیڅ اړه نه لری بلکه دا په حقیقت کې د انسان دجنسي غوښتنو د تحریک او را پاروونکو عواملو څخه یو عامل دې. [دا هماغه نظر دې چې(**wester marck**) په خپل کتاب(**The history of Human marriage**) کې کښلې دې]

د بې حیایې د همدغې فلسفي عملي تفسیر هغه نیم لوڅ لباس ، د جسماني ښایست مقابلې ، لوڅه نڅا ، لوڅ عکسونه په سټیجونو باندې د فحاشۍ مظاهري او عریانۍ په لور چټکه ځغاسته ، یوازې د حیوانیت په لور د انسان ورتګ دې او همدغه بې اعتدالي د مسئلې په بل اړخ کې هم تر سترګو کیږی.

هغو چې اخلاق او عصمت ته اهمیت ورکړې هغوي د ښځې ساتنه د یوه روح لورنکې ، عقل او پوهې لورنکې او یوه ژوې په څیر نه بلکه د یوه بې روحه زیور او د یوه ارزښتناکه کانی په څیر کړې اود هغې د ښوونې او روزنې اړتیا یې له یوه سره له نظره غورځولې. حال دادې چې د تمدن او تهذیب د ښه والي له پاره دښځې ښوونه او روزنه هم همدغومره اهمیت لرې لکه څومره یې چې د سړي په هکله لرې. خو هغوې چې د ښوونې او روزنې اهمیت احساس کړې نوبیا یې د اخلاقو او پاک لمنۍ اهمیت له نظره غورځولې او دیو بل حیثیت څخه یې د تهذیب د له منځه وړلو له پاره لاره جوړه کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کومو وګړو چې د فطرت د ویش ساتنه کړې هغوي د تمدن او ټولنې په خدماتو کې یوازې د کور د اداري او دکوچنیانو د روزنې مسؤلیت د ښځې په غاړه اچولې او په سړي یې د روزۍ د لاس ته راړلو مسؤلیت وربار کړې ، خو په دې ویش کې یې هم توازن و نه شو ساتلای ، هغوی د ښځې څخه ټول مالي حقوق سلب کړل ، په وراثت کې یې د هر ډول حق څخه بې برخې کړه ، د ملکیت ټول حقوق سړې ته منتقل شول او په دې توګه یې په اقتصادی اړخ کې ښځه بې لاسه او بې پښو کړه ، د ښځې او نر تر منځه یې اړیکې په واقعیت کې د بادار او وینځې تر منځ اړیکې وګرځول ، ددوې په مقابل کې یوه بله ډله را پورته شوه ،هغوی د بې انصافۍ د له منځه وړلو تکل وکړ او ښځې ته یې د هغې د تمدني ، ټولنیزو اومالي حقوق د اعاده کولو اراده وکړه خو دا وګړي د یوې بلې غلطۍ مرتکب شول ، دهغوي په ذهنونو باندې د مادیت غلبه وه په دې خاطر هغوي ښځه د اقتصادي او تمدني غلامۍ نه دخلاصون معنې دا وګڼله چې هغه دې هم د سړی په څیر د کور یو ګټور وګړي شی او د ټولنې د ټول مسؤلیتونو په پورته کولو کې د سړي سره برابره ونډه ولري. د مادیت له آنده په دې طریقه او لاره کې ډیر جذابیت پروت و ځکه چې په دې تر تیب نه یوازې د سړې په اوږو بار سپک شو ، بلکه د مالی وسایلو او د دولت د لاسته راوړو او د عیش او عشرت د وسایلو په برابرولو کې دوه برابره ډیروالي راغې ، ددې نه اخوا د ولس د عمراني او اقتصادي چارو ډیر مختللو له پاره دوه دوه لاسونه اودماغونه زیات کړل شو ، او په دي ترتیب د تمدن په ارتقاء کې ډیر تیزوالي پیدا شو.

خو دمادي او اقتصادي اړخونو په لور ددومره زیات میلان پیدا کیدلو پایله دا شوه چې نور اړخونه چې اهمیت یې ددې اړخ څخه په هیڅ ډول کم نه دی دهغوي د سترګو نه پناه پاته شو او ډیرهغه اړخونه چې هغوي پرې پوهیدل هم ، قصدا یې پریښودل. د فطرت د قانون په پوهیدو سره سره چې د هغوي خپلې علمي څیړنې پرې ګواهي وایې بیا هم هغوي دهغې په خلاف قدم واخیست ، هغوي د ښځې سره د انصاف اوعدل کولو دعوه وکړه خو په حقیقت کې د بې انصافۍ لوري ته ولاړل هغوي ښځې ته د برابرۍ د ورکولو دعوه وکړه مګر په حقیقت کې یې نا برابري منځته راوړه چې ثبوت یې په خپله دهغوي په علومو او فنونو کې تر لاسه کیږی.

هغوي د تمدن او تهذیب اصلاح کول غوښتل خو په واقعیت کې یې دهغې د تخریبولو او له منځه وړلو له پاره ډیر ویروونکې اسباب او وسایل تیار کړل چې تفصیلا یې په خپله د همدې بیان کړل شوو پیښنو او پخپله د همدوي په واسطه د تیار کړل شوو شمیرو د مخې را څرګندیږي.

ښکاره ده چې هغوي ددې فعالیتو څخه بې خبره نه دي لیکن لکه څنګه چې مونږ مخته بیا کړل دا د انسان کمزورتیا ده چې هغه پخپله دخپل ځان له پاره د قانون په جوړولو کې د ټولو مصلحتونو د اعتدال او تناسب لحاظ نه شې ساتلای. هغوي د نفس د غوښتنو له مخې په افراطی توګه په یوې لورې لاهو کیږی او کله چې لاهو شی نوبیا ډیرې ښیګنې دهغه له نظره پټې پاته کیږی او د نورو ډیرو ښیګڼو اوحقیقتونو د کتلو او پوهیدو تر څنګ دهغوي په لور دلیدلو څخه سترګی پټوي.

ددغه قصدي او اردايي ړوندوالي ښه ثبوت به مونږ ددې نه زیات بل پیدا نه کړو لکه څنګه چې ددوې دخپل یو ړوند آندي لیکنه دلته را نقل کړو. د روس نامتو ساینس پوه انتون نیملوف(Anton Nemilov) چې یو پوخ کمونست دي په خپل کتاب [(The biological Tragedy of Woman)چې ددغه کتاب انګلیسي ژباړه په لندن کې په۱۹۳۲م کال کې شوې]د ساینسي تجربو او مشاهدو له مخې د ښځې او نارینه تر منځ د فطري نابرابرۍ په ثابتولو کې نژدې دوه سوه پاڼې توري کړې خو بیا پخپله د همدي ساینسی څیړنې وروسته لیکي چې:[نن سبا که دا وویل شي چې ښځې ته د تمدن په نظام کې محدود حقوق ورکړل شوې نو ډیر خلک به دهغې تائید وکړي. مونږ په خپله ددې وړاندیز سخت مخالف یو ، مګر مونږ خپل نفس باید په دې ونه غولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د ښځې او نر ترمنځ په عملی ډګر کې مساوات پیدا کول ساده او اسان کار دي. د نړۍ په هیڅ ځای کې د ښځې او نر د مساوات له پاره دومره هڅې نه دي شوې لکه څومره چې په روسیه کې شوې دي. په هیڅ ځای کې په دې هکله دومره د تعصب نه پورته او فیاضت نه ډک قوانین نه دي جوړ شوې لکه څومره چې په شوروي کې جوړ شوي. خو ددې هر څه سره سره واقعیت دادي چې په کورنۍ کې د ښځې په حالت او حیثیت کې ډیر لږ بدلون راغلی نه یوازې په کورنۍ کې بلکه په ټولنه کې هم.](۷۲ مخ)

[تر اوسه پورې د نر او ښځې ترمنځ د نابرابرۍ تخیل ، نه یوازې په هغه طبقو کې چې په ذهني توګه کمزوري دي ، بلکه د شوروي اتحاد د لوړو اوروښانفکرو اقشارو ترمنځه هم همدا تصور او په خپله په ښځو کې ددې تصور اغیز دومره زور پروت دې چې که چیرې د هغوې سره د برابرۍ سلوک وکړای شی ، نو هغوې هغه د سړې د مرتبې نه ډیر ښکته ګڼی ، بلکه هغه د سړې په کمزورۍ او نه سړیتوب حمل کوی ، که چیرې مونږ په دې هکله د کوم ساینس پوه ، کوم مصنف ، کوم شاګرد ، کوم تاجر ، یا د کوم پوخ کمونسټ د افکارو په لټه کې شو نو ډیر ژر به دا حقیقت مونږ ته را په ډاګه شی چې هیڅکله هم هغوې ښځه د خپل ځان سره برابره نه ګڼي. که چیرې د اوسنۍ زماني کوم ناول ولولئ ، که څه هم هغه دکوم ازاد فکره لیکوال له خوا لیکل شوي وي، خو په ډاډمنه توګه به په هغې کې په یو ځای نه یو ځای کې داسې جملې راغلې وي چې د ښځې په هکله به په کې د هغې تخیل چغلي کړې وي.](۱۹۵/۱۹۴ مخونه).

ددې علت دادې چې دلته انقلابي اصول د یوه ډیر مهم حقیقت سره ټکر خوري ، یعني ددې حقیقت سره چې د بیولوژۍ (Biology) له نظره د دواړو جنسونو ترمنځه برابري نه شته او په دواړو برابربار او مسؤلیت نه دې ا چول شوي. اوس که دغه لاندې اقتباس ولولئ نو بیا په خپله ترې نتیجه واخلئ.

«رښتیا خبره خو داده چې په ټولو کارکونکو (Workers) کې د جنسي ګډوډۍ (Sexual Anarchy) ننبې را برسیره شوې دي ، دا د خطرنه ډک حالت دي چې د سوسیالیست نظام د تباه کولو او له منځه وړلو اخطار ورکوي ، دهرې ممکنې لارې څخه یې باید مقابله وشی ځکه چې په دې محاذ جنګ کول ډیر ستونزمن کار دې. زه دداسې پیښو په زرګونو نمونې وړاندې کولې شم چې ترې دا په ډاګه کیږي چې شهواني خپل سرې (Sexual Licentiousness) نه یوازې په ناپوهه خلکو کې بلکه د کارګرانو په لوړو تعلیم یافته وګړو کې چې د پوهې له اړخه پوره رسیدلي دي ،هم خپره شوې.»

دغه عبارت په خپله ددې ګواه دې چې له یوه اړخه پخپله اعتراف کوی چې د ښځې او نر ترمنځه فطرت پخپله مساوات نه دې پیدا کړې. په عملي ژوند کې هم د مساوات د راپیدا کولو هڅې نه دې بریالي شوې او ترکومه حده پورې چې د فطرت سره په جنګ جګړه کې دغه ډول مساوات هم جوړ کړل شوې دې دهغې زیبښنه داشوه چې د فحاشۍ یو ستر سیلاب راغلې چې د ټولنې ټول نظام یې د خطر سره مخامخ کړې دې د بله اړخه دا دعوه چې په ټولنیز نظام کې دښځې پر حقوقو هیڅ ډول بندیزونه باید و نه لګول شی او که چیرې داسې وشي نو مونږ یې مخالفت کوو ددې نه اخوا ددې امر بل څه ثبوت نه شته چې انسان جاهل نه دې بلکه دعلم ، پوهې او عقل خاوند او دهر څه څخه باخبره د خپل نفس د غوښتنو داسې غلام دې چې د هغې له مخې خپلې علمي څیړنې هم باطلوي او د خپلو تجاربو او مشاهداتو نفي کوی. هرې لورې ته خپلې سترګې ترې او یوازې د نفس د غوښتنو تابع اوپه دې لاره کې تر انتها پورې ځان رسوي. خو ددې افراط په خلاف دهغوې خپلو علومو ډیر قوې دلایل وړاندې کړې ، که څه هم غوړونه یې څومره واقعات واورۍ او سترګې یې هر څومره ناوړه نتایج ووینې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

[افرأيت من اتخذ الهه هواه و أضله الله علي علم وختم على سمعه و قلبه و جعل على بصره غشاوة فمن يهديه من بعد الله افلا تذكرون (الجاثيه ۲۳)]
«نو ايا تا کله دهغه چا په حال باندې غور کړی دی چې هغه خپلې نفسي غوښتنې خپلې معبودې و ګرځولې، او الله هغه له علم او پوهې سره په ګمراهۍ کې و غورځاوه ا و دهغه پر زړه ، او غوږونو باندې يې مهر وواهه او دهغه پرسترګو يې پردې و غوړولې ؟ له الله نه وروسته اوس بل څوک دی چې هغه ته هدايت وکړی ؟ ايا تاسې څه درس نه اخلئ؟»

د اسلامي قانون د اعتدال څرنګوالي:

دبې اعتدالۍ او د افراط او تفريط په دې نړۍ کې يوازې يو ولسي نظام شته چې په کې په پوره توګه اعتدال او برابري موندل کيږي. په هغې کې د انساني فطرت ټول اړخونه ان تر دې چې دهغه ډير پټ اړخ هم رعايت شوی دی. د انسان جسماني جوړښت او دهغې حيواني غوښتنې او دهغې انساني خوې او دهغې نفسي ځانګړتياوې او فطري بلنو په اړوند د ډيرزيات مکمل او تفصيلي علم څخه کار اخيستل شوی دی. دهغې د هر يو شيز د پيدا ينبت څخه چې د فطرت کوم هدف دی نو هغه يې په پوره کمال د يوه سره دهمدې لارې پوره کړي دي او بل هيڅ کوم مقصد تري که څه هم ډير کوچني وي نه زيانمن کيږي. او بالاخره دغه ټول اهداف يو ځاې د هغې لوې هدف د لاسته راوړو او پوره کولو له پاره بسپنه کونکوې ثابتيږی چې پخپله د انسان د ژوند اخري هدف دی. دغه اعتدال ، توازن او تناسب دومره مکمل دی چې هيڅ انسان يې دخپل عقل او هڅو په واسطه منځته نه شی راوړی. دا په داسې حال کې چې دا ناشوني ده چې د انسان په لاس په جوړو شوو قوانينو کې به په هيڅ ځاې کې خامې نه وی ، دا نه يوازې نا شوني بلکه بلکل ناممکن ده . په خپله د قوانينو جوړول خو لا پريږده ، يو معمولي انسان ، ترڅو چې د فوق العاده سليم طبيعت خاوند نه وي،د دغه معتدل او متوازن او د حکمتونو ډک قانون په حکمتونو باندې په پوره توګه پوهيدا ې هم نه شی.اوبيا هغه چې په کلونو کلونو يې علوم او تجربې نه وي تر لاسه کړي او بيا په کلونو کلونو يې غور او فکر پرې نه وي کړي، دا حقيقت درک کولای هم نه شی. زه ددې قانون تعريف له دې امله نه کوم چې ما په اسلام ايمان راوړی بلکه په اصل کې ما په اسلام په دې خاطر ايمان راوړی چې ماته په اسلام کې پوره توازن ، کامل تناسب او د قوانينو سره يو شي والې په نظر را ځي چې په ليدلو يې زما زړه ګواهي ورکوي چې په يقين سره ددې قانون جوړونکې د ځمکې او اسمانونو خالق او په پټه او ښکاره هر څه پوه دی او حق هم همدا دی چې په مختلفو اړخونو کې ښوييدلې او لاهو شوې انسان ته د عدل او برابری نيغه لاره هماغه ښوولې شی.
[قل اللهم فاطر السماوات والارض عالم الغيب و الشهادة آنت تحکم بين عبادک في ما کانوا فيه يختلفون (الزمر ۴۲)]
(ووايه ، ای الله ! د اسمانونو او ځمکې پيدا کوونکيه ! په پټ او ښکاره باندې پوهيدونکيه ، همدا ته به د خپلو بندګانو په مينځ کې دهغه څه په هکله فيصله وکړې چې هغوې په کې اختلاف کوې)

د اسلام ټولنيز نظام

1. اساسي نظريات:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اسلام د ځانګړتياو څخه يوه داده چې هغه د خپل قانون په حکمت پخپله رڼا هم اچوي ، په ټولنه کې د ښځې او سړي ترمنځ د اړيکو د ټينګولو له پاره چې کوم قانون اسلام وړاندي کړي د هغې په هکله پخپله اسلام مونږته وايي چې د هغې قانون بنسټ د حکمت په څه ډول اصولو او د فطرت په کومو حقيقتونو ولاړ دي.

دزوجيت اساسي مفهوم:

په دي لړکې تر ټولو لومړی هغه حقايق چې په ډانګ پيلي توګه په قران کريم کې بيان شوي هغه دادي:
(و من کل شيءٍ خلقنا زوجين لعلکم تذکرون)[الذاريات ۴۹]
(او مونږ د هرشي جوړي پيدا کړي دي ښايي تاسي پند واخلئ]
په دي قرانی ايت کې د زوجيت د قانون (Law Sex) د هر اړخيزتوب لوري ته اشاره شوي ، د نړۍ پيدا کونکې پخپله ،دغه راز په ډاګه کوي چې د هغه د کائيناتو دغه ټول ماشين د زوجيت(Pairs) په قاعدي باندي جوړ کړل شوي دي او څومره کارخانې چې تاسې په نړۍ کې وينئ دا ټولې د جوړو (Pairs)د تزويج يوه کرشمه ده.
اوس په دي غور وکړئ چې زوجيت وايي څه ته ؟ زوجيت په اصل کې دادي چې په يوه څيز کې فعل وي او په بل کې قبول او انفعال ، په يوه شي کې اغيز وي او په بل کې اغيزمن کيدل. همدغه فعل او انفعال ، اغيز او اغيزمن کيدل ، د فاعليت او قابليت اړيکې ددوو شيانو ترمنځ د زوجيت اړيکې دي ، ددې اړيکو په واسطه ټول ترکيبات جوړېنت مومی او د همدغې ترکيباتو څخه د پيدا ينبت ټوله کارخانه چليږي. په کائناتو کې چې څومره شيان دي هغوي ټول په خپله طبقه کې زوج اوزوج ، او جوړه جوړه پيدا شوي دي او دهرو دوو ميړه او ښځو ترمنځ په اصلې او اساسي حيثيت سره د زوجيت اړيکې شته چې يو فاعل دي او بل قابل او منفعل. که څه هم د مخلوقاتو په هره طبقه کې ددې اړيکو کيفيت مختلف وي مثلا يو زوجيت هغه دي چې په احادو او عناصرو کې موندل کيږي ، بل هغه دي چې په مرکباتو کې پيدا کيږي او بل هغه دي چې په نمولرونکو اجسامو کې په نظر را ځي ، او بل هغه دي چې په حيواناتو کې موجود دي ، دغه ټول زوجيتونه د نوعيت ، کيفيت او فطري مقاصدو له اړخه يو د بل سره توپير لري خو اصل زوجيت په ټولو کې هماغه يو ډول دي .په هر نوع کې ، هغه که د هري طبقي پوري مربوط وي ، د فطرت اصل مقصد يعني د ترکيب واقع کيدل ، او د ترکيب د شکل د لاسته راوړلو له پاره دي ته اړتيا ده چې د ميړو او ښځو څخه په يوه کې د فعل قوت وي او په بل کې د انفعال.
د پورتني ايت د دغه مفهوم د پوهيدونه وروسته له هغه څخه د زوجيت د قانون دري لومړني اصول ثابتيږي .

لمړی: د هغې فارمول له مخې چې الله جل جلاله ټول کائنات پيدا کړي او کومه طريقه يې چې د خپلې کارخانې د پرمخ بيولو ذريعه ګرځولې هغه هيڅکله هم نه شي کيداي چې ناپاکه او ذليله وا وسي بلکه هغه د خپل اصل له مخې ډيره پاکه او محترمه ده او همداسې بايد وا وسي. دکارخانې مخالفين هغه ګنده او د نفرت وړ ګڼلې شي، ډه ډه ورڅخه کولای شی ، مګر پخپله د کارخانې صانع او مالک هيڅکله هم دا نه غواړی چې دا کار خانه بنده شي ، دهغې منشاء خو داد ه چې ددې ماشين ټولې پرزې کار وکړي او د خپلې برخې ټول کارونه سرته ورسوي.

دوېم: فعل او انفعال دواړه ددې کارخانې د چلولو له پاره يو شان اړين دي ، د فاعل او منفعل دواړو وجود په دې کارخانې کې يو شان اهميت لری ، نه د فاعل په فعلي حيثيت کې کوم عزت دي او نه د منفعل په انفعالي حيثيت کې کوم ذلت . د فاعل کمال دادي چې په هغې کې د فعل قوت او د فاعليت کيفيات موجود وي تر څو هغه د زوجيت د فعلي اړخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار په ښه توګه تر سره کړي او د منفعل کمال دادي چې په هغې کې انفعال او د انفعاليت کيفيت موجود وي تر څو هغه د زوجيت د انفعالي او قبلولو د اړخه خدمت په ښه توګه تر سره کړي.

د يوه معمولي ماشين پرزې هم که کوم وګړي د هغې د اصلي ځايه څخه لرې کړي او د هغې څخه هغه کار اخيستل وغواړي چې هغه د هغې کار له پاره جوړې شوې نه وي نو د غسې وګړي احمق او جاهل ګڼل کيږي. اول خو هغه ته په دغه ډول هڅه کې کوم بريالېتوب نه تر لاسه کيږي او که چيرې هغه ډير زور و لګوي نو همدومره به وکړي چې ماشين به مات کړي.

همداسې حال د زوج فاعل ،د زوج منفعل په ځای ، يا دزوج منفعل د زوج فاعل پر ځای د اېښوولو دې. داسې فکر او هڅه کول شي چې د بريالېتوب په هيله د نور حماقت ثبوت هم وړاندې کړي ، خو ددې ماشين جوړونکې هيڅکله داسې نه کوي ، هغه د فاعل پرزې د فعل په ځای کې ږدی او په همدغه حيثيت سره د هغې روزنه کوي ، او د منفعل پرزې د انفعال په ځای کې ږدي او د هغې د انفعالي استعداد روزنه کوي.

دريم – فعل په خپل ذات کې په قبول او انفعال باندې يو ډول برتري لري. دا برتري په دې معنې نه ده چې په فعل کې عزت دې او په مقابل کې يې انفعال ذليل ګڼل کيږي ، بلکه فضيلت او برتری يې په اصل کې د غلبې او قوت او اغيز په معناو ده ، کوم شې چې په بل شی باندې فعل کوي هغه په دې خاطر پرې کوي چې هغه پرې غالب وي ، د هغې په مقابل کې طاقتور دې او په هغې د اغيز کولو قوت لري او هر هغه څه چې ددغه فعل اغيز قبلوی او د هغې څخه منفعل کيږی د هغې د قبول او انفعال علت دا ګڼل کيږی چې هغه مغلوب دې ، د هغې په مقابل کې کمزورې دې او د اغيزمن کيدو استعداد لری. لکه څنګه چې د فعل د واقع کيدو له پاره د فاعل او منفعل دواړو وجود يو ډول ضرور دې نو په دې توګه دا هم ضروري ده چې په فاعل کې غلبه او داغيز قوت موجود وي او په منفعل کې د مغلوبيت د منلو اغيز او استعداد . ځکه که دواړه په يوه وخت کې يو شان وي او يوته په باندې غلبه نه وي ورپه برخه. نو د هغې څخه يو هم دبل اغيز نه شي منلای او فعل بلکل نه واقع کيږي ، که چيرې په رخت او تيږه کې هم همغسې سختي وي لکه په ستنه کې چې شته نو بيا د ګنډلو فعل نه تر سره کيږي ، که چيرې په زمکه کې نرمي نه وي چې د يوې او يوم غلبه و منې نو بيا خو زراعت او کور جوړونه ناممکن ګرځي.

يعنې په نړۍ کې چې څومره افعال واقع کيږي ، د هغوې څخه به تر هغه وخته يو هم واقع نه شی چې د يوه فاعل په مقابل کې يو منفعل نه وي او منفعل د زوج فاعل داغيز نه د مغلوبيدو صلاحيت و نه لري. په ميړنو او ښځو کې د فاعل زوج د طبيعت غوښتنه داده چې په هغې کې غلبه ، قوت او تحکم وي ، چې ورته نارينتوب او مردانګي وايي ، ځکه چې د يوې فعلي پرزې په حيث دخپل خدمت په تر سره کولو کې هغه ته همداسی کيدل په کار دي. خو ددې برعکس د منفعل زوج د انفعالي فطرت غوښتنه داده چې په هغې کې نرمي او نزاکت او لطافت او اغيزمن کيدل موجود وي چې ورته ښځيتوب ، يا نسائيت يا نسوانيت ويل کيږي . ځکه چې د زوجيت انفعالي اړخ دهمدغه صفاتو په واسطه سوبمن کيږي. هغه وګړي چې په دغه پټه او راز نه پوهيږي نو هغوې يا د فاعل ذاتي فضيلت د

(c) ketabton.com: The Digital Library

عزت هم معني اخلي او منفعل په خپل ذات کې ذليل ګڼي ، او يا له يوه سره د هغه فضيلت څخه په انکار کولو سره په منفعل کې هم د هماغسې صفاتو د را پيدا کولو هڅه کوي چې په فاعل کې موجود وي. خو هغه انجنير چې دغه واړه پرزې يې جوړې کړې دي هغه يې په دې ماشين کې داسې نصب کړي چې د عزت له اړخه دواړه يو شان او د روزنې او هدف له اړخه دواړه برابري مګر د فعل او انفعال په طبيعت کې چې د غالبيت او مغلوبيت غوښتونکې دي په کې را ځرګند شي ، تر څو دزوجيت منشاء او موخې پوره کړاې شي ، نه دا چې دواړه داسې کاڼي و ګرځي چې ماتيدې خو شی خو په خپلو کې کوم امتزاج او يا کوم ترکيب قبلولاې نه شي. دا هغه اصول دي چې د زوجيت د لمړني مفهوم څخه تر لاسه کيږی. يوازې د يو مادي موجوديت او وجود په حيث د ښځې او نر زوج کيدل ددې غوښتنه کوی چې د هغوې په اړيکو کې دا اصول مراعت کړل شی لکه چې په مخته تګ سره به تاسې ته په ډاګه شي چې د اسمانونو او ځمکو پيدا کوونکي چې د معاشرت کوم قانون جوړ کړی په هغې کې ددغه درې واړو اصولو پوره پوره رعايت شوې دې.

د انسان حيواني فطرت او د هغې غوښتنې:

اوس يو قدم نورهم مخته ولاړ شئ ، د ښځې او نارينه وجود يوازې يو مادي وجود نه بلکه حيواني هم دې. نو په دې حيث سره به، دهغوې يو د بل زوج کيدل د څه شی غوښتنه کوي ؟

قران فرمايې: [..... جَعَلَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجٗا وَمِنَ ٱلۡأَنۡعَٰمِ أَزۡوَٰجٗا يَذۡرَؤُكُمۡ فِيهِ .... ﴿١١﴾ «الشورا۱۱-»]

[الله تاسې ته پخپله ستاسې څخه جوړې پيدا کړې او په حيواناتو کې يې هم جوړې پيدا کړې ، تر څو په دې توګه تاسې د ځمکې پر مخ خپاره کړې]

او په بل ځاې کې فرمايې چې:

[نِسَآؤُكُمۡ حَرۡثٞ لَّكُمۡ..... ﴿٢٢٣﴾ (البقرة ۲۲۳)] [ستاسې ښځې ستاسې فصلونه دي]

په لمړي آيت کې يې د انسان او حيوان دواړو د جوړو د جوړولو يو ځاې يادونه وکړه او دهغې ګډ مقصد يې دا بيان کړ چې دهغې د زوجي اړيکو څخه د تناسل لړۍ جاري وي. په دوېم آيت کې يې انسان د حيوان څخه جدا کړ او دا يې په ډاګه کړه چې د حيواناتو په ډلو کې ددغه ځانګړې نسل په ميره او ښځه کې د فصل او دهقان په څير اړيکې شتون ولري . دا يو بيا لوژيکي حقيقت(Biological fact) دې. د بيولوژې له آنده غوره تشبيه چې ښځې او نارينه ته کيداې شي هغه همدا ده. ددغې دواړو آيتونو څخه درې نور اصول را په ډاګه کيږی.

۱: الله تعالي د ټولو حيواناتو په څير دانسان جوړې هم ددې مقصد له پاره جوړې کړې دي چې د هغې د جنسي اړيکو څخه انساني نسل دوام پيدا کړي. دا د انسان د حيواني فطرت غوښتنه ده چې رعايت کول يې اړين دي. الله جلا جلاله انساني نسل ددې له پاره نه دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیدا کړي چې دهغې ځو وکړي په ځمکه باندې د خپل نفس پالنه وکړي او بس له منځه ولاړ شي . بلکه دهغې اراده د یوه ټاکلي وخت پورې د انساني نوع پاینبت دي . ددې تر څنګ یې د انسان په حیواني فطرت کې جنسي میلان په دې خاطر پیدا کړي چې دهغې له مخې میړه او ښځه یو له بله سره یو ځاي شي او د الله تعالی د ځمکې د ابادی له پاره د نسل د پیدا کیدو لړۍ جاري و ساتي. هغه قانون چې د الله تعالی له اړخه راغلي هیڅکله هم جنسي میلان له منځه وړونکي او فناکونکي نه شی کیداي او نه د هغې څخه د نفرت او دمکمل لرې والي تعلیم ورکوونکي کیداي شي. بلکه په هغه کې یې په لازمي توګه دومره ځاي اینبي دي چې انسان د خپل فطرت دغه غوښتنه په ښه توګه پوره کړاي شي.

۲: ښځې او نر ته دفصل او دهقان په څیر د مشابهت دورکولو څخه دا په ډاګه کیږي چې د انساني جوړي «میړه او ښځې» اړیکې د نورو حیواناتو د زوجینو د اړیکو څخه تو پیر لري. د انساني حیثیت نه پرته دحیواني اعتبار له مخې هم دهغوی د واړو جسماني ترکیب یې دغسې جوړ کړي چې په اړیکو کې یې باید داسې پاینبت موجود وي لکه څنګه چې ددهقان او فصل په منځ کې وي. لکه څنګه چې په پټي کې ددهقان کار یوازې تخم شیندل نه ، بلکه دهغې سره دې ته اړتیا هم شته چې هغه یې په اوبو خړوبه کړی. سرّه ورکړي او دهغې ساتنه وکړي. په همدې ترتیب ښځه هم همغسې ځمکه نه ده چې حیوانات په کې څرې او که څوک په کې تخم ورواچوي نو د یوه خپل سري نیالګي په څیر په کې را وټوککیږي. بلکه کله چې میوه نیسي نو دې ته اړتیا ده چې دهقان دهغې پالنه وکړي او دهغې د حفاظت او خوندي ساتنې ټول بار په خپلو اوږو پورته کړی.

۳: د انسان په زوجینو (جوړو) کې چې کوم جنسي کشش شته هغه د بیولوژیکي اړخه هماغسې دي لکه چې په نورو حیواناتو کې چې میندل کیږي. د یوه جنس هر غړي د مقابل جنس دهر غړي په لور حیواني میلان لري او د تناسل ستره غوښتنه چې د هغې په طبیعت کې اینبودل شوي ده، دداړو صنفونو ټول وګړي یو د بل لوري ته راکاږی. په دې اساس د کائناتو دپیدا کونکي له خوا جوړ شوي قانون د انسان د حیواني فطرت ددې کمزوري اړخ څخه هیڅکله هم بې پروا کیداي نه شي ځکه چې په هغې کې د جنسي خپراوي (Sexual Anarchy) په لور ډیر زیات میلان پټ پروت دي چې د خوندي ساتلو د ځانګړیو تدابیرو پرته یې په ولکې کې ساتل شوني نه دي. او که چیرې یو ځل د ولکې او کنترول څخه ووځې نو د انسان څخه پوره حیوان بلکه په حیواناتو کې هم د تر ټولو نه پستې درجې ته یې د لویدلو څخه هیڅ شي نه شي درولي.

[لَقَدۡ خَلَقۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ فِيٓ أَحۡسَنِ تَقۡوِيمٖ ﴿٤﴾ ثُمَّ رَدَدۡنَٰهُ أَسۡفَلَ سَٰفِلِينَ ﴿٥﴾ إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمۡ أَجۡرٌ غَيۡرُ مَمۡنُونٖ ﴿٦﴾ (التین ۲-۴)]

(انسان مو په ډیره ښه بڼه پیدا کړ–بیا مو رد کړ دې تر ټولو ټیټو ټیټ ته- مګر هغه چې ایمان یې راوړي او کړي یې وي سم سم عملونه–نو دوي لره به وي بدله تلپاتې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

انساني فطرت او دهغې غوښتنې :

لکه څنګه چې مو مخکې په تفصيل سره بيان کړل چې حيواني طبيعت ، د انساني خلقت په تهداب کې د ځمکې او بنسټ په څير دې او په همدې ځمکې او تهداب باندې د انسانيت تعمير جوړ کړل شوې دې.

د انسان د انفرادي وجود او دهغې د نسل د پايښت له پاره چې دکومو شيانو اړتيا ده دهغې اړتياو د پوره کولو او لاس ته راوړنو له پاره الله تعالې دانسان په حيواني طبيعت کې هر څه ايښې دي. مګر د الهي فطرت منشاء هيڅکله هم دا نه ده چې د هغې ارزوګانو څخه دې کومه يوه پوره نه کړل شي ، يا دې ددې وړتياو څخه کومه يوه د فنا سره مخ کړي. ځکه چې دا ټول شيان په هر حال اړين دي او دهغې پرته انسان او دهغې نسل ژوندې نه شي پاته کيداې. مګر فطرت دا غواړي چې انسان دخپلو دغو ارزوګانو د پوره کولو له پاره او دهغې د وړتياو څخه دکار اخيستلو په وخت کې يوازې حيواني لاره خپله نه کړي ، بلکه دهغې انساني طبيعت چې د کومو امورو غوښتنه کوې او په هغې کې چې د حيواني امورو څخه پورته کومه غوښتنه شته دهغې له اړخه دهغې طريقه بايد انساني وي ، دهمدغې غرض له پاره الله تعالې شرعي حدود ټاکلي دې ترڅو د انسان ټول کړه وړه په يوه قانون کې را ونغاړي.. ددې تر څنګ يې دا اخطار هم ورکړې دې کله چيرې مو د افراط يا تفريط لار غوره کړه او ددغې حدودو څخه تجاوز وکړئ نو خپل ځان به په خپله په هلاکت کې وا چوئ.

لکه چې فرمايي:

[.....وَمَن يَتَعَدَّ حُدُودَ ٱللَّهِ فَقَدۡ ظَلَمَ نَفۡسَهُۥ ....﴿١﴾ (اطلاق-1)]

[چا چې د الله له پولو څخه تيرې وکړ هغه ګويا په خپله په خپل ځان تيرې او ظلم کړې دې]

اوس ووينئ چې په جنسي معاملاتو کې قران مجيد د انساني فطرت د کومو ځانګړتياو او غوښتنو په لور اشاره کوې:

الف- په انساني فطرت کې چې د انساني اړيکو کوم شکل اينوول شوې دې دهغې تفصيل دادې چې:

[وَمِنۡ ءَايَٰتِهِۦٓ أَنۡ خَلَقَ لَكُم مِّنۡ أَنفُسِكُمۡ أَزۡوَٰجًا لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا وَجَعَلَ بَيۡنَكُم مَّوَدَّةً وَرَحۡمَةًۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَأٓيَٰتٍ لِّقَوۡمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴿٢١﴾ (الروم٢١)]

(او دهغه له نښانو څخه(بله) داده چې هغه ستاسې له پاره همدا ستاسې له جنس نه ميرمنې پيدا کړې ترڅو چې تاسې له هغو سره ارام تر لاسه کړئ او ستاسې (دښځې او خاوند) په منځ کې يې مينه او خواخوږي پيدا کړه. په باوري ډول په دې کې دهغو خلکو له پاره ډيرې نښانې دې چې غور او فکر کوې.)

[...هُنَّ لِبَاسٞ لَّكُمۡ وَأَنتُمۡ لِبَاسٞ لَّهُنَّۗ ....﴿١٨٧﴾ (بقرة ١٨٧)]

[هغوې ستاسې لباس دې او تاسې دهغوې لباس ياست.]

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددي ترمخه چي په کوم آيت کي د انسان اوحيوان ،دواړو ، د جوړو د پيدا کولو يو ځاي کومه يادونه شوي هلته د زوجينو د پيدا اينبت هدف يوازي د نسل پاينبت په ګوته شوي و. اوس د حيوان څخه په را بيليدو د انسان دا ځانګړتياوي بيانوي چي په هغوي کي د زوجيت يو بل ستر مقصد هم شته او هغه دا چي د هغوي ترمنځ اړيکي دي يوازي شهواني نه وي بلکه هغه دي په ميني او محبت ولاړي وي. د هغوي ترمنځ دي د زړونو او روحونو د يو ځاي کيدو تعلق وي. هغوي دي يو د بل راز لرونکي او د غم او خوښۍ په وخت کي يو د بل سره شريک واوسي. دهغوي ترمنځ داسي يو ځاي والي او تړون وي لکه څنګه چي په لباس او جسم کي وي ، ددواړو جنسونو دغه اړيکي د انساني تمدن د عمارت د جوړولو د بنسټ تيږه ده لکه چي مونږ ترمخه په پوره تفصيل سره بيان کړل . ددي تر څنګ د «لِّتَسۡكُنُوٓاْ إِلَيۡهَا » څخه هم دي لوري ته اشاره کوي چي د ښځي په وجود کي د نارينه و له پاره د سکون او راحت سرمايه پرته ده. او د ښځي فطري خدمت هم دا دي چي هغه د نارينه دغه د هڅو او هاند او ستونزو ډکه دنيا د سکون او راحت په يوي څنډي بدله کړي.

دا د انسان کورني ژوند دي چي غرب يي دمادي ګټو په خاطر له يوه سره اهميت له نظره غورځولي. په داسي حال کي چي د تمدن او آبادۍ په برخه کي چي څومره اهميت نورو ځانګو ته ورکړل شوي همغومره اهميت بايد دي ځانګي ته هم ورکړل شي ځکه دمدني ژوند دپرمختګ له پاره دي ځانګي ته همدومره اړتيا شته لکه څومره چي نورو ځانګو ته اړتيا ده.

ب- دا جنسي اړيکي يوازي د ميړه او ښځي ددوه اړخيزه ميني او محبت غوښتنه نه کوي بلکه ددي غوښتنه هم کوي چي کوم اولاد چي د دغه اړيکو په پايلو کي پيدا کيږي دهغي سره هم بايد ژور روحاني اړيکي شتون ولري. الهي فطرت ددي له پاره د انسان ، په ځانګړي توګه د ښځي جسماني جوړښت او دحمل او رضاعت په طبيعي توګه داسي انتظام کړي چي د هغي په رګ رګ او ريښي ريښي کي د اولاد سره مينه ځاي پر ځاي شوي ده . لکه چي قران مجيد کي فرمايي:

[..... حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ وَهۡنًا عَلَىٰ وَهۡنٖ وَفِصَٰلُهُۥ فِي عَامَيۡنِ .... ﴿١٤﴾ (لقمان-١۴)]

[د هغي مور هغه په کمزورۍ سره په خپله ګيډه کي و ساته او دده په (شيدو) ورکولويي دوه کاله و لګيدل]

[...... حَمَلَتۡهُ أُمُّهُۥ كُرۡهٗا وَوَضَعَتۡهُ كُرۡهٗاۖ وَحَمۡلُهُۥ وَفِصَٰلُهُۥ ثَلَٰثُونَ شَهۡرًا....... ﴿١٥﴾ (الاحقاف١۵)]

(دهغي مور په پوره تکليف سره هغه په ګيډه کي و ساته ، د تکليف سره يي و زيږاوه او دهغي په حمل او شيدو ورکولو يي ديرش مياشتي و لګيدي]

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدا ډول د سړي حال هم دي ، که څه هم د اولاد په محبت او مينه کې له ښځې څخه کم دي.

[...زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ ٱلنِّسَآءِ وَٱلۡبَنِينَ..... ﴿١٤﴾ (ال عمران ۱۴)]

[ښايسته کړل شوي دي د خلکو له پاره د مرغوبو شيانو محبت لکه د ښځې او اولاد]
دغه فطري محبت د انسان او انسان ترمنځ د ويني او خپلولۍ ريښې جوړوي ، بيا
دهمدغې ريښو په واسطه کورنۍ او د کورنيو نه قبيلې او ولسونه جوړيږي او دهغې د اړيکو
څخه تمدن مينځته ته را ځي.

[وَهُوَ ٱلَّذِي خَلَقَ مِنَ ٱلۡمَآءِ بَشَرٗا فَجَعَلَهُۥ نَسَبٗا وَصِهۡرٗاۗ وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرٗا ﴿٥٤﴾](الفرقان ۵۴)

[او هماغه ذات دي چې له اوبو نه يې يو بشر پيدا کړ بيا يې له هغه نه د نسب او خسرګنۍ
دوه بيلا بيلې لړۍ و غځولې . ستا پروردګار د ستر ځواک خاوند دی]

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقۡنَٰكُم مِّن ذَكَرٖ وَأُنثَىٰ وَجَعَلۡنَٰكُمۡ شُعُوبٗا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓاْۚ إِنَّ أَكۡرَمَكُمۡ عِندَ ٱللَّهِ أَتۡقَىٰكُمۡۚ إِنَّ ٱللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٞ ﴿١٣﴾] (الحجرات ۱۳)

[اې خلکو مونږ تاسې له يوه نارينه او يوې ښځې نه پيدا کړئ او بيا مو تاسې قومونه او
قبيلې و ګرځولئ ترڅو چې تاسې يو تر بله سره و پيژنئ . په حقيقت کې د الله په وړاندې له
تاسې نه تر ټولو زيات عزتمند هغه څوک دي چې په تاسې کې تر ټولو زيات پرهيزګاروي
په باوري ډول الله په هر څه پوهيدونکې او باخبره دي.]
د رحمنو ، نسبونو او خپلوليو ريښې په اصل کې د انساني تمدن لومړنۍ او طبيعي
مؤسسات او بنسټونه دي او دهغې د جوړښت انحصار په دې دي چې اولاد د خپل معلوم او
پيژندل شوي مور و پلار څخه وي او نسب يې څوندی وي.
(ج)- د انساني فطرت غوښتنه دا هم ده چې هغه د خپلو زحمتونو زيبښې او د خپلو ګټو وټو
څخه که څه پريږدي نو هغه دې خپل اولاد او دوستانو ته پريږدي ، هغه چاته چې ټول عمر يو
دبل سره د ويني او رحم په رشته کې را نغاړلي وي.

[... وَأُوْلُواْ ٱلۡأَرۡحَامِ بَعۡضُهُمۡ أَوۡلَىٰ بِبَعۡضٖ فِي كِتَٰبِ ٱللَّهِۚ إِنَّ ٱللَّهَ بِكُلِّ شَيۡءٍ عَلِيمُۢ ﴿٧٥﴾
(الانفال ۷۵)

(د الله په کتاب کې د ويني خپلوان يو د بل زيات حقدار دي په يقيني ډول الله په هر څه باندې
پوهيږی .)

[... وَمَا جَعَلَ أَدۡعِيَآءَكُمۡ أَبۡنَآءَكُمۡۚ .... ﴿٤﴾ (الاحزاب ۴)]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او ځوک چې تاسې په ځویوالي بللې وي ،هغه الله ستاسې زوي نه دي ګرځولې .)
پس د میراث د ویش له پاره هم د نسب خوندیتوب ضروري دي.
(د)- د انسان په فطرت کې د حیا جذبه یو ه فطري اوپیدا ایښتې جذبه ده. دهغې د وجود
ځینې برخې داسې هم شته چې د هغې د پټولو خواهش الله جل جلاله د هغه په طبیعت کې
ایښې دي. همدغه طبیعي غوښتنه ده چې دهماغه لمړیو ورځو څخه یې انسان په یو ډول نه
یو ډول لباس اغوستن باندې مجبور کړی دي ، په دې هکله قران په پوره قاطعیت سره د نوي
دور د نظریاتو او افکارو تردید کوي. هغه وایي چې د انساني جسم هغه برخې چې د ښځې
او نر له پاره د جنسی جاذبیت سبب ګرځی دهغې ښکاره کو لو باندې د شرم احساس او
دهغې د پټولو هڅه د انساني فطرت غوښتنه ده خو شیطان غواړی چې هغه برخې باید
خلاصې وي لکه چې فرمایې:

[فَوَسْوَسَ لَهُمَا ٱلشَّيْطَٰنُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُۥرِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْءَٰتِهِمَا ....﴿٢٠﴾
(الاعراف ۲۰)]
(بیا شیطان ادم علیه السلام او دهغې ښځه تیرویستل تر څو دهغوې په جسم کې چې
کومې برخې دهغوې نه پټې کړل شوې وې هغه برخې هغوې ته را بربنډې کړي.)]
[... فَلَمَّا ذَاقَا ٱلشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْءَٰتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن وَرَقِ
ٱلْجَنَّةِ ..﴿٢٢﴾
(الاعراف ۲۲)]
(او کله چې هغوې د هغې ونې څخه څکه وکړه نو هغوې ته د هغوې د وجود پټې برخې را
ښکاره شوې نو هغوې بیا ،هغه برخې ، د جنت د ونو په پاڼو پټولې)
بیا قران وایې چې الله جل جلاله لباس په دې خاطر نازل کړ چې هغه ستاسې له پاره د ستر
پټولو وسیله هم وی او د زینت او ښایست وسیله هم. خو یوازې د ستر پټول کافي نه دي
دهغې سره ضروري ده چې ستاسې په زړونو کې تقوي (د الله جل جلا له نه ویره) هم وی.

[يَٰبَنِيٓ ءَادَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَٰرِي سَوْءَٰتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ (الاعراف ۲٦)

(اې د ادم بچیانو ! مونږ تاسې ته کالي نازل کړي دي چې ستاسې د بدن شرم ځایونه و پوښي
او ستاسې د بدن د ساتنې او ښکلا وسیله هم وي او ډیره غوره جامه د پرهیزګاری او تقوي
جامه ده . دا د الله له ښنانو څخه یو ه ښنانه ده. په کارده چې خلک ورڅخه درس وا خلي.)
دا د اسلام د ټولنیز نظام له پاره اساسی اصول دي ددغې تصوراتو په ذهن کې د نیولو نه
وروسته ددې ټولنیز نظام تفصیلي شکل ووینئ چې د همدغې اصولو په بنسټ جوړ شوی
دي. ددې مطالعې په دوران کې تاسو باید په ژوره توګه دا پلټنه وکړئ چې هغه نظریات

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې اسلام يې د خپل قانون اساس ګرځوي او په عملي او تفصيلي توګه يې نافذوي تر کومه ځايه په کې يو شان والي ، برابري ، منطقي اړيکي او مطابقت قايم پاته کيږی. د انسان په لاس جوړ شوي څومره قوانين چې مونږ وليدل د هغوي ټولو ګډه او ښکاره کمزوري داده چې د هغوي د اساسي نظرياتو او عملي تفصيلاتو تر منځ پوره منطقي اړيکي نه شته. په اصولو او فروعو کې يې پوره تناقض ليدل کيږی. هلته چې کوم کليات بيانيږي دهغي مزاج يو ډول دي او د عمل له پاره چې کوم احساس او جذبه جوړيږي دهغي مزاج څه بله لاره خپلوی ، د فکر او تعقل په اسمانونو کې يو ډول نظر وړاندي کوي خو کله چې د اسمانونو څخه راښکته او په عملي ډګر کې داخل شی او خپلي نظريې ته د عمل کالي ور واغوندی نو بيا دلته په عملی ډګر کې په داسې نورو مسايلو کې ورک شی چې هغه خپله نظريه يې هم له ياده ووځی ، د انسان په جوړ کړل شوو قوانينو کې يو هم داسې قانون نه شته چې ددغسې کمزورتياو څخه خالی وی.

اوس تاسې په ډيره ژوره توګه هغه قانون ووينئ چې د عربستان په شګلوړه کې يو نالوستي انسان د نړيوالو ترمخ وړاندي کړ چې دهغې په ترتيبولو کې هغه د هيڅ قانون جوړونکي غونډی او يا کومي انتصابی کميټي څخه مشوره وانه خيسته . اياتاسې ته دهغې په کوم ځاي کې کومه منطقي بې ربطي او يا د تناقض کوم څرک تر سترګو کيږی ؟

د اسلام ټولنيز نظام

۲-اصول او ارکان :

د ټولنې د تنظيم په لړکې تر ټولو مهمه پوښتنه ، لکه چې مونږ په يوه بل ځاي کې هم ورته اشاره کړې وه، د جنسي ميلان د کاواکی او خپراوی څخه مخنيوي او دِ يوه قانون ، ظابطې او چوکاټ په حدودو کې يې اچول دي. ځکه چې د هغې پرته دتمدن چوکاټ جوړيداي نه شي او که جوړ هم شي نو د هغې چوکاټ دماتيدو او انسان په ډير بد اخلاقي او ذهني سقوط کې د پريوتو څخه د خوندي پاته کيدو بله لاره نه موندل کيږي. په دې خاطر اسلام د ښځې او نر خپلمنځي اړيکي په مختلفو حدودو کې رانغاړي او په يوه مرکز کې يې سره را ټولوي .

۱:-محرمات:

د هر څه ترمخه اسلامي قانون ټولې هغه ښځې او نر يو بل ته حرام کړي چې يو دبل سره په يو ځاي کې د اوسيدو يا د ډيرو نژدې اړيکو په لرلو سره مجبور دي. د نموني په توګه: [

حُرِّمَتۡ عَلَيۡكُمۡ أُمَّهَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُكُمۡ وَأَخَوَٰتُكُمۡ وَعَمَّٰتُكُمۡ وَخَٰلَٰتُكُمۡ وَبَنَاتُ ٱلۡأَخِ وَبَنَاتُ ٱلۡأُخۡتِ وَأُمَّهَٰتُكُمُ ٱلَّٰتِيٓ أَرۡضَعۡنَكُمۡ وَأَخَوَٰتُكُم مِّنَ ٱلرَّضَٰعَةِ وَأُمَّهَٰتُ نِسَآئِكُمۡ وَرَبَٰٓئِبُكُمُ ٱلَّٰتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَآئِكُمُ ٱلَّٰتِي دَخَلۡتُم

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِهِنَّ فَإِن لَّمۡ تَكُونُواْ دَخَلۡتُم بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيۡكُمۡ وَحَلَـٰٓئِلُ أَبۡنَآئِكُمُ ٱلَّذِينَ مِنۡ أَصۡلَـٰبِكُمۡ وَأَن تَجۡمَعُواْ بَيۡنَ ٱلۡأُخۡتَيۡنِ إِلَّا مَا قَدۡ سَلَفَۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٢٣﴾ ﴿٢٤﴾ (النساء ۲۳)]

(پرتاسي حرامي کړاې شوي ستاس ميندي، لوڼی ،خويندې، ترېندې ، تورۍ ګاني، وريری، خورزې، او ستاسي د تی شريکي خويندې، او ستاسي دښځو ميندې او ستاسې د ښځو هغه لوڼی (پرکتی)چې ستاسې په غيږ کی پالل شوی دي، دهغو ميرمنو لوڼی چې ستاسي ورسره د ميږه ميرمني اړيکه راغلي وي او که(يوازې نکاح ورسره تړل شوي وي او) د ميږه ميرمنې تماس مو نه وي نيولي نو (د هغو په پريښودو او دهغو له لوڼو سره په نکاح کولو کي) پر تاسې څه ګناه نشته او ستاسې د هغو زامنو ميرمني چې ستاسي له پښت نه وي او دا هم پر تاسې حرامه ده چې دوه خويندې يو ځاي په نکاح کړئ ، مګر هغه څه چې مخته تير شوي دي ، الله جل جلاله بښونکي او مهربان دې .)

د حرمت دقانون په ايجادولوېې دا اړيکې د جنسي ميلان څخه دومره پاک کړې چې ددې خپلوانو د ډلي څخه هيڅ يو نر او ښځه د بل په لوري د جنسي کشش تصور هم نشي کولاي.

(دهغو خبيثو او حيوان صفته وګړو پرته چې حيوانيت يې په هيڅ ډول اخلاقي حدودو کې نه شي را تلاي)

۲:- د زنا حراموالي:

ددې حدودو د ټاکلو وروسته يې بل بنديز دا لګولي چې ټولې هغه ښځې هم حرامې دي چې بلفعل د بل چا په نکاح کي وي. (وَٱلۡمُحۡصَنَـٰتُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ إِلَّا مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَـٰنُكُمۡ .....(سورة النساء۲۴)

(او ميړوښې ښځی مګر هغه چې ستاسي په واک کې وي ، دا پر تاسو ليکلي الهي فريضه ده او له دې نه سيوا درته روا کړې شوې ، چې په خپل مال سره يې دنکاح کوونکو په حيث لټه وکړئ ، نه د زناکوونکو په حيث ، نو که په دې(مال) سره موله دې نه تمتع اخيستل غوښتل ، نو فرض مهر يې ورکړئ او له مهر نه وروسته په هغه څه کې کومه ګناه درباندې نشته چې په خپلو کې ورباندې راضی شئ بې شکه چې الله باحکمته پوه دې)

ددې پورته يادو کړل شوو نه وروسته چې کومې ښځې پاته کيږي د هغوې سره هر ډول بې بندوباره جنسي اړيکې ټينګول حرام ګرځول شوې دي. لکه چې فرمايي:

(وَلَا تَقۡرَبُواْ ٱلزِّنَىٰٓۖ إِنَّهُۥ كَانَ فَـٰحِشَةٗ وَسَآءَ سَبِيلٗا ﴿٣٢﴾) (بني اسرائيل ۳۲)

[زنا ته ورنژدې کيږئ هم مه، ځکه چې هغه بې حيايې ده او ډيره خرابه لاره.]

۳:- نکاح:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددغه ډول حدودو او بندیزونو په لګولو د جنسي بې لاریو ټولې دروازې تړل شوي دي.خو د انسان د حیواني فطرت دغوښتنې او د قدرت د کار خانې دټاکلې لارې د جاري ساتلو په غرض د یوې دروازې پرانستو ته اړتیا وه ، نو هغه دروازه یې د نکاح په شکل کې پرانسته ، او ورته یې وویل چې دا اړتیا اوس تاسې پوره کړئ . خو د منتشرو او بې بندو باره اړیکو له لارې نه ، او په پټه او په غلچکې توګه هم نه، او په بې حیایې سره هم نه ، بلکه په ډانګ پیبلې اعلان سره یو ځای ،تر څو ستاسې په ټولنه کې دا خبره په ډاګه وي چې فلانکې سړې او فلانکۍ ښځه یو د بل د ژوند ملګري شول. (... وَأُحِلَّ لَكُم مَّا وَرَآءَ ذَٰلِكُمْ أَن تَبْتَغُواْ بِأَمْوَٰلِكُم مُّحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَـٰفِحِينَ ...... فَٱنكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَءَاتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ بِٱلْمَعْرُوفِ مُحْصَنَـٰتٍ غَيْرَ مُسَـٰفِحَـٰتٍ وَلَا مُتَّخِذَٰتِ أَخْدَانٍ ﴿٢٥﴾ ......(النساء۲۵))

او له تاسې څخه چې څوک ددې وس نه لري چې له اصیلو مسلمانو ښځو (محصناتو) سره نکاح وکړاې شي نو (دوې دي) دهغوې څخه (په نکاح کړي) چې ستاسې ښې لاسونه یې مالکان شوي ، چې ستاسو د مؤمنو وینځو څخه دي. الله تعالي ستاسې د ایمان په حال ښه پو هیږي. تاسې ټول د یوې ډلې خلک یاست ، له دې امله دهغو د پالونکو په اجازه له هغوې سره نکاح وکړئ او په ښه (معروفه) توګه دهغوی مهر ورکړئ. تر څو چې هغوې د نکاح په بند کې خوندي (محصناتې) پاتې شي. په ازدې شهوات رانۍ پسې و نه ګرځئ او نه په غلا او په په پټه یاراني وکړئ ، نو کله چې هغوې د نکاح په چوکاټ کې خوندی شي او بیا وروسته له هغه کومه بدلمني غوره کړي نو پر هغوی باندې د هغه مجازات نیمایی دي چې د اصیلو ښځو (محصناتو) له پاره ټاکل شویدي . دا اسانتیا له تاسې څخه د هغو کسانو له پاره منځ ته راوړل شوې ده چې له هغو سره دمیرمنې نه لرلو له مخې د حدودو ماتولو اندیښنه وي خو که تاسې له زغم نه کار واخلئ نو دا ستاسې له پاره غوره ده او الله تعالي ښښونکې او مهربانه دي.)

دلته د اسلام د اعتدال په لارې لږ څه غور وکړئ. کومې جنسي اړیکې چې د ازدواج ددایرې نه بیرون حرامې او د نفرت وړ دي ، هغه یې نه یوازې د ازدواج په دایره کې جایز بلکه یو نیک ، مستحسن ، د ثواب او اجر کار ګڼلې دي.

اسلام د نکاح کولو حکم کوي او دهغې څخه ځان ساتونکو او اجتناب کوونکو ته د نفرت په سترګو ګوري ، ددې تر څنګ د میړه او ښځې تر منځ داسې اړیکې ټینګیدل په خپل ذات کې یو ستر عبادت ګڼي ان تردې چې که ښځه د خپل میړه د جائزې او روا غوښتنې څخه د ځان ژغورلو په خاطر نفلی روژه و نیسي یا په لمانځه او تلاوت کې مشغوله پاته شي نو هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ثواب دترلاسه کول په ځاي ګناهګاريږي. په دي هکله د نبی اکرم صلي الله عليه وسلم د حکمت نه ډکه وينا وولولئ:
(عليکم بالبائة فانه اغض للبصرو احصن للفرج فمن لم يستطع منکم البائة فعليه بالصوم و ان الصوم له و جاء) (ترمذي: ابواب النکاح و في هذا المعني حديث في کتاب النکاح للبخاري).
[تاسي ته نکاح کول په کار دی ځکه چي هغه سترګي له بده نظره ساتي او د شرم ځاي د خوندی ساتلو ډير غوره تدبير دي. او څوک چي ستاسي له ډلي نه د نکاح کول قدرت و نه لري هغوي دي روژې و نيسي ، ځکه روژه شهواني ځواک کمزوري کوي.)
(و الله انی لاخشاکم الله و اتقاکم له لکنی اصوم و افطر و اصلي و ار قدوا تزوج النساء فمن رغب عن سنتي فليس مني.)(بخاري کتاب النکاح).
[په الله تعالي سوګند چي زه د الله تعالي نه په ويره کي او د هغي د نارضايتي نه د خوندي کيدو په هکله له تاسي ټولو نه زيات يم ، خو ماته و ګورئ چي روژه نيسم او افطار هم کوم لمونځ کوم او د شپي ويده کيږم هم ، او د ښځو سره نکاح هم کوم ، دغه زما لاره ده او هغه څوک چي زما د لاري پيروي و نه کړي نو هغه له ما سره هيڅ ډول اړيکي نه لري.]
(لاتصوم المراة و بعلها شاهدا الا باذنه) [بخاري باب الصوم]
[ښځه د خپل ميړه په شتون کي دهغي د اجازې پرته نفل روژه نه شي نيولي.]
(اذا باتت المراة مهاجره فراش زوجها لعنتها الملائکة حتي ترجع) (بخاري کتاب النکاح]
[هغه ښځه چي د خپل ميړه څخه لري والي وکړی ، دهغي نه جدا شپه تيره وي ،پر هغي ملائکي تر هغي پوري لعنت وايي ترڅو چي بيرته دميړه سره نه وي يو ځاي شوي.]
(اذا راي احدکم امراة فاعجبته فليات اهله فان معها مثل الذي معها) (ترمذي: باب ماجاء الرجل يري المراة فتعجبه).
[کله چي ستاسي څخه څوک کومه ښايسته ښځه ووينی او دهغي ښايست پري اغيز وکړي نو خپلي ښځي ته دي ورشي ځکه چي د هغي سره هما غه څه شته چي دهغي سره و.]
ددي ټولو احکامو او لارښونو څخه د شريعت هدف دادي چي د جنسي کاواکۍ ټولي دروازي وتړل شي ، د جنسي اړيکو دايره د ازدواج په داخل کي را ونغاړل شي. ددي دايرې نه دباندي چي تر کومه حده پوري شوني وي د جنسي ميل ميلان له منځه ولاړ شي او هغه خوځښتونه چي د طبيعت پر غوښتنه يا د اتفاقي پيښو په واسطه را پيدا کيږي ، دهغي د تسکين له پاره يو مرکز جوړ شی ، د سړي له پاره خپله ښځه او د ښځي له پاره خپل خاوند ... تر څو انسان د ټولو غير طبعي او دخپله ځانه دراپيدا شوو هيجاناتو او د جنسي عمل دخپريدو څخه د خوندي پاته کيدو په صورت کي د خپل را غونډ کړل شوي ځواک (conserved energy) سره يو ځاي د تمدن د نظام خدمت وکړی او د جنسي محبت او کشش هغه ماده چي الله تعالي ددي کارخاني دپرمخ بيولو له پاره په هر نر او ښځه کي پيدا کړي ،ټوله د يوي کورنۍ د تخليق او دهغي د ټينګښت له پاره په مصرف ورسيږي.
ازدواج له هره اړخه غوره دي ځکه چي هغه د انساني او حيواني فطرتونو غوښتنه ده او د الهي قانون اهداف تر سره کوي او د ازدواج نه کول د هره اړخه يو نامعقول کار دي ځکه چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به ددوو بديو ځخه يوه حتما له ځانه سره لري خو دا چي انسان به دفطرت د قانون غوښتنه نه پوره کوي او خپل خواکونه به د فطرت سره په جنګ کي مصروفوي او يادا چي د فطرت د غوښتنو ځخه په مجبوريت سره به د غلطو او ناروا لارو ځخه خپلي جنسي غوښتني پوره کوي.

۴:- د کورنۍ تنظيمول:

دجنسي ميلا دشتون له مخي د کورنۍ د جوړښت او دهغي د ټينګښت وروسته اسلام کورني ژوند تنظيموي ، او دلته هم په پوره توازن سره د فطرت د قانون د ټولو هغو اړخونو رعايتول خوندي ساتي چي يادونه يي تر مخه وشوه.

د ښځي او نر د حقوقو په ټاکنه کي چي په کوم ډول د عدل او انصاف ځخه کار اخستل شوي د هغي تفصيلات ما په خپل يوه ځانګړي کتاب کي چي «د ميړه او ښځي د حقوقو» تر عنوان لاندي چاپ شوي خپاره کړي. دهغي کتاب د مطالعي په واسطه به تاسي ته په ډاګه شي چي ددواړو صنفونو تر منځ چي تر کومه حده پوري مساوات پيدا کيداي شي هغه اسلام جوړ کړي دي، خو اسلام هغه مساوات نه مني چي د فطرت د قانون پر خلاف وي. د انسان په ځير چي کوم حقوق سړي ته ورکړل شوي هماغسي ښځي ته هم ورکړل شوي (لهن مثل الذي عليهن) خو نارينه يا زوج ته د فاعل په ځير ذاتي فضيلت (د عزت په معني نه بلکه د غلبي د تقدم په معني) [و للرجال عليهن درجة](القرة ۲۲۸).

په دي ترتيب دښځي او نر تر منځ د فاضل او مفضول دفطري اړيکو په منلو سره اسلام د کورنۍ تنظيم په لاندي بنسټونو جوړ کړي دي.

۱:- دنارينه قواميت:

په کورنۍ کي نارينه ته د قوام (مسؤل) حيثيت ورکړل شوي يعني هغه دکورنۍ حاکم او ساتونکي دي ، او دهغي د اخلاقو او کړووړو ځارګر دي ، په ښځه او بچيانو د هغه اطاعت فرض دي (په دي شرط چي هغه د الله تعالي او دهغي د رسول د نافرمانۍ حکم و نه کړي) او په هغه باندي د کورنۍ له پاره د روزۍ د ګټلو او د ورځني ژوند د اړتياو د پوره کولو مسؤليت وربار کړل شوي دي.

[ٱلرِّجَالُ قَوَّٰمُونَ عَلَى ٱلنِّسَآءِ بِمَا فَضَّلَ ٱللَّهُ بَعۡضَهُمۡ عَلَىٰ بَعۡضٖ وَبِمَآ أَنفَقُواْ مِنۡ أَمۡوَٰلِهِمۡۚ.... ﴿٣٤﴾ (النساء۳۴)]

(سړي په ښځو باندي قوام دي او دا دهغه فضيلت په اساس چي الله تعالي دهغوي ځخه يوه ته په بل ورکړي او په دي علت سره چي هغه په هغوي باندي «د مهر او نفقي په شکل کي» خپل مال مصروفوي).

(الرجل راع علي اهله وهو مسؤل «بخاري کتاب النکاح»

(نر د خپلي ښځي او کوچنيانو حکمران دي او دخپل دغه رعيت په هکله د الله تعالي په مخکي ځواب ورکونکي دي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

[فَٱلصَّٰلِحَٰتُ قَٰنِتَٰتٌ حَٰفِظَٰتٌ لِّلۡغَيۡبِ بِمَا حَفِظَ ٱللَّهُۚ «النساء ۳۴»]

(نیکي ښځې د خپلو میړنو اطاعت کوونکې ، او د الله تعالي په توفیق سره د خپلو میړونو په نشتوالي کي د هغوې د ناموسونو خوندي ساتونکي اوسي.)

(قال النبي صلي الله علیه وسلم: «اذا خرجت المراة من بیتها و وزجها كاره لعنها كل ملک في السماء و كل شئ موت علیه غیر الجن و الانس حتي ترجع. «كشف الغمه»)

[نبي صلي الله علیه وسلم فرمایلي دي کله چي ښځه د خپل میړه د اجازې پرته له کوره ووځی نو د اسمان هره ملایکه پرې لعنت وایي او د جن او انس پرته هر شي چي دا پرې تیریږي ، لعنت پرې وایي ، تر هغې چي دا ښځه بیرته نه وي را ګرځیدلي.]

[وَٱلَّٰتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَٱهۡجُرُوهُنَّ فِي ٱلۡمَضَاجِعِ وَٱضۡرِبُوهُنَّۖ فَإِنۡ أَطَعۡنَكُمۡ فَلَا تَبۡغُواْ عَلَيۡهِنَّ سَبِيلًاۗ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلِيّٗا كَبِيرٗا «النساء ۳۴»]

(او د کومو ښځو څخه چي تاسې د سرکشۍ او نافرمانۍ ویره لرئ نو هغوې ته نصیحت وکړئ «که نصیحت و نه مني» نو دویده کیدو په ځایونو کې ورسره اړیکي بند کړئ «که بیا هم په خبره پوه نه شی» نو بیا یې تأدیب کړئ که چیرې ستاسې اطاعت یې وکړ نو بیا پرې د تیرې له پاره هسې بهانې مه لټوئ ، باور ولرئ چي له پاسه الله تعالي شته چي لوې او ډیر ستر پوه دي)

همدا راز نبي صلي الله علیه وسلم فرمایي:

[لا طاعة لمن لم یطیع الله «روا احمد» و من حدیث: لا طاعة في معصیة الله «رواه احمد من حدیث بن حصین»]

(د نبي کریم صلي الله علیه وسلم وینا ده : هغه څوک چي د الله تعالي اطاعت و نه کړي تاسې دهغې اطاعت و نه کړئ ، د الله تعالي په نافرمانۍ کې د هیچا فرمانبرداري نه کیږي. فرمانبرداری یوازی په معروفو کې ده «داسې حکم کې چي جایز او معقول وي»)

[وَوَصَّيۡنَا ٱلۡإِنسَٰنَ بِوَٰلِدَيۡهِ حُسۡنٗاۖ وَإِن جَٰهَدَاكَ لِتُشۡرِكَ بِي مَا لَيۡسَ لَكَ بِهِۦ عِلۡمٞ فَلَا تُطِعۡهُمَآۚ إِلَيَّ مَرۡجِعُكُمۡ فَأُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمۡ تَعۡمَلُونَ ۝٨ «عنکبوت ۸»]

(او مونږ انسانانو ته لارښوونه کړې ده چي هغوې د خپلو والدینو سره په ډیر ښه شان سلوک وکړی خو که چیرې هغوی تا ته حکم وکړی چي تاسې زما سره کوم شریک جوړ کړئ د کوم له پاره چي نه له تاسې سره او نه له هغوي سره» کوم دلیل شته، نو په دغسې حکم کې د هغوې اطاعت مه کوئ.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي توګه د کورنۍ جوړښت داسي شوي چي په هغې کي يو کس مشر او د امر خاوند وي.
ځوک چي په دي نظم کي د ګډوډيدو د راوستلو هڅه وکړي نو د هغې کس په هکله د نبي صلي الله عليه وسلم وعيد دادي:
[من افسد امراة علي زوجها فليس منا «کشف الغمة»]
(ځوک چي د ميړه او ښځي تر منځ د اړيکو د خرابيدو هڅه وکړي د هغې کس له مونږ سره هيڅ اړيکي نه شته «زمونږ له ډلي ځخه نه دي»)

۲:- د ښځي د کار چاپيريال:

د کورنۍ په تنظيم کي ښځه د کور مسؤله ټاکل شوې ده ، د روزۍ او مال د پيدا کولو مسؤليت د هغې د ميړه په غاړه دي او د همدغې مال په واسطه د کور نظم و نسق جوړول د دي کار دي.)
[المراة راعية علي بيت زوجها و هو مسؤلة «بخارى باب قوا انفسکم و اهليکم نارا»]
(ښځه د خپل ميړه د کور حاکمه ده او هغه د خپل حکومت په چاپيريال کي د خپلو اعمالو له پاره ځواب ورکونکي ده.)
ښځه د داسي ټولو دندو د سرته رسولو ځخه مصؤنه او خوندى کړل شوي چي د کور نه د بيروني امورو پوري اړوند وى. د نموني په توګه:

- په ښځي د جمعي لمونځ واجب نه دي «ابو داود باب الجمعه للمملوک و المراة»
- په ښځي جهاد هم فرض نه دي که ځه هم د اړتيا په وخت کي د مجاهدينو خدمت ته ور دانګلى شي لکه چي په راتلونکو پاڼو کي به يي په تفصيل سره ولولئ.
- ښځي ته په جنازه کي ګډون هم ضروري نه دي بلکه د هغي نه يي بنده کړي ده «بخاري باب اتباع النساء الجنائز»
- په ښځي د جماعت لمونځ او مسجدونو ته تګ هم لازمي کړل شوي نه دي ، که ځه هم د ځه بنديزونو او شرايطو سره مسجد ته د تللو اجازه ورته شوي خو هغه هم غوره نه دي ګڼل شوي.
- ښځي ته د محرم نه پرته د سفر کولو اجازه هم نه ده ورکړل شوي «ترمذي ماجاء في کراهيته ان تسافر المراة وحدها –ابو داود باب المراة تحج بغير محرم»

يعني په هره طريقه د کور ځخه د ښځي وتل ښه او غوره کار نه ګڼل کيږى او د هغي له پاره په اسلامي قانون کي په کور کي پاته کيدل بهترين کار ګڼل شوي دي. لکه ځنګه چي د الله تعالي د وينا له مخي ورته د «وقرن في بيوتکن» الفاظ استعمال شوي دي.
[ځيني خلک وايي چي دا حکم د نبي کريم صلى الله عليه وسلم د پاکو بيبيانو او د امت د ميندو له پاره ځانګړي شوي ،ځکه چي د آيت پيل د «يا نساء النبي» ځخه کيږى خو په دغه ټول آيت کي چي کومي لاربښووني شوى دي په هغوي کي به کومي داسي لار ښووني وي چي يوازي د امهات المؤمنين پوري ځانګړي شوي وى؟
دلته ويل شوي دى چي: « که چيري تاسي پرهيزګاراني ياست نو د چاسره په نرمه او خوږه لهجه « چي ميلان ترې را ځرګنديږي » خبري مه کوئ ، دا په دي خاطر چي که د چا په زړه کي ځه خلل وي هغوي ستاسي په اړوند په زړه کي ځه هيلي را پيدا نه کړي. کومه خبره چي کوئ نيغ په نيغه يي وکړئ. په خپلو کورونو کي ناستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوسئ ، د جاهليت سنيګار مه کوئ او بهر مه ګرځئ ، لمونځ اداء کړئ ، زکات ورکړئ د الله تعالي او دهغه د رسول «صلي الله عليه وسلم» اطاعت وکړئ ، الله تعالي غواړی له تاسي څخه نا پاکي لري کړي.]
په دي لاربښوونو غوروکړئ په هغې کي کومه داسي خبره ده چي د عامو مسلمانو ښځو له پاره به نه وی ؟
ايا مسلماني ښځي بايد پرهيزګاري نه اوسي ؟ ايا هغوي دي د پرديو خلکو سره د محبت په انداز کي خبري وکړي ؟ ايا هغوي دي د جاهليت سينګار وکړي او په کوڅو او بازارو کي دي وګرځي ؟ ايا هغوي دي لمونځ او زکات او د الله تعالي او دهغه د رسول «صلي الله عليه وسلم» د اطاعت څخه انحراف وکړي ؟ ايا الله تعالي هغوي په ناپاکۍ کي ساتل غواړي ؟ که چيري دا ټول عبادات د ټولو مسلمانانو ښځو له پاره عام وی نو بيا يوازي د «وقرن في بيوتکن» امر ولي د نبي کريم عليه السلام پاکو بيبيانو له پاره ځانګړي شي ؟
په اصل کي دا غلطه انګيرنه په دي خاطر را پيدا شوي چي د آيت په پيل کي خلکو ته دا ټکی تر سترګو شو چي « اي دنبي ښځو ! تاسي د عامو ښځو په څير نه ياست» ليکن د بيان شکل داډي چي لکه څنګه چي کوم شريف کوچنی ته وويل شي چي « ته دعامو کوچنيانو په څير نه يې چي په بازارونو کي وګرځی او بيهوده منډي ترړي ووهي ، ته بايد پاکيزه واوسي .» دداسي ويلو څخه هدف دا نه دي چي د نورو کوچنيانو له پاره بازاري کيدل او بيهوده حرکتونه کول يوه غوره کار دي او په ښه تميز سره اوسيدل د هغوي په حق کي کوم مطلوب څيز نه دي بلکه دهغي څخه د اخلاقو د ښايست يو معيار جوړول هدف دي تر څو هر هغه کوچني چي د شريفو کوچنيانو په څير ژوند کول غواړی دغي معيار ته د رسيدو هڅه وکړي.
په قرآن کي ښځو ته د پند ورکولو دغه طريقه په دي خاطر استعمال شوي چي د عربي جاهليت په ښځو کي همدغسي ازادي موجوده وه لکه څنګه چي نن په اروپا او امريکا کي ده ، د نبي کريم صلي الله عليه وسلم په واسطه په تدريج سره هغوی د اسلامي تهذيب پيرو وګرځيدي او دهغوي له پاره اخلاقي پولي او د ټولني ضوابط و ټاکل شول. په دغه حالت کي د امهات المؤمنين ژوند په ځانګړي توګه منضبط کړل شو. تر څو هغوي د نورو ښځو له پاره نمونه وګرځي او دعامو مسلمانانو په کورنو کي د هغوي د تګلاري تقليد وکړل شي [همدغه نظر علامه ابوبکر په خپل کتاب احکام القران دريم ټوک **۵۵** مخ کي ياد کړي او ليکلي يي دي چي: (که څه هم دغه حکم د نبي کريم صلي الله عليه وسلم او دهغي د ښځو په هکله نازل شوي دي خو هدف يي عام دي او نور ټول مسلمانان هم ورسره ګډ دي ، ځکه چي مونږ دهغي په پيروی باندي مامور يو . او هغه ټول احکام چي د هغه له پاره نازل شوي دي زمونږ له پاره هم دي ، پرته له هغي امورو څخه چي دهغي په هکله وضاحت شوي چي هغه امور د هغوي له پاره ځانګړي دي.]
الله تعالي تاسي ته اجازه درکړي چي تاسي دخپلو اړتياو له پاره د کوره وتلاي شئ. خو دا ډول اجازه يې يوازي د حالاتو په خاطر ورکړي او د اسلام د ټولنيز نظام ددي قاعدي چي «د ښځي د کار دايره دهغي کور دي» دا يوازي او يوازي وسعت او رخصت دي او په همدي پاته کيدل په کار دي.

۳:- ضروري بنديزونه:

بالغو ښځو ته په خپلو شخصي کارونو کي پوره ازادي ورکړل شوي خو هغوي ته تر دي حده پوري خپلواکي نه ده ورکړل شوي لکه څومره چي يو بالغ نارينه ته ورکړل شوي دنموني په توګه:
نارينه په خپل واک سره چيرته چي وغواړی تللاي شي ، خو ښځه که پيغله وي او که واده شوي او يا کونډه وي په هر حال کي اړتيا لري چي د سفر په وخت کي ورسره يوه محرم موجود وی، لکه چي فرمايي:
[لايحل لامراة تؤمن بالله و اليوم الاخر ان تسافر سفرا يکون ثلاثة ايام فصاعدا الا ومعها ابوها واخوها او زوجها او ابنها او ذومحرم منها]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(هري هغې ښځې ته چې په الله تعالي او د اخرت په ورځ ايمان لري دا روا نه ده چې هغه درې ورځې او يا دهغې څخه ډير سفر وکړي پرته له دې چې دهغې سره دهغه پلار يا ورور يا ميړه يا زوې يا کوم محرم نارينه وي.)

[و عن ابي هريرة رضي الله عنه عن النبي صلي الله عليه وسلم انه قال: لا تسافر المراة مسيره يوم و ليلة الا و معها محرم و العمل علي هذا عند اهل العلم(ترمذي باب ماجاء في اكراهة ان تسافر المراة وحدها)]

(ابو هريرة رضي الله عنه د نبي كريم صلي الله عليه وسلم له خولې فرمايي چې نبي كريم صلي الله عليه وسلم وفرمايل چې ښځه دې د يوې شپې او ورځې په اندازه يوازې سفر نه کوي تر هغه چې کوم نارينه محرم ورسره نه وي)

[و عن اي هريرة رضي الله عنه ايضا ان النبي صلي الله عليه وسلم قال لايحل لامراة مسلمة تسافره مسيرة ليلة الا و معها رجل ذوحرمة منها «ابوداود باب المراة تحج بغير محرم»]

(دابو هريرة رضي الله عنه څخه دا هم روايت دې چې نبی كريم صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي چې د هيڅ يوې مسلماني ښځې له پاره دا روانه ده چې «په يوازې ځان»د يوې شپې سفر وکړي مگر دا چې کوم خپل محرم ورسره وي)

په دې رواياتو کې چې د سفر د ټاکلو له پاره څه اندازه ټاکل شوې ، هغه ددې ثبوت دې چې د يوې ورځې يا دوه ورځو پوښتنه ترې نه را پيدا کيږی بلکه اهميت يوازې ددې خبرې دی چې ښځې ته په يوازې ځان د سفر داسې اجازه مه ورکوئ چې د فتنې سبب گرځي. په همدې اساس نبي كريم صلي الله عليه وسلم د سفر د اندازې د ټاکلو د اړتيا اهتمام نه دې کړې او په مختلفو حالاتو کې يې د وخت او موقع په نظر کې نيولو سره د سفر مختلفې اندازې ښوولي دي.

نارينه ته د خپلي نکاح په هکله پوره پوره ازادي وريه برخه ده ، د مسلمانو يا دکتاب د خاوند و ښځو «کتابيانو» سره له چا سره چې و غواړی نکاح کولي شی ، وينځې هم ساتلاې شی خو ښځې ته هيڅکله هم په دې هکله پوره واک نه دې ورکړ شوې چې هغه دې د کوم غير مسلمان سره واده وکړي. لکه چې فرمايي: [... لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ... «الممتحنه ۱۰»]

(نه دا د هغوي له پاره حلاله ده او نه هغوي ددې له پاره حلال دي)

ښځه د خپل غلام څخه هم تمتع «جنسي خوند» نه شی اخيستلاې لکه څنگه چې قرآن سرې ته د وينځې څخه د تمتع «جنسی خوند» او گټې اخيستو اجازه ورکړې ، دغسې اجازه ښځې ته نه شته ، دحضرت عمر رضي الله عنه په وخت کې يوې ښځې د «ماملکت ايمانکم......» په غلط تعبيرولو سره ، د خپل غلام سره يو ځاې شوه،کله چې سيدنا عمر رضي الله عنه ته خبر ورسيد نو هغه دا مسئله د صحابه و شورا ته وړاندې کړه او ټولو په اتفاق سره فتوا ورکړه چې:[قبحها الله تاولت كتاب الله فغيرت تاويله] (هغې د الله دکتاب غلط تاويل او معني کړې ده.)

يوې بلې ښځې د سيدنا عمر رضي الله عنه نه د همداسې يوه کار اجازه و غوښته ، هغه هغې ښځې ته په سختۍ سره و فرمايل:(لن تزال العرب بغير ما منعت نساؤها «كشف الغمه للشعراني»)

(د عربو خير ښيگڼه تر هغې پورې ده چې ښځې يې خوندي وي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غلامانو او کافرانو پرته په ازادو مسلمانو نارینه وکې ښځه د خپل ځان له پاره د میړه ټاکنه کولې شي خو په دې کار کې هم د هغوي له پاره د خپل پلار، نيکه، او ورور او نورو خپلوانو د نظر اخستل ضروردي. که څه هم خپلوانو ته داحق نه شته چې د ښځې درضا او رغبت پرته یې له چاسره نکاح وکړي. لکه چې نبی کریم صلي الله علیه وسلم فرمايي: [الايما حق بنفسها من وليها] (کونډه د خپلې نكاح په هكله د ولي څخه زيات حق لري) او [لا تنكح البكر حتي تستأذن] (پیغلې نجونې تر هغې په نکاح مه ورکوئ تر څو چې مو ترې د نكاح كولو اجازه نه وی غوښتي.) خو د ښځې له پاره هم دا مناسبه نه ده چې د خپلې کورنۍ د مسؤلینود راي او نظر پر خلاف د هر چا سره چې وغواړي نکاح وکړي په دې خاطر په قران مجيد کې هر چیرته چې د نارينه د نكاح حكم شوي نو هلته د «نکح ینکح» صيغه استعمال شوې چې معنې یې پخپله د نكاح كولو ده، د نمونې په توګه [و لاتنكحوا المشركات] (د مشركو ښځو سره نكاح مه كوئ)
[فانكحوهن باذن اهلهن] (د هغوي سره د هغوي دکورنیو د اجازې وروسته نكاح وکړئ)
خو هغه ځاي چې د ښځې د نكاح پورې اړه لري هلته په عامه توګه په باب افعال کې د نكاح صيغه استعمال شوې چې معنې یې نكاح كول دي د نمونې په توګه: [انكحوا الايامي منكم «النور۳۲»] (دخپلو کونډو ښځو سره نكاح وکړئ) او [و لا تنكحوا المشركين حتي يؤمنوا «البقرة۲۲۱»] (د ښځو نكاح د مشرکانو سره مه ترئ تر څو چې هغوي ايمان را نه وړی). ددې معنې داده چې لکه څنګه چې واده شوي ښځه د خپل میړه تابع اوسي، همدا راز ناواده شوي ښځه هم د خپلې کورنۍ د مسؤلو وګړو تابع وی خو دا تابعيت په دې معنې نه دي چې هغې ته د ارادې او عمل ازادې نه وي ورپه برخه، یا هغې ته په خپله معامله کې واک نه وي تر لاسه، بلکه دا په دې معنې ده چې ټولنيز نظام د ګډوډيو څخه وساتل شي. د بهرنيو فتنو څخه دکورنۍ د اخلاقو او معاملاتو خوندی ساتل د سرې په اوږو دي او د همدغې نظم په خاطر په ښځې دا فرض کړل شوي چې هر څوک چې د دې نظم مسؤليت په غاړه و لري نو د هغوي اطاعت وکړي که هغه د هغې پلار وي، ورور وي یا میړه وي.

۴:- د ښځو حقوق:

په دې ترتيب اسلام د «بما فضل الله بعضهم علي بعض» د یوه فطري حقيقت د منلو سره یو ځاي د «وللرجال عليهن درجة» ته هم سهي ځاي ټاکلې دي، د ښځې او نر د بیولوژیکي او رواني اړخونو تر منځ د رعایت له مخې چې کوم توپیر شته، هم هغه په واقعي توګه منې، او څومره تو پیر چې ددوي تر منځ موجود دي په همغې اندازه یې ساتي او د همدې تو پیر په اساس د هغوي دندې او مرتبې ټاکي.
ددې وروسته یوه ډیره مهمه پوښتنه د ښځې دحقوقو په هكله را پورته کیږي؟ ددغې حقوقو په ټاكلو کې اسلام، په ځانګړي توګه، ددې درې خبرو لحاظ کړي دي.

I. دا چې نارينه ته دکور د نظم او ادارې په خاطر کوم حاکمانه واک ورکړل شوي باید هغه د هغې څخه داسې ناروا ګټې پورته نه کړي چې د هغې له مخې د ظلم او تیری مرتکب وګرځي او نه داسې وکړي چې د تابع او متبوع اړیکې یوه له بله سره د وینځې او بادار په اړیکو بدل کړي.
II. دا چې ښځې ته ټول داسې فرصتونه برابر کړي چې د هغې نه په ګټې سره، هغه د خپل ټولنيز نظام په پولو کې دننه، خپلو فطري صلاحيتونو ته وده ورکړې او په تعمير او تمدن کې په ښه توګه ونډه واخيستلاي شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

III. داسي چاپېريال جوړکړي چي په کې ښځو ته د پر مختګ او بریالیتوبونو لوړو مرتبو ته رسیدل شوني شي .خو دهغې پر مختګ او بریالیتوبونه چي هر څه وي باید د ښځي په حیث وي.ځکه چي نر جوړیدل خو نه دهغې حق دي ،او نه د نارینه په څیر ژوند تیروني له پاره دهغې تیارول په خپله همهغې او تمدن دواړو ته ګټور ،او نه د نارینه په څیر ژوند کولو کې هغه سوبمنده کیداي شي.

د پورته دري واړو موادو په نظر کې نیولو سره چي اسلام کوم پراخه تمدني او ټولنیز حقوق ښځو ته ورکړي او د عزت او شرف کومه لوړه مرتبه يې ورکړې ده او بیا يې چي د همدي حقوقو او مراتبو دخوندی ساتلو په خاطر په خپلو قانوني او اخلاقي لارښونو کوم تلپاتي ضمانتونه ورکړي دي دهغې نمونه د نړۍ په هیڅ یو پخواني او یا نوي ټولنیز نظام کې نه موندل کیږي. دنمونې په توګه:

۱:- اقتصادي حقوق:

تر ټولو مهم او اړوند څیز چي دهغې په واسطه په تمدن کې د انسان حیثیت جوړیږي او یا د کوم په واسطه چي د انسان حیثیت خوندي پاته کیږي هغه دهغې د اقتصادي حثیت ټینګښت دي. د اسلام نه پرته نورو ټولو قوانینو ښځه د اقتصادي اړخه ډیره کمزوري کړي او همدغه اقتصادي بې وسي ، په ټولنه کې د ښځي د غلامۍ تر ټولو ډیر ستر لامل ګرځیدلي.

اروپا ددغې حالت د بدلون هڅه وکړه مګر داسي چي ښځه يې د مال په ګټلو مجبوره کړه خو دهغوې دا هڅه د یوې بلې خرابۍ لامل شوه . اسلام د اعتدال منځنۍ لار غوره کړې . اسلام ښځي ته د وراثت پراخه حقوق ورکړي .ښځه د پلار ، میړه ، اولاد او نورو نږدې خپلوانو څخه میراث وړي۱.

[۱/ په وراثت کې دښځي برخه د سړي په نیمايي ده. ددې علت دادي چي ښځي ته د نفقي او مهر حق ور په برخه شوي دي. چي سړي تري بې برخي دي . د ښځي نفقه یوازي دهغې په خاوند واجب نه ده بلکه دمیړه د نه موجودیت په وخت کې پلار ، ورور ، زوي او نورو خپلوانو باندي دهغې کفالت واجب دي ، نو کله چي په ښځه باندي هغه مسؤلیتونه نشته کوم چي په یوه سړي باردي نو په وراثت کې د هغې حقوق هم باید هومره نه وي لکه د سړي چي دي.]

همدا ارا ز د میړه له خوا ورته مهر هم ورکول کیږي. او د ټولو هغه اړخونو څخه چي ورته مال ور رسیږي په هغې کې ورته د ملکیت او تسلط پوره پوره حقوق ورکول شوي دي. په دغه مال کې نه دهغې پلار ، نه دهغې میړه او نه بل څوک تصرف او مداخله کولې شي. ددې نه اخوا که هغه په تجارت کې خپله پانګه په کار واچوی او یا پخپله مزدوري وکړي او څه ګټه وټه ترلاسه کړي نو دهغې مالکه هماغه پخپله ده. خو ددې ټولو تر څنګ د هغې نفقه په میړه باندي واجب ده ، ښځه چي د هر څومره ډیر مال او پانګې لرونکې وي دهغې میړه دهغې د نفقي څخه بري الذمه کیدې نه شي . په دې ترتیب په اسلام کې د ښځو اقتصادي حیثیت دومره ټینګښت مومي چي ډیروختونه هغه د سړي څخه په ډیر ښه حالت کې اوسي.

۲:- مدني حقوق:

- ښځي ته دمیړه د غوره کولو پوره پوره حق ورکړل شوي . دهغې د رضا او خوښې پرته هیڅوک دهغې نکاح نه شی کولاي او که هغه پخپله خوښه دکوم مسلمان سره نکاح وکړي نو هیڅوک يې مخنیوي نه شي کولي خو که چیرې دهغې انتخاب داسي یو څوک وي چي دهغې دکورنۍ د مرتبې څخه ښکته وي نو په دې حال کې دهغې خپلوان پرې نیوکه کولي شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ديوه ناخوښه ، ظالم او بې كاره ميړه په مقابل كې ښځې ته د فسخ او بيلتون پراخه حقوق وركړل شوي دي.
- هغه واكمنۍ چې اسلام ميړه ته په ښځې باندې وركړې دهغې په استعمال كې د نيک سلوک لارښوونه شوې . قران مجيد فرمايي چې «..و عاشروهن بالمعروف..» (د ښځو سره نيک او ښه سلوک وكړئ.) او «ولا تنسوا الفضل بينكم...»(په خپل منځې اړيكو كې فياضي او سخاوت له پامه مه باسئ.)
  نبي كريم صلي الله عليه وسلم فرمايي چې:[خيركم خيركم لنسائه و الطفهم باهله....] (ستاسې له منځه ښه او غوره خلک هغوي دي چې د خپلو بيبيانو سره نيک سلوک كوي او د خپل اهل و عيال سره د لطف او مهربانۍ معامله كوي).
  دا يوازې اخلاقي لارښوونه نه ده ځكه كه چيرې ميړه دخپلې واكمنۍ او ځواک په استعمال كې د ظلم او تيرى څخه كار واخلي نو ښځې ته د قانون څخه دكومک غوښتلو پوره حق ورپه برخه دې.
- كونډو ، طلاقو شوو ښځو او ټولو داسې ښځو ته چې نكاح يې د قانون په اساس فسخ شوى وي او يا د تفريق دحكم په اساس دخپلو ميړونو څخه بيلې شوې وي ددويمې نكاح غير مشروط حق وركړل شوى او دا يې ډاګيزه كړې چې پر هغوي باندې د پخوانى ميړه او يا نورو خپلوانو هيڅ حق نه پاته كيږي. دا هغه حق دې چې ترنن ورځې پورې په امريكا او اروپا كې او يا نورو ،په اصطلاح پرمختللو ، هيوادونو كې ښځو ته لا تراوسه نه دې وربه برخه شوې.
- په تعزيري او جزايي قوانينو كې دښځې او سړى ترمنځ پوره مساوات او برابري په نظر كې نيول شوې ده. د ځان ، مال او عزت خوندى ساتلو كې اسلامي قوانين د نر او ښځې ترمنځ هيڅ ډول توپير نه مني.

۳:- **دښځو ښوونه او روزنه**:

ښځو ته ددينې او دُنيوى علومو د زده كړې نه يوازې اجازه وركړل شوې بلكه دهغې ښوونه او روزنه هغومره اړينه ده لكه څومره چې د نارينه و اړينه ده. له پيغمبر صلي الله عليه وسلم څخه چې ددين او اخلاقو ښوونه څومره نارينه و ترلاسه كوله په هماغه اندازه ښځو ترې هم ترلاسه كوله. هغه د ښځو له پاره ځانګړې وختونه ټاكلې و او په هماغه ټاكلو وختونو كې به ښځې د پيغمبر صلي الله عليه وسلم څخه د علم د حاصلولو له پاره را تللې. د هغه په پاكو بيبيانو كې ، په ځانګړې توګه سيدة بي بي عايشة رضي الله عنها نه يوازې د ښځو بلكه د نارينه و معلمه هم وه. او يو زيات شمير سترو سترو صحابه و رضي الله عنهم او تابعينو ترې د حديثو ، تفسير او فقهي پوهه ترلاسه كوله.

اشراف خو پريږده ، نبي اكرم صلي الله عليه وسلم وينځو او غلامانو ته هم د عمل او ادب د ورزده كولو حكم كړې. لكه چې نبي اكرم صلي الله عليه وسلم فرمايي:

[ايما رجل كانت عنده وليده فعلمها فاحسن تعليمها و ادبها فاحسن تاديبها ثم اعتقها و تزوجها فله اجران)بخاري كتاب النكاح)]

(له چاسره چې كومه وينځه وي او هغه هغې ته ښه ښوونه او روزنه وركړې او هغې ته ښه تهذيب او اخلاق ورزده كړې بيا هغه ازاده كړى او واده ورسره وكړي نو هغې ته دوه برابره اجر وركول كيږى)

نو تر كومه چې د تعليم او روزنې پورې اړه لري اسلام د نر او ښځې ترمنځ په هيڅ ډول برترى او امتياز نه دې قايل. يوازې په نوعيت كې يې څه توپير شته ، د اسلام له نظره د ښځو غوره تعليم دادې چې د هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځه یوه ډېره ښه ښځه ، غوره مور ، او د کور د سنبالښت بهترینه نمونه جوړه کړل شي. دهغې د کار دائره دهغې کور دي . په دې خاطر ښځې ته په ځانګړې ډول د همغسې علومو ښوونه په کاره ده چې په همدغه چاپیریال کې دهغې له پاره ډېر ګټه وره ثابته شي. ددې تر څنګ دهغې علومو زده کړه ورته هم ډېره اړینه ده چې د انسان ښځه انسان جوړوونکې او دهغې د اخلاقو ښایسته کوونکې او دهغې د نظر پراخوونکې اوسي. په داسې علومو او په داسې روزنې او ښوونې باندې د یوې مسلمانې ښځې سنبالښت ته اړتیا ده له دې وروسته که چیرې کومه ښځه د فوق العاده استعداد خاونده اوسی او ددې علومو نه اخوا د نوررو علومو او فنونو زده کړه او دښونې او روزنې اعلي مرتبې ته ځان رسول غواړي نو اسلام د هغوې په لاره کې کوم بندیز نه پیدا کوي په دې شرط چې دهغو شرعي پولو او حدودو څخه تیرې و نه کړي چې شریعت د ښځو له پاره ټاکلي دي.

۴:-دښځې ریښتونې ازادي (Emancipation):

دا خو یوازې د حقوقو یادونه وه خو ددې څخه د هغه عظیم او ستر احسان اندازه، چې اسلام پر ښځو کړې، نشي کیداې .

د انساني تمدن ټول تاریخ په دې ګواه دي چې د ښځې وجود په نړۍ کې د شرم ، ذلت او ګناه وجود ګڼل کیده، د لور پیدا کیدل د پلار له پاره د عیب نه ډکه او د ننګ خبره وه ، د خسرګنۍ اړیکو ته ډېر سپک کتل کیدل. ان تردې چې د خسر او زوم الفاظ د جاهلیت په هغه دور کې دښکنځلو په معنا وو ، ډېرو ولسونو کې دهمدغه ذلت او سپکوالي نه د خوندې پاته کیدو په خاطر د لوڼو د وژلو رواج یو کلتور ګرځیدلی و ۱.

[۱:- قران مجید دغه جاهلي ذهنیت په ډېرو څرګندو ټکو کې داسې بیانوي: وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِٱلۡأُنثَىٰ ظَلَّ وَجۡهُهُۥ مُسۡوَدّٗا وَهُوَ كَظِيمٞ ۝٥٨ يَتَوَٰرَىٰ مِنَ ٱلۡقَوۡمِ مِن سُوٓءِ مَا بُشِّرَ بِهِۦٓۚ أَيُمۡسِكُهُۥ عَلَىٰ هُونٍ أَمۡ يَدُسُّهُۥ فِي ٱلتُّرَابِۗ أَلَا سَآءَ مَا يَحۡكُمُونَ ۝٥٩ « النحل ۵۸-۵۹»)

(او کله به چې یو دهغوې ته د لور د پیدا کیدو خبرورسید ، نو دهغې پر مخ به داسې سیورې را خپور شو لکه چې د زهرو غړپ یې څکلې وي. ددې خبر په واسطه به چې کوم د شرم داغ په هغې باندې لګیده دهغې په خاطر به دخلکو څخه پټ ګرځیده او فکر به یې کاوه چې ددې سپک والي سره خپله لور له ځانه سره واخلي او یا دا چې په خاورو کې یې ورښخه کړي. خبردار بد وو هغه څه چې دوې پرې حکم کاوه.)]

نا پوه او جاهل خلک خو پریږده دعلماو او مذهبي پوهو خلکو ترمنځ دا پوښتنه ترډېرې مودې پورې د بحث او څیړنې لاندې وه چې: ایا ښځه د انسانانو په صف کې راځي او که نه؟ او ایا الله تعالي هغوې ته روح ورکړې او که نه؟ د هنداوانو په مذهب کې د ښځو پر مخ د ښودنې اوروزنې دروازې بندې کړل شوې . د مسیحیت او یهودیت له آنده ، ښځه د انساني ګناهونو بنسټ اینښودونکې او مسؤله ده. په یوناني تمدن کې ښځې ته نه د علم او نه د ثقافت او تهذیب او نه د مدنی حقوقو څخه څه ورکول کیده. بلکه دغه ټولې دروازې دهغې پر مخ تړلې وې . کله به چې هم دغه څه کومې ښځې تر لاسه کول نو داسې ښځې به عیاشې،او رنډې بلل کیدې. په روم ،ایران او چین کې او همداراز مصر او د انساني تهذیب په نورو مرکزونو کې نژدې همدغه حال و . د پیړیو پیړیو د مظلومیت او محکومیت او د سپکاوی او حقارت نه ډک سلوک پخپله د ښځو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذهنو شخه هم د نفس د عزت احساس لري کړي و. هغوي پخپله هم دا خبره هیره کړې وه چي هغوي نړۍ ته د ځه حقوقو سره یو ځاې را غلي او یا دا چي هغوي ته څه د عزت ځاي هم شته !!
نارینه و پر هغوي ظلم او تیري خپل جایز او روا حقو ګاڼه او هغوي د دغه ظلم او تیرې زغم د خپل ځان فرض ګاڼه. د غلامۍ او ښځي توب ذهنیت په هغوي کي دومره وده کړې وه چي هغوي په پوره فخر سره خپل ځان د خپل میړه وینځه ګڼله او مړونه یې خپل معبودان ګڼل.
اسلام ،په دغه چاپیریال کي نه یوازي په قانونی او عملي بنې سره ، بلکه په فکري توګه هم یو ستر بدلون را منځته کړ .دا اسلام و چي د ښځو او نرو ذهنونه یې بدل کړل. د ښځي عزت او د هغې د حقوقو فکر یې د انسان په دماغ او کوپړۍ کي را پیدا کړ ، نن چي تاسې د ښځو د حقوقو او د ښځو د بیداریدو کوم شعارونه اورئ دا ټول د هغي ولوله پیدا کوونکي او از غبرګون او انګازي دي چي د محمد صلي الله علیه وسلم د مبارکي ژبي څخه را پورته شوي چي انساني افکار یې د خپل دغه اواز په واسطه د تل له پاره بدل کړل. دا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چي نړۍ ته یې په ډاګه کړه چي ښځه همدغسې یو انسان دی لکه څنګه چي نارینه دي. لکه چي فرمایي:
[یا ایها الناس اتقوا ربکم الذي خلقکم من نفس واحدة و خلق منها زوجها «النساء-۱»]
(اي خلکو له خپله هغه رب نه وویریږئ چي هغه تاسي له یو تن څخه پیدا کړئ او له هماغه تن څخه یې د هغه جوړه مینځ ته راوړه.)
د الله تعالي له نظره د ښځي او نر تر منځ هیڅ تو پیر نشته، لکه چي فرمایي:
[للرجال نصیب مما اکتسبوا و للنساء نصیب مما اکتسبن « النساء۳۳»]
(هر هغه عمل چي نارینه یې وکړي د هغي میوه به تر لاسه کړي او هر هغه عمل چي ښځي وکړي د هغي میوه به تر لاسه کړي)
د ایمان او نیک عمل سره یو ځاي چي د روحاني پر مختګ کومه مرتبه نارینه و ته ور په برخه شوي همغسې مرتبه ښځي ته هم ور په برخه ده که چیري نارینه ابراهیم بن ادهم جوړیدا ي شي نو ښځه هم د رابعه بصریه د جوړیدو څخه هیڅ شي نه شی بندولاي. لکه چي فرمایي:
[فاستجاب لهم ربهم انی لا اضیع عمل عامل منکم من ذکر او انثي بعضکم من بعض.....(العمران ۱۹۵)]
(دهغو پروردګار د هغوي ددعا په ځواب کي وفرمایل چي زه ستاسي د هریو عمل کونکي عمل نه ضایع کوم که څه هم هغه نارینه وي یا ښځه ، تاسي ټول یو دبل له جنسه یاست.)
[و من یعمل من الصالحات من ذکر او انثي و هو مؤمن فأولئک یدخلون الجنة و لایظلمون نقیرا «النساء»]
(او هر هغه څوک چي نیک عمل وکړی که سړي وي یا ښځه خو مؤمن وي نو دغه ډول خلک به جنت ته داخلیږي او په هغوي باندي به د ذرې په اندازه هم ظلم نه کیږی)
بیا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چي سړو ته یې هم خبر ورکړ او په ښځو کي یې هم دا احساس را پیدا کړ ، او ورته یې په ډاګه کړه چي: لکه څنګه چي د سړي حقوق په ښځه دي په همدې تر تیب دښځو حقوقو په سړي هم دي:
[و لهن مثل الذي علیهن بالمعروف «البقرة ۲۸] (په ښځو چي څنګه فرائض دي هماغسې د هغوي حقوق هم دي)
بیا همدغه محمد صلي الله علیه وسلم دي چي ښځه یې د شرم او ذلت دمقام څخه د عزت ستر او لوړ مقام ته ورسوله او همدغه محمد صلي الله علیه وسلم و چي پلار ته یې وویل چي د لور وجود او پیدا ایښت ستا له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاره ننګ او شرم نه ، بلکه د هغې پالنه او هغې ته خپل حقوق ورکول تا د جنت ور ګرځوي. لکه چې فرمايي:
[من عال جاريتين حتي تبلغا جاء يوم القيمة انا وهو (ضم اصبعه) « مسلم»]
(چا چې د دوو نجنو پالنه وکړه ان تر دې چې هغوې دواړه د ځوانۍ او پيغلتوب مرحلي ته ورسيږي نو د قيامت په ورځ به زه او هغه وګړي دغسې را ځو لکه زما د لاس دا دوه ګوتې چې يوځاې دی)
[من ابتلي من البنات بشئ فاحسن اليهن کن له سترا من النار «مسلم»] (د چا په کور کې چې نجوني پيدا شي او هغوي په بهتره توګه د هغې پالنه وکړي نو همدغه نجونى به هغو ته د دوزخ د تللو تر مخ حائل و ګرځي.)
[خيرمتاع الدنيا النساء الصالحة «نسايي کتاب النکاح»] (د نړۍ په نعمتونو کې بهترين او غوره نعمت نيکه ښځه ده).
[حبب الي من الدنيا النساء و الطيب و جعل قرة عيني عي الصلاة « نسايي»]
(د نړۍ په موجوداتو کې ماته تر ټولو غوره او محبوب شيز ښځه او خوشبويې ده او زما د سترګو يخوالي لمونځ دي).
[ليس من متاع الدنيا شئ افضل من المراة الصالحة «ابن ماجه»]
(د نړۍ په نعمتونو کې د نيکې ښځې څخه بل بهتر نعمت نه شته).
دا محمد صلي الله عليه وسلم دي چې نارينه ته يې وويل چې د الله تعالي او د هغې د رسول صلي الله عليه وسلم څخه وروسته د قدر ، منزلت ، عزت او نيک سلوک مستحقه ستا مور ده.
[سأل رجل يا رسول الله صلي الله عليه وسلم من احق بحسن صحابتي ، قال امک ، قال ثم من ؟ قال امک ، قال ثم من ؟ قال امک ، قال ثم من ؟ قال ابوک. «بخاري کتاب الاداب»]
(يوه سړي پوښتنه وکړه يا د الله رسوله ! پر ما باندې د نيک سلوک تر ټولو زيات حق لرونکې څوک دي ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. هغه بيا پوښتنه وکړه بيا څوک ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. هغه دريم ځل بيا و پوښتل چې بيا څوک ؟ ورته يې و فرمايل ستا مور. کله يې چې په څلورم ځل تري و پو ښتل چې بيا څوک ؟ ورته يې وفرمايل ستا پلار.)
[الله حرم عليه عقوق الامهات «بخاري کتاب الاداب»]
(الله تعالي په تاسې باندې د خپلو ميندو نافرماني او د هغوې حق تلفي حرامه کړې ده).
دا محمد صلي الله عليه وسلم و چې انسان يې ددې حقيقت نه خبر کړ چې د ښځو په فطرت کې د جذباتو ډيرښت د احساساتو نزاکت او ضد په لور ميلان موجود دې او الله تعالي هغوې په همدغه فطرت او طبيعت سره پيدا کړې دي او دا د نسوانيت له پاره کوم عيب نه دي بلکه ښکلا ده ، تاسې چې د هغوې څخه کومه ګټه تر لاسه کول غواړئ نو د همدغې فطرت په موجوديت کې يې تري تر لاسه کولاي شئ. خو که چيرې هغوې د نارينه و په خير د نيغولو او سختولو هڅه وکړئ نو هغوې به ماتې کړئ.
[المراة کالضلع ان اقمتها کسرتها و ان استمتعت بها استمتعت بها و فيها عوج « بخاري باب مدارات النساء»]
په همدې توګه محمد صلي الله عليه وسلم لمړني او اخرني شخصيت دې چې هغه د ښځې په اړه نه يوازې د سړي بلکه پخپله د ښځې ذهنيت هم تبديل کړ او د جاهلي ذهنيت پر ځاې يې په کې يو ډير زيا سهي ذهنيت را پيدا کړ چې بنسټ يې په جذباتو نه بلکه په علم او عقل باندې ايښنول شوې دې.
بيا يې يوازې د هغوې په باطني اصلاح باندې بسنه و نه کړه بلکه د قانون په واسطه يې د هغوى د حقوقو ساتنه او د نارينه و د ظلم او تيري څخه يې د هغوې د خوندیتوب انتظام هم وکړ. او په ښځو کې يې دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيداري را پيدا کړه ترڅو خپل جائز او روا حقوق و پيژني او دهغې حقوقو دخوندي ساتلو له پاره د قانون څخه کومک تر لاسه کړي.
د عالميانو د سردار محمد صلي الله عليه وسلم په ذات کې ښځو ته داسې يو رحيم ، مشقفق او ملاتړې او دومره ستر محافظ په لاس ورغي چې که په هغوي به لږ څه ظلم او تيرې هم کيده هغوى به پرته له ځنډه څخه خپل شکايت او ستونزې د نبي اکرم صلي الله عليه وسلم ترمخ اينبودې او نارينه به تل ددې څخه په ويره کې وو چې هسې نه چې ښځې يې د نبي کريم صلي الله عليه وسلم ترمخ د شکايت کولو فرصت تر لاسه کړي. د حضرت عبدالله بن عمر رضي الله عنه وينا ده چې ترهغې چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم ژوندې و نو مونږ به د خپلو ښځو سره په خبرو اترو کې ډير احتياط کاوه او له دې به وويريدو چې هسې نه زمونږ په هکله کوم حکم نازل نه شي. خو کله چې نبی اکرم صلي الله عليه وسلم ددې فاني نړۍ څخه سترګې پټې کړې نو مونږ دهغوې سره بيا د زړه د اخلاصه خبرې کولې «بخاري باب الوصيايا بالنساء»
ابن ماجه ليکي چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم په ښځو باندې د لاس د پورته کولو څخه په عامه توګه ممانعت کړې و يو. ځل حضرت عمر رضي الله عنه شکايت وکړ چې ښځې ډيرې شوخې شوې دي ، دهغوې د مطيع کولو له پاره بايد د هغوې د وهولو اجازه وکړل شي ، هغه اجازه ورکړه. دا معلومه نه ده چې خلکو د کومه وخته راهيسې ددغسې اجازې کيدو انتظار کاوه ؟ په کومه ورځ چې اجازه ورکړل شوه په هغې ورځې ۷۰ کسو ښځو د خپلو ميړنو له لاسه وهل وخوړل. په بله ورځ د نبي اکرم صلي الله عليه وسلم کور ته د فرياد کوونکو ښځو يو هجوم راغي. رسول الله صلي الله عليه وسلم دخلکو د راټولولو حکم وکړ او دخطبې له پاره ودريد او ويې فرمايل:
[لقد طاف الليلة بال محمد سبعون امراة کل امراة تشتکي زوجها فلا تجدون اولئک خيارکم]
(نن د محمد کورته اويا کسه ښځې را غلې هرې ښځې دخپل ميړه څخه شکايت درلود ، هغوې چې ددغسې حرکت مرتکب شوى نو هغوې ستاسې ترمنځ هيڅکله نيک خلک نه دي)
د همدې اخلاقي او قانوني اصلاح او ښيګڼې زيبينه داده چې په اسلامي ټولنه کې ښځو ته همغسې لوړه مرتبه ورپه برخه شوې ده چې نمونه يې د نړۍ په هيڅ يوې ټولنې کې هم نه تر سترګو کيږي.
مسلمانه ښځه په دين او دنيا کې دمادى ، عقلي او روحاني اړخه د عزت او پر مختګ هغو لوړو پوړيو ته رسيدلې کومو ته چې سړي ور رسيداې شي په داسې حال کې چې دهغې ښځيتوب په هيڅ يوه مرحله کې هم دهغې په مخ کې خنډ نه واقع کيږي. نن په دغله شلمه پيړۍ کې هم نړۍ د اسلام څخه ډيره وروسته پاته ده ، د انساني افکارو وده او ارتقا تراوسه پورې هم لا هغه مقام ته نه ده رسيدلې کوم ته چې اسلامي رسيدلې دې. غربي ټولنې چې ښځې ته څه ورکړي هغه يې ورته د ښځې په حيثيت نه دې ورکړي بلکه دهغه څخه يې نر جوړ کړې. ښځيتوب يې ورڅخه اخيستې او بيا يې ورکړې ، دهغوې له آنده اوس هم ښځه هماغسې ذليله ده لکه څنګه چې د پخواني جاهليت په وختونو کې وه. دکور ښتنه ، د ميړه ماندينه او د کوچنيانو مور کيدل د يوې اصيلې او حقيقي ښځې له پاره اوس هم دعزت وړ خبره نه ده. که چيرې ورته وي نو دهغې ښځنو کې سړي يا نرګټي ښځې له پاره ده چې په داسې حال کې چې په جسماني توګه ښځه وي خو په فکري او ذهنى توګه ترې سړي جوړ شوې وي او په تمدن او ټولنه کې د سړي په خير کار کوي. ښکاره ده چې دا د نسوانيت له پاره عزت نه دې بلکه د نرتوب عزت دې. بيا ددې ذلت اوسپکوالي د احساس او ذهني کشمکش (Inferiority complex) يو ښکاره ثبوت دادې چې غربي ښځې د نارينه و کالي په فخر سره وا غوندي ، حال دا چې هيڅ نارينه د ښځو د لباس په اغوستن سره بيرون ته د راوتلو فکر هم نه کوي. ښځه کيدل د غربي ټولنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لکونو ښځو له نظره يو سپک او ذليل کار دي په داسې حال کې چې ميره کيدل د هيڅ يوه نارينه له پاره د سپکوالي موجب نه دې. د نارينه په څير کار کول د ښځو له پاره د عزت ورېږېښي په داسې حال کې چې د کورنۍ سنبالښت او د کو چنيانو د روزنې په څير خالص ښځينه کارونو کې نارينه د خپل ځان له پار هيڅ عزت نه محسوسوي ، نو بې له ويرې او تردد نه ويلاې شو چې غرب ښځې ته د ښځې په حيث هيڅ ډول عزت نه دې ورکړې. دا ټول کار اسلام او يوازې اسلام کړې چې ښځه يې په تمدن او ټولنې کې په خپل فطري مقام کې درولې او هغې ته يې د شرف او عزت لوړه مرتبه ورکړې او په سهي معنې سره يې د نسوانيت او ښځيتو ب درجې ته پورته کړې . اسلامي تمدن ښځه د ښځې او نر د نر په حيث پيژني او دواړو ځخه جدا جد همغه کار اخلې د کوم له پاره چې فطرت هغوې پيدا کړې دي او بيا هر يو ته په خپل ځاې د عزت ، ترقۍ او بريااليتوبونو هر ډول مواقع برابروې. د هغې تر مخه ښځيتو ب او سړيتوب دواړه د انسانيت ضروري برخې دي. دتمدن د جوړښت له پاره دواړه يو ډول اهميت لرى. دواړه چې خپلو چاپيريالونو کې کومې دندې تر سره کوي هغه يو ډول ګټه ورې دي او يو ډول د قدر او عزت وړ دي. نه په سړيتو کې کوم شرف شته او نه په ښځيتوب کې کوم ذلت او سپکوالي. لکه څنګه چې د سړي له پاره عزت ، ترقي او برياليتوب په دې کې دي چې هغه دې سړى وي او د نارينه و کارونه دې کوي په همدې تر تيب د ښځې له پاره هم عزت ، پر مختګ او سوکالي په دې کې ده چې هغه دې ښځه وي او د ښځو پورې اړونده دندې دې تر سره کوي.

د يو صالح تمدن له پاره اړينه ده چې ښځه په خپله فطري دايره کې د خپلو ټولو انساني حقوقو ځخه برخمنده کړي ، عزت او شرف ورته ورکړې و د ښوونې او روزنې له لارې د هغې پټ صلاحتيونه را څرګند کړي او په همدغې دايره او چاپيريال کې د هغې له پاره د پرمختګ او برياليتوبونو لارې پرانيزي.

دا سلام ټولنيز جوړښت

۵:- خوندي ساتنې:

دا د اسلامي ټولنيز نظام ټوله نقشه وه ، او س د مخکې تګ ځخه دمخه ددې نقشې په ځانګړتياو يو ځل بيا رڼا اچوو:

i. ددې نظام غوښتنه داده چې د امکان تر حده پورې دغه ټولنيز نظام له هر ډول پارونو ځخه پاک و ساتل شي تر څو د انسان ذهني او جسماني ځواکونو ته په يوې پاکيزه او د سکون نه ډکې فضا کې د ودې او ارتقا مواقع پيدا شي او هغوې د خپل خوندې او راټول کړل شوې ځواک سره يو ځاې د ټولنې او تمدن په جوړښت کې خپله ونډه واخلې.

ii. ډيره اړينه ده چې جنسي اړيکې بلکل د ازدواج په دايره کې را ونغښتل شي او ددې دايرې نه بيرون نه يوازې د بدکارۍ د خپراوې ځخه مخنيوې وشي بلکه فکري انتشار هم تر امکاني حده پورې را محدود کړل شي.

iii. د ښځې دکار چاپيريال بايد د نارينه و د چاپيريال ځخه جدا وي ، دواړو ته د هغوې د فطرت او ذهني او جسماني استعدادونو په بنسټ د تمدن او ټولنې ځانګړې دندې ورو سپارل شي او د هغوې اړيکې داسې تنظيم شي چې هغوې د جايزو او روا پولو تر منځ يو د بل معاون او مرستندويان و اوسي او د حدودو ځخه په تيرى کولو سره يو د بل په کار کې خنډونه را پيدا نه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

iv. د کورنۍ په نظم کې باید د سري حیثیت د قوام وي او د کورنۍ پاته ټول عړي د هغې مطیع ، منونکی او فرمان وړونکی اوسي.

v. ښځه او سړي دواړه په پوره پوره توګه د انساني حقوقو څخه برخمن اوسي او دواړو ته د ترقۍ او پرمختګ بهترین فرصت تر لاسه وي خو د دواړو څخه یو هم د هغې حدودو څخه تیرې و نه کړي چې په ټولنه کې د هغوي له پاره ټاکل شوي دي .

د دغسي نقشې پر اساس چې د کوم ټولنیز نظام بنسټ ایښودل شوي هغې ته د څه خوندیکوونکو او ساتونکو شیانو اړتیا ده چې د هغې نظم د خپلو ټولو ځانګړتیاو سره سره پر ځاې و ساتي. په اسلام کې دغه ساتندویه شیان په دري ډوله دي:

- ✓ د باطن اصلاح.
- ✓ تعزیري او جزایي قوانین.
- ✓ د مخنیوي تدبیرونه.

د خوندي ساتنې او تحفظ دغه دري واړه مواد د ټولنیز نظام د مزاج او اهدافو د په نظر کې نیولو په مناسبت وړاندي شوي او دري واړه یو له بله سره یو ځاې د ټولنې د خوندي ساتلو له پاره کار کوي.

- د باطني یا داخلي اصلاح په واسطه د انسان روزنه په داسي ډول تر سره کیږی چې، پرته له دي چې د بیرون څخه کوم ځواک هغه د دي نظام د اطاعت له پاره مجبور کړي ، هغه پخپله د دغي ټولنیز نظام د اطاعت له پاره تیار شي. د تعزیري او جزایي قوانیو په واسطه د داسي جرایمو مخه نیول کیږي چې د دي نظام د خرابیدو او د هغې د بنسټونو د ړنګیدو سبب ګرځي.
- د مخنیوي د تدبیرونو په واسطه په ټولنیز ژوند کې داسي لاري او طریقي رواج موندلي شی چې د ټولنې چاپیریال د غیر طبعي هیجاناتو او د مصنوعي بارونو څخه پاکوي او د جنسي بې لارېو امکانات تر اخري حده پوري را کموي. د اخلاقي روزنې په واسطه چې د کومو وګړو د باطن اصلاح مکمله شوي نه وي او هغوي د تعزیري قوانینو څخه هم ویره و نه لري نو دغه تدابیر او لاري د هغوي مخکي داسي خنډونه پیدا کوي چې د جنسي بې لاریو د میلان سره عملي اقدام کول ورته ډیر ستونزمن ګرځي. د دي تر څنګ دا هغه طریقي او لاري دي چې د نارینه و او ښځو ټولنې په عملي توګه یو له بله څخه جلا کوي. د کورنۍ نظم په سهي اسلامي شکل سره جوړوي او د هغې حدودو ساتنه کوي چې د ښځو او نرو په ژوند کې د توپیر د قایمولو له پاره اسلام ټاکلي دي.
- داخلي اصلاح:

په اسلام کې د امر د اطاعت بنسټ په مکمله توګه په ایمان ایښوول شوي ، څوک چې په الله تعالي ، د هغې له اړخه په رالیږل شوي کتاب (قرآن) او د هغې له اړخه په رالیږل شوي پیغمبر، محمد صلي الله علیه وسلم، باندي ایمان لري هماغه د شریعت د اوامرو او نواهیو اصلي مخاطب دي. هغو ته د اوامرو د منلو او د نواهیو څخه د ځان ساتلو له پاره همدومره علم تر لاسه کول بسنه کوي چې وپوهیږي چې: دا د الله امر او دا د الله نهې ده .

کله چې یو مؤمن ته د الله تعالي له کتاب څخه دا ډاګیزه شي چې الله تعالي د فحش او بد کارۍ څخه منه کړې ده نو بیا د هغې د ایمان غوښتنه دا ده چې د هغې کار د کولو څخه ځان و ژغوري او خپل زړه د هغې په لوري د میلان څخه پاک کړي. که یوي مؤمني ښځې ته دا څرګنده شي چې الله تعالي او د هغې رسول صلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

الله عليه وسلم په ټولنيز نظام کې هغې ته کوم ځاې او حيثيت ټاکلې نو د هغې د ايمان غوښتنه هم همدا ده چې په خپله خوښه او خو شحالۍ سره هغه حيثيت و منى او د خپل حد نه تيرې و نه کړي. په همدې ډول د ژوند د نورو اړخونو په څير د اخلاقو او ټولنيز ژوند په دايره کې هم د اسلام د سهي او کاملې اتباع دار مدار په ايمان باندې دې. همدا علت دې چې په اسلام کې د اخلاقو او ټولنې په اړوند د لارښونو څخه تر مخه د ايمان په لور بلنه ورکړل شوې او په زړونو کې د هغې د اينښوولو او ځواکمن کولو هڅه هم شوې ده.

دا د داخلي اصلاح هغه اساسي فکر دې چې نه يوازې د اخلاقياتو پورې اړوند دې بلکه د ټول اسلامي نظام پورې تړلې دې .ددې نه وروسته د اخلاقو په دايره کې چې اسلام د ښوونې او روزنې له پاره د حکمت او تدبر نه کومه ډکه لارښودلې موږ ورته په لنډه توګه دلته اشاره کوو.

❖ حيا:

مخکې په لنډه توګه دا ويل شوې چې زنا ، غلا ، او درواغ او نور ټول ګناهونه چې انسان يې د حيواني فطرت د غلبې په اساس مرتکب کيږي ، د انساني فطرت پر خلاف دې. قرآن دغسې ټول کړه وړه د « منکر » په هر اړخيز ټکي کې تعبيروي. د «منکر» ټکې ځکه استعمالوى چې دا داسې کړه وړه دى چې انساني فطرت ورسره اشنايې نه لري نو ښکاره ده چې کله د انسان فطرت ورسره اشنا نه وي او حيواني طبيعت پر هغې هجوم راوړي وي او هغه يې ددې افعالو په کولو محبور کړې وي نو بيا په خپله د انسان په فطرت کې کوم داسې څيز بايد موجود وى چې د ټولو منکراتو څخه نفرت وکړي ، حکيم خداې دغه څيز په ګوته کوي او د حيا په نوم يې تعبيروي.

د «حيا» معنې شرم دې. د اسلام په ځانګړې اصطلاح کې د حيا څخه هدف هغه شرم دې چې د کوم منکر په لور مائل کړل شوي . انسان پخپله د خپل فطرت او پرور دګار په وړاندې هغه احساسوي. همدغه حيا هغه ځواک دې چې انسان د فحشاو او منکر څخه منه کوي او که چيرې هغه د حيواني ځواک تر غلبې لاندې کوم خراب عمل تر سره کړي نو همدغه څيز د هغې په زړه غوټې وهي.

د اسلام د اخلاقى ښوونې او روزنې لنډيز دادې چې هغه د حيا همدغه پټه ماده د انساني فطرت د ژورتياو څخه راباسي او دعلم ، پوهې او شعور په غذا ورته وده ورکوي او د انساني نفس له پاره يې د يوه کوتوال(عسکر) په څير ټاکي ، دا دهماغه نبوي حديث تفسير دې چې فرمايلي يې دي ، [و لکل دين خلق و خلق الاسلام الحيا] (د هر دين له پاره اخلاق وي او د اسلام اخلاق حيا ده). او هغه حديث هم په همدغه مضمون رڼا اچوى چې په کې د کائناتو سردار فرمايلي دي [اذالم تستحي فافعل ماشئت] (کله چې په تا کې حيا نه وي نو بيا دې چې څه زړه غواړى هغه کوه)« ځکه چې حيا نه وه نو د حيوانى غوښتنو ځواک په تا غلبيږي او بيا هيڅ منکر تا ته منکر نه ښکاري .»

د انسان فطري حيا د يوې داسې اوبلنې او مايع مادي حيثيت لري چې تر او سه يې کوم شکل نه وى اختيار کړي ، هغه خو د ټولو منکراتو څخه د طبيعت په امر نفرت کوى خو په هغې کې سوچ او فکر نه شته په دې اساس هغه نه پو هيږي چې د منکر ديوه ځانګړې فعل څخه ولې نفرت کوي. همدغه ناپوهي په ورو ورو د هغې د نفرت احساس کمزوري کوي ، ان تردې چې د حيوانيت دغلبې په اساس انسان د منکراتو مرتکب کيږي. ددې ارتکاب بيا بيا کول بالاخره د حيا احساس بلکل له منځه وړى. د اسلام داخلاقي ښووني مقصد د همدغو نا پوهيو لرې کول دي.او اسلام هغې ته نه يوازې د څرګندو منکراتو په هکله معلومات ورکوي بلکه د نفس تر پټو ځايو پورې د نيتونو ، ارادو او غوښتنو چې کومې بدۍ پټې شوې هغه هم ددې مخته را په ډاګه کوي. او ديوه يوه شى د فسادونو څخه دې ته اګاهي ورکوى تر څو د بصيرت په رڼا کې دهغې څخه نفرت وکړي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا نو اخلاقي تربیت دا روزل شوي شرم او حیا دومره حساسې مرحلي ته رسوي چې د منکر په لور ډیر لږ میلان هم دهغي څخه پټ نه پاته کیږی او د نیت او فکر لږ څه نښیبدل هم هغه د تنبیه کولو پرته نه پریږدي.
په اسلامي اخلاقو کې د حیا دایره دومره پراخه ده چې دژوندانه هیڅ یوه څانګه ترې هم نه پاته کیږي ، تر دې چې د تمدن او ټولنیز ژوند کومه څانګه چې د انسان د جنسي ژوند سره اړیکې ولري په هغې کې هم اسلام د اخلاقو د اصلاح له پاره دهمدغي خیز څخه کار اخیستې هغه په جنسي معامله کې د انساني نفس ډیري وړې غلطي په ګوته کوي او حیا پرې خبروي او دهغې په کنترول یې توظیفوي ، دلته د تفصیل فرصت نه شته یوازې په یو څو مثالونو اکتفا کوو .

- دزړه غل:

دقانون له نظره د زنا کولو اطلاق یوازې په جسمي یوازې والي باندې کیږي خو د اخلاقو له نظره دازدواج ددایرې نه بیرون د مقابل جنس په لورې هر میلان د ارادې او نیت په اعتبار سره زنا ده.
د یوې اجنبي ښځې د ښایست څخه د سترګو په واسطه لذت اخیستل دهغې د اواز څخه د غوږونو په واسطه خوند اخیستل ، دهغې سره د خبرو په وخت کې د ژبې اړول او دهغې د کوڅې د ګرد څخه د خوند اخیستلو په خاطر بیا د هغې په کوڅه کې قدم وهل، دا ټول د زنا له پاره مقدمات او په معنوی توګه زنا ده. قانون په دغه ډول زنا څوک نه نیسي ، دا د زړه غل دی او یوازې د زړه کوتوال هغه نیولې شي. نبوي حدیث په دې هکله داسې خبر راکوي:
[العینان تزنیان و زنا هما النظرو الیدان تزنیان و زناهما البطش و الرجلان تزنیان و زنا هما المشي و زنا اللسان النطق و النفس تتمني و تشتهي و الفرج یصدق ذالک کله و یکذبه]
(سترګې زنا کوي او دهغې زنا کتل دي ، لاس زنا کوي او دهغې زنا لاس اوږدول دي ، پښې زنا کوي او د هغې زنا په هغې لاره تلل دي او د ژبې زنا خبرې اترې دي او د زړه زنا ارزو او غوښتنه ده. بالاخره جنسي غړې «شرم ځاي» دي چې یا د هغوي تصدیق کوي او یا تکذیب.

- د کتلو فتنه:

د نفس تر ټولو لوې غل نظر یا کتل دي. په دې خاطر قران مجید او احادیث دواړه تر هر څه د مخه دې لور ته توجه کوي. قران مجید فرمایي چې:
[قل للمؤمنین......«النور ۳۰-۳۱»] (اې نبي ! مؤمنانو سړو ته وو ایه چې خپلې سترګې د «پردیو ښځو د کتلو څخه» و ساتي او دخپلو شرم ځایو ساتنه وکړي. دا د هغوي له پاره ډیره پاکیزه لاره ده هغه څه چې هغوي یې کوي الله تعالي ترې خبر دي. او اې نبي ! مؤمنو ښځو ته وو ایاست چې خپلې سترګې « د پردیو سړیو د لیدلو څخه» وساتي او دخپلو شرم ځایو ساتنه وکړي)
حدیث شریف کې دي چې:
[ابن ادم لک اول نظرة و ایاک و الثانیة «الجصاص»] (یا د بني ادم زویه ! ستا لومړی نظر معاف دي مګر اګاه اوسه چې دویم ځل نظر وا نه چوي).
سیدنا علي رضي الله عنه ته یې و فرمایل :
[یا علي لا تتبع النظرة النظرة فان لک الاولي و لیس لک الاخرة «ابوداودما یؤمر به من غض البصر»]
(اې علي ! د یوه نظر وروسته بل ځلي نظر مه کوه ، لومړی نظر معاف دي خو دویم نه دي معاف.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیدنا جابر رضي الله عنه پوښتنه وکړه چې که چیرېې ناڅاپي نظر و لګیږي نو څه وکړي ؟ ورته یې و فرمایل:
[سمدستي دي نظر بله خوا کړه «ابوداود مایؤمربه..»]

- **د ښایست د ښکاره کولو جذبه:**

د نظر د فتنې یو کار دا هم دي چې د ښځې په زړه کې دا ارزو پیدا کوي چې د هغې ښایست دې وکتل شی. دا ارزو تل څرګنده او په ډاګه نه وی بلکه د ښایست د ښکاره کولو د غه جذبه د زړه په څنډو کې په یوه ځای نه یو ځای کې پټه شوي وي. او هغه د لباس په ښایست ، د ویښتانو په ارایش ، د باریکو «نریو» او شوخو کالیو په اغوستن او همداسې وړو وړو شیانو کې ځان را څرګندوي چې احاطه کول یې د امکانه لري دي ، قران ددې ټولو له پاره یوه هر اړخیزه اصطلاح د «تبرج الجاهیلیه» ترنامه لاندې استعمال کړې ده. هر هغه زینت او هر هغه ارایش چې د خپل میړه پرته د نورو وګړو د نظر د لذت سبب وګرځی ، د «تبرج جاهلي» په تعریف کې را ځي. ان تر دې چې که چې فیشني بورقي هم د همدې مقصد له پاره ښکلې او د ښایسته رنګ څخه و ټاکل شی چې نظرونه ترې خوند اخلي نو دا هم د «تبرج جاهلیت» په شمیر کې را ځي ، ددې له پاره کوم قانون نشي جوړیدای بلکه ددې اړیکې د ښځې د ضمیر سره تړلي دي . هغې ته پخپله د خپل زړه سره حساب کول په کار دي چې په هغې کې څو کومه ناپاکه جذبه پټه شوې نه ده ، که چیرې پټه وی نو هغه د الله تعالي ددې حکم مخاطبه ده چې فرمایي: [و قرن في بیوتکن ولا تبرجن تبرج الجاهلیة الاولی....«الاحزاب ۳۳»]
د اسلام تر مخه د جاهلیت په زمانه کې چې مو د کوم سینګار او ارایش تظاهر کاوه او ګرځیدئ را ګرځیدئ او س به هغه نه کوئ. هر هغه ارایش او ښکلا چې د هر بد نیت څخه پاکه وي هغه د اسلام ارایش او ښکلا ده او په کوم کې چې ډیر لږ بد نیت هم ورګډ وي نو هغه د جاهلیت ارایش دي.

- **د ژبې فتنه:**

د نفس د شیطان بل نماینده ژبه ده. څومره فتنې دي چې د ژبې په واسطه را پیدا کیږي او خپریږي. ښځه او سړي خبرې کوی په داسې حال کې چې کومه خرابه جذبه په کې نه برینبې . خو په زړه کې پټ غل ، په اواز کې خوند او نرمي ، په لهجه کې خوږلني ، په خبرو کې څه خوند را وپاروي . قران مجید د غه غل را نیسي او وایي چې: [ان تقیتن فلا تخضعن بالقول فیطمع الذی فی قلبه مرض و قلن قولا معروفا ...«الاحزاب ۳۲»]
(که چیرې ستاسې په زړونو کې د الله تعالي څخه ویره وي نو په نرمه او خوږه ژبه خبرې مه کوئ ، «ځکه» د کوم وګړی چې په زړه کې «د بدنیتی ناروغتیا»وي نو هغوي به ستاسې پورې څه امیدونه تړي ، خبرې چې کوئ نو نیغ په نیغه یې وکړئ) «لکه څنګه چې یو انسان د بل سره خبرې کوي».
همدغه د زړه غل دی چې د نورو د روا او ناروا جنسي اړیکو د ښکاره کولو څخه هم خوند اخلي او د اوریدو څخه یې هم. د همدغې ملایمت او نرمښت په خاطر عاشقانه شعرونه ویل کیږی او د عشق او محبت افسانې، ددرواغو او رښتیا په یو ځای کولو سره په هر ځای ځایږي کې بیا نیږي او په ټولنه کې خپریږي. قرآن په دې هکله خبر را کوي چې:
[ان الذین یحبوا ان تشیع الفاحشة.......«النور۱۹»]
(هر هغه خوک چې غواړی چې د مسلمانانو په ټولنه کې بې حیایي خپره کړي ، د هغوي له پاره په دنیا کې هم دردناک عذاب دي او به اخرت کې هم الله پو هیږي او تاسې نه پو هیږئ .)

(c) ketabton.com: The Digital Library

دژبې د فتنې نورې ځانګې هم شته او په هرې ځانګې کې د زړه یو غل نه یو غل خپل کار کوي. اسلام ددغه ټولو څخه خبردې اومونږ ته دهغوې څخه خبر راکوي. ښځې ته ددې اجازه نه شته چې د نورو ښځو حالت او کیفیتونه د خپلو میړونو ترمخ بیان کړي.

[لا تباشر المرأة تصفها لزوجها كانه ينظر اليها «ترمذي باب ماجاأ في مباشرة المراة المراة»]

(ښځه دې د ښځې سره نه یو ځای کیږي، داسې چې د هغې کیفیت خپل میړه ته داسې بیان کړي چې ګویا هغه په خپله هغه ښځه ویني.)

ښځه او سړي دواړه ددې څخه منه کړل شوي چې د خپلو پټو ازدواجي اړیکو حال دنورو خلکو ترمخه بیان کړي ځکه چې ددې څخه هم فحاشي «بې حیایي» خپریږي، او په زړونو کې شوق را پیدا کیږي «ابوداود باب من ذكر الرجال ما يكون من اصابته اهله»

د جمعې په لمانځه کې که چیرې امام غلطي وکړي او یا دخپلې کومې غلطۍ لورته د هغه د متوجه کولو اړتیا پیدا کیږي نو سړو ته د سبحان الله د ویلو حکوم دې خو ښځو ته لارښوونه شوي چې یوازې دې لاس و وپړکوي او په ژبه دې څه نه وایي «ابو داود بات الصفيق فى الصلوة-بخاري باب التصفين للنساء»

- **د اواز فتنه:**

ډیروختونه ژبه خاموشه پاته وی خو د نورو حرکاتو په واسطه د اوریدو اله اغیزمنه کیږي. ددې اړیکې هم د نیت خرابوالې سره تړلې دې او اسلام ددې څخه هم په کلکه مخنیوی کړي دي. [و لايضربن بارجلهن ليعلم ما يخفين مى زينتهن.....«النور٣١»]

(او هغوې دې په ځمکه پښې دربوونکې نه ګرځی، ترڅو هغه زینت چې دوې پټ کړي «هغه زیوارت چې دوې د ننه په ځان اچولی» را څرګند نه شی، «د هغې اواز وا نه وریدل شي».)

- **دخوشبويي فتنه:**

خوشبويي هم دهغو قاصدانو څخه یو ده چې د یوه شریر نفس پیغام بل شریر نفس ته رسوي، دا دخبر رسولو ترټولو زیاته لطیفه ذریعه ده، نور خو دا ډیر معمولې شی ګڼی خو اسلامي حیا دومره حساسه ده چې دهغې په نازک طبیعت دغه لطیف حرکت هم دروند تماميږي. هغه یوې مسلمانې ښځې ته ددې اجازه نه ورکوي چې د معطرو کالیو په اغوستو سره په لارو کې وګرځي او یا په محفلونو کې ګډون وکړي ځکه چې که د هغې ښایست او دهغې زینت پټ هم پاته شی نو ګټه به یې څه وی؟ ځکه په فضا کې د هغې د عطرو دبوی په خپریدو سره جذبات پخپله متحرک کیږی. رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمايي:

[قال النبي صلي الله عليه وسلم: المراة اذا استعطرت فمرت بالمجلس فهي كذا يعني زانية «ترمذي باب ماجاء في طيب الرجال و النساء»]

(نبي صلي الله عليه وسلم فرمايلي چې: هره هغه ښځه چې عطر استعمال کړی او دخلکو ترمنځ تیریږي هغه بدکاره ښځه ده.)

[اذشهدت احداكن المسجد فلا تمسن طيبا «موطا و مسلم»]

(کله چې ستاسې څخه کومه ښځه مسجد ته راشی نو عطر دې نه استعمالوي)[طيب الرجال ماظهر ريحه و خفى لونه و طيب النساء ما ظهر لونه خفي ريحه «ترمذي باب ماجاء في طيب الرجال و النساء»]

(د نارینه له پاره هغه عطر مناسب دي چې خوشبوي ښکاره او رنګ یې پټ وي او د ښځو له پاره هغه عطر مناسب دي چې رنګ یې ښکاره او خوشبويي یې پټه وي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د لوڅوالي فتنه:

اسلام چې د ستر په هکله د انسان د شرم او حيا ځومره مکمل او سهي نفسياتي تعبير کړي دهغې ځواب د نړۍ په هيڅ تهذيب کې نه پيدا کيږي. نن د نړۍ د مهذبو ولسونو هم دا حال دي چې دهغې نارينه وته او هم د هغوي ښځو ته د جسم د کومي برخي لوڅول او بربنډول د عيب خبره نه برېښي ، هغوي لباس د زينت په خاطر اعوندی نه د ستر په خاطر . خو په اسلام کې د زينت په ځاي ستر ته ډير اهميت ورکړل شوي . ښځي او نر دواړو ته يې د جسم د ټولو هغوو برخو د پټولو حکم ورکړي چې يو بل ته د جنسي کشش او ميلان سبب ګرځی. عرياني ، لوڅوالي او بربنډتوب يو داسې بد عمل دي چې اسلامي حيا يې هيڅکله هم زغملاني نه شي ، نور خو پريږده چې اسلام دا هم غوره نه ګڼی چې ښځه او ميړه دي يو د بل تر مخ لوڅ لپړ شي.

[اذا اتي احدکم اهله فليستر و لايتجرد العيرين «ابن ماجه باب التستر عند الجماع»]

(کله چې ستاسې څخه کوم يو خپلې بې بې ته ورشی نو هغه ته په کار دي چې د ستر لحاظ و ساتي بلکل دخرو په څير دواړه لوڅ لپړ نه شی.

[قالت عائشة مانظرت الي فرج رسول الله صلي الله عيه و سلم «شمائل ترمذی باب ماجاء في حياء رسول الله»]

(ام المؤمنين بې بې عايشه رضي الله عنها فرمايي چې ما هيڅکله رسول الله صلي الله عليه و سلم لوڅ نه دي ليدلي.) ددي نه ډيرشرم اوحيا داده چې په ځانته والي کي هم ځان بربنډول اسلام ته د زغم وړ نه دي. دا په دې خاطر چې [الله تعالي حق ان يستحي منه] (الله تعالي تر هر څه ډير حق لري چې دهغې څخه حيا وکړل شي.) په حديث شريف کې راغلي چې:

[اياکم و التعري فان معکم من لايفارقکم الا عند الغائط وحين يفضي الرجل الي اهله فاستحبوهم و اکرموهم «ترمذي باب ماجاء في الاستثناء عند الجماع»]

(اګاه واسئ چې کله هم لوڅ و نه اوسئ ، له تاسې سره د الله تعالي ملائکې ملګری دي چې هغوي له تاسې څخه نه بيليږي. مګر په هغو وختونو کې چې تاسې په کې د حاجت د پوره کولو له پاره ناست ياست يا خپلو ښځو ته ورځئ ، لهذا تاسې دهغوي نه شرم وکړئ او دهغوي د عزت خيال و ساتی.)

د اسلام له آنده هغه لباس ، اصلا لباس نه دي چې بدن تري ښکاري او ستر تري په ډاګه را معلوميږي.

[قال رسول الله صلي الله عليه و سلم نساء کاسيات عاريات مميلات مائلات رؤسهن کالبخت المائلة لايدخلن الجنة و لايجدن ريحها «مسلم باب النساء الکاسيات العاريات»]

(رسول الله صلي الله عليه و سلم فرمايي چې: هغه ښځي چې لباس واغوندي او بيا هم لوڅي وي او نور خلک خپل ځان ته مايله کوی او پخپله نورو ته ميلان کوي او د بخت د اوښ په څير خپله غاړه د ناز او نخرو څخه کږه وړی. هغوي به هيڅکله هم جنت ته داخلي نه شی او نه به د جنت بوي و مومي).

دلته مونږ څو مثالونه په دې خاطر يادوو چې دهغې څخه د اسلام د اخلاقو معيار او دهغې د اخلاقی روح اندازه و لګيږي.

اسلام د ټولني چاپيريال او دهغې فضا د فحشاء او منکر د ټولو تحريکاتو څخه پاکول غواړي. ددې ټولو تحرکاتو سرچينه د انسان په باطن کې ده. د فحشا او منکر جراثيم هملته وده مومي او دهماغه ځاي څخه ددغه کوچنيو تحريکاتو اغاز صورت نيسي او په وړاندې تګ سره د ستر فساد موجب ګرځی. جاهل وګړي هغه د معمولي ګڼلو له امله له نظره غورځوي خو د حکيمو او پوهو وګړو له نظره هغه د تمدن او ټولني د تباه کونکو خطرناکو ناروغتياو ريښي ګڼی ، نو د اسلام اخلاقی ښووني په باطن کې د حيا داحساس د راپيدا کولو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دومره زيات كوشش كوي چې د هغې له رويه انسان پخپله دخپل نفس احتساب كوي او كه د بدۍ په لور د ډير ميلان پيدا كولو احساس هم وكړي نو دخپل ارادي ځواک له لارې هغه له منځه وړي.

- **تعزيري يا جزايي قوانين:**

په اسلام كې د جزايي قوانينو بنسټيز اصول دادي چې انسان ددولت قانوني منګولو ته تر هغې پورې وركش نه كړل شی تر څو چې هغه دتمدن د نظام دله منځه وړلو او خرابولو په خاطر كوم بالفعل حركت نه وی كړی خو كله چې هغه داسې كوم حركت او يا عمل وكړي نو بيا هغه ته د سپكې او خفيفه سزا په وركولو سره د ګناه د كولو اوسزا تيرولو عادتول نه دی په كار. د جرم د ثبوت شرائط بايد ډير سخت وي١

[١:- په اسلامي شرعي قانون كې د جرم د ثبوت شرائط عموما ډير سخت دي خو د زنا د جرم د ثبوت شرطونه تر ټولو سخت دي، په عامه توګه په ټولو معاملاتو كې اسلامي قانون يوازې ددوه ګواهانو موجوديت كافي ګڼي خو د زنا له پاره لږ تر لږه څلورو ګواهانو ته اړتيا ده.]

خلک د قانون حدودو ته د راوړلو څخه تر هغې چې ممكن وي و ساتئ ٢

[٢:-.... دنبي كريم صلي الله عليه و سلم ارشاد دي تر كومه چې ممكن وي مسلمانان د سزا څخه و ژغورئ كه چيرې د مجرم له پاره دبرائت كومه لاره وي نو هغه پريږدئ«او سزا مه وركوئ» ځكه چې د امام له پاره په بخښنه كې غلطي كول ددې نه بهتره ده چې هغه په سزا وركولو كې غلطی وكړي «ترمذي، ابواب الحدود»]

خو كله چې كوم وګړی د قانون د حكم لاندې راغلې نو بيا هغه ته داسې سزا وركړئ چې نه يوازې نو موړی پخپله ددا ډول جرم د بيا كولو څخه عاجز شي بلكه نورو په زړګونو انسانانو چې ددې جرم په لور اقدام كوونكي وي ددغسې عبرتناكې سزا په ليدو سره وويريږي، ځكه چې د قانون مقصد پاكوالي دې نه دا چې خلک بيا بيا جرم وكړي او بيا بيا سزا وګالي. د ټولنيز نظام د ساتنې له پاره چې اسلامي تعزيراتو كومې كړنې او افعال جرم او د سزا وړ ګڼلي هغه دوه دي يو زنا او بل (قذف) يعني په يو چا د زنا كولو تهمت لګول).

١:- د زنا حد:

د زنا په هكله مونږ مخكې بيان كړل چې د اخلاقو له اړخه دا فعل د انسان د انتهايي پستۍ زيبنده ده. هغه څوک چې ددې ډول كار مرتكب كيږی هغه په حقيقت كې ددې خبرې ثبوت وړاندې كوي چې دهغې انسانيت د حيوانيت تر اغيز لاندې راغلې او هغه دانساني ټولنې يو صالح وګړی نه شی ګرځيداې. د ټولنيز ليد له اړخه دا د هغو سترو جرايمو څخه يو دې چې د انساني تمدن په بنسټ حمله كوي، دهمدغې لاملونو په اساس اسلام هغه په خپل ځاې د تعزير وړګناه بللې، كه څه هم دهغې سره بل كوم جرم لكه زور او ځواک او يا دكوم بل وګړي حق تلفول شريک وي او كه نه، د قران مجيد حكم دې چې:

[ٱلزَّانِيَةُ وَٱلزَّانِي فَٱجۡلِدُواْ كُلَّ وَٰحِدٖ مِّنۡهُمَا مِاْئَةَ جَلۡدَةٖۖ وَلَا تَأۡخُذۡكُم بِهِمَا رَأۡفَةٞ فِي دِينِ ٱللَّهِ إِن كُنتُمۡ تُؤۡمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلۡيَوۡمِ ٱلۡأٓخِرِۖ وَلۡيَشۡهَدۡ عَذَابَهُمَا طَآئِفَةٞ مِّنَ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ ۝٢ «النور٢»]

(زنا كونكې سړې او زنا كونكې ښځه، ددواړو څه هر يو سل دُرّې ووهئ او د الهي قانون په عملی كولو كې تاسې هيڅكله هم په هغوي ترحم ونه كړئ كه چيرې تاسې په الله تعالي او داخرت په ورځ باندې ايمان لرونكې ياست اوكله چې هغوي ته سزا وركړئ نو د مسلمانانو څخه دې يو ډله دهغې د ليدلو له پاره موجوده وي).

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي هکله د اسلامي قانون او غربي قانون ترمنځ ډير توپير موجود دي غربي قوانين زنا کول په خپل ځاي کوم جرم نه ګڼي ، دهغي له آنده دا فعل هغه وخت جرم دي چي دهغي ارتکاب په زور او زياتي سره وشي. يا د کومي داسي ښځي سره دا عمل تر سره شی چي دبل چا په نکاح کي وي. يا په بل عبارت ددي قانون له مخي زنا جرم نه بلکه جرم په اصل کي زور او جبر او د نورو حق په لغته وهل دي . اما ددي پرخلاف د اسلامي قانون له مخي دا فعل په خپله جرم دي او د جبر ،اکراه ،زور زياتي او د نورو حق تلفول په دي جرم اضافه يو بل جرم دي. دهمدغه بنسټيز اختلاف په اساس د سزا په هکله هم دداړو طريقي او لاري بيلي بيلي دي.
غربي قوانين د جبري زنا له پاره په بندي کولو بسنه کوي او دنکاح شوي ښځي سره په زنا کولو سره د ښځي ميړه ته د تاوان ورکول دهغي حق ګڼي. دا سزا د جرم د مخنيوی له پاره نه ده بلکه خلکو ته نور هم جرئت ورکونکي ده په دي خاطر په هغه هيوادونو کي چي دا قانون رائج دي ، د زنا ارتکاب ورځ په ورځ زياتيدونکي دي. ددي په مقابل کي د اسلام قانون په زنا دومره سخته سزا ورکوي چي ټولنه ددغي جرم او دغه ډول مجرمينو څخه تر يوه وخت پوري پاکه پاته شي. په هغو هيوادنو کي چي په زنا باندي سزا ورکول کيږي ، هلته ددي فعل ارتکاب هيڅکله عام شوي نه دي ، يوځل چي شرعي حدود نافذ کړل شی نو بيا په ټول ولس کي داسي هيبت را پيدا کيږي چي په کلونو کلونو هم څوک ددغه بد کار د ارتکاب جرئت نه شی کولي.
همدا راز دمجرمانه ميلان لرونکو وګړو په ذهن باندي يو رواني فشار دي چي ددي لاري څخه دهغوي نفس په خپله اصلاح کيږي. غربي ضمير دسلو دُرّو په وهلو باندي نيوکه کوي د هغي علت دا نه دي چي هغوي نه غواړی انساني جسم ته تکليف ورسول شي. ځکه د هغي اصلی علت دادي چي د هغوي د اخلاقی شعور وده او نشو نما تر اوسه پوري ناقصه ده. هغوي په لومړيو کی زنا يو عيبجن کار ګاڼه خو اوس يې يوه لوبه او تفريح ګڼی ، دکوم څخه چي دوه انسانان د يو څو لحظو له پاره خپل زړونه خوشحالوي په دي خاطر دوي غواړی چي قانون ددي فعل سره د زغم نه کار واخلي او تر هغي وخت يې کومه پو ښتنه ونه کړي تر څو چي زاني د بل چا زادي او يا د هغي په قانونی حقوقو کي خنډونه پيدا نه کړي ، بيا د خنډونو او مداخلي په صورت کي هم هغوي دا يو داسي جرم ګڼي چي يوازي د يوه وګړي حقوق تري اغيزمن کيږي په دي اساس يوه معمولي شان جزا يا تاوان ددي جرم د سزا له پاره کافي ګڼي.
ښکاره ده چي څوک د زناکولو دغه تصور ولري نو هغوي ددغه جرم په ارتکاب باندي د سلو دُرّو سزا ته ظالمانه سزا ويلي شي. خوکله چي د هغوي اخلاقي او ټولنيز شعور وده و مومي او هغوي ته څرګنده شی چي زنا که په زور سره وي او که په خوښي اورضا سره ، که هغه له ميړوښتي ښځي سره وي او که له پيغلي نجلۍ سره ، په هرصورت يو ټولنيز جرم دي او دهغي زيانونه ټولي ټولني ته رسيږي ، نو بيا به د سزا په اړه هم دهغي ذهن په خپله بدلون و مومي. هغه به داخبره مني چي ددغسي زيانمنو افعالو څخه ټولنه بايد خوندي پاته شي او څرنګه چي د زنا په لور تحريک کونکي وسايل د انسان په حيوانی طبيعت کي ډيري ژوري ريښي لري او دغه ريښي يوازي د قيدو بند اويا مالي تاوان په زور نه شي را ويستل کيداي په دي خاطر دهغي دمخنيوي له پاره د سختو تدبيرونو دخپلو لو څخه پرته بله لار نه شته.
يوه وګړي او يا دوو ته د سخت جسماني تکليف په ورکولو سره په لکونو نور وګړی د اخلاقي او عمراني ضررونو څخه خوندي کول ، دي نه ډير بهتر دي چي مجرمان د تکليف نه په څنګ کړل شي او ټول ولس په داسي زيانونو کي ور وغورزول شي چي راتلونکو بي ګناه نسلونو ته يې زيښتي په پرلپسي توګه په ميراث ورسيږي. دسلو دُرّو د وهلو سزا ته دظالمانه سزا د ويلو يو علت د غربي تهذيب په بنسټونو باندي دلږ څه د قت کولو وروسته را څرګنديږي لکه چي پخوا موو ويل دغه تهذيب د ټولني په مقابل کي د وګړي دملاتړ په

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبه باندي ولاړ دي او ددي ټول اساس د وګړيز و حقوق په داسې يو تصور ولاړ دي چې د مبالغې ځخه ډک دي.
په دي اساس که وګړي په ټولنې هر ځومره ظلم وکړي نو هغه دغرب خلکو ته دومره درون نه ټاميږي بلکه ډير وختونه يې په خوشحالۍ سره زغمي.خو کله چې د ټولنيزو حقوقو د اعادې په خاطر وګړی را نيول کيږی نو دهغې له پاره چيغې سورې پيليږي. ددې نه پورته د ټولو جاهليتونو دخاوندانو په څير دغربي جاهليت د پيروانو هم يو امتيازي خصوصيت دادي چې هغوي د معقولاتو پر ځاي محسوساتو ته ډير اهميت ورکوي.
هغه زيان چې په يوه وګړي باندې مرتب کيږی نو ځرنګه چې هغوي ته هغه په محدوده توګه محسوسيږی په دې خاطر هغه يو ستر کار ګڼي ، خو دوې دهغه زيان اهميت نه شي درک کولې چې په پراخه پيمانه ټولې ټولنې او د هغې را تلونکو نسلونو پورې غځيږي.ځکه چې هغه (زيان) دخپل پراخوالې او لرې زيبښو په اساس نه شی محسوسيداې.

٢:- د قذف حد يا د تهمت لګولو سزا :

کوم زيانونه چې د زنا له لارې را پيدا کيږی نو دهغې په څير زيانونه د زنا دتهمت يا قذف ځخه هم منځته را ځي ، د يو ي شريفې ښځې په لمن د زنا د تهمت داغ لګول يوازې دهغې د بدنامولو موجب نه ګرځی بلکه دهغې په واسطه دکورنيو تر منځ ددښمنۍ يو لړۍ پيل کيږي ، نسبونه شکمن کيږي ، ازدواجي اړيکي له منځه ځي اويو کس يواځې يو ځل د ژبې په خوځولو سره په لس ګونو نور انسانان په کلونو کلونو د دښمنۍ په عذاب کې ورغورځوي . قرآن کريم ددې جرم د له منځه وړلو په خاطر سخته سزا ټاکلې ، او فرمايلي يې دي چې : [وَٱلَّذِينَ يَرۡمُونَ ٱلۡمُحۡصَنَٰتِ ثُمَّ لَمۡ يَأۡتُواْ بِأَرۡبَعَةِ شُهَدَآءَ فَٱجۡلِدُوهُمۡ ثَمَٰنِينَ جَلۡدَةٗ وَلَا تَقۡبَلُواْ لَهُمۡ شَهَٰدَةً أَبَدٗاۚ وَأُوْلَٰٓئِكَ هُمُ ٱلۡفَٰسِقُونَ ﴿٤﴾ «النور ۴»]
(او کوم خلک چې په پاک لمنو ښځو باندې تهمت و لګوي او بيا دخپلې خبرې د ثبوت له پاره ځلور ګواهان را نه وړی ، هغوي په اتيا دورو ووهئ او په راتلونکي کې دهغوی ګواهي کله هم و نه منئ ، دغسې خلک په خپله بدکاران دي.)

❖ د مخنيوي تدبيرونه:

د اسلام قوانين د خپل سياسي ځواک په واسطه له يوه اړخه د بد کارۍ ځخه په کلکه مخنيوي کوي ، او دبله اړخه د ټولنې نيک وګړي دبد نيته خلکو د ژبني شر ځخه خوندي ساتي. د اسلام اخلاقي ښوونې انسان دداخل ځخه جوړوی تر ځو په هغې کې د ګناه او بدی په لور ميلان پيدا نه شي، او دهغې تعزيري قوانين هغه د بيرون ځخه جوړوی تر ځو د اخلاقی روزنې د نه تکميل په صورت کې دغسې ميلانات وده و نه مومی. او کله چې داسې پيښه کيږی نو د هغې ځخه په پوره قوت سره مخنيوي وکړي.ددې دواړو تدبيرونو تر منځ ځو نور تدبيرونه يوازې په دې خاطر خپل کړل شوي چې د باطن د اصلاح په خاطر په اخلاقی روزنو کې مرسته وکړي. ددې تدبيرونو په واسطه يې د تمدن ټولنيز نظام داسې جوړ کړي دي چې کله هم د اخلاقی روزنې دکمښت په وخت کې هغه کمزوري چې د ټولنې په وګړو کې پيدا کيږي دهغې د ودې او ارتکاب فرصت او موقع په لاس ور نه شی. په ټولنه کې داسې يو چاپيريال را پيدا شی چې بدو ميلاناتو ته وده ورکونکې هوا هم له منځه ولاړه شی. هيجان پيداکوونکې تحريکات ناپيدا شي ، د جنسي خپراوي له پاره اسباب او وسايل تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډيره حده پورې را کم کړل شي او د ټولو هغو لارو چارو مخنيوی وشي چې د هغې په واسطه دتمدن په نظام کې ګډوډي را پيښيږي اوس مونږ په تفصيل سره دغه تدبيرونه په خپل وار يو يو څيړو:

١:- د لباس او ستر کولو احکام:

د ټولنيزو اړيکو د احکامو په لړکې د اسلام لومړني حکم دادې چې هغې د لوڅوالي څخه مخنيوی کړی او د ښځو او سړو له پاره يې د ستر کولو حدود ټاکلي دي. په دې هکله چې دعربو د جاهليت څه حال و نن سبا د تش په نامه مهذبو هيوادونو حال دهغې څخه څه زيات تو پير نه لري. هغوې به پرته له کوم تکليف څخه يو بل ته ځانونه لوڅول١

[١-...حديث شريف کې راغلي دي چې سيد مسوّر بن محرمه يو کاڼې را خيستې او را روان و په لاره کې يې د لنګ غوټه خلاصه شوه او ترې ولويد خو هغه په هماغه حال کې هم کاڼې په لاس کې نيولې را روان و. نبي کريم صلي الله عليه وسلم و کوت او ورته يې وفرمايل : چې ولاړ شه ، لمړی خپل وجود پټ کړه او لوڅ مه ګرځه.«مسلم»]

د غسل او بولو کولو په وخت کې پرده کول د هغوې له آنده يو غير ضروري کار و. د کعبې طواف به يې بلکل په لوڅو ځانونو کاوه او هغه يې يو ډير بهتر عبادت ګاڼه.١

[١-..د ابن عباس رضى الله عنه ، مجاهد ،طاوس او زهري متفقه روايت دي چې د کعبې طواف به يې په لوڅو ځانونو کاوه.]

ان تردې چې ښځو به هم د طواف له پاره ځانونه لوڅول او په لوڅو ځانو به يې طواف کاوه٢

[٢-.........د مسلم په کتاب التفسير کې يې د عربو دغه رواج او کلتور بيان کړې چې ښځو به په لوڅ ځان طواف کاوه، بيا به يې هملته موجودو خلکو ته سوال کاوه چې څوک به ماته يو څادر را کړي چې خپل وجود پرې را پټ کړم؟ په دې ترتيب به د سوال کوونکې له پاره د يو څادر ورکول د ثواب او اجر کار ګڼل کيده]

د هغوې د ښځو لباس به داسې و چې د سينې يوه برخه به په کې خلاصه پاته کيده او د متو ، ملا او پنډيو ځيني برخې به په کې بربنډې پاته کيدې او بلکل همدغه کيفيت نن په امريکه ، اروپا او يو شمير نورو هيوادونو کې هم دې او په شرقي هيوادونو کې هم د ژوند داسې نظام نشته چې په کې د کشف او ستر حدود په اساسی توګه تعيين او نافذ شوي وي. اسلام په دې هکله انسان ته د تهذيب لمړنې درس ورکوي او ورته وايي چې [يَـٰبَنِىٓ ءَادَمَ قَدْ أَنزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَٰرِى سَوْءَٰتِكُمْ وَرِيشًا ۖ وَلِبَاسُ ٱلتَّقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ۚ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَـٰتِ ٱللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٦﴾ الاعراف ٢٦]

(اې د ادم بچيانو ! الله تعالي تاسې باندې لباس په دې خاطر زا نازل کړی چې ستاسې جسمونه پټ کړی او ستاسي له پاره دښايست وسيله و ګرځي...]

ددې آيت له مخې د جسم پټول په هر سړي او ښځې باندې فرض کړل شوي دي.

نبي اکرم صلي الله عليه وسلم په دې هکله سخت حکم کړې او ويلي يې دي چې هيڅوک بايد د هيچا ترمخ ځان بربند نه کړی .

[ملعون من نظر الي سواه اخيه]

(لعنت کړل شوي په هغه چا چې د خپل ورور ستر ته ګوري. «احکام القران»)

[لاينظر الرجل الي عورة الرجل و المراة الي عورة المراة «مسلم باب تحريم النظر الى العورات»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(هيڅ يو سړي دي بل سړي او هيڅ يوه ښځه دي بله ښځه بربنډه او لوڅه و نه ويني .)
[عن سلمان رضي الله عنه قال: لان اخر من السماء فانقطع نصفين احب الى من ال النظر الى عورة احدا و ينظر الى عورتي « المبسوط ،كتاب الاستحسان»]
(په الله تعالي سوګند ! زه دي د اسمانه څخه را پريوزم او دوه ټوټې دي شم ، دا ماته ډيره غوره ده د هغه څخه چي زه د چا پټ ځايونه ووينم يا بل څوک زما پټ ځايونه ووينې .)
[اياكم والتعري فان معكم من لايفارقكم الا عند الغائط و حين يفضي الرجل الي اهله « ترمذي باب ماجاء في الاستتار»]
(اګاه اوسئ ، هيڅکله لوڅ و نه اوسئ ، ځکه چې له تاسې سره هغه څوک دي چې له تاسې څخه هيڅکله هم نه بيليږي مګر يوازې د حاجت د رفع کولو په وخت کې او يا د ښځو سره د مباشرت په وخت کې.
[اذا اتي احدكم اهله فليستترو لايتجرد تجرد العيرين « ابن ماجه باب الستر عند الجماع»]
(کله چې هم ستاسو څخه يو دخپلې ښې سره ښکيلاک ته ورځي نو هغه وخت دي هم خپل ستر پټ کړي او بلکل دي دخرو په څير لوڅ نه اوسي)
يو ځل نبي اکرم صلي الله عليه وسلم د زکاة د اوښانو ځړ ځاي ته ولاړ هلته يې وکتل چې څړونکي په ځنګل کې لوڅ ليږ پروت دې ، رسول الله صلي الله عليه وسلم هغه په هماغه وخت له خپلې دندې څخه لرې کړ او ورته يې و فرمايل چې:
[لايعمل لنا من لاحياء]
(هغه څوک چې بې شرمه وی هغه زمونږ په کار نه راځي)
۲:- دنارينه و له پاره د ستر حدود:
ددې احکامو تر څنګ دښځو او نارينه و له پاره د ستر حدود په بيلا بيلا توګه ټاکل شوي. په شرعي اصطلاح سره د جسم هغې برخې ته ستر وايي چې د هغې پټول فرض دي. د سړي له پاره د نامه څخه لاندې د زنګانه تر سترګې پورې برخه «ستر» ټاکل شوې. او حکم ورته شوي چې دا برخه نه د چا تر مخه خلاصه کړي او نه د بل کوم و کړي په دغه برخه باندې نظر واچوي.
[عن ابو ايوب الانصاري عن النبي صلي الله عليه وسلم مافوق الركبتين من العورة و اسفل من السرت من العورة «دار قطني»]
(هغه برخه چې د زنګون د سترګې دپاسه ده هغه د پټولو وړ ده او هغه برخه چې د نامه د غوټی لاندې ده هغه د پټولو وړ ده.)
[عورة الرجل ما بين سرة الي ركبه]
(سړي ته د نامه لاندې د زنګون تر سترګې پورې برخه د پټولو ده «مبسوط»)
[عن علي ابن ابي طالب عن النبي صلي الله عليه وسلم لا تبرز فخذك و لا تنظر الي فخذ حى و لا ميت « تفسير كبير»]
(خپل ورون د چا ترمخه مه ښکاره کوئ او نه د کوم ژوندی يا مړ انسان ورون ته و ګورئ)
دا حکم عام دي چې د خپلو ښيبيانو پرته بله کومه استثنا نه لرى. لکه چې په حديث شريف کې را غلي دي:
[احفظ عورتک الا من زوجک او ما ملكت يمينک « احكام القران»
(د خپل ستر ساتنه وکړئ ، پرته له خپلو ښځو او هغو وينځو څخه چې ستاسې په واک کې دي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳:- د ښځو له پاره د ستر حدود:

د ښځو له پاره د ستر حدود له دې څخه ډیر پراخه تاکل شوي. هغوي ته حکم شوي چې د خپلو مخونو او لاسونو پرته ټول وجود له ټولو خلکو څخه پټ و ساتي. په دې حکم کې پلار، وررور او ټول نارنیه خپلوان شامل دي او د میړه پرته بل هیڅوک ترې مثتثني نه دي.

[لا یحل الامراة تؤمن بالله و الیوم الاخر ان تخرج یدیها الا الي ههنا و قبض نصف الذراع «ابن جریر»]

(نبي اکرم صلي الله علیه وسلم فرمایلي دي : د هري هغي ښځې له پاره چې په الله تعالي او د اخرت په ورځ ایمان ولری ، روانه ده چې هغه خپل لاسونه له دې نه زیات ښکاره کړي ، دایې وویل او د خپل مړوند په نیمایي برخه یې لاس کیښود.)

[الجاریة اذا خاضت لم یصلح ان یری منها الا وجهها و یدها الی المفصل]

(کله چې ښځه بلوغ ته ورسیږي نو د هغې د وجود هیڅ برخه باید ښرګنده نه وي مګر یوازې مخ او مړوند تر نیمایي پورې لاس)

سیدة عایشة رضي الله عنها فرمایي چې زه د خپل وراره عبدالله بن الطفیل ترمخه د خپل زینت سره کښېنیاستم د نبي کریم صلي الله علیه وسلم دغه کار خوښ نه شو. ما ورته وویل چې یا رسول الله! د ا خو زما وراره دي، رسول الله صلي الله علیه وسلم را ته وفرمایل:

[اذا عرقت المراة لم یحل لها ان تظهر الا وجهها و لا مادون هذا و قبض علی ذراع نفسه فترک بین قبضته و بین الکف مثل قبضته اخري «ابن جریر»]

(کله چې ښځه بالغه شي، نو د هغې له پاره روانه ده چې د خپل وجود کومه برخه را ښرګنده کړی مګر یوازې مخ او یوازې ددې څخه، دایې وویل او په خپل مړوند یې لاس داسی کیښود چې د هغې د نیولو دځای او لاس د ورغوی تر منځ یوازې یو موټې ځای پاته شو.)

د ابو بکر صدیق رضي الله عنه لور بي بي اسماء رضي الله عنها چې د نبي کریم صلي الله علیه وسلم ښینه وه، یوځل په داسې حال کې د نبي کریم صلي الله علیه وسلم تر مخ راغله چې ډیر نازک کالي یې پرځان وو، او ددې نازکه لباس څخه یې د وجود دننه برخې را ښرګندیدلې. نبي کریم صلي الله علیه وسلم سمدستي خپل نظر ترې واړاوه او ورته یې وفرمایل چې:

[یا اسماء ان المراة اذا بلغت المحیض لم یصلح ان یري منها الا هذا و هذا و اشاره الی وجهه وکفه «تکملة فتح القدیر»]

(ای اسماء! کله چې ښځه د بلوغ مرحلې ته ورسیږي نو بیا دا ښه خبره نه ده چې د هغې د جسم څه برخې دې ښرګندې و کتل شی، پرته له دې او له دې څخه. دایې وویل او د خپل مخ او ورغویو لورې ته یې اشاره وکړه.)

بي بي حفصه رضي الله عنها د عبدالرحمن رضي الله عنه لور یو ځل د بي بي عایشې رضي الله عنها ترمخ حاضره شوه چې یو نري او باریکه ټیکري یې په سر و، بي بي عایشی رضی الله عنها هغه ټیکری ترې و شلاوه او یو دروند او پیړ ټیکري یې ور په سر کړ «موطا امام مالک رحمة الله علیه»

د نبي کریم صلي الله علیه وسلم ارشاد دي چې:

[لعن الله الکاسیات العاریات]

(د الله تعالي لعنت دې پر هغه ښځو وي چې لباس یې په ځان کې هم وی خو لوڅي بریښي.)

دسیدنا عمر رضي الله عنه وینا ده چې خپلو ښځو ته داسې کالي مه اغوندئ چې په جسم باندې داسې ورونښلي چې د ټول جسم جوړښت ترې را په ډاګه کیږی «المبسوط کتاب الاستحسان».

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددغه رواياتو ښځه را په ډاګه کيږی چې د مخ او لاسونو پرته د ښځې ټول وجود په ستر کې داخل دې او په هغې واجب دي چې په خپل کور کې هم دخپلو نژدې خپلوانو ښځه خپل ستر پټ و ساتي. هغه د خپل میړه پرته د بل هیچا ترمخه خپل ستر نه شي ښکاره کولاې که څه هم هغه د هغې پلار ، ورور او وراره هم وي ، ان تردې چې هغوې داسې نرې او نازک لباس هم نه شی اغوستلاې چې د هغې ستر ترې را ښکاره کیږي په دې هکله چې څومره احکام راغلي دا ټول د ځوانو ښځو له پاره دي ، د ستر احکام د هغه وخت څخه نافذیږي چې ښځه د بلوغ تر حده پورې و رسیږی او تر هغې وخته پورې پرې نافذ وي چې په کې د جنسی کشش جذبه موجوده وی. ددې عمر څخه په تیردو سره په دې کې استثنیاوې را ځي لکه چې قرآن مجید فرمايي:

[وَٱلۡقَوَٰعِدُ مِنَ ٱلنِّسَآءِ ٱلَّٰتِي لَا يَرۡجُونَ نِكَاحٗا فَلَيۡسَ عَلَيۡهِنَّ جُنَاحٌ أَن يَضَعۡنَ ثِيَابَهُنَّ غَيۡرَ مُتَبَرِّجَٰتِۭ بِزِينَةٖۖ وَأَن يَسۡتَعۡفِفۡنَ خَيۡرٞ لَّهُنَّۗ وَٱللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٞ ٦٠ «النور ۶۰»]

(او هغه عمرتیرې زړې ښځې چې د نکاح هیله یې له منځه تللې وي ، که هغوې خپل پړونې کیدې نو پر هغو څه وبال نشته ، په دې شرط چې د ښول او سینګار ښکندونکې نه وي. سره له دې که هغوې هم پتمنې غوره کړي نو دهغو په حق کې ښه ده. الله هر څه اوري او په هر څه پوهیږي.)

د لته د تخفیف علت په ډاګه بیان شوي دي ، دنکاح د امید د نه درلودلو څخه داسې عمر مراد دی چې جنسي غوښتنې په کې هم دفن شوې وي او بل کوم کشش په کې باقي پاته نه وي خو بیا هم د نور زیات احتیاط په خاطر یې دا شرط اینښې چې د زینت او ښایست را ښکندول یې ترې مقصود نه وي ، یعنې که د جنسې کشش یو ځرک هم په سینه کې ولري نو د ټیکرې لرې کول ورته روانه دي ، دا تخفیف یوازې د هغه عمر خوړلو ښځو له پاره دي چې دهغې په لور د احترام د نظر پرته د بل ډول نظر کولو امکان هم نه وی ، داسې ښځې په کورونو کې د ټیکرې پرته هم اوسیدا ې شی.

۴:- اجازه اخستل:

ددې نه وروسته یې بل حد دا ټاکلې چې دکور خلکو ته له اطلاع ورکولو پرته په ناڅاپې توګه کورته د نارینه و له راننوتلو څخه منه کړل شوې ده تر څونارینه خپلې ښځې په داسې کوم حال کې و نه ويني چې هغوی ته یې لیدل نه وې په کار.

[وَإِذَا بَلَغَ ٱلۡأَطۡفَٰلُ مِنكُمُ ٱلۡحُلُمَ فَلۡيَسۡتَـٔۡذِنُواْ كَمَا ٱسۡتَـٔۡذَنَ ٱلَّذِينَ مِن قَبۡلِهِمۡۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ ٱللَّهُ لَكُمۡ ءَايَٰتِهِۦۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٞ ٥٩ «النور ۵۹»]

(کله چې ستاسې کوچنیان د پوهې منګ ته ورسیږي ، نو باید همغسې د اجازې په اخیستلو راشي لکه څنګه چې دهغو مشران اجازه اخلي ، په دغه راز الله خپل ایتونه تاسې ته روښانه وي ، او هغه د پوهې او حکمت څښتن دي)

دلته هم د حکم په عواملو پاندې رڼا اچول شوې ده. د اجازې ورکولو وخت هماغه وخت پیل کیږي چې جنسي احساس را پیدا شي د هغې تر مخه اجازه اخستل ضروري نه دی. ددې تر څنګ نورو وګړو ته هم حکم شوې چې د چا کورته د اجازې پرته ور داخل نه شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَدۡخُلُواْ بُيُوتًا غَيۡرَ بُيُوتِكُمۡ حَتَّىٰ تَسۡتَأۡنِسُواْ وَتُسَلِّمُواْ عَلَىٰٓ أَهۡلِهَاۚ ذَٰلِكُمۡ خَيۡرٞ لَّكُمۡ لَعَلَّكُمۡ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٧﴾ «النور۲۷»]

(اى د ايمان خاوندانو ! خپلو كورونو پرته ، د نورو كورنو ته مه ننوځئ ترهغې چې دكور د خاوندانو څخه و نه پوښتئ، او كله چې ور ننوځئ نو د كور په اوسيدونكو سلام واچوئ)

ددې څخه موخه په كور كې دننه او دكوره د باندې ، دواړو ترمنځ يو حد بندى كول دي ، ترڅو چې په خپل كور كې ښځې او سړي د پرديو له نظره خوندي پاته شي . عربي ولس په لمړيو كې ددې احكامو علت نه شو درک كولاى ، په دې خاطر به هغوې ډيروخت د كورونو ته د يوالونو څخه او يانورو ځايو څخه كتل. يو ځل همداسې پيښه نبي اكرم صلي الله عليه وسلم سره هم وشوه ، نبي كريم صلي الله عليه وسلم په خپله حجره كې تشريف درلود چې يو كس دكړكۍ څخه سر راښكاره كړ ،به دې خبره هغه و فرمايل :

[كه چيرې ماته معلومه واى چې ته دكړكۍ نه را ګوري نو ما به ستا په ستركو كې څه منډلي واى. د اجازې حكم د نظرونو څخه د خوندي كيدو په خاطر شوي دي « بخاري»]

ددې پيښې وروسته هغه اعلان وكړ چې:[كه چيرې يو څوک د چا كورته دهغوې د اجازې پرته ور وګوري نو دكور خاوندان حق لري چې دهغې ستركې ورو باسي « مسلم»]

بيا نو اجنبي خلكو ته حكم وشو چې كله هم د چا دكوره څه غواړئ نو كورته يې مه ورننوځئ بلكه د پردې يا دروازې ترشا و دريږئ او غوښتنه وكړئ.

[......ۚ وَإِذَا سَأَلۡتُمُوهُنَّ مَتَٰعًا فَسۡـَٔلُوهُنَّ مِن وَرَآءِ حِجَابٖۚ ذَٰلِكُمۡ أَطۡهَرُ لِقُلُوبِكُمۡ وَقُلُوبِهِنَّۚ وَمَا كَانَ لَكُمۡ أَن تُؤۡذُواْ رَسُولَ ٱللَّهِ وَلَآ أَن تَنكِحُوٓاْ أَزۡوَٰجَهُۥ مِنۢ بَعۡدِهِۦٓ أَبَدًاۚ إِنَّ ذَٰلِكُمۡ كَانَ عِندَ ٱللَّهِ عَظِيمًا ﴿٥٣﴾ «الاحزاب ۵۳»]

(...اوكله چې تاسې له ښځو څخه څه غواړئ نو د پردې ترشا ودريږئ او ويې غواړئ ، په دې كې ستاسې د زړونو له پاره هم پاكوالي دې او دهغوې د زړونو له پاره هم....)

دلته هم د حد بندۍ په هدف «ذَٰلِكُمۡ أَطۡهَرُ لِقُلُوبِكُمۡ وَقُلُوبِهِنَّ» باندې پوره پوره رڼا اچول شوې چې هدف يې دښځو او سړو دواړو د جنسي ميلاناتو او تحركاتو څخه خوندى كول دى او دا حد بندي په دې خاطر كيږى چې د ښځو او سړو ترمنځ اختلاط او بې تكلفي را پيدا نه شي.

دا احكام يوازې د پرديو له پاره نه دي بلكه د كورنۍ له پاره هم دي لكه څنګه چې په يو روايت كې را غلي چې سيد بلال رضي الله عنه يا سيد انس رضي الله عنه د فاطمه رضي الله عنها څخه دهغوې دكوم زوې غوښتنه وكړه نو هغې د پردې ترشا لاس ور اوږود كړ او ورېې كړ. « فتح القدير».

حال داچې دا دواړه د رسول الله صلي عليه وسلم د خادمانو څخه وو او دهغې سره يې دكورنۍ د غړو په څير ژوند كاوه.

۵:- له پردې ښځې سره خلوت او دهغې لمس كول ناروا دي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریمه حدبندي یې دا کړې چې دمیړه پرته هیڅ یو سړي د کومې ښځې سره نه په خلوت (ځانته والي) کې اوسیداې شي او نه د هغې جسم لمس کولاې شي که څه هم هغه د هغې نژدې دوست هم وی.
[عن عتبه بن عامر ان رسول الله صلي الله علیه وسلم قال: ایاکم والدخول علي النساء فقال رجل من الانصار یا رسول الله صلي الله علیه وسلم افرایت الحمو قال الحمو الموت « ترمذي»]
(د عقبه بن عامر رضي الله عنه څخه روایت دي چې نبي کریم صلي الله علیه وسلم وفرمایل: خبردار چې (پردیو) ښځو ته په تنهایي کې مه ورنزدی کیږئ ، د انصارو څخه یوه کس وپوښتل یارسول الله ! د لیور په اړه ستاسي ارشاد څه دي ؟ویې فرمایل چې هغه «مرګ دي».)
[لاتلجوا علي المغیبات فان الشیطان یجري من احدکم مجري الدم «ترمذي»]
(دمیړونو د نه موجودیت په وخت کې ښځو ته مه ورځئ ځکه شیطان په تاسو کې د وینې به څیر دوران کوي.)
[عن عمرو بن عاص قال نهانا رسول الله صلي الله علیه وسلم ان ندخل علي النساء بغیر اذن ازواجهن « ترمذي باب في النهي عن الدخول علي النسائي الا باذن ازواجهن»]
(د عمرو بن عاص رضي الله عنه څخه روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم مونږه ښځو ته دهغوې د میړونو د اجازې پرته د ورتللو څخه منه کړي یو)
[لا یدخلن رجل بعد یومی هذا علي مغیبة الامعه رجل او اثنان « مسلم باب تحریم الخلوة لاجنبیة»]
(دنن ورځې وروسته هیڅوک کومې ښځې ته دهغې د میړه په غیاب کې ور نه شی تر څو چې د هغې سره یو یا دوه کسان نورملګري نه وي.)
د لمس کولو یا لاس لګولو په هکله هم همداسې احکام راغلي.
[قال النبی صلي الله علیه وسلم من مس کف امراة لیس منها بسبیل وضع علی کفه جمرة یوم القیمة]
(نبي کریم صلي الله علیه وسلم فرمایلي چا چې د کومې ښځې لاس لمس کړ په داسې حال کې چې دهغی سره هیڅ ډول روا اړیکې و نه لری دهغه په دغه ورغوي کې به دقیامت په ورځ د اور سکروټه ایښودل کیږی)
(سیدة عایشة رضی الله عنها فرمایي چې نبي کریم صلي الله علیه وسلم د ښځو څخه یوازې د ژبې د اقرار په اخستلو سره بیعت کاوه ، دهغوې لاس یې په خپل لاس کې نه نیوه ، هغه هیڅکله هم دداسې کومې ښځې لاس نه دي لمس کړي چې د هغې په نکاح کې نه وی «بخاري باب بیعة النساء»)
د امیمه بنت رقیقة رضی الله عنها وینا ده چې زه د څو نورو ښځو سره د نبی کریم صلي الله علیه وسلم سره د بیعت له پاره ورغلم هغه زمونږ څخه اقرار واخست چې:[د الله سره د شرک ، دغلا ، زنا ، تهمت لګولو او د نبی صلي الله علیه وسلم د نافرمایی څخه به ځان ژغورئ]، کله چې اقرار ختم شو ، نو مونږورته وویل چې اوس مونږ غواړو ستا په لاس بیعت وکړو . هغه و فرمایل: [زه د ښځو سره مصافحه نه کوم یوازې د ژبې اقرار کافي دي « نسایي باب بیعة النساء»]
دا احکام یوازې د ځوانو ښځو له پاره دي ، د عمر خوړلیو ښځو سره ځانته کیناستل روا دي او دهغوې لمس کول هم منه شوی نه دی. لکه چې د سیدنا ابوبکر صدیق رضی الله عنه په هکله روایت دي چې هغه به هغې قبیلې ته چې شیدی یې په کې څکلې وي ورته ، او هغه به دهغې قبیلې زړو ښځو سره مصافحه هم کوله. همدا راز دسیدنا عبدالله بن زبیر رضی الله عنهما په هکله روایت دي چې د هغې سر او پښې به یوې زړې بوډۍ ښځې مندلې.
دغه تو پیر چې د ځوانو او زړو ښځو ترمنځ شوې په خپله ددې خبرې لوې ثبوت دي چې په اصل کې ددواړو جنسونو «نر او ښځې » ترمنځ دداسې اختلاط مخنیوې وکړل شي چې فتنه ترې را ولاړیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲:-د محرمو او غیرې محرمو تر منځ توپیر:

دا خو هغه احکام وو چې د میرہ پرته په کې ټول نارینه محرم او غیر محرم شامل وو. ښځه د هغوې ښځه د یوه تر مخه هم خپل ستر او «دمخ او لاسونو پرته» د خپل وجود هیڅ برخه نه شي را بربنډولاي، بلکل په هماغه ډول لکه څنګه چې نارینه د چا تر مخه خپل ستر «د نامه څخه لاندې د زنګون د سترګې پورې برخه» د چا تر مخه نه شي ښکاره کولاي. ټولو نارینه و ته حکم شوې چې د اجازې اخستلو وروسته کورونو ته ننوتلاې شی او د هغو څخه هیڅ یوه ته هم دښځې سره په خلوت کې ناسته او یا دهغوې جسم لمس کول روانه دي۱

[۱:-...د مس کولو په هکله د محرمو او غیر محرمو نارینه و تر منځ ډیر توپیر دي د نمونې په توګه دخپلې خور لاس نیول او په سورلی یې ورخیژول ښکاره ده چې دا خبره دکوم پردي له پاره روانه ده. کله به چې نبي اکرم صلي الله علیه وسلم د سفر نه بیرته را ګرځیده نو بې بي فاطمي رضی اله عنها ته به یې غاړه ورکوله او د هغې سر به یې ښکلاوه او په همدې ترتیب سیدنا ابوبکر صدیق رضی الله عنه به د خپلې لور سیدة عایشې رضی الله عنها سر ښکلاوه.]

ددې وروسته د محرمو او غیر محرمو تر منځ توپیر کیږي. په قرآن او حدیثو کې په پوره تفصیل سره د ازادۍ او بې تکلفۍ هغه مرتبې په ډاګه شوي دي چې یوازې د محرمو نارینه و ترمخ تر سره کیداې شی خو د غیر محرم نارینه تر مخ هغه روا نه دی. دا هماغه څه دي چې په عامه اصطلاح کې ورته پرده یا شرعي حجاب ویل کیږي.

د پردې یا حجاب په هکله حکمونه:

د قرآن مجید په هغو ایتونو کې چې په دې په هکله کوم احکام بیان شوي هغه په دې لاندې ډول دي:

[قُل لِّلۡمُؤۡمِنِينَ يَغُضُّواْ مِنۡ أَبۡصَٰرِهِمۡ وَيَحۡفَظُواْ فُرُوجَهُمۡۚ ذَٰلِكَ أَزۡكَىٰ لَهُمۡۗ إِنَّ ٱللَّهَ خَبِيرُۢ بِمَا يَصۡنَعُونَ ۝٣٠ وَقُل لِّلۡمُؤۡمِنَٰتِ يَغۡضُضۡنَ مِنۡ أَبۡصَٰرِهِنَّ وَيَحۡفَظۡنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبۡدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنۡهَاۖ وَلۡيَضۡرِبۡنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّۖ وَلَا يُبۡدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوۡ ءَابَآئِهِنَّ أَوۡ ءَابَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوۡ أَبۡنَآئِهِنَّ أَوۡ أَبۡنَآءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوۡ إِخۡوَٰنِهِنَّ أَوۡ بَنِيٓ إِخۡوَٰنِهِنَّ أَوۡ بَنِيٓ أَخَوَٰتِهِنَّ أَوۡ نِسَآئِهِنَّ أَوۡ مَا مَلَكَتۡ أَيۡمَٰنُهُنَّ أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيۡرِ أُوْلِي ٱلۡإِرۡبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ أَوِ ٱلطِّفۡلِ ٱلَّذِينَ لَمۡ يَظۡهَرُواْ عَلَىٰ عَوۡرَٰتِ ٱلنِّسَآءِۖ وَلَا يَضۡرِبۡنَ بِأَرۡجُلِهِنَّ لِيُعۡلَمَ مَا يُخۡفِينَ مِن زِينَتِهِنَّۚ وَتُوبُوٓاْ إِلَى ٱللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ ٱلۡمُؤۡمِنُونَ لَعَلَّكُمۡ تُفۡلِحُونَ ۝٣١ «النور ۳۰-۳۱»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ای پیغمبره ! مؤمنانو نارینه و ته ووایه چې خپل نظر تر کنترول لاندې و ساتي او د خپلو شرمځایونو ساتنه وکړي ،، دا د هغو له پاره ډېره پاکه کړنلاره ده ، هغوی چې څه کوي الله پرې خبر دی. او ای پیغمبره ! مؤمنو ښځو ته ووایه چې خپلې سترګې تر کنترول لاندې و ساتي ، او د خپلو شرمځایونو ساتنه وکړي او خپله ځان جوړونه او سینګار دې نه ښکاره کوي پرته له هغه چې په خپله څرګند شي ، او پر خپلو سینو دې د خپلو ټیکریو پلونه را خواره کړي ، هغوي دې خپله ځان جوړونه او سینګار نه ښکاره کوي مګر ددې خلکو په وړاندې: «میړونه ، پلرونه ، د میړو پلرونه ، خپل زامن ، د میړو زامن (بنزیان) ، ورونه ، وریرونه ، خوریونه ، د خپلې طبعي ښځې ، خپل مملوک(غلام) ، خپل هغه لاس لاندې نارینه چې څه بل شان غرض و نه لري ، او هغه کوچنیان چې لا تر اوسه پورې د ښځو له پټو خبرو سره اشنا نه دي .(همدارز) هغوي دې پر ځمکه باندې په زوره پښو وهلو سره په داسې شان تګ نه کوي چې د هغوی پټ کړي سینګار خلکو ته را څرګند شي .
اې مؤمنانو ! تاسې ټول په ګډه سره الله ته توبه وباسئ ، هیله ده چې بري به در په برخه شي .)

[يَـٰنِسَآءَ ٱلنَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِّنَ ٱلنِّسَآءِ ۚ إِنِ ٱتَّقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِٱلْقَوْلِ فَيَطْمَعَ ٱلَّذِى فِى قَلْبِهِۦ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ﴿٣٢﴾ وَقَرْنَ فِى بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَـٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ ۖ وَأَقِمْنَ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتِينَ ٱلزَّكَوٰةَ وَأَطِعْنَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥٓ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ ٱللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنكُمُ ٱلرِّجْسَ أَهْلَ ٱلْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ﴿٣٣﴾ «الاحزاب ۳۲-۳۳»]

(اې د نبي بیبیانو ! تاسې خو د عامو ښځو په څیر نه یاست ، که چیرې تاسې پر هیزګاري کوئ نو (د نامحرومو سره) په خوږه لهجه خبرې مه کوئ ، تر څو د هغوې څخه د چا په زړه کې چې کومه خرابي یا ناروغتیا وي له تاسې پورې خپلې (ناولې) ارزوګانې و نه تړي. خبرې نیغې او په ساده توګه سره وکړئ او په خپلو کورونو کې اوسئ او د جاهلیت د زماني په څیر په ښایست او سنګار کولو سره مه ګرځئ را ګراځئ.)

[يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِىُّ قُل لِّأَزْوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَـٰبِيبِهِنَّ ۚ ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ ۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٥٩﴾ «الاحزاب ۵۹»]

(اې نبي ! خپلو میرمنو او لوڼو او د مؤمنانو ښځو ته ووایه چې پر خپل ځان دې د خپلو ټیکریو پلوونه راخپاره کړي. دا ډیر مناسب کړنچار دی تر څو چې هغوې و پیژندلې شي او ونه ځورول شي ، الله غفور او رحیم دی.)

په دغو آیتونو غور وکړئ ، سړیو ته خو یوازې دومره تأکید شوی چې خپل نظر ټیټ و ساتي او د فواحشو څخه د خپلو اخلاقو ساتنه وکړی خو ښځو ته د سړیو په څیر د هغه دوه شیانو حکم ورکړل شوي او بیا د معاشرې او راکړې ورکړې په هکله څو نور هدایات او لارښووني هم ورته شوي . ددې څخه دا په ډاګه څرګندیږي چې د اخلاقو د ساتنې له پاره د نظر د ټیټوالي او د فروجو (شرمځایو) د ساتنې کوشش کافي نه دی بلکه د څه نورور ظوابطو له پاره هم اړتیا شته. اوس مونږ باید فکر وکړو چې دغه مجملې لارښوونې نبي اکرم صلې الله علیه وسلم او د هغې صحابه کرامو رضې الله عنهم څنګه او په څه ډول په اسلامي ټولنه کې نافذ کړي او د هغوی د وینا او کړنو څخه د دغه لارښونو په عملي او معنوی تفصیلاتو څه رڼا پریوځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١:-د نظر ټيټول يا لاندې کتل «غض بصر» :

تر ټولو لمړی حکم چې نارینه و او ښځو ته شوې هغه دادې چې خپل نظرونه ټيټ و ساتي خو ددې څخه پوره مفهوم نه را څرګندیږي. د الهي حکم اصلي مقصد دا نه دې چې خلک دې تل لاندې ګوري او هیڅکله دې هم خپلې سترګې نه پورته کوي ، دلته په اصل کې هدف داې چې دهغه څه څخه ځان و ژغوري چې په حدیث کې ورته د سترګو زنا ویل کیږی. د پردو ښځو ښایست او دهغوې د زینت دلیدلو څخه خوند اخیستل ، سړیو له پاره او دښځو له پاره پردی خلک په نظر کی اخیستل د فتنې سبب ګرځي د فسا د پیلامه له همدغه ځایه پیلیږی .په دې خاطر یې تر هر څه د مخه د همدغې دروازې د بندیدو حکم کړې دې او د لاندې کتلو څخه یې همدغه هدف دې په پښتو ژبه کې ددغه لفظ مفهوم « د نظر د اړولو » په معنې اخستل کیږي.

ښکاره ده چې انسان د سترګو د پرانستلو سره سم په نړۍ کې هستوګن کیږي ، نو په ټولو شیانو یې نظر پریوځي. دا خو شونې نه ده چې کوم سړې ، ښځه او یا کومه ښځه کوم سړې کله و نه ویني. په دې اساس شارع فرمایې چې که نا څاپه نظر ولویږي نو هغه معاف دې. البته کوم څه چې منه دی هغه دادې چې په یوه نظر هلته چې تا ته حسن او ښایست محسوس شی نو هلته دوبم ځل وګورې او د هغې د ژورې کتنې او لیدنې هڅه وکړې .

[عن جرير قال سألت رسول الله صلي الله عليه وسلم عن النظر الفجاة فقال اصرف بصرک « ابوداود باب ما يؤمر به من غض البصر»]

(سیدنا جریر رضي الله عنه د رسول الله صلي الله علیه وسلم څخه د ناڅاپې نظر په اړه وپوښتل : هغه ورته وفرمایل چې مخ ترې واړه وه.)

[عن بريدة قال قال رسول الله صلي الله عليه وسلم لعلي يا علي لا تتبع النظرة النظرة فان لک الاولى و ليس لک لاخرة « ابوداود»]

(بریدة رضي الله عنه څخه روایت دې چې رسول الله صلي الله علیه وسلم حضرت علي رضي الله عنه ته و فرمایل چې ای علي ! دیوه نظر نه وروسته بل ځل نظر مه کوه ، لومړی نظر تاته معاف دې خو د بل ځل نظر اجازه درته نه شته.)

[عن النبي صلي الله عليه وسلم قال من نظر الي محاسن امراة اجنبية عن شهوة صب في عينيه الانک يو القيمة « فتح القدير»]

(نبي اکرم صلي الله علیه وسلم فرمایي چې څوک چې د پردۍ ښځې په ښایست باندې د شهوت په خاطر نظر ور واچوي نو د قیامت په ورځ به د هغه په سترګو کې ویلې کړل شوې قلعي وروا چول شی.)

خو ځینې وخت داسې حالات منځته راځي چې دهغې له مخې د اجنبي یا پردۍ ښځې کتلو ته اړتیا پیښیږي، دنمونې په توګه کومه ناروغه ښځه د طبیب یا ډاکتر تر علاج لاندې وي یا کومه ښځه په کومې محکمی کې د قاضي تر مخه د ګواه یا مدعي به حیث ولاړه وی یا په کوم سوزیدلي ځاې کې ښځه بنده پاته شوې وي یا په اوبو کې ډوبه شوې وی یا دهغې ځان او ابرو په خطر کې لویدلي وی ، په داسې حالاتو کې څهره او مخ خو پریږده چې ستر هم لیدل کیداې شی ، لاس پرې هم لګول کیږی بلکه سوزیدلي یا ډوبه شوې ښځه په غیږ کې اخیستل او خوندې ځاې ته رسول نه یوازې جایز دی بلکه فرض هم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نبی کریم صلي الله علیه وسلم حکم دادي چې په داسې حالاتو کې ترهغې پورې چې شوني وي خپل نیت پاک و ساتئ خو د بشریت د غوښتنو په اساس که په جذباتو کې لړتحریک هم را پیدا شي بیا هم کومه ګناه نه ده ، ځکه چې داسې نظر او داسې لمس د فطرت د غوښتنو څخه دي چې بلکل له منځه وړل یې د انسان په واک کې نه دی١

[١:- ددې مسئلې د تفصیل له پاره د امام رازی په تفسیر کې « قل للمؤمنین یغضو من ابصارهم » وګورئ او همدا راز احکام القران للجصاص او المبسوط مطالعه کړئ]

په همدې ترتیب د نکاح په خاطر د یوې اجنبي ښځې کتل او په تفصیلي توګه دهغې لیدنه نه یوازې جائز دي بلکه په احادیثو کې په دې هکله حکم راغلې او په خپله نبې کریم صلي الله علیه وسلم ددې هدف له پاره ښځه کتلې ده.

[عن المغیرة ابن شعبة انه خطب امراة فقال النبي صلي الله علیه وسلم النظر الیها فانه امر ان یودم بینکما «ترمذي باب ماجاء في النظر الي المخطویة»]

(دمغیره بن شعبه څخه روایت دي چې هغه یوې ښځې ته د نکاح پیغام ولیږه. نبي اکرم صلي الله علیه وسلم هغه ته وویل چې هغه ووینه ، ځکه چې دغه کار ستاسې ددواړو ترمنځ د محبت او اتفاق دپیداکولو له پاره ډیر مناسب دې.)

[عن سهیل بن اسعد ان امراة جاءت الي رسول الله صلي الله علیه وسلم فقالت یارسول الله !جئت لاهب لک نفسي فنظر الیها رسول الله صلي الله علیه وسلم فصعد النظر الیها «بخاري باب النظر الي المرآة قبل التزوج»]
(د سهیل بن سعد څخه روایت دي چې یوه ښځه د رسول الله صلي الله علیه وسلم دربار ته راغله او ویې ویل چې زه خپل ځان د رسول الله صلي الله علیه وسلم په نکاح کې ورکولو ته راغلي یم ، په دې خبره رسول الله صلي الله علیه وسلم خپلې سترګې را پورته کړې او هغه یې و لیده)

عن ابي هریرة رضي الله عنه قال کنت عند النبي صلي الله علیه وسلم فاتاه رجل فاخبرة تزوج امراة من الانصار فقال له رسول الله صلي الله علیه وسلم انظر الیها ، قال لا قال فاذهب فانظر الیها فان في اعین الانصار شیئا« مسلم باب من اراد نکاح امراة الي ان ینظر الي وجهها»]

(سید ابو هریره رضی الله عنه فرمایی چې زه د نبی کریم صلي الله علیه وسلم سره ناست وم چې یو سړی حاضر شو او ویې ویل چې ما د انصارو څخه د یوې ښځې سره د نکاح کولو اراده کړې ، رسول الله صلي الله علیه وسلم ترې پوښتنه وکړه چې ایا تا هغه لیدلې ده ؟ هغه ځواب ورکړ نه ! نبي اکرم صلي الله علیه وسلم ورته وفرمایل ولاړ شه او هغه ووینه ، ځکه چې ډیر وخت دانصارو سترګې عیبجنی وي)

[عن جابر بن عبدالله رضی الله عنه قال قال رسول الله صلي الله علیه وسلم اذا خطب احدکم المراة بان استطاع ان ینظر الي مایدعوه الي نکاحها فلیفعل « ابوداود با ب في الرجل ینظر الي المراة وهو یرید تزویجها»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(د جابر بن عبدالله رضی الله عنه څخه روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم وفرمایل چې کله هم له تاسي څخه کوم یو کومي ښځي ته د نکاح پیام ورورې نو د امکان تر حده دي هغه وویني چې ایا په هغي کې داسي کوم څه شته چې هغه د هغي ښځي سره په نکاح کې رغبت ورکونکې اوسي.)

په دغه استثناآتو باندې د غورکولو نه دا ثرګندیږي چې د شارع هدف د لیدلو څخه په مکمله توګه مخنیوی نه دي بلکه په اصل کې د فتني مخنیوې یې تري مقصود دې او ددې غرض په خاطر یې یوازې دغسي لیدل منع کړي چې کومه اړتیا ورته هم نه وی ، تمدني ګټې تري هم متصوري نه وي بلکه ددا ډول کتلو په واسطه د شهواني جذباتو د تحریکیدو له پاره لاره برابریږی. دغه حکم له څنګه چې د نارینه و له پاره دې په همدې توګه د ښځو له پاره هم دي لکه چې په حدیث شریف کې د سیدة ام سلمه رضي الله عنها څخه روایت دې چې یو ځل هغې او سیدې میمونې رضی الله عنهما او په یو بل روایت کې د سیدې عایشې رضی الله عنها یادونه شوي چې د رسول الله صلي الله علیه وسلم تر څنګ ناست وو په دغه وخت کې سیدنا ابن مکتوم رضي الله عنه ، چې په دواړه سترګو ړوند و ، راغې. نبې صلي الله علیه وسلم وفرمایل د هغې نه پرده وکړه . سیدة ام سلمه رضي الله عنها وایې چې ما پوښتنه وکړه چې ایا دا ړوند نه دي ؟ نه مونږ کتلاې شي او نه مونږ پیژندلاې شی ؟ رسول الله صلي الله علیه وسلم ځواب ورکړ چې ایا تاسي دواړه هم ړندې یاست ؟ ایا تاسي هغه نه وینئ ؟ «ترمذي»]

خو ښځو ته د سړیو او سړیو ته د ښځو د لیدلو په رواني اړخ کې هم ډیر نازک توپیر موجود دی. ځکه د سړي په فطرت کې اقدام وي ، د یوه شی د خوښولو نه وروسته د هغې د تر لاسه کولو له پاره هڅه کوي او په هغي لوري قدم پورته کوي.خو د ښځي په فطرت کې ویره او تیښته ده. تر هغوېي چې فطرت په مکمله توګه نه وي مسخه شوې تر هغي پورې هیڅکله هم دومره با جرأته او بې باکه کیږي نه ، چې د یو چا د خوښولو سره سم د هغي په لور وړاندې تګ وکړي. شارع ددغه توپیر دپه نظر کې نیولو په اساس په ښځو ، د پردیو سړیو د لیدلو په وخت کې هومره سختي نه ده کړې څومره یې چې د نارینه و له پاره دپردیو ښځو دکتلو په معامله کې کړې ده. لکه چې په احادیثو کې سیدة بې بي عایشې رضي الله عنها څخه روایت کیږی چې رسول الله صلي الله علیه وسلم به د اختر په ورځو کې په هغې باندې د حبشو د لوبو د میلې ننداره کوله١

[١:-دا روایت په بخاري ، مسلم او نسائي کې به مختلفو طریقو سره راغلي دي. د حبشي خلکو د هغي تو جیه داسي کړې چې، ګمان کیږي چې دا پیښه دهغې وخت وي چې د سیدې عایشې رضی الله عنها عمر کم و ، او د حجاب احکام (لا تردې وخته) نه و نازل شوي. خو ابن حیان کې تصریح شوې چې دا پیښه دهغه وخت وه چې د حبشو یوه هیئت مدینې ته را غلي و او تاریخ ددغې هیئت را تګ اووم هجري ښوولې دي ، په دې اساس د سیدې عایشې رضي الله عنها عمر په دغه وخت کې ۱۵ یا ۱۶ کاله و ، همدا راز په بخاري کې روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم به بې بې عایشة رضی الله عنها په څادر کې را نغاړله او تلل به ، ددې نه دا په ډاګه ده چې د حجاب احکام په هغه وخت کې نازل شوی و.]

ددې څخه دا ثرګندیږي چې ښځو ته د سړیو کتل له یوه سره ممنوع نه دی بلکه په یوه غونډه کې ګډه ناسته او یو په بل نظر ښخول مکروه کار دې، همدا راز داسې نظرکول هم روا نه دي چې د فتنې احتمال ترې را پیداکیږی. هماغه ړوند صحابي ابن مکتوم رضي الله عنه د چا څخه چې رسول الله صلي الله علیه وسلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیدي ام سلمه رضی الله عنها ته د پردي کولو حکم کړي و په یوه بل وخت کي رسول الله صلي الله علیه وسلم د همغي (صحابي) په کور کي د قیس لور فاطمي ته د عدت د تیرولو حکم وکړ.

قاضي ابوبکر ابن العربي په خپل کتاب احکام القرآن کي دا پیښه داسي بیانوی:

[دقیس لور فاطمي د ام شریک په کور کي خپل عدت پوره کول او تیرول غوښتل ، رسول الله صلي الله علیه وسلم ورته وفرمایل چي دي کور ته خلک ځي راځي ، ته د ابن مکتوم په کور کي اوسه ، ځکه چي هغه یو ړوند سړي دي او هلته ته د پردې پرته هم اوسیدي شې] .

ددې نه دا په ډاګه کیږی چي د پردې څخه اصل مقصد د فتني د احتمالاتو کمښت دي هلته چي د فتني د راپیدا کیدو احتمال زیات دي نو هلته یي د اوسیداني څخه منه کړي او هلته چي احتمال یي کم دي نو هلته یي ورته د اوسیدلو اجازه ورکړه ، ځکه چي دا ښځه په هر حال باید یو چیرته اوسیدلاې واى . هلته چي رښتوني اړتیا ورته نه وي هلته دښځو د یو پردي سړي سره یو ځاي په یوي غونډه کي راټولیدل او مخ پر مخ د لیدلو څخه منه راغلي ده.

دغه ټول مراتب د یوه حکمت په اساس جوړ شوي دي او ځوک چي د شریعت تر روح پوري د رسیدو توان ولري په اسانی سره پوهیداې شي چي د نظر د ټیټوالي (غض بصر) احکام د کومو ښیګڼو درلودونکي دي او دهمدغه ښیګڼو په اساس په دې احکامو کي د سختوالي او نرمی مدار په کومو امورو باندي ولاړ دي.

د شارع اصل موخه د نظر جنګولو څخه ستاسي منه کول دي او که نه هغه ستاسي د سترګو سره کومه دښمني نه لري. دغه سترګي په اوله کي په ډیرو معصومو کتلو سره خپله پیلامه کوی د نفس شیطان دهغي د تائید له پاره ډیر ستر اود فریب نه ډک دلایل وړاندي کوي. ورته ویل کیږي چي دا د ښایست ذوق دي چي فطرت تاته درکړي دي. د فطرت د جمال نور تجلیات چي کله ته وګوری نو روحاني لطف اوخوند به ترې واخلي خو دننه شیطان ددغه خوند اخیستني شوق نور هم زیاتوي ان تردې چي دښایست شوق ته پرمختګ ورکړي او د وصال یا یو ځاي کیدو تر شوق پوري یي ورسوي ، هیڅوک هم ددې حقیقت څخه د انکار کولو جرئت کولي نه شی چي په نړۍ کي چي څومره بدکاري تر اوسه پوري شوي او یا همدا اوس کیږي دهغي تر ټولو لومړۍ او ستر محرک همدغه د سترګو فتنه ده ؟ څوک دا دعوه کولي شی چي د خپل مقابل صنف دکوم ښایسته او ځوان وګړي په لیدلو ورته هماغه کیفیت پیدا کیږي چي دیوه ښایسته ګل په لیدلو ورته پیدا کیږی ؟ که چیرې ددواړو ډولو په کیفیاتو کي څه توپیر موجود وي او د یوه پر خلاف د بل کیفیت لړ یا ډیر شهواني کیفیت ولري نو بیا تاسي څنګه ویلای شئ چي د جمال د ذوق له پاره هم هماغسي ازادی ته اړتیا ده چي د نورو ښکلاو د ذوق له پاره شته دي.

شارع ستاسي د جمال ذوق له منځه وړل نه غواړي ، بلکه هغه وایي چي تاسي په خپله خوښه د ځان له پاره یوه جوړه او د ژوند ملګری /ملګرې غوره کړئ او چي په تاسي کي د جمال او ښکلا څومره شعور دي دهغي مرکز یوازي همدغه یو وګړځوئ بیا چي څومره مو خوښه وي همغومره خوند ترې واخلئ خوکه ددې مرکز نه اخوا د نظر لوبي کوئ نو په فواحشو کي به ککړ شئ. که چیرې د نفس د ضبط یا نورو خنډونو په اساس دخپل سری په عمل کي و نه غورځیږئ خو بیا به هم د فکر او خیال د خپل سری څخه خوندي و نه اوسئ ، ستاسي ډیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات ځواک به د سترګو له لارې له منځه ولاړ شي او د ډيرو نه کړيو ګناهونو ارزو به ستاسې زړونه ناپاکه کړي. په وار وار به د محبت په فريب کې را ګيرېږئ او ډيرې شپې به د بيدارۍ په خوب ليدو کې ضايع کوئ ، د ډيرو ښايسته مارانو اوماريو په واسطه به چيچل کيږئ ، ستاسې د زړونو ډير توان به د زړه د ډوبيدو او د ويني د هيجان په واسطه له منځه ځي ، ايا دا څه کم زيان دې ؟ او دا ټول هر څه د خپل مرکز نه د نظر د بل خوا اړولو زيبينه ده. په دې خاطر خپلې سترګې په خپله ولکه کې و ساتې. پرته له اړتيا ليدل او داسې ليدل چې د فتنې سبب کيږي د عذر وړ دي. که چيرې د ليدلو له پاره رښتيا هم اړتياوی يا ترې کومه تمدني ګټه متصوره وي ، نو د احتمالي فتنې باوجود هم دهغې ليدل روا دی. خو که چيرې دليدلو حاجت هم نه وی او د فتنې احتما ل هم شتون ونه لري نو د ښځې له پاره دسړی ليدل روا دی خو د سړي له پاره دښځې ليدل روا نه دي مګر دا چې په ناڅاپي توګه يې پرې نظر ولويږي.

دښايست دښکاره کولو څخه ممانعت او دهغې حدود:

د سترګو ټيټولو يا نظر د ټيټولو(غض بصر) حکم د ښځو او نارينه و دواړو له پاره و ، خو دهغې څو احکام يوازې د ښځو له پاره دي ، دهغې لومړې حکم دادې چې ښځې دې د يوې محدودې دايرې څخه بيرون دخپل زينت دښکاره کولو څخه ډډه وکړی. ددې حکم په مقصد او دهغې په تفصيلاتو د غور کولو نه د مخه هغه احاکم يو ځل بيا په ذهن کې راتازه کړئ چې ددې تر مخه د لبا س او ستر په هکله بيان شوې دي.

- د مخ او لاسونو پرته دښځې ټول جسم ستر دې او دپلار ، کاکا ، ورور او ان دخپل زوی تر مخه يې هم ښکاره کول روا نه دي ، ان تر دې چې ښځې ته هم دښځې عورت ښکاره کول مکروه دی ۱

[۱:- دښځې له پاره بلې ښځې ته د نامه د غوټۍ نه لاندې د زنګانه د سترګې پورې د برخې ليدل هم دغسې حرام دي لکه د سړي له پاره چې د بل سړي دغه برخه ليدل حرام دي ، د جسم پاته برخه ليدل ورته مکروه دې خو قطعي حرام نه دي]

- ښځې ته اجازه ورکړل شوې چې خپل زينت ددغې لاندې خپلوانو تر مخ ښکاره کولاې شي ، ميړه ، پلار ، خسر ، زوی ، دېنې زوی ، ورور ، وراره او دخور زوی.
- هغه دداسې وګړو تر مخ هم خپل زينت را څرګندولې شي چې تابع يا تر لاس لاندې خلک وي او دښځو په لور ميلان کونکو سړيو څه نه وی ۲

[۲:-.... ددې حکم په تفسير کې حافظ ابن کثير ليکي چې ددې څخه هدف مزدور ، ملازم تابعدار سړي دي چې دښځو په لور ميلان لرونکې نه وي ، چالاکه او تيز ډوله خلک نه وی بلکه نيک او ساده خلک وي « ابن کثير».

شهواني ميلان نه درلودل په دوو حالاتو کې شوني دي، يو دا چې په هغې کې بلکل شهوت له منځه تللې وي ، لکه ډير زاړه خلک ، د ناقص عقل خاوندان ، ابله يا پيدايشی شنډ. بل داچې په هغوی کې شهواني قوت او د ښځو په لور ميلان خو موجود وی مګر د خپلې ماتحتۍ او لاس لاندې توب په اساس هغه د هغه سړي دښځو سره کوم ډول شهواني اړيکي نه شی پيداکولاې چيرته چې هغه د ملازم ،نوکر او يا مزدور په څير کار کوي ، او يا د چاپه کور کې چې هغه د مسکين او فقير په څير د خيرات د غوښتلو له پاره ورځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د «أَوِ ٱلتَّٰبِعِينَ غَيۡرِ أُوْلِي ٱلۡإِرۡبَةِ مِنَ ٱلرِّجَالِ» اطلاق په همدغه ډول دواړو طبقو باندي کيږی. خو دا فکر به ساتئ چي ددغه ډول خلکو تر مخه چي ښځي ته د زينت سره د راتګ اجازه ورکړي شوي په هغوي کي ددغه دواړه ډولو صفتونو موجوديت حتمی دي ، لمړی د اچي هغه دهغي کور تابع وي او بل دا چي هغه ددي کور د ښځو سره د شهوانی اړيکو د ټينګولو تصور او فکر هم نه شی کولاي او دا دهري کورنی د مشر مسؤليت دي چي دغه ډول خلکو ته چي هغه ورته کورته د راتللو اجازه ورکوي په هغوي باندي د (غير الاولي اربه) کيدو کوم ګومان چي هغه په لمړيو کي کړي و هغه سهي ثابيتږي او که نه ، که چيري د لمړنی اجازت وروسته کله هم ددي شک ځاي پيدا شي نو دغه اجازه منسوخولاي شی په دي هکله بهترينه نمونه دهغي مخنث ده چي نبي کريم صلي الله عليه و سلم هغه ته کورته د ننوتلو اجازه ورکړي وه او بيا د يوي پوښتني وروسته نه يوازي دا چي هغه يي کور ته د ننوتلو څخه بندکړ بلکه د مديني څخه يي هم وويست ، دهغه قصه داسي ده چي: [په مدينه کي يو مخنث چي د پاکو بيبيانو کوروته به يي تګ راتګ کاوه ، يوځل هغه د سيدي ام سلمي رضي الله عنها په کور کي ناست و او دهغي د وررور عبدالله رضي الله عنه سره يي خبري اتري کولي په دغه وخت کي نبي اکرم صلي الله عليه و سلم تشريف راوړ او دکور په دروازه کي يي د قدم د ايښودلو سره سم دا واوريدل چي هغه عبدالله رضي الله عنه ته ويل: که چيري سبا طائف فتح شی نو زه به د غيلان ثقفي لور تاته درو ښيم او په يوي ډيري شرمناکي توګه يي د هغي ستاينه وکړه ، کله چي نبي کريم صلي الله عليه و سلم د هغي دغه خبري واوريدي نو ويي فرمايل:

[لقد غلغلت النظر اليها يا عدو الله« اي د الله دښمنه !تا په هغي کي خپلي سترګي ښي ورننويستي وي»]

بيا يي پاکو بيبيانو ته وفرمايل: زه وينم چي دا د ښځو د احوال څخه باخبره دي ، په دي اساس بايد دا ستاسي کورونو ته پس له دي را نه شي ، بيا هغه په دي هم بسنه ونه کړه ، هغه يي له مديني څخه وويست او په بيديا کي يي ورته د اوسيدو حکم وکړ. ځکه چي هغه چي د غيلان د ستر کومه نقشه ويستلي وه دهغه څخه نبي کريم صلي الله عليه و سلم دا اندازه وکړه چي ددي شخص د ښځيتوب په اساس ښځي ددي سره دومره بي تکلفي کوي لکه څومره يي چي د نورو ښځو سره کوي او په دي توګه هغه د هغوي دداخلي حالاتو څخه په خبريدو سره د هغوی ستاسينه دنارينه و ترمخ کوي چي ورڅخه لويي او ستري فتني را ولاړيږي [بذل الجهود کتاب اللباس باب ماجاء في قوله تعالي « غير الولي الاربة من الرجال»]

- ښځي دداسي کوچنيانو ترمخه هم زينت ښکاره کولاي شی په کومو کي چي تر اوسه پوري جنسی احساسات نه وي راپيدا شوي ، قرآن مجيد کي فرمايي چي :

[أَوِ ٱلطِّفۡلِ ٱلَّذِينَ لَمۡ يَظۡهَرُواْ عَلَىٰ عَوۡرَٰتِ ٱلنِّسَآءِ «النور ٣١»]

(او داسي کوچنيان چي تر اوسه د ښځو په پټو خبرو باندي پوه شوي نه وي يعني هغه ما شومان چي لا تر اوسه پوري دښځو له پټو خبرو سره اشنانه وی)

- د خپلو ناستو پاستو ښځو ترمخ هم د ښځي زينت ښکاره کول روا دي په قران مجيد کي د« النساء» (ښځو) الفاظ نه دي استعمال شوي بلکه د «نسائهن» (خپلو ښځو) الفاظ را غلي دی. ددي نه را په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاګه کیږي چې ددې ښځه نیکې ښځې یا دخپل کور ،یا خپلوانې یا د خپلې طبقې ښځې هدف دې دهغې نه اخوا پردۍ ښځې چې هر ډول مجهول الحال او د شکمنو کړو وړو خاوندانې او خپل سرې او بدنامې ټولې ښځې شاملې دي ، ددې اجازې ځځه وتلې دې ځکه چې هغوې هم د فتنې سبب ګرځې. په همدې اساس کله چې د شام (سوریې) لورې ته مسلمانان ولاړل او د هغوې ښځې هلته د یهودې او نصرانې ښځو سره بې تکلفه ورګډې شوې نو سیدنا عمر رضی الله عنه د شام امیر ابو عبیده بن الجراح رضی الله عنه ته ولیکل چې مسلمانې ښځې د اهل کتابو دښځو سره یو ځای حمامونو ته د تللو ځځه منه کړئ «ابن جریر».

سیدنا عباس رضی الله عنه په صراحت سره وایې چې مسلمانې ښځې دکفارو او اهل ذمو دښځو تر منځ خپل ستر د هغه نه زیات نه شې ښکاره کولې لکه څومره چې دپردیو سړیو تر مخ یې ښکاره کولې شی « تفسیر کبیر».

ددې ځځه کوم مذهبی امتیاز هدف نه و بلکه مسلمانې ښځې دداسې ښځو د اغیز ځځه خوندې ساتل و چې دهغوی د تهذیب او اخلاقو سهې حال معلوم نه و یا ترکومه حده پورې چې معلوم هم و نو هغه داسلام له آنده د نیوکې وړ و ، پاته شوې هغه غیر مسلمانې ښځې چې نیکې ،حیادارې او د نیک خوې خاوندانې وې نو هغوې په «نسائهن» کې شاملې دي.

په دغه حدودو باندې د غورکولو وروسته دوه خبرې مخته راځې:

لمړې:- دا چې دکوم زینت ښکاره کول چې په دغه محدوده کې راځې هغه د عورت د ستر ځځه نور شیان دی لکه د زیوراتو اچول ، بهترین کالې اولباس اغوستل ، ځان ښایسته کول ، رانجه کول ، د نکریزو پورې کول، د ویښتانو ږومنځول ، او نور ارایش دې چې ښځې یې دخپل اونثیت په غوښتنې په خپلوکورنو کې په کولو عادی وی.

دوېم:- دا چې ددغه ډول ارایشونو دښکاره کولو اجازه یا خو دهغه نارینه و تر مخ ورکړل شوې چې دهغې ابدې حرمت هغوې ددغه ښځو له پاره حرام کړې دي ، یا دهغه وګړو ترمخه چې جنسې میلانات و نه لرې او یا د هغوې تر مخ چې د فتنې د راولاړیدو سبب نه شې ګرځیداې. په همدې خاطر یې دښځو له پاره د « نسائهن» قید ایښې دې د تابیعینو له پاره یې د « غیر اولی الاربة» او دکوچنیانو له پاره یې د« لم یظهروا علی عورات النساء» . ددې نه دا را په ډاګه کیږې چې د شارع هدف د ښځو د زینت ځرګندول په داسې یوې حلقی کې محدودول دی چې په هغې کې د هغوې د حسن او ارایش ځځه کوم ناروا جذبات را پیدا نه شې او د جنسې شکمنې انتشار د راپیداکیدو مخنیوی وشې.

ددې حلقې نه بیرون چې څومره سړې دې دهغوې په هکله یې فرمایلې دې چې دهغوې تر مخه به خپل زینت نه ښکاره کوې ، ان تردې چې فرمایې د تګ په وخت کې به خپلې پښې په ځمکه دومره په زور نه ږدی چې دهغې په واسطه ستاسې د پټ زینت حال « د اواز په واسطه » را ځرګند شی او د خلکو توجه ستاسې لورې ته معطوف شی. په دغې فرمان کې یې چې دپردیو ځځه د کوم زینت دپټولو حکم کړې نو د ا هماغه زینت دې چې درا ځرګندیدو په هکله یې یوې محدودې حلقې ته چې یادونه یې وشوه اجازه ورکړل شوې. هدف بلکل ځرګند دې ، که چیرې ښځې ځان سنګار او دداسې خلکو مختهرا ووځی چې جنسی غوښتنې لری نو پرته له شکه به دهغوې اغیزې هماغسې وی لکه ځنګه چې د بشریت غوښتنه ده ، دا هیڅوک نه وایې چې د زینت دداسې را ځرګندیدو سره به هره ښځه فاحشه وی او هر نارینه به یو بدکاره انسان وې ،خو ددې ځځه هم څوک نه شی منکریداې چې د زینت او ارایش سره دښځوښکاره ګرځیدل راګرځیدل او په محفلونو او غونډو کې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګڼون کولو ښخه بې شميره پټ او ښکاره رواني او مادی زيانونه را تږككيږی ، نن د اروپا او امريكاښځې دخپلو او دخپلو ميړونو د ګټو ډيره برخه په ارايش باندې مصرفوي او ورځ په ورځ دهغوې دغه مصرف دومره زياتيږي چې دهغو اقتصادي وسايل دهغې د بار د پورته کولو څخه عاجز دی ١.

[١:- همدا اوس اوس د كيمياوی وسايلو د جوړونكو لخوا يو نمايش جوړ شوی و چې په کې د مختلفو پوهانو د بيانونو څخه څرګنده شوه چې د انګلستان ښځې په خپل ښايست او ارايش باندې د کال دوه کروړه (شل ميليونه) پونډه ، او امريکايي ښځې ١٢ نيم کروړه پونډه مصرفوي ، د شميرنو او احصائيو له مخې نژدې نوې په سلو کې ښځې د سينګار (Makeup) سره عادت دی.]

ايا په هغوې کې دغه ليونتوب د شوقي نظر د خاوندانو د ليدلو په واسطه نه دې را پيدا شوي چې تل په بازارونو ، دفترونو او د ټولنې په نورو ځايوکې سنګار شوو ښځو د استقبال اوښه راغلاست له پاره ولاړې وی ؟ بيا لږ څه دقت وکړئ چې اخر دښځو د ارايش ددومره شوق دپيدا کيدو او د طوفان په څير دهغې د پرمختګ عوامل څه دي ؟ همدا دي که نه چې هغوې د نارينه و په واسطه استقبال او تحسين شي او دهغوې په سترګو کې د ورننوتلو هڅه او هاند وکړي١

[١:-د ښايست ليونتوب په ښځو کې دومره ډير شوې دې چې د دغه هدف په خاطر دخپلو ځانو ورکولو ته هم تياري دي ، دهغوې اخري هاند داوي چې د يوې ښکلې نانځکې په څير و اوسي او دهغوې په وجود د يو پوټې په اندازه غوښه هم زيادت و نه مومي ،د ښايست له پاره چې د پنډيو ، ورنونو ، او تيونو کومه اندازه ددغې کار پوهانو ټاکلې نو هره ښځه خپل ځان په همدغه تول تلي ، يعنې دا چې دهغو بدبختو دژوندانه بل هيڅ هدف ددې پرته چې د نورو په سترګو کې مرغوبې او محبوبې و ګرځي نور څه نه دي. دهمدې مقصد په خاطر هغوې لوږې تيروي ، جسم ته وده ورکونکې غذاګانې په ځان بندوي د ليمو په جوس ، ترخې قهوی او داسې نورو سپکو غذاو باندې ګذاره کوي بلکه دهغې پر خلاف داسې ادويات استعمالوي چې هغې وچې کلکې کړي . دهمدغې ليونتوب په خاطر ډيرو ښځو خپل ځانونه له لاسه ورکړل او تر اوسه يې لا له لاسه ورکوي. په «١٩٣٧» ز کال کې د بوډاپسټ يوې مشهورې لوبغاړې « جوسي لاباس» د زړه دحرکت د بنديدو په اساس ژوند له لاسه ورکړ ، وروسته له څيړنو څخه را څرګنده شوه چې هغې دڅوکالو را هيسی قصدا د نيمې لوږې ژوند تيراوو او دخپل وزن دکمښت له پاره يې درمل استعمالول، بالاخره د هغې ځواکونو ځواب ورکړ. ددې وروسته نورې پيښې هم په همدغې توګه را منځته شوې ، «ماګدابرميلې» چې دخپل ښايست له پاره په ټوله هنګری کې مشهوره وه دهمدغې (وجود سپکوالي) په شوق له منځه ولاړه ، بيا يوه سندرغاړې «لوئيسازابو» چې سندرو يې ټول بازارونه نيولې و د ستيج ترمخه دکينسر ت ورکولو په حالت کې د زړګونو ليدونکې په وړاندې پرځمکه راپريوته او بې هوشه شوه هغه ددې لامله غمجنه وه چې دهغې جسم د اوسني وخت دمعيار سره برابر نه دې ، دهمدې مصيبت د لرې کولو له پاره يې د مصنوعي لارو خپلولو پريکړه وکړه اوپه دوه مياشتو کې يې (٢٠) پونډه وزن له لاسه ورکړ. پايلې يې داشوې چې زړه يې بلکل کمزورې شو او يوه ورځ يې د حسن د رانيونکو تر مخ خپل ځان د تل له پاره و پلوره ، ددې وروسته «ايمولا » په نامه د يوې لوبغاړې نوبت راغي . او هغې هم د مصنوعي لارو څخه خپل ځان دومره نرې کړ چې په يوه تل پاتې ذهني ناروغۍ ککړه شوه او د ستيج په ځاې د ليونيانو په خونه کې ورواچول شوه.

د همدې ډول مشهورو شخصيتونو پيښې خو په ورځپاڼو کې هره ورځ خپريږی خو څوک پو هيږی چې ددغه حسن او عشق ليونتوب چې په کور کور کې خپور شوې دې هره ورځ څومره صحتونه او څومره ژوندونونه له منځه وړي ؟ څوک ويلې شی چې ايا دا د ښځو ازادی ده او که غلامی ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښځو ته ددغه تش په نامه ازادۍ پر هغوي د نارینه و د غوښتنو استبداد او تسلط نور هم زیات کړ ، دې کار خو هغوي د غلامۍ په داسې زنځیر کې راونغاړلې چې هغوي د خوراک ښناک او ښه صحت څخه هم بې برخې شوې د هغوي مسکینانو مرګ او ژوند یوازې د نارینه و په خاطر دې ؟]
دا ټول د څه له پاره ؟ ایا دا یوه معصومه او پاکه جذبه ده ؟ ایا دهغې تر شا هغه جنسي غوښتنې قرار نه لرې چې د خپلې فطري داېرې څخه د راوتلو هڅه او د خپریدو هاند کوی ؟ او د کومو د غوښتنو د ځواب ورکولو له پاره چې په بل اړخ « نارینه و » کې هم هماغسې جذبات او غوښتنې موجودې دې؟ که چیرې تاسې ددې څخه انکار وکړئ نو امکان لرې چې تاسې په دې دعوه کولو کې هم درنګ و نه کړئ چې دهغه غره په سر چې کوم دود تر سترګو کیږی د هغې په تل کې پرته «لاوا» دبیرون راوتلو له پاره ناقراره نه ده. تاسې د خپل عمل په هکله واک لرئ هر څه چې غواړئ ویې کړئ خو دحقایقو څخه انکار نه شئ کولاې. دا حقیقت څه پټ هم نه دې او زمونږ تر مخه دې او د لمر څخه ډیر روښانه دخپلو نتیجو سره یو ځاې را ښرګند شوې او تاسې دغه نتایج د پوهې اویا ناپوهې دواړو حالاتو کې قبلوئ خو اسلام دا په هماغه خپل ځاې کې منه کول غواړې ، له کومه ځایه چې پیل کیږي ځکه چې د اسلام نظر د زینت او ښکلا په هغه معصومې پیلامې باندې نه دې بلکه دهغې په ډیر بد نامعصومه او نا پاکه انجام باندې دې چې په ټوله ټولنه د قیامت د تورې تیارې په څیر را خپریږي. لکه چې فرمايې:
[مثل الوافله في لاذینه في غیر اهلها کمثل ظلمة یو القیمة لا نور لها] (د زیب او زینت سره د پردو خلکو تر مخ په ناز اونخرو ګرزیدو نکې ښځې داسې مثال لرې لکه دقیامت د ورځې تیاره چې هیڅ ډول نور په کې نه وي «ترمذي»].
چیرې چې په قران کې د پردیو تر مخې د زینت د راڅرګندولو څخه منه شوې هلته د «الا ماظهر منها » یوه استثنا هم شته چې مطلب یې دادې چې دهغې زینت په ښکاره کیدلو کې هیڅ مضایقه او باک نه شته چې په خپله را ښکاره شي. خو خلکو ددغه استثناء څخه د ډیروګټو د پورته کولو هڅه کړې ، مګر ستونزه داده چې په دغه الفاظو کې د ډیرې فایدې د پورته کولو ځاې نه شته ، شارع یوازې همدومره وایې چې تاسې په خپله اراده او خوښه د پردیو تر مخ خپل زینت مه ښکار کوئ ، خو هغه زینت چې پخپله را ښکاره شی یا په غیرې عادي حالاتو کې را څرګند شی نو د هغې په هکله تاسې مسؤل نه یاست ، مطلب په ډاګه دې ستاسې نیت باید د زینت د ښکاره کولو نه وي ، همدا راز په تاسې کې داسې جذبه او اراده باید وجود ونه لرې چې خپل ارایش او ښایست نورو ته و ښایاست او یا که نور څه نه وي نو دخپلو ګانو په شرنګولو د پردیو سړیو توجه خپلې لورې ته را وګرځوئ. تاسې باید له خپله اړخه د ښکلا او زینت د پټولو هڅه وکړئ بیا کله چې کوم شي په غیر عادي حالاتوکې څرګندیږي نو الله تعالې تاسې د هغې په هکله نه مواخذه کوی ، تاسې چې په کومو کالیو کې خپل زینت پټوئ نو هغه خو به په هر حال را څرګندیږي ، ستاسې قد او قامت ، جسماني تناسب ، غټوالي او وچوالي ، به په هغې کې محسوسیږي ، د اړتیاو او ضرورتونو له پاره د لاس یا د مخ کومه برخه خو باید را ښکاره کړل شي. نو که چیرې داسې وشول په هغې کې هیڅ حرج نه شته ، ځکه چې ستاسې په نیت کې د هغې را څرګندول نه و. تاسې دهغې په را څرګندولو مجبور شوي یاست. اوس نوکه ددغه شیانو څخه کوم ذلیل انسان خوند اخلي نو اخلي دې یې ، ، هغه به د خپلې بد نیتۍ سزا په خپله ګالي ، د اخلاقو او تمدن له اړخه چې تاسې څومره مسؤلیت په غاړه درلود هغه تاسې تر خپلې وسې پورې پوره کړې. دا د هغې آیت سهي مفهوم دې . د مفسیرینو تر منځ چې دهغې په هکله څومره توپیر شته که چیرې تاسې په هغې ټولو غور

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړئ نو په ډاګه به شي چې د ټولو اختلافاتو تر شنګ دهغوې د ويناو هدف هماغه دي چې پورته بيان کړل شو.
د ابن مسعود ، ابراهيم نخعي اوحسن بصري له آنده د ښکاره زينت څخه هدف هغه لباس او کالی دي چې دهغې په واسطه پټ زينت پټيږی لکه برقه او څادر. ابن عباس ، مجاهد ، عطاء، ابن عمر ، انس ، ضحاک ، سعيد بن جبير او زاعي رحمة الله عليهم اجمعين ، او د نورو حنفي علماؤ له «ماظهر منها » څخه مراد مخ او لاسونه دي او د ښايست او ښکلا هغه وسايل هم په کې شامل دي چې په مخ او لاسونو کې په عادي توګه موجود دي لکه د لاسو نکريزي ، ګوتي او دسترګو رانجه او ..... د سعيد بن المسيب له آند مخ ترې مستثنا دي او دحسن بصري يوه وينا هم دهغه تائيد کوي. سيدة عايشه رضي الله عنها د مخ پټولو په لور ميلان لری د هغې له نظره د ښکاره زينت څخه مقصد لاس ، د لاس بنګړي ، او د لاس ګوتي هم دي. مسور بن محزمه او قتاده لاسونه د خپل ټول زينت سره دښکاره پرينښولو اجازه ورکوی خو دمخ په هکله دهغې له وينا څخه داسې ښکاره کيږي چې د ټول مخ د ښکاره کولو پر ځاي يوازې د سترګو ښکاره کول جايز بولي.
ددې توپير په اهدافو غور وکړئ ، دغه ټولو مفسيرنيو د « الا ماظهر منها» څخه دا مقصد اخيستې دي چې الله تعالې دداسې زينت د ښکاره کولو اجازه ورکړې چې په غير عادی (اضطراري) حالاتو کې را څرګند شی يا د کوم چې د راښکاره کولو له پاره اړتيا پيدا شي ، دمخ او لاسونو را ښکاره کول او يا هغه د خلکو د نظر د جذباتو په خاطر استعمالول د هيڅ چا هدف هم نه دي ، هر يو د خپلي پوهي او د ښځې د اړتياو په نظر کې نيولو په اساس ددې هڅه کړې خو و پوهيږی چې ترکومه ځايه اړتيا دکوم ځاي د ښکاره کولو ايجاب کوي يا کوم ځاي په اضطراری حلاتو کې ښکاره کيداي شی او يا عادتا خلاص پاته شی ، مونږ وايو چې تاسې « الا ماظهر منها » دهغوې څخه د هيڅ يوه سره مه تړئ ، يوه مؤمنه ښځه چې د الله تعالې او دهغې د رسول صلي الله عيله وسلم د احکامو د زړه له خلاصه پابندی کوي ، او فتني کې د ککړيدو هيڅ ډول اراده و نه لري هغه دخپلو اړتياو او حالاتو به اساس پريکړه کولی شي چې مخ يا لاسونه ښکاره کړي او که نه ؟کله يې را ښکاره کړي او کله يې را ښکاره نه کړی.؟ او ترکومه حده پوري يې را ښکاره کړي ؟ په دې هکله قطعي احکام نه د شارع لخوا صادر شوي او نه په دې کې څه حکمت شته چې قطعي احکام وضع کړل شي ، کومه ښځه چې دخپلو اړتياو په خاطر بهر ته د تللو او د کار په کولو محبوريت ولري نو هغې ته کله د لاس د ښکاره کولو او کله د مخه د ښکاره کولو اړتيا پيدا کيږی ، دغسې ښځي ته د ضرورت په لحاظ اجازه شته او دکومي ښځي حال چې دغسې نه دي نو دهغې له پاره پرته له اړتياو قصداً ښکاره کول نه دی په کار. نو د شارع مقصد دادي چې د خپل ښايست د راښکاره کولو په خاطر که چيرې کوم څيز قصدا بې حجابه کړي نو دا ګناه ده که پخپله له ارادې پرته کوم څه را ښکاره شول نو ګناه يې نه شته. که چيرې واقعي اړتياوې او د کوم ځاي په ښکاره کولو سره هغوې مجبوره کړی نو دهغې ښکاره کول روا دی اوس پاته شوه داپوښتنه چې د حالاتو او اضطرار له مخې د مخ د ښکاره کولو حکم څه دي ؟ ايا شارع دهغې ښکاره کول غوره ګڼي يا نه ښکاره کول ؟ دهغې دښکاره کولو اجازه يوازې د اړتياو او اشد ضرورت پر محال ورکړل شوي او يا دهغوې په وړاندې د پرديو خلکو څخه دمخ پټول د اهميت وړ شي نه دي؟ ددغي پوښتنو دحل له پاره داحزاب د سورې (۵۹م) آيت داسې رڼا اچوي:
د مخ په هکله حکم:
هغه حواله چې د احزاب د سورې په هکله پورته ورکړل شوي دهغې الفاظ دادي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّبِيُّ قُل لِّأَزۡوَٰجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَآءِ ٱلۡمُؤۡمِنِينَ يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّۚ ذَٰلِكَ أَدۡنَىٰٓ أَن يُعۡرَفۡنَ فَلَا يُؤۡذَيۡنَۗ وَكَانَ ٱللَّهُ غَفُورٗا رَّحِيمٗا ﴿٥٩﴾ «الاحزاب ۵۹»].

(اي نبي !خپلو بيبيانو او خپلو لوڼو ته او همدا راز د مسلمانانو ښځو ته وواياست چې په ځان د پاسه د خپلو ځادرونو پلوونه را ځوړند کړي دا د دوی له پاره ډېره موزونه لاره ده تر څو هغوې و پيژندلې شي او تنګي نه کړل شي).

دا ايت يوازې د مخ د پټولو په اړه دی ، «جلابيب» د «جلباب» جمع ده چې معنا يې ځادر دې ، د «ادنی» معنا«ارخاء» يعني را خپرول او د را ځوړندلو ده. د «يُدۡنِينَ عَلَيۡهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ» لفظي ژباړه دا سې کيږي ، (دخپلو ځانونو دپاسه دخپلو ځادرونو يوه برخه را ځوړنده او را خپره کړئ)، او د ځادر د پلو څخه هم همدغه مفهوم اخستل کيږي ، خو اصل مقصد تري هغه ځانګړې حالت نه دې چې په عامه توګه د پلو (ځادر د څنډې) څخه تعبير يږي ، بلکه هدف يې د مخ پټول دي ، دا که د ځادر دڅنډو په واسطه وشي او يا د نقاب په واسطه وي او يا دبلې کومې طريقي څخه. ددې ګټې دا ښوول شوي دي چې کله هم مسلماني ښځې په پوره ستر سره بيرون ووځي نو خلکو ته به معلومه شي چې دا ښځې نيکې ښځې دي ، بې حيا نه دي. په دې خاطر ځوک پرې غرض نه شي کولې ، د قران کريم ټولو مفسيرينو ددې آيت همدغه مفهوم بيان کړې، حضرت ابن عباس رضي الله عنه ددې آيت په تفسير کې وايې چې:

(الله تعالي مسلمانو ښځو ته ددې حکم کړې چې کله هم هغوې د خپلو اړتياو په خاطر دکورو څخه بهر وځي نو د سر د پاسه دې د خپلو ځادرونو دپلوونو په را ځوړندولو خپل مخونه پټ کړي. «تفسير ابن جرير»].

امام محمد بن سيرين دعبيده بن سفيان بن الحارث الحضري څخه و پوښتل چې په دې حکم څرنګه عمل کيداې شی ؟ هغه خپل ځادر په ځان را واچاوه او خپل تندې ، پوزه او يوه سترګه يې پټه کړه او يوه يې ښکاره پريښوده .«تفسير ابن جرير ۲۲م ټوک ۲۹م مخ»

علامه ابن جرير طبري ددې آيت په تفسير کې ليکي چې:

[اې نبي ! خپلو بيبيانو ، لوڼو او دمسلمانانو ښځو ته ووايه چې کله هم دکوم ضرورت له مخې د خپلو کورونو څخه وځي نو د وينځو په څير لباس دې نه اغوندي چې سر او مخ يې تري ښکاره کيږي بلکه هغوې دې په خپلو ځانونو د پاسه د خپلو ځادرونو څنډې را واچوی تر څو کوم فاسق هغوې ته تکليف ور و نه رسوي ، او ټول په دې و پوهيږي چې دغه نيکې ښځې دي «تفسير ابن جرير»].

علامه ابو بکر جصاص ليکي چې:

[دا آيت په دې خبرې دلالت کوي چې ځوانو ښځو ، ته د پرديو څخه د مخ د پټولو حکم شوې دې او هغوې ته د کورونو څخه د وتلو په وخت کې د خپل عفت او عصمت فکر کول په کار دي تر څو چې خلک دهغوې په هکله طمع و نه کړي « احکام القرآن دريم ټوک ۴۵۸م مخ»].

علامه نشاپوري په خپل تفسير غرايب القرآن کې ليکي چې:

[د اسلام په لومړيو وختونو کې به ښځې دجاهليت د زماني په څير په کميس او ټيکري کې بهر ګرځيدلې او دنيکو ښځواو نورو ښځو په کاليوکې به کوم ځانګړې توپير نه تر سترګو کيده ، بيا حکم وشو چې ځادرونه دې په ځانونو راوا چوي او خپل سر او مخ دې پرې پټ کړي تر څو خلکو ته په ډاګه شی چې دا نيکې ښځې دي فاحشې نه دي « تفسير غرايب القران د ابن جرير په حاشيه ۲۲م ټوک ۳۲م مخ»].

(c) ketabton.com: The Digital Library

امام رازي ليکي چي:
[د جاهليت په وختونو کي د اشرافو ښځي او وينځي به په يوه شان ازادي ګرځيدي او بدکاره خلکو به هغوي تعقيبولي. الله تعالي شريفو او نيکو ښځو ته حکم وکړ چي هغوي دې د خپلوځانو د پاسه ځادرونه را واچوي اوورته يي وفرمايل چي « ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ».
نو ددې څخه دوه ډوله پوهه تر لاسه کيږی ، يو داچي د هغوي د لباس له مخي به هغوي و پيژندل شي چي دا نيکي او شريفي ښځي دي نو(ذليل وګړي به) دوي تعقيب نه کړاې شي. بل دا چي ددې نه به دا را په ډاګه شي چي دا بد کاره ښځي نه دي ، ځکه کومي ښځي چي مخ پټ کړي په داسي حال کي چي مخ عورت نه دې١
[١:-عورت په اصطلاح کي د جسم هغي برخي ته وايي چي د ښځي يا ميړه پرته د بل هر چا څخه يې د پټ پاته کيدو حکم شوي ، د سړي د جسم هغه برخي ته چي د نامه د غوټۍ او زنګون د سترګو تر منځ ده ، عورت ويل کيږي] چي پټول يې فرض دي. نو هيڅوک به د هغي څخه دا هيله نه کوي چي داسي شريفي ښځي به هم د عورت د رابرسيره کولو له پاره اماده او تياري کړل شي نو ددغه ډول کاليود اغوستن څخه دا په ډاګه کيږی چي دا يوه پرده کوونکي ښځه ده او دبدکارۍ اميد تري نه شي کيداې «تفسير کبير ٧م ټوک ٥٩١م مخ».
قاضی بيضاوی ليکي چي «يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِن جَلَٰبِيبِهِنَّ» يعني کله چي هغوي د خپلو اړتياو په خاطر بيرون وځي نود خپلو ځادرونو په واسطه دي خپل مخونه او جسمونه را ونغاړي ، دلته د «هِن» لفظ د بيلتون له پاره دي يعني د ځادرونو يوه برخه دي پر مخ را واچوی او په بله برخه کي دي يې خپل جسم را ونغاړی «ذَٰلِكَ أَدْنَىٰٓ أَن يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ» يعني په دغه ډول به د هغوي او د وينځو او سندرغاړو تر منځ تميز پيدا شي. « فَلَا يُؤْذَيْنَ» او د شکمنو اعمالو خاوندان به د دوي په لوري د لاس اوږدوني جرئت ونه شی کړاې « تفسير بيضاوي ٤م ټوک ١٢٨م مخ»].
ددې ويناو څخه را په ډاګه کيږی چي د صحابه کرامو رضي الله عنهم د مبارک وخت نه تر اتمي پيړۍ پوي په هر وخت کي ددې آيت څخه همدغسي مفهوم اخيستل شوي دې او دا هماغه مفهوم دې چي مونږ هم ددې الفاظو څخه را اخستي دې. ددې نه وروسته د احاديثو په لور رجوع وکړئ نو هلته هم دا را په ډاګه کيږی چي ددې آيت د نازليدو وروسته په نبوي دور کي به مسلمانو ښځو په خپلو مخونو نقاب اغوست او د ښکاره مخونو دګرځيدلو رواج بند شوي و.
په ابوداود، ترمذي او د احايثو په نورو کتابونو کي راغلي چي نبي کريم صلي الله عليه وسلم د احرام په وخت کي ښځي د نقاب اچولو او لاسونو پټولو څخه منه کړي وي.
[المحرمه لا تنتقب و لاتلبس القفازين و نهى النساء في احرامهن عن القفازين و النقاب] . ددې نه دا په ډاګه کيږی چي په دغه مبارک دوران کي د مخونو د پټولو له پاره نقاب او د لاسونو د پټولو له پاره ددستانو رواج عام شوي و ، يوازې د احرام په حالت کي دهغي څخه منه شوي وه خو ددې نه هم دا هدف نه و چي په حج کي دې ښځي خپل مخونه په عام محضر کي خلکو ته ښکاره کړي ، بلکه هدف تري دا و چي د احرام په فقيرانه حالت کي نقاب د ښځي د لباس برخه و نه ګرځي. لکه چي په عامه توګه ده ، همدا ارزا په ځينو نورو احاديثو کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي تصريح شوي چي د احرام په حالت کي هم پاکو بيبياني او عامو مسلمانو ښځو د نقاب اچولو پرته خپل مخونه د پردو سړو څخه پټول. په سنن ابوداود کي راغلي دي:

[عن عايشة رضي الله عنها قالت کان الرکبان يمرون بنا و نحن مع رسول الله صلي الله عليه وسلم محرمات فاذا حازوا بنا سللت احدانا جلبابها من راسها علی وجهها فاذا جاوزونا کشفناه «باب في المحرمة نعطي وجهها»]

سيدة عايشة رضي الله عنها فرمايي چي سپاره به زمونږ تر څنګ نژدي تيريدل او مونږ ښځي به د رسول الله صلي الله عليه وسلم سره د احرام په حالت کي وو کله به چي هغه خلک مونږ ته مخامخ شول نو مونږ به خپل ځادرونه دخپلو سرونو دپاسه په خپلو مخونو را اچول او کله به چي هغوي تير شول نو مخونه به موښکاره کړل)

په موطا امام مام مالک کي راغلي دي:

[عن فاطمة بنت المنذر قالت کنا نغمرو جوهنا ونحن محرمات و نحن مع اسماء بن ابوبکر الصديق فال تنکره علينا].

(دسيدي فاطمي بنت منذر وينا ده چي مونږ به د احرام په حالت کي په خپلو مخونو باندي پلو اچولي و ، زمونږ سره دابي بکر صديق لور اسماء هم وه هغي مونږ له دغي کار څخه منه نکړو. يعني هغي دا ونه ويل چي د احرام په حالت کي د نقاب د استعمالولو چي کوم ممانعت شوي د هغي اطلاق زمونږ په دغه فعل باندي هم کيږی)

په فتح الباري کتاب الحج کي د عايشي رضي الله عنها څخه روايت دي چي:

[تستدل المراة جلبابهامن فوق راسها علی وجهها]

(ښځي دي د احرام په حالت کي خپل ځادرونه دخپلو سرونو له لوري په خپلو مخونو را ځپاره کړي.)

نقاب:

هر څوک چي د قرآن ددغه آيت الفاظ او دهغي متفقه تفسير او په نبوي عهد کي د هغي تعامل وګوري نو هغه ته به ددي حقيقت نه دانکار مجال پاته نه شي چي په اسلامي شريعت کي ښځو ته د پرديو څخه د مخونو دپټولو حکم شوي او دا حکم پخپله د نبي کريم صلي الله عليه وسلم په وخت کي پلي شوي و.

نقاب که په لفظي توګه په قران کريم کي نه شته خو معني او حقيقت يي په خپله د قران کريم وړانديز دي.

په هغي پاکي هستی چي قران کريم نازل شو او دهغي د سترګو تر مخه مسلمانو ښځو دغه عمل د خپل کور نه بهر دخپل لباس يوه برخه وګرځوله په همغي وخت کي هم ددي نوم نقاب و. هو ! دا هماغه نقاب (Veil) دي چي په اروپا کي ورته ډير زيات سپک کتل کيږي او يوازي فکر او تصور يي هم په فرنګي ضمير يو دروند بار تماميږی او هلته ورته د ظلم ، تنګ فکری او وحشت علامه ويل کيږي ، بلي ! دا همانغه څيز دي چي نوم يي دکوم شرقي ولس د ناپوهی او تمدني وروسته والي په يادولو کي تر ټولو لمړی اخستل کيږي اويا کله چي دا وينا کيږي چي هغه شرقي ولس د تمدن اوتهذيب په لور پر مختګ کړی نود ټولو تر مخه چي کومه خبره په پوره انشراح او انبساط سره کيږي هغه همدا ده چي ددي يا دهغي ولس څخه نقاب له منځه ولاړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس نو تاسي د شرم ځخه سر ښکته کړئ ځکه چې دا کار وروسته نه دي ایجاد شوي بلکه دا پخپله د قرآن ایجاد دي او محمد صلي الله علیه وسلم دغه کار رائج کړې او عملي کړی یې هم دي. خو یوازې د شرم نه د سر ټیټولو ځخه څه نه جوړیږي. شتر مرغ چې ښکاري ووینې او سر په شګو کې پټ کړې نو دښکاري وجود له منځه نه ځي که تاسي هم سر ټیټ کړئ نو خامخا به ټیټ شې خو د قرآن آیت له منځه نه ځي او نه د تاریخ ځخه ثابت شوي پیښې له منځه تلای شي .که دتاویلاتو په واسطه په دې باندې پرده واچول شي نو دا د «شرم داغ» به نور هم زیات و ځلیږي ، کله چې دغرب ځخه د مرعوبیت له مخې ستر او پرده او مخ پټول د «دشرم داغ» ګڼې نو دهغې د لرې کولو له پاره اوس یوازې یوه لاره ده او هغه داده چې دهغې اسلام ځخه د برائت اعلان وکړئ چې د نقاب ، څادر ، پلو، ستر او ستاسې په نظر دداسې نورو سپکو او بې هوده شیانو حکم کوي. ځکه تاسې د ترقۍ او پر مختګ غوښتونکې یاست. تاسې ته تهذیب او تمدن په کار دي. نو تاسې ته هغه دین کله داتباع وړ دي چې ښځې د محفل او مجلس د شمعې کیدو ځخه بندوي ، هغوي ته دحیا، پردې او عزت تعلیم ورکوي. د کور ملکه د کور نه پرته ، دهر سړي له پاره د ساعت تیرۍ د الې د جوړیدو ځخه منه کوی. ښه نو په داسې مذهب کې «ترقي» له کومه شوه !!! دداسې دین د تهذیب سره څه اړیکې !!! ځکه د تهذیب له پاره خو اړینه ده چې ښځه.... نه ،لیډي صاحبه، د بیرون وتلو ځخه دوه ساعته دمخه د ټولو مصروفیتونو ځخه ځان فارغ کړې او یوازې په خپل تزئین او ارایش کې مصروفه شي. خپل ټول جسم معطر کړې. د رنګ او موډ له اړخه او د اخرې درجې جاذبو کالیو په اغوستنې او دمختلفو پاشونکو (Sprys) غازونو په واسطه د خپل مخ او غومبرو ښایست را تازه کړی او شونډی په (لپ سټک) باندې مزینې کړې ، د تورو وریځو لیندۍ جوړه او خمارې سترګې د غشو ویشتلو له پاره چمتو کړې . او کله چې ددې ټولو نخرو په وسله سنبال له کوره دباندې را ووځي نو شان یې داوي چې په خپله هره نخره د زړونو واکې دځان په لور را کاږي او دا اواز پورته کوي چې «ځاي همدغه ځاي دي» خو ددې سره یې بیا هم دځان ښودنې د ذوق تسکین نه پوره کیږی نو آئینه او دسینګار سامان تل د ځانه سره ګرځوي تر څو هر لږ ساعت وروسته په ښکلا او سنیګار کې دواقع شوي کمۍ تلافی وکړای شي.

لکه چې مونږ په وار وار ویلي چې د اسلام او غربي تهذیب په مقاصدو کې ډیر زیات توپیر دي او هغه وګړي سخت په غلطۍ کې دي چې د غرب له آنده داسلامي احکامو تعبیر او تشریح کوي. ځکه په غرب کې چې د شیانو د قدرو قیمت کوم معیار موجود دي نو د اسلام معیار د هغه نه بلکل مختلف دي.

هغه شیان چې غرب یې ډیر مهم او د ژوند هدف بولي د اسلام له آنده هغه هیڅ اهمیت او ارزښت نه لري او هغه څه ته چې اسلام اهمیت ورکړي هغه دغرب له آنده بې ارزښته دي. اوس نو ځوک چې د غربي معیار قایل دی نو هغوي ته د اسلام هر څه د اصلاح او ترمیم وړ ښکاري . کله چې هغه د اسلامي احکامو د تعبیر له پاره کینې نو دهغې په تحریفولو لاس پورې کړې او د تحریفولو وروسته یې هم په خپل عملی ژوندکې په هیڅ توګه نه پلي کوي. ځکه چې په هر قدم کې د قرآن او سنتو تصریحات دهغه له پاره خنډونه را پیدا کوی.

دداسې وګړې له پاره دعملی لارو په جزئیاتو باندې د نظر کولو ځخه مخکې دا کتل په کار دي چې دکومو مقاصدو او اهدافو له پاره چې دغه طریقې اختیار شوي هغه پخپله تر کومه ځایه د قبول وړ دي؟ او که چیرې هغه دمقاصدو سره اتفاق نه شي کولې نو دمقاصدو د حصول په لارو چارو باندې د بحث کولو او دهغې د مسخ کولو او تحریفولو هسې عبث زحمت ولې کاږي؟ ولې هغه دین نه پریږدي چې مقاصد او اهداف یې له یوه سره غلط ګڼي او که چیرې د هغې د مقاصدو سره اتفاق وي نو هغه بحث یوازې په دې کې پاته کیږی چې دهغه اهدافو او مقاصدو له پاره چې کومه طریقه خپله شوي ده هغه مناسبه او یا نا مناسبه ده او دغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحث په اسانۍ سره پر مخ تلاې شي ، خو دا طريقه يوازې شريف او نيک خلک اختياروليې شي ، پاتې شو منافقين ، دوې د الله تعالي په مخلوق کې تر ټولو ارزل مخلوق دې ، دهغوې سره همدغه ښه ښکاريږي چې په يوه شي دعقدې درلودلو دعوی کوي خو په حقيقت کې په بل شی باندې باور لري.
د نقاب او پردې په موضوع باندې چې څومره بحث او څيړنه کيږی هغه په حقيقت کې په همدغې نفاق باندې بنا ده. هغوې خپل ټول زور په دې مصرفوي چې دا ثابته کړي چې د پردې دغه اوسنې شکل دا سلام څخه تر مخه ولسونو کې رايج و او د جاهليت دغه ميراث د نبي صلي الله عليه وسلم د زماني نه ډيره موده وروسته په مسلمانان کې وويشل شو ، د قران يو څرګند آيت او د نبي صلي الله عليه وسلم ود وخت د يو ثابت شوي عمل او د صحابه رضي الله عنهم او تابعينو دتشريحاتو په مقابل کې دتاريخی څيړنو د ثابتولو ددغه زحمت د پورته کولو ضرورت څه دې ؟ يوازې په دې خاطر چې دژوندانه هغه اهداف چې د هغوې تر مخه وو او دي او يا هغه چې په غرب کې عام مقبوليت لری ؟ ددوې په ذهن کې د ترقۍ او تهذيب هغه تصور ناست دې چې دغرب څخه راوړل شوې. څرنګه چې د برقې اغوستل او د نقاب اچول د غربي تهذيب د مقاصدو خلاف دي او دهغې د تصوراتو سره هيڅ کله جوړ نه شي پيدا کولې نو په دې خاطر د تاريخي څيړنو په زور د هغه شي د له منځه وړلو هڅه کوي چې د اسلام په قانون کې ثبت دي ، دا ښکاره منافقت چې د نورو ډيرو مسايلو تر څنګ ددې موضوع په هکله هم کيږی ددې اصل علت همغه بې اصولي ، دعقل کمښت او د اخلاقي جرئت نشتوالي دي چې مونږ يې مخته يادونه وکړه که دا سې نه وای نو دا سلام د پيروۍ ددعوې تر څنګ به يې د قران په مقابل کې د تاريخ ددرولو خيا ل هم په ذهن کې نه را ته ، يا خو به يې (که مسلمان پاتې کيدل يې غوښتل) خپل مقاصد د اسلام په مقصدونو باندې بدلول او يا به په ډانګ پيبيلې توګه دهغه دين څخه جدا کيدل چې دهغوې د ترقۍ دمعيار له مخې دترقۍ مانع او خنډ دي.
هغوې چې د اسلامي قانون په اهدافو باندې پوهيږې او دهغې تر څنګ څه عام عقل(**Common Sense**) هم لري نو د هغوې له پاره په دې پوهيدل څه ستونزمن کار نه دې چې ښځو ته په ښکاره مخونو د وتلو عامه اجازه ورکول دهغې اهدافو په خلاف دې چې اسلام ورته دومره ارزښت ورکړې. د يوه انسان کوم شې چې بل انسان ډير زيات اغيزمن کوي هغه دهغې مخ دې. د انسان پيدايشي ښايست يا په بل عبارت د انساني ښکلا تر ټولو لوې ښکارندوې دهغې مخ دې ، نظرونه يوازې دښکلي مخ په لور ګرځي ، جذبات تر ټولو زيات هماغه راپاروي ، د جنسي کشش تر ټولو قوې عنصر هماغه دې ، په دې خبرې د پوهيدو له پاره د رواني علومو ژورې کتنې ته هم اړتيا نه شته ، خپل زړه ته و وينئ ، د خپلو سترګو څخه فتوا واخلئ دخپلو رواني جذباتو جايزه واخلئ اووينئ ، د منافقت خبره پريږدئ څکه که منافق د لمر وجود هم د خپل مقصد په خلاف تصور کړي نو د ورځې په رڼا کې به ووايې چې لمر وجود هم نه لري ، خو که د صداقت نه کار واخلئ نو تاسې به په دې اعتراف وکړئ چې په جنسي کشش کې (**Sex apeal**) د جسم د ټولو ښايسته ځايو څخه د فطري ښکلاو ډيره برخه الله تعالي د مخ په جوړښت کې ايښي ده. که چيرې تاسې د کومې نجونې سره واده کول غواړئ نو تاسې هغه ووينئ او اخري پريکړه کوئ نو رښتيا ووايا ست چې دکوم ځاې په کتلو به تاسې خپله پريکړه وکړئ ، دهغې د کتلو يو شکل دادې چې د مخ پرته نوره په مکمله توګه ستاسې تر مخ وي او دويم شکل دا کيداې شي چې يوازې خپل مخ تاسې ته په يوه کوچنۍ کړکۍ کې و ښايي.
وواياست چې ددواړو شکلونو څخه به کوم شکل ته تاسې ترجيح ورکړئ ؟ رښتيا وواياست چې ايا د ټول جسم په نسبت به د مخ حسن ستاسې نظر ځان ته نه را نه کاږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددي حقيقت د منلو وروسته مخته ولاړ شئ اووګورئ چې که په ټولنه کې د جنسي بې لاريو او دبې ځايه تحريکاتو مخنيوي هدف نه وي نو بيا د مخ معني څه ده ؟ ايا تيونه ، متان ، پنډۍ او ورنونه ټول ښکاره پريښول په کار دي ؟ لکه څرنګه چې نن په غربي تهذيب کې دي ، په دغه صورت کې د قيودو او حدودو د وضع کولو هغه اړتيا هم نه شته چې د حجاب داسلامي قانون په لړ کې يې تاسې تر اوسه مطالعه وکړه. خو که اصل خبره ددغه طوفان مخه نيوول وي نو ددې څخه به دحکمت خلاف بله ستره خبره نه وي چې د هغې د مخنيوي په خاطر وړو وړو دروازو ته قلفونه واچوئ او تر ټولو لويه دروازه بلکل پرانستي پريږدئ.
اوس تاسې پوښتلې شئ چې کله داسې ده نو اسلام په نا ببره حالاتو کې او داړتياو په وخت کې د مخ د لووڅوولو اجازه ولې ورکړې لکه چې تاسې پخپله مخته بيا ن کړي دي ؟ ددې ځواب دادې چې د اسلام قانون غير معتدل او يو اړخيزنه دې ، هغه که له يوه اړخه د اخلاقي ښيګڼو لحاظ کوي نو د بله اړخه د انسان د واقعي اړتياو هم خيال ساتي او دهمدغې دواړو تر منځ يې په ډير احتياط سره توازن او تناسب جوړ کړې . هغه د اخلاقي فتنو مخنيوي هم کوي او تر څنګ يې په کوم وګړي داسې بنديزونه هم نه لګوي چې د هغې په اساس هغه خپلې ريښتونې اړتياوې پوره نه کړاې شي. همدا علت دې چې هغې د ښځې له پاره دمخ او نقاب په هکله هغسې قطعي احکام نه دي ورکړي لکه څنګه يې چې دستر او د زينت د پټولو په خاطر ورکړي و . ځکه چې د ستر او زينت د پټوالي څخه د ژوندانه د اړتياو په پوره کولو کې هيڅ ډول ستونزه نه راپيدا کيږي خو دمخ او لاسو تل پټوالي ښځې د خپلو اړتياو په پوره کولوکې د ستونزو سره مخ کوي په دې خاطر دښځو له پاره عمومي لاره دا ټاکل شوې ده چې پرمخ دې نقاب يا پلو را ښکته کړي او په دې قاعده کې د (الا ماظهر منها) د استثناء څخه دا اساني را پيدا کړل شوې چې که په حقيقت کې د مخ د ښکاره کولو اړتيا پيدا شي نو ښکاره کولاې شي په دې شرط چې د حسن ښودنه ترې مقصد نه وي بلکه د اړتياو رفع کول ترې هدف وي او د بله اړخه چې دفتنې د خپريدو کوم خطرات شته دهغې مخنيوي يې په دې ترتيب سره وکړ چې د نارينه و له پاره يې د نظر د ټيټولو حکم وکړ تر څو چې که کومه با عفته ښځه د خپلو اړتياو له پاره مخ ښکاره کړي نو دهغوي نظر پرې و نه لړيږي او هغې ته د قصدي ليدلو څخه ځان و وژغوري.
که د پردې په دغه احکامو تاسې فکر وکړئ نو تاسې ته به په ډاګه شي چې اسلامي پرده کوم جاهلي رسم نه دې بلکه يو عقلي قانون دې. جاهلي رسم يو جامد شئ وي په هغه کې چې کومې طريقې په کوم شکل رواج و موند نو هغه په همغه حال پاته کيږي او تغير په کې نه راځي. کوم شي چې يو ځل پټ کړل شي نو هغه د تل له پاره پټ پاته کيږي ، تاسې به په مرګ ويده شئ مګر د هغې را څرګندول به شوني نه وي. ددې پر خلاف په عقلي قانون کې نرم والې او ملايمت وي ،په هغې کې د حالاتو مطابق سختوالي او نرمولاې راتلاې شي او د موقع او ځاې په اعتبار سره دهغې په عامو قواعدو کې استثنايي صورت هم اېښودل کيداې شي ، دداسې قوانينو پيروې د ړندو په څير نه کيږي ، بلکه د عقل او تميز اړتيا ورته ليدل کيږي ، د پوهې او عقل پيروان پخپله پريکړه کولاې شي چې چيرته ددغې عامې قاعدې پيروي کول په کار دي ؟ او په کوم ځاې کې د قانون له آنده ريښتونې اړتيا شته چې د استثنايي حالاتو د رخصت څخه يې ګټه پورته کول روا دي. بيا هغه پخپله دا فکر کولاې شي چې په کوم ځاې کې د هغې د رخصت نه څومره ګټه وا خسل شي او د ګټې د اخيستلو په وخت کې د قانون دموخو څه ډول خيال و ساتل شي. په دې ټولو چارو کې د يوه نيک نيته مؤمن زړه تر ټولو ښه مفتي کيداى شي.
لکه څنګه چې نبي کريم صلي الله عليه وسلم فرمايلي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

[استقت قلبک] او [دع ما حاک في صدرک] (د خپل زړه نه فتوا واخله او د کوم شي په اړه چې دې زړه کې شک پیدا شي هغه پرېږده.)
همدا علت دی چې د اسلام سهي پیروي د جهالت او ناپوهۍ سره نه کیږي. دا عقلي قانون دی او د هغې د پیروی له پاره په هر قدم کې د شعور او پوهې اړتیا ده.

بیرون ته د وتلو قوانین:

د لباس او ستر د حدودو د ټاکلو وروسته چې د ښځو په هکله کوم اخري حکم راغلی هغه دا دی:

[وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ ٱلْأُولَىٰ....... ﴿٣٣﴾ «الاحزاب ٣٣»(په خپلو کورونو کې د عزت او وقار سره ناستې اوسئ او د جاهلیت د زمانې په څیر په ځان جوړولو او ښایسته کولو بهر مه اوځئ.)

[........ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِن زِينَتِهِنَّ....... ﴿٣١﴾ «النور ٣١»

(او د تګ په وخت کې دې خپل پښې په ځمکه نه وهي ترڅو هغه زینت چې یې پټ کړې را ښکاره شي.)
[فلا تخضعن بالقول فیطمع الذي في قلبه مرض]
(په پسته او نرمه ژبه داسې خبرې مه کوئ چې دکوم وګړي په زړه کې که ناروغي «خرابي» پرته وی ، در څخه طمع پیدا شي)
د «وقرن» په قرائت کې اختلاف دی ، د مدینې عامو قاریانو او ځینې کوفیانو د قاف په فتح( )سره لوستې دی چې مصدر یې «قرار» راځي په دې اساس یې ژباړه داسې هم کیږي : « په خپلو کورنو کې قرار و نیسئ یا ناستې اوسئ» خو د بصرې او کوفې نورو قاریانو قاف په کسر( ) سره لوستې چې مقصد یې ترې و قار دی نو په دې اساس ژباړه یې دا ډول کیږی: « په خپلو کورنو کې د وقار او عزت سره ناستې اوسئ»
د «تبرج» دوه معناوې دي یو د زینت او محاسنو را څرګندول او دویم د تګ په وخت کې ناز او نخرې کول ، کاږه واږه او په مستۍ سره تلل ، خپل امیل د سر ټیکه ، غوږوالۍ او غاړه ښکاره کول. یعنې داسې تګ چې یو ډول داد ترې را څرګندیږي. په دې آیت کې دواړه معناوې ترې اخستل شوي. په لمړني جاهلیت کې به ښځې ښه په ډول او سینګار سره راوتلې لکه چې اوس د نوې جاهلیت په دور کې هماغسې راوځې ، اوبیا به یې تګ هم قصدا هماغسې کاوه چې هر قدم یې د ځمکې په سر نه بلکه دلیدونکو په زړونو باندې ایښوده . یو مشهور تابعي او دقران مفسر قتاده بن دعامه وایې [ددې حالت د پوهیدو له پاره کوم تاریخي بیان ته اړتیا نه شته کومې داسې ټولنې ته ولاړ شئ چې غربي ډوله ښځې هلته تګ راتګ کوي].
د لمړې جاهلیت د تبرج حال تاسې هملته په خپلو سترګو کتلای شئ. اسلام د هغه نه منع کړې هغه وایې چې تر هر څه لمړی ستاسې د قیام او اوسیدو ځای ستاسې کور دی د کورنه بهر د مسؤلیتونو څخه تاسې په دې خاطر خلاصې کړل شوي یاست چې تاسې په سکون او وقار سره په خپلو کورونو کې ناستې اوسئ او د کورنې ژوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرائض ادا کړئ خو که چیرې اړتیا پیدا شي نو دکور نه بهر وتل هم ستاسې له پاره روادي. خو د وتلو په وخت کې به دخپل عصمت لحاظ ساتئ چې نه ستاسې په کالیو کې داسې کشش وي چې د نارینه و سترګې ستاسې په لور متوجه کړي او نه د حسن دښکاره کولو له پاره تاسې دداسې بې صبرۍ نه کار واخلئ چې په لاره د تللو په وخت کې کله مخ را لوڅ کړئ او کله لاسونه را بربنډ اود نمایش له پاره جوړ کړئ او نه په تنګ کې کومې داسې نخرې وکړئ چې سترګې پخپله تاسې واخلې. داسې زیورات هم مه اچوئ چې اواز یې د نورو د راجذبیدو سبب ګرځي. هو ! که چیرې د خبرو اړتیا راغله نو خبرې کوئ خو د خوند نه د ډک اواز د راویستلو هڅه مه کوئ. ددغه اصولو او قواعدو په نظر کې نیولو په اساس تاسې دخپلو اړتیاو د پوره کولو له پاره بیرون وتلای شئ.

دا وه د قرآن تعلیم او ښوونه. راځئ چې اوس په حدیثو نظر واچوو او وګورو چې نبي کریم صلي الله علیه وسلم د همدغې ښوونې مطابق د ښځو له پاره په ټولنه کې کومې لارې ټاکلي دي او صحابه کرامو رضی الله عنهم اجمعین او دهغوې بیبیانو په هغه څه ډول عمل کړې دي.

دضرورت له پاره دکوره ښځه د وتلو اړتیا:

په حدیث شریف کې راغلي دي چې د حجاب د احکامو دنازلیدو تر مخه د سیدنا عمر رضي الله عنه د رسول الله صلي الله علیه وسلم څخه غوښتنه وکړه چې یا رسول الله ! د خپلو بیبیانو له پاره پرده و ټاکئ !

یو ځل ام المؤمنین سیدة سوده رضی الله عنها بنت زمعه د شپې بیرون را ووتله حضرت عمرر رضي الله عنه هغه وکتله او ورغږ یې کړ چې سوده ! مونږ ته و پیژندلې، دهغې څخه دهغه مقصد داو چې څه ډول دکورنو ښځه دښځو وتل منه کړل شي.

ددې وروسته چې د حجاب احکام نازل شول نو سیدنا عمر رضی الله عنه پرې خوشحاله شو، هغه به ښځې دکورنو څخه په را وتلو ترټلې، یو ځل بیا سیدة سودة رضی الله عنها سره هماغسې پیښه تکرار شوه، هغه دکوره را ووتله او سیدنا عمر رضی الله عنه ورته په قهر شو. هغې سیدنا رسول الله صلي الله علیه وسلم ته شکایت وکړ نو نبي اکرم صلي الله علیه وسلم ورته ووفرمایل: [قد اذن الله لکم ان تخجن لحوائجکن...] (الله تعالي تاسې ته د خپلو اړتیاو په خاطر دکورو نه د وتلو اجازه درکړې) ددې نه څرګنده شوه چې د «وقرن في بیوتکن» دحکم قرآني اهداف دا نه دی چې ښځې دې د کور د حدودو څخه هیڅکله هم خپلې پښې بیرون نه ږدی، د اړتیاو او ضرورتونو په خاطر دهغوې د بیرون وتلو له پاره پوره اجازه ورکړل شوې خو دا اجازه نه غیر مشروط ده او نه غیر محدود.

ښځو ته ددې اجازه نه شته چې په پوره ازادۍ سره چیرته یې چې خوښه وي و ګرځي او د سړیو په غونډو کې یې چې چیرته زړه و غواړې ګډون وکړي. د حالاتو او اړتیا و څخه دشریعت مقصد هغه حاجات او اړتیاوې دي چې د هغه له رویه وتل او بیرون کار کول د ښځو له پاره حتمي وي. ښکاره ده چې د ټولو ښځو له پاره په ټولو وختونو کې د راوتلو او نه راوتلو او په هر وخت کې دهغې درخصت او نه رخصت حدود ټاکل ممکن نه دي خو شارع چې د ژوند په عامو حالاتو کې دښځو د رواتلو له پاره کوم اصول ټاکلي او د حجاب په حدودو کې یې لږ څه زیاتوالي یا کموالي کړي د هغې څخه د اسلامي قانون د روح او دهغې د رجحان اندازه کیدای شي چې د هغې دتوضیح له پاره مونږ د مثال په توګه څو موضوعات تر څیړنې لاندې نیسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد ته د تللو اجازه او دهغې حدود:

دا په ډاګه ده چې په اسلام کې تر ټولو مهم فرض لمونځ دې او د لمانځه له پاره په مسجد کې حاضريدل او په جَمعه لمونځ کولو ته ډير اهميت ورکول شوي دي . خو د جَمعې د لمانځه له پاره چې کوم احکام د سړيو له پاره دی دهغې برعکس د ښځو له پاره هغه لمونځ افضل او غوره ګڼل شوي چې په کور کې اود خلوت او تنهايي په حال کې اداء کړای شي. امام احمد رحمة الله او طبراني د ام حميد ساعديه څخه يو حديث را نقل کړې او ليکلي يې دي چې:

[قالت يا رسول الله صلي الله عليه وسلم آتی احب الصلوة معک قال قد علمت صلتک فی بيتک خير لک من صلاتک فی حجرتک خير من صلوتک فی دارک وصلوتک فی دارک خير من صلوتک فی مسجدک وصلوتک فی مسجدک خير من صلوتک فی مسجد الجمعة].

(هغې عرض وکړ ، اې د الله رسوله ! زه ‌مې غواړې چې له تاسره يو ځاې لمونځ ادا کړم. ورته يې و فرمايل ماته معلومه ده مګر(دکوټې) په يوه کونج کې لمونځ کول تاته د هغه نه غوره دې چې ته پخپله حجره کې لمونځ وکړې او په حجره کې لمونځ کول تا ته د هغه نه غوره دي چې ته بې د کور په انګړ کې وکړې او د کور په انګړ کې لمونځ کول تاته د هغه نه غوره دي چې ته يې د کلي په مسجد کې وکړې او دکلي په مسجد کې لمونځ کول تاته دهغه نه غوره دي چې ته يې په جامع مسجد کې ادا کړې.

[....ښځې ته چې په دومره خلوت کې د لمانځه د ادا کولو هدايت دکوم مصلحت په اساس ورکړل شوي دې هغه پخپله ښځې ښه درک کولاې شی. په مياشت کې څو ورځې داسې را ځي چې ښځې ته په کې مجبورا د لمانځه پريښوول په کار دي او په دې ډول هغه خبره راڅرګنديږي چې يوه حياناکه ښځه يې خپل پلار او ورنو ته هم د ويلو څخه شرم محسوسوي. ډيرې ښځې دهمغې شرم په واسطه د لمانځه پريښوونکې کيږی ، شارع دهغه خبره محسوس کړې هدايت يې کړې چې په پټه او په پوره تنهايي سره په يوه کونج کې خپل لمونځ اداء کړي تر څو چې هيچا ته دا نه وي معلومه چې ته څه وخت او چيرته لمونځ کوې او څه وخت يې نه کوې . خو دا يوازې هدايت دې ، تاکيد او حکم نه دې ، ښځې په کورونو کې ځانته جماعت درولاې شي او ښځه د هغوي امامت کولاې شي.

[ام ورقه بن نوفل ته سيدنا رسول الله صلي الله عليه وسلم اجازه ورکړې وه چې د ښځو امامت دې کوي «ابوداود» د دار قطني او بهيقي روايت دي چې عايشي رضی الله عنها به د ښځو امامت کاوه او د صف په منځ کې به دريده او لمونځ به يې ورکاوه. ددې څخه دا را په ډاګه کيږی چې کله چې کومه ښځه د ښځو د جماعت امامت کوي نو هغه د امام په څير د صف نه مخته نه بلکه د صف په منځ په دريدو سره دغه دنده تر سره کولې شی.] په همدغه مضمون په ابوداود کې يو حديث د ابن مسعود رضی الله عنه څخه روايت شوي دې چې په کې سيدنا محمد صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي:

[صلوة المراة فی بيتها افضل من صلوتها فی حجرتها و صلوتها فی مخدعها افضل من صلوتها فی بيتها «باب ماجاء فی خروج»

(ښځې ته په خپل کور کې د لمونځ کولو څخه دا غوره او بهتره ده چې په خپلې کوټې کې لمونځ وکړي او هغې ته په هغه خپل پټ ځاې کې لمونځ کول په کور کې د لمونځ د ادا کولو څخه غوره دي)

ګورئ دلته ترتيب بلکل سرچپه دي ، د نارينه و له پاره تر ټولو ادني درجه لمونځ هغه دي چې په تنهايي کې يې وکړي او تر ټولو ښه ورته هغه دي چې د لوې او سترې جَمعې سره يې ادا کړي. خو د ښځې له پاره په ډير زيات خلوت او يوازيتوب کې لمونځ تر هر بل لمونځ بهتره دي او دغه پټ لمونځ ته نه يوازې د جماعت په

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمانځه ترجيح ورکړل شوي بلکه دهغي لمانځه څخه ورته نور هم افضل ويل شوي دي چې د هغي څخه د مسلمان لپاره بل ستر نعمت نه شته. يعني د نبوي مسجد دهغه جماعت څخه هم ، چې امام يې په خپله د انبياو امام محمد صلي الله عليه وسلم و. اخر ددې توپير او امتياز علتونه څه دي؟ همدا دي که نه چې شارع د ښځې د بيرون راوتل نه خوښوي او په جماعت کي يې دښځو او نرود خلط کيدو څخه مخنيوي کړې خو لمونځ يو مقدس عبادت دي او مسجد يو مقدس ځاي. حکيم شارع د جنسونو د اختلاط نه د مخنيوي په خاطر د خپلي خوښي ځرګندونه د فضيلت او نه فضيلت په توپير سره په ډاګه کړي خو دداسي پاکيزه کار له پاره يې داسې پاک ځاي ته دښځو د راتګ مخنيوي نه دي کړي. په حديث کې چې دغه اجازه په کومو الفاظو سره راغلي هغه د شارع په بې مثله حکيمانه شان باندې دلالت کوي فرمايي:

[لا تمنعوا اماء الله مساجد الله اذا استاذنت امراة احدکم الى المسجد فال يمنعها «بخاري و مسلم»]

(د الله تعالي بندګاني «ښځې» د الله تعالي مسجدونو ته د ورتلو څخه مه منه کوئ کله چې ستاسو څخه دکوم يوه ببيي مسجد ته د تللو اجازه وغواړي نو تاسو هغوي مه منه کوئ.

[لاتمنعوا نساءکم المساجد و بيوتهن خير لهن «ابوداود»]

(خپلي ښځې مسجدونو ته د تللو څخه مه منه کوئ خو دهغوي کورونه د هغوي له پاره ډير غوره دي.) ددې الفاظو څخه دا په ډاګه کيږي چې شارع خو ښځې مسجدو ته دتللو څخه نه منه کوی ځکه چې مسجد ته د لمانځه له پاره تګ څه بدکار نه دي چې ناروا ورته وويلي شي خو مصالح ددې غوښتنه نه کوي چې په مساجدو کې د نر او ښځو جماعت يو ځاي ودريږي.په دې اساس هغوي ته يې د ورتللو اجازه خو ورکړې خو دايي نه دي ويلي چې ښځې مسجدونو ته وليږئ ، يا يې د خپلو ځانونو سره راوړئ بلکه يوازې همدومره يې ويلي دي چې که چيرې هغوي افضل لمونځ پريږدي او د ادنې لمونځ له پاره مسجد ته راځي او ددې له پاره اجازه وغواړي نو مه يې منه کوئ. سيدنا عمر رضى الله عنه چې د اسلام د روح ډير راز پيژندونکې و د شارع دغه حکمت يې ښه پيژ انده لکه چې په موطا کې راغلي دي چې د هغه ښځه عاتکه بنت زيد به تل دهغه سره په جنجال کې وه. امير المؤمنين عمر رضى الله عنه نه غوښتل چې هغه دې مسجد ته ولاړه شی خو هغې به په تللو اصرار کاوه کله به چې هغې اجازه غوښتله نو هغه به په سهي ډول په نبوي حکم عمل کاوه او خاموشه به پاته کيده. مقصد به يې داو چې زه تا نه منه کوم خو په ډانګ پيبيلي توګه به يې اجازه هم نه ورکوله.

او هغه به هم په خپله خيره ښه ولاړه وه ، ويل به يې په الله تعالي سوګند چې زه به ځم ، تر هغې چې په ځرګندو الفاظو باندې منه نه کړل شم [... دا يوازې دعمر رضى الله عنه د ښځې حال نه و ځکه په نبوي دور کې ډيرې زياتي ښځې د جمعي د لمانځه له پاره مسجد ته تللي. په ابوداود کې راغلي چې په نبوي مسجد کې به زيات وخت د ښځو دوه دوه صفونه جوړيدل.]

مسجد ته د تللو شرايط:

مسجد ته د تللو سره څو شرائط هم تاکل شوي دي دهغوي څخه لومړی شرط دادي چې ښځې دې د ورځې په وختونو کې مسجد ته ولاړې نه شی. بلکه يوازې په هغو لمونځونو کې دې ګډون وکړي چې په تياره کې اداء کيږي يعني د ماسختن او سهار لمونځونه:

[عن ابن عمر رضى الله عنه قال قال رسول الله صلي الله عليه وسلم ائذنوا للنساء بالليل الي المساجد «ترمذي»]

(c) ketabton.com: The Digital Library

(د ابن عمر رضی الله عنه نه روایت دي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم وفرمایل چې: د شپې په وخت کې ښځوته اجازه ورکړئ چې مسجدونو ته ولاړې شي.)

[قال نافع مولى ابن عمر کان احتصاص الیل بذالک لکونه استرو اخفى]

(دسیدنا عمر رضی الله عنه شاګرد نافع وایي چې د شپې تخصیص یې په دې خاطر ورکړې چې د شپې په تیاره کې په ښه توګه پرده خوندي پاته کیږي)

[عن عایشة رضی الله عنها قالت کان رسول الله صلي الله علیه وسلم لیصلی الصبح فینصرف النساء متلففات بمروطهن مایعرفن من الغلس]

(سیدة عایشة رضی الله عنها فرمایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم به د سهار لمونځ په داسې وخت کې کاوه چې ښځې به د لمانځه وروسته په خپلو څادرونو کې داسې را تاوې وې چې په تیارې کې به نه پیژندل کیدې.)[د ترمذي په یوه حدیث کې دا هم راغلي چې د لمانځه د ادا کولو وروسته به نبي اکرم صلی الله علیه وسلم او ټول نارینه لمونځ کونکي تر هغې ناست پاته کیدل تر څو به چې ښځې په مکمله توګه نه وې را وتلې.]

دوېم شرط یې دادې چې مسجد ته به د زینت سره نه را ځی او نه به د راتګ په وخت کې خوشبوي استعمالوي. عایشة رضی الله عنها فرمایې چې یو ځل رسول الله صلی الله علیه وسلم په مسجد کې ناست و چې د مزینه د قبیلې یوه ډیره سینګار کړل شوي ښځه د نازو نخرو سره راغله ، نو نبي کریم صلی الله علیه و سلم سمدستي و فرمایل چې:

اې خلکو ! خپلې ښځې د زینت ، سینګار او نازو او نخرو سره مسجد ته د را تللو څخه منع کړئ « ابن ماجه باب فتنه النساء»

دریم : د خوشبوي په هکله فرمایې چې په کومه شپه چې تاسې په لمانځه کې د شرکت له پاره راځئ نو په هغې شپه د راتګ په وخت کې هیڅ ډول عطر مه استعمالوئ بلکه په ساده لباس کې راشئ هغه ښځه چې عطر استعمالوي او لمانځه ته راشي نو دهغې لمونځ نه کیږي «موطا باب خروج النساء الی المساجد»

څلرم شرط دادې چې ښځې دې د سړیو په صفونو کې ځان نه ورګډوي او نه دې مخکې صفونو کې دریږي هغوي باید د سړیو د صفونو وروسته و دریږي لکه چې فرمایې:

[خیر صفوف الرجال اولها او شرها اخرها و خیر صفوف النساء اخرها و شرها اولها]

(د نارینه و له پاره بهترین صف لمړی صف دې او بدترین صف وروستې صف دې او د ښځو له پاره بهترین مقام په اخرې صفونو کې او بدترین مقام په لمړیو صفونو کې دې)

دجماعت د لمانځه په هکله سیدنا رسول الله صلی الله علیه وسلم دغه قاعده ټاکلې ده چې: (ښځې او نردې په یوه ځای په ګډه دریدو سره لمونځ نه ادا کوي که څه هم هغه میړه او ښځه او یا مور او زوي هم وي.)

د انس رضی الله عنه وینا ده چې زما نیا ملیکه رضی الله عنها سیدنا رسول الله صلی الله علیه وسلم ته میلمستیا وکړه له خوراک او څښاک وروسته رسول الله صلی الله علیه وسلم د لمانځه له پاره و درید زه او یتیم « دا غالبا چې د سید انس رضی الله عنه د ورور نوم دې» د محمد صلی الله علیه وسلم پسې وروسته ودریدو او زمونږ نیا ملیکه رضی الله عنا زمونږ نه وروسته د ودریدا « ترمذي»

د سیدنا انس رضی الله عنه څخه یوبل روایت دې چې فرمایې رسول الله صلی الله علیه وسلم زمونږ کور کې لمونځ ادا کړ زه او یتیم د هغې پسې و دریدو او زمونږ مور ام سلیم رضی الله عنها زمونږ پسې وروسته ودریده « بخاري»

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابن عباس رضی الله عنه څخه روایت دي چي یو ځل رسول الله صلي الله علیه و سلم د لمانځه له پاره راپورته شو زه دهغي تر څنګ و دریدم او بي بي عایشة رضی الله عنها زمونږ پسي و دریده « نسایي باب موقف الامام اذا کان معه صبی او امراة»
پنځم شرط دادي چي ښځي دي په لمانځه کي اواز نه پورته کوی قاعده دغسي ټاکل شوي چي که چیري امام څه اشتباه وکړي نو دهغي دتنبیه کولو له پاره سرې سبحان الله وایي او ښځي دي لاس و ټکوي «بخاري»
ددي ټولو حدودو او قیودو تر څنګ چي کله سیدنا عمر رضی الله عنه ته په مسجد کي دښځو ا و نرو د خلط کیدو اندیښنه پیدا شوه نو هغي مسجد کي دښځو له پاره یو ځانته دروازه ولګوله او سړي یې په هغي دروازې د تللو څخه منه کړل « ابو داود باب اعتزال النساء لي المساجد عن الرجال».

په حج کي دښځو له پاره اصول:

د اسلام دویمه ستره ټولنیزه فریضه د حج تر سره کول دي. دا د نارینه و په خیر په ښځو هم فرض دي مګر د امکان تر حده یې ښځي د طواف په وخت کي د نارینه و سره له ورګډیدو څخه منه کړی دي په بخاري کي د عطار څخه روایت دي چي په نبوي دور کي به ښځو د نارینه و سره یو ځاي طواف کاوه خو یوله بله سره به یې له ورګډیدو ډیدو څخه ځان ژغوره «باب طواف النساء»

په فتح الباري کي د ابراهیم نخعي څخه روایت دي چي سیدنا عمر رضی الله عنه به د طواف په وخت کي دښځو او نرو د ګډو ډیدو څخه مخنیوي کاوه ، یو ځل هغه رضی الله عنه یو سړي دښځو په ډله کي وکوت نو ویې نیوه او په دُرّو یې وواهه « فتح الباري دریم ټوک ۳۱۲م مخ»
په موطا کي راغلي چي عبد الله بن عمر رضی الله عنه به خپله ښځه او کوچنیان د مزدلفي څخه وختي منی ته لیږل ترڅو چي د خلکو د راتګ تر مخه د سهار د لمانځه او رَمي (شیطان ویشتلو) څخه فارغه شي. همدا راز د سیدنا ابوبکر رضی الله عنه لور اسماء رضی الله عنها به د سهار په تیاره کي مني ته تشریف یوړ ځکه چي د نبي کریم صلی الله علیه وسلم په عهد کي د ښځو له پاره همدغه دستور و « موطا ابواب الحج باب تقدیم النساء والصبیان»

د جُمعي او اخترونو په لمونځونو کي د ښځو ګډون:

په اسلام کي چي څومره اهمیت د جُمعي او اخترونو لمونځونه لري هغه د بیان محتاج نه دی ، دهغي د اهمیت په نظر کي نیولو په اساس شارع ددي غونډو له پاره په ځانګړي توګه هغه شرط له منځه وړي چي په عامو لمونځونو کي یې پر ښځو عاید کړي و. یعني دا چي دورځي دي په جماعت کي نه شریک کیږی که څه هم د جَمعي لمانځّه له پاره دغه ډول صراحت شوي چي ښځي د جَمعي د فرضیب څخه مستثنی دي « ابوداود باب الجمعة»
په اخترونو کي هم دښځو ګډون ضروري نه دي خو که هغوي غواړي نو د جُمعی د لمونځونو د نورو شرایطو د په نظر کي نیولو سره په دغو لمونځونو کي هم ګډون کولي شي. د حدیث څخه دا ثابته ده چي رسول الله صلی الله علیه وسلم به پخپله خپلي بیبیاني د اخترونو د لمونځونو له پاره بوتللي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

[عن ام عطية قالت ان رسول الله صلى الله عليه وسلم كان يخرج الا بكار و العواتق و زوات الخدور و الحيض فی العيدين فاما الحيض فيعترلن المصلى و يشهدن دعوة المسلمين « ترمذي . باب خروج النساء فی العيدين»

د ام عطيه رضی الله عنها څخه روايت دي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به ځواني او پيغلي نجوني اوپه کور کي ناستي او په مياشتنۍ ناروغتياو ککړې ښځې هم په اخترونو کي له ځان ه سره لمانځه ته وړلې. کومي ښځې به چې د لمانځه وړ وي هغوي به لمونځ کاوه او کومي به چې د لمانځه وړ نه وې نو هغوي به په ځانته ځاي کي ناستي وې اوپه دعاکي به يې ګډون کاوه.)

[عن ابن عباس رضی الله عنه ان النبی صلى الله عليه وسلم كان يخرج بناته و نسائه فی العيدين « ابن ماجه ، باب خروج النساء فی العيدين»

(د ابن عباس رضی الله عنه څخه روايت دي چې نبي کريم صلى الله عليه وسلم به خپلي لوني او بيبياني د اخترونو لمونځو نو له پاره له ځانه سروه بوتلي.)

د قبرونو زيارت او د جنازي په لمونځونو کي ګډون:

د يوه مسسلمان د جنازي په لمانځه کي ګډون کول کفايي فرض دي او د هغې په اړوند چې کوم تاکيدي احکام راغلي د يوهو خلکو څخه پټ نه دي خو دا ټول د نارنيه و له پاره دي. ښځې يې په جنازو کي د ګډون څخه منه کړې دي ، که څه هم په دي ممانعت کي سختيي نه شته او کله کله يې اجازه هم ورکړې خو د شارع دارشاداتو څخه په ډاګه کيږي چې په جنازو کي د ښځو ګډون کول د کراهت نه خالي نه دي. په بخاري کي د ام عطيه رضی الله عنها څخه روايت دي چې:

[نهينا عن اتباع الجنائز و لم يعزم علينا] «باب اتباع النساء الجنازه»

(مونږ يي د جنازو سره د تللو څخه منه کړي يو خو په سختۍ سره نه)

په ابن ماجه او نسايي کي روايت دي چې رسو ل الله صلي الله عليه وسلم په يوې جنازې کي شريک و او يوه ښځه په نظر راغله ، سيدنا عمر رضی الله عنه هغه ورټله ، رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل :[يا عمر دعها](اي عمره ! پريږده يې !)

په ډاګه ده چې دا ښځه به د مړي د خپلوانو څخه وه ،او د غم د ډيروالي په خاطر به د جنازي سره تلله ، نبي کريم صلي الله عليه و سلم د هغې د جذباتو او احساساتو مراعات وکړ او سيدنا عمر رضی الله عنه يې د هغې د ترټلو نه منه کړ.

دقبرونو دزيارت کولو هم هدغه حال دي ،ښځې ډيري نرم زړې وي ، د خپلو مړو خپلوانو غم د هغوي په زړونو کي ډيروي نو د هغوي جذبې او احساسات په مکمله توګه تر پښنو لاندې کول د شارع له نظره درست کار نه دي خو دايي په ډانګ پيبلي فرمايلي چي قبرونو ته د ښځو ډير زيات ورتلل منه دي.

ترمذي کي د ابو هريرة رضی الله عنه څخه روايت دي چې:

[لعن رسول الله صلى الله عيله وسلم زوارات القبور] « باب ماجاء فی اكراهية زيارة القبور»

(رسول الله صلى الله عليه وسلم قبرونو ته ډيري زياتي ورتلونکو «ښځو» باندي لعنت ويلي دي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سیدة عایشه رضی الله عنها د خپل ورور عبدالرحمن بن ابی بکر قبر ته ولاړه او ویې ویل :[والله لو شهدتک مازرتک] (په الله سوګند که چیرې زه ستا د وفات په وخت کې موجوده واې نو اوس به ستا د قبر زیارت ته نه واې راغلې«ترمذي باب ماجاء فی زیارت القبور للنساء»)
د انس بن مالک رضی الله عنه څخه روایت دې چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم یوه ښځه د قبر تر څنګ ناسته په ژړا و لیده نو هغه یې منه نه کړه بلکه یوازې یې دا ورته وویل چې [اتقي الله و اصبري] (د الله څخه وویریږه او صبر وکړه)
په دې احکامو غور وکړئ « لمونځ یو مقدس عبادت دې ، مسجد یو پاک مقام دې، په حج کې انسان د ډیرو پاکو فکرونو سره د الله تعالې په دربار کې حاضریږي . قبرونو ته په ورتګ او جنازه کې د حاضریدو څخه د انسان مخې ته د مرګ فکر ار ژوندې کیږي او د غم او الم وریځې پرې خپریږي ، دا ټولې هغه پیښې او فرصتونه دې چې جنسي جذبات په کې بلکل له منځه تللي وي او که پاته هم وي نو د نورورپاکو جذباتو تر اغیز لاندې راځي. خو ددې تر څنګ بیا هم شارع په دغسې ټولنو او غونډو کې د نارینه و او ښځو ګډوډ او خلط کیدل نه خوښوي ، د ځاې ، موقع ، داهدافو د پاکوالي او د ښځو د جذباتو د رعایت په ساتلو سره خو هغوې ته د وتلو اجازه ورکړل شوې او په ځینو وختونو کې یې پخپله له ځانه سره وړې خو د حجاب له پاره یې دومره بندیزونه پرې لګولي تر څو د فتنې د راپیدا کیدو ډیر لږ احتمالات هم پاته نه شي ، بیا د حج نه اخوا د ټولو نورو اموراتو په هکله یې فرمایلې چې په هغوې کې دښځو ګډون نه کول ډیر غوره دې.دکوم قانون چې دغسې رجحان وي ایا تاسې د هغې څخه دا توقع او امید کولې شئ چې هغه دې په مکتبونو او لیسو کې ، په دفترونو اوکارخانو کې ، په پارکونو او تفریح ځایو کې، په تیاترونو او سینماګانو کې ، په قهوه ځایو او نڅا ځایونو کې او .... د نر او ښځو اختلاط ته اجازه ورکړي ؟

په جنګ کې د ښځو ګډون:

تاسې د حجاب په هکله سختې و لیدله ، اوس و ګورئ چې په هغې کې نرمې تر کومه ځایه او د کومو اړتیاو په خاطر کیږي.
مسلمانان په جنګ کې اخته کیږی ، دعام مصیبت او غم وخت وي ، وخت غوښتنه کوی چې ولس خپل ټول توان په ټولنیزه دفاع کې صرف کړي. په دغسې حالاتو کې اسلام د ولس لوښو ته اجازه ورکړي چې هغوې دې په جنګی خدماتو کې ونډه واخلي خو ددې تر څنګ دا حقیقت هم دهغوې تر مخه دې چې ښځه د مور جوړیدلو له پاره جوړه شوې د سرغوڅولواو وینې تویولو له پاره نه ده جوړه شوې. دهغې په لاس کې توره او ټوپک ورکول د هغوې د فطرت د مسخ کولو او له منځه وړلو په معنا دې. په دې خاطر هغه ښځو ته د خپل ځان ددفاع په خاطر د تورې او ټوپک د پورته کولو اجازه ورکوې اما په عمومې توګه په عسکرې خدمت کې دښځو را ښکیلول د هغې د پالیسو نه بهر دې ، هغه په جنګ کې د ښځو څخه د غسې خدمت اخستل غواړي چې هغوې دې د زخمیانو په زخمونو ملهم کیږدې . تږو خلکو ته اوبه ور ورسوې ، د عسکرو له پاره خوراک تیار کړي او د مجاهیدنو تر شا د کمپونو ساتنه وکړي ، ددې کارونو دتر سره کولو له پاره د پردې حدود ډیر راکم کړل شوي دي بلکه ددغه خدماتو تر سره کولو له پاره د لړې اصلاح سره یې هماغه لباس اغوستل شرعا روا دي چې نن ورځ یې عیسایې تبلیغې ښځې اغوندي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ټولو احاديثو څخه ثابته ده چې په جنګ کې به پاکې بيبيانې او نورې مسلمانې ښځې د محمد صلى الله عليه وسلم سره يو ځاې تللې او مجاهدينو ته به يې اوبه ور رسولې او د زخميانو په زخمونو به يې ملهم پټۍ اېښودې او همدغه طريقه د حجاب د احکامو د نازليدو وروسته هم روانه وه.
په ترمذي کې راغلي دي چې ام سليم او دا نصارو نورې ښځې به ډير وخت د نبي کريم صلى الله عليه وسلم سره يو ځاې غزاواتو ته تللې «بخاري باب حمل الرجل المراة فى الغزو»
همدا راز په بخاري کې راغلي چې يوې ښځې نبي کريم صلى الله عليه و سلم ته عرض وکړ چې ماته دعا وکړه چې زه د بحري غازيانو سره يو ځاې شم هغه ورته وفرمايل [اللهم اجعلها منهم «بخاري»] د احد د غزا په وخت کې چې د اسلام لښکر د ماتې سره مخامخ شو نو سيدې عايشې او سيدې ام سليم دواړو به په خپلو ملاګانو مشکونه راوړل او جنګياليو غازانو ته به يې اوبه ورکولې ، سيد انس رضى الله عنه وايې چې په دغه وخت کې ما دغه دواړه بيبيانې و کتلې چې پايڅې به يې را پورته کړې وې او په ځغاسته به يې تګ راتګ کاوه او دهغوې دپنډيو لاندې برخه به ښکاريده «بخاري باب غزوة النساء و قتالهن مع الرجال»]
د يوې بلې ښځې ام سليم په اړه امير المؤمنين عمر رضى الله عنه د نبى کريم صلى الله عليه وسلم دا وينا را نقل کړې ده [د احد په جنګ کې ما خپل ښي او چپ اړخ ته او هرې لورې ته چې کتل نو ام سليم زما څخه د دفاع له پاره په جنګ کې مصروفه په نظر راتلله]
په همدغه جنګ کې ربيع بنت معوذ او دهغې سره ښځينه ډلې د زخميانو په زخمونو ملهم او پټۍ اېښودلې او زخميان به يې پورته کول او د مديني ښار ته به يې رسول « بخاري باب مداوات النساء الجرمي فى العزء»
د حنين په جنګ کې ام سليمي يو خنجر په لاسکې نيولې و او ګرځيدله نبي کريم صلى الله عليه وسلم ورځيني پوښتنه وکړه چې دا د چا له پاره ؟ هغې ورته وويل چې که چيرې کوم مشرک ماته را نژدې شي نو دهغې ګيډه به په دې و شکوم. «مسلم باب غزوة النساء مع الرجال»
ام عطيه رضى الله عنها په اوو جنګونو کې ګډون کړې و او دکمپ ساتنه ، اود مجاهدينو له پاره د خوراک څښاک تيارول ، د زخميانو او ناروغانو خدمت د هغې په غاړه و .«ابن ماجه باب العبيد و النساء يشهدون مع المسلمين»
د ابن عباس رضى الله عنه وينا ده چې هغه خويندو به چې دغه ډول خدمات تر سره کول هغوې ته به د غنيمت د مال څخه انعام ورکول کيده.
ددې څخه دا اندازه کيږي چې د اسلامي پردې نو عيت د کوم جاهلي رسم او رواج په څير نه دي چې د ښيګڼو او اړتياو له اړخه په کې کمښت يا ډيرښت و نه شي. هلته چې رېښتوني اړتياوې را مخته کيږي هلته د هغې حدود کميږي ، نه يوازې څهره او لاس خلاص پرېښوول کيږي بلکه ځيني غړې چې په ستر عورت کې داخل دي که د هغې ځيني برخې هم د اړتياو په وخت کې را بربنډ شي نو کومه ګناه پرې نه شته. خو کله چې اړتياوې پوره شي نو حجاب دې بيرته په هماغه حدودو کې را ونغاړې چې په عامو حالاتو کې ورته ټاکل شوې.
لکه څنګه چې دغه پرده جاهلي پرده نه ده په دې اساس دهغې تخفيف هم د جاهلي ازادۍ په څير نه دي. همدا راز د مسلمانو ښځو حال د اروپايي ښځو په څيرهم نه دي چې کله هغوې د جنګ داړتياو په خاطر دکور نه بيرون را ووتلې نو د جنګ د پاې ته رسيدو وروسته يې خپلو حدودو ته د ورتګ څخه انکار وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پاې ټکې:

دا د عدل هغه اساسي او منځني مقام دي چي نړۍ دخپل پرمختګ ،خوشحالۍ او اخلاقي امن له پاره ورته اړ او ډيره زياته اړه ده. لکه څرنګه چي مو په لمړيو پاڼو کي بيان کړل چي نړۍ د زرګونو کالو را هيسې په تمدن کي دښځي يعني د انساني عالم د نيماي برخي د مقام دټاکلو په هکله تيندکونه خوري کله د افراط په لور ځي او کله هم د تفريط په لور. خو ددې دواړو پايلي د هغي له پاره زيانمني ثابتي شوي. تجربي او مشاهدې په دغه زيان باندې ګواهي ورکوي ، ددغي دواړو انتها و ترمينځ د عدل او وسط ځاي چې د عقل او فطرت عين مطابق او د انساني اړتياو له پاره بلکل مناسب دي هماغه دي چي اسلام وړاندې کړي. خو افسوس په دې دي چي په موجوده وختونو کي داسې بې شميره خنډونه را پيدا شوي دي چې دهغې په واسطه خلکو ته د صراط مستقيم پيژندل او دهغې قدر کول ډير ستونزمن شوي.

ددې خنډونو څخه تر ټولو مهم خنډ دادي چې د اوسنۍ نوې زماني انسان په عامه توګه د «يرقان يا زيړي» په ناروغۍ اخته شوي او د شرق په فرنګي ډوله خلکو باندې ددغې يرقان ناروغۍ يوه بله خطرناکه حمله کړې چې د يرقان ابيض په نامه ياديږي. زه په خپلو دغه سپينو خبرو دخپلو دوستانو او ورونو څخه بښنه غواړم خو هغه څه چې حقيقت دي د هغې په را څرګندولو کې هيڅ ډول مروت بايد خنډ و نه ګرځي دا يو واقعي امر دي چي د اسلام هيڅ حکم يا هيڅ مسئله داسې نه شته چې د ثابت شويو علمي څيړنو پر خلاف وي بلکه ډيره سهي خبره داده چي هر هغه څه چي علمي حقيقت دي هماغه پخپله اسلام دي. خو دهغې د کتلو له پاره بې رنګه نظر ته اړتيا ده تر څو هر شي په هغه خپل اصلي رنګ کې و کتل شي. پر اخه نظر ته اړتيا ده تر څو د هرشي ټول اړخونه و کتل شي ، پراخه زړه او سليم فطرت ته اړتيا ده ترڅو حقايق لکه څنګه چي دي په هماغه ډول و منل شي او دخپلو غوښتنو د تابع کولو پر ځاي د نفس غوښتني دهغې تابع کړل شي.

هلته چي دغه شي نه دي موجود نو هلته که علم موجود هم وي خو بې کاره به وي ، رنګين نظر ونه چي څه ګوري په هماغه رنګ کي به يې ګوري چي پر هغې باندې رنګ کړل شوي وي. محدود نظر د مسايلو او معاملاتو يوازې هماغه ځنډ ي کتلاې شي چې د هماغې زاويې ترمخه پرتې دي چې دې يې ترې ګوري ، بيا ددې ټولو ترځنګ علمي څيړني په خپلو اصلي حالاتو کې تر ډيرې ژورتيا پورې رسيږي چې په هغې هم د زړه تنګيدل او د فطرت کوږوالې خپل اغيز شيندي. هغه د حقايقو څخه غوښتنه کوي چې د هغې د نفس غوښتني او دهغې د جذباتو او رجحاناتو په موافق پريوزي او که نه پريوزي نو هغه په هغې حقايقو د پوهيدو سره سره بيا هم هغه له نظره غورزوي او دخپلو غوښتنو تابعداري کوي. ښکاره ده چې کله چي انسان په داسې ناروغتيا ککړ شي نو بيا علم ، تجربه ، مشاهده... هيڅ شي هغه ته لار ښوونه نه شي کولاي. او دداسې ناروغ له پاره دا ناممکنه ده چې هغه دي د اسلام کوم حکم په پوره توګه درک کړي ځکه چي اسلام د فطرت دين ، بلکه پخپله فطرت دي ، د غربي نړۍ له پاره اسلام په دې خاطر ستونزمن ګرځيدلې چي هغوي په دغه ناروغۍ ککړ شوي دي ، دهغوی سره چي څومره علم شته هغه ټول « اسلام» دي خو پخپله دهغوي سترګي او نظرونه رنګين دي او بيا همدغه رنګ په يرقان ابيض باندې تبديل او د شرق د نوي تعليم يافته ځوانانو په سترګو باندې را خپور شوي او دغه ناروغتيا هغوي هم دعلمي څيړنو څخه د سهي نتايجو د لاسته راوړو او د ژوندانه مسايلو ته د فطرت په نظر د ليدلو څخه بيګانه کړي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغوي څخه چي څوک مسلمان دی نو کيداي شي چي هغوي د اسلام په دين ايمان ولري او دهغې په رښتينوالي باندې اعتراف هم وکړي او ددين دجذبې د اتباع څخه هم خالي نه وي.خو هغه غريب به دخپلو سترګو د يرقان سره څه کوي ؟ ځکه هغه څه چي هغه يې په دغې يرقان وهلو سترګوويني نو د هغې رنګ ورته پخپله د(صبغت الله) «د الله د رنګ» په خلاف ښکاري. بل لامل چې د سهي پوهې په مخ کې خنډ واقع کيږي دادي چي کله هم په عام ډول خلک د اسلام په کومه مسئله باندې غور کوي نو په هغه نظام او سيستم باندې په هر اړخيز ډول نظر نه اچوي چي دغه مسئله ورسره اړيکي لري. بلکه د نظام څخه يې په بيلولو او په مجرده توګه تر بحث او څيړنې لاندې راوړي. پايلي يې داکيږي چي هغه مسئله د ټولو حکمتونو او فايدو څخه خالي او تشه په نظر راځي او ډول ډول شکونه ترې را ولاړيږي. د نمونې په توګه د سود په مسئله کې همداسي وشول ، هغه يې د اسلامي «فطرت»د اقتصادي اصولو او ګټيز نظام څخه جدا کړ او په دې ترتيب په زرګونو ستونزې په کې په نظر راغلي ان تردې چې ډيرو سترو سترو پوهانو هم د شريعت د مقاصدو او اهدافو په خلاف په هغې کې د ترميم يا اصلاح کولو اړتيا محسوس کړه ، غلامي او د ښځو په شمير کې او همدا راز د زوجينو په حقوقو او داسې نورو ډيرو مسايلو کې د همدغې بنسټيزې غلطۍ اعاده وکړل شوه او د پردې مسئله هم دهمدغې ناروغۍ ښکار و ګرځيده که چيري تاسې د ټول عمارت د کتلو پر ځاي يوازې يوه ستنه ووينۍ نو طبيعي ده چي تاسې به حيران شئ چي دا دلته ولي ولاړه ده ، تاسې ته به په هغه ځاي کې دهغې دريدل د ټولو حکمتونو څخه خالي په نظر درشي تاسې به هيڅکله هم پوه نه شئ چي انجنير ددغه عمارت د جوړښت په خاطر په کوم ډول تناسب سره دا په موزون ډول لګولې ده. د هغې په را پرزولو سره به عمارت ته څومره زيان ورسيږي. د پردې مثال هم بلکل همداسي دې کله چې دا ددغه ټولنيز نظام څخه جدا کړل شي چي ددې عمارت د يوې ستنې په څير د يوې اړتيا او مناسبت په نظر کې نيولو په اساس نصب کړل شوي نو هغه ټول حکمتونه به د سترګو څخه پناه شی چي ددې پورې تړلي او په دې خبره به هيڅوک پوه نه شي چي د انساني نوع ددواړو صنفونو تر منځ دغه امتيازي پولې ولې جوړې کړل شوي دي. نو ددغې ستنو د حکمتونو د ښه پوهيدو له پاره دې ته اړتيا ده چې دغه ټول عمارت يو ځل و کتل شي په کوم کې چي دا ستن نصب شوي ده.

اوس د اسلام له اړخه نافذ شوي ريښتوني پرده سمدستي ترمخ ده او هغه ټولنيز نظام هم ستاسې ترمخ دې دکوم د خوندي ساتلو له پاره يې چي د پردې اصول او مقرارت ټاکلي دي.

ددې نظام ټول هغه ارکان هم ستاسې تر مخ دي چې د هغې سره يې د يو خاص توازن دپه نظر کې نيولو په اساس د پردې رکن وربو ځاي کړې دي. هغه ټول ثابت شوي علمي حقايق او څيړنې هم ستاسې ترمخ دي چې پرې ددغه ټول ټولنيز نظام بنسټ اېښودل شوي اوس ددې ټولو د ليدلو وروسته وواياست ايا په کوم ځاي کې تاسې ته کمزوري اوبې اعتدالي په نظر راځي ؟ کوم ځاي داسې دې چې دکومې خاصې ډلې د نظر پرته يوازې په علمي او عقلي بنسټونو هلته کوم اصلاحي وړانديز وشي ؟ زه په يقين سره دا وايم چې ځمکه او اسمان چي په کوم عدل ولاړ دې ، د کائناتو په نظام کې چي په کوم ډول هماهنګي او مساوات ليدل کيږي ، د يوې کوچنۍ زرې د جوړښت او شمسي نظام په بندش کې چي کو م توازن او تناسب تاسې وينئ نو په همدې توګه اعتدال ، برابري او توازن او تناسپ په دغه ټولنيز نظام کې هم موجود دي. افراط و تفريط چې د انسانی کارونو څخه نه جدا کيدونکې کمزورې ده ، دهغه څخه دغه نظام په مکمله توګه پاک دې. په دې کې د اصلاح وړانديز کول د انسان د توان او عقل نه بيرون دي. انسان د خپل خام عقل د مداخلې په اساس که چيرې په دې کې ډير کم وړاندې وروسته وکړي نو دهغې د اصلاح پر ځاي به دهغې توازن ګډوډ کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

افسوس چې له ماسره داسې وسایل نه شته چې خپلو هغه انسانانو ورونو ته خپل اواز ور ورسوم چې په امریکه ، روسیه ، جاپان او اروپا کې اوسیږي ، هغوی د یوه سهي تمدني نظام د نه لاسته راوړو په اساس خپل ژوند دتباهۍ سره مخ کړې او تر څنګ یې د نړۍ د نورو ولسونو دتباهۍ موجب هم ګرځیدلي . کاشکې چې ما تر هغوي پورې دغه د ژوند اوبه وررسولای شواي چې هغوی ورته تږي ناست دي که څه هم هغوي دغه تنده نه شي محسوسولای. بیا هم زمونږ د ګاونډیو هیوادونو ، هندوان ، سکهان ، عیسایان ، پارسیان ...زما سره نږدې دي او زیات یې زما په ژبه هم پو هیږي. زه هغو ته بلنه ورکوم چې د مسلمانانو سره دتاریخي او سیاسې دښمنیو او نښتو په اساس چې کوم تعصب دهغوي په زړنو کې کې د اسلام پر خلاف پیدا شوي دهغې څخه خپل زړونه پاک کړئ او دحق د موندونکو په څیر د اسلام دغه َټولنیز نظام وویني چې مونږ پرته د زیادت او کمښت څخه په دغه کتاب کې بیان کړي دي او بیا د غربي ټولنیز نظام سره دهغې موازنه وکړئ د کوم له پاره چې هغوي ډیرې زیاتې منډې تړې وهي او په اخر کې زما یا د بل چا په خاطر نه بلکه پخپله دخپلې ګټې له پاره پریکړه وکړئ چې د هغوي ربښتوني بري او سوبه په څه کې ده ؟

ددې وروسته زه د عامو وګړو په لور مخ را ګرځوم او څو ټکې خپلو هغو بې لارې شوو ورونو ته وړاندې کوم چې د مسلمانانو په نوم یادیږي.

زمونږ یو شمیر نوي تعلیم یافته ورونه پورته یاده شوې خبره مني خو وایي چې د اسلام په قوانینو کې د وخت او حالاو په نسبت سره د نرمښت او سختۍ ډیر ځاي شته چې دهغې څخه تاسې پخپله هم انکار نه شئ کولې نو زمونږ غوښتنه یوازې همدومره ده چې د همغې ځاي څخه ګټه پورته کړای شئ او څرنګه چې د اوسنۍ زمانې حالات د پردې په هکله د نرمښت غوښتنه کوی نو دې ته اړتیاده چې مسلمانې نجونې مکاتبو او لیسو ته ولاړې شي اولوړې زده کړې وکړي ، داسې روزنه تر لاسه کړي چې په کې ورته د هیواد دتمدني ، اقتصادي ، ټولنیزو او سیاسي مسایلو د حل په لارو کې پوهه وړپه بر خه شي. او له دې پرته به مسلمانان د ژوند به ځغاسته کې د ګاونډیو څخه وروسته پاته شي او دا اندیښنه راپیدا کیږي چې مسلمانان به ډیر زیات زیانمن شي . همدا راز د هیواد په سیاسی ژوند کې چې ښځو ته کوم حقوق ورکړل کیږی که چیرې په مسلمانو ښځو کې د هغې حقوقو څخه دګټې پورته کول صلاحیت پیدا نه شي او یا دپردې د بندیزنو له امله هغوي دهغې څخه ګټه پورته نه کړاې شي نو دهیواد په سیاسي تله کې به د مسلمانانو وزن ډیر کم پاته شي . وګورئ ! د اسلامي نړۍ پر مختللي هیوادونه لکه ترکیه ، ایران هم د زمانې د حالاتو د په نظر کې نیولو سره د اسلامي حجاب به بندیزونو کې ډیره نرمي کړې ده.[...دا لفظ یوازې د بحث له پاره استعمال شوې او که نه هلته تخفیف یا نرمي نه بلکه مسخ شوې ده] او یوازې په څو کالو کې یې له دې څخه ډیرې ګټې تر لاسه کړې دي. که چیرې مونږ هم دهغوي په قدم قدم کیږدو نو اخر په دې کې به څه بدي وي ؟

څومره خطرات چې دلته بیان شوې دي مونږ دا ټول لکه څنګه چې دي همغسې منو ، بلکه که دخطراتو په لست کې ددې لس هومره نور هم ورزیات کړل شی بیا هم په کې څه بدوالي نه لیدل کیږی. په هر حال ددغه ډول کوم خطر په اساس د اسلام په قانون کې ترمیم یا تخفیف کول روا نه دی په اصل کې ددغې ټولو خطراتو نوعیت دادې چې د نمونې په توګه تاسې قصدا دخپل حماقت او یا ناپوهۍ په واسطه او یا دخپلې کمزورۍ د محبوریت له مخې په بیهوده، چټل او مضر چاپیریال کې ژوند کوئ او هلته د صحت د ساتنې د اصولو په اساس تاسې ته ژوند کول نه یوازې ستونزمن دي بلکه د چټلو خلکو په کلي کې د اوسیدو په اساس تاسې ته د ګندګۍ او چټلۍ دخپلولو څخه پرته ژوند کول ستونزمن دي. په دغسې حالاتو کې په ډاګه ده چې د صحت د ساتنې په اصلوو کې د ترمیم یا تخفیف پوښتنه هم نه راولاړیږي که چیرې دغه اصول سهي ګڼئ نو په تاسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرض دي چي دخپل چاپيريال سره مبارزه وکړئ ،پاک او اصلح يې کړئ خو که د مبارزې جرئت او همت نه لرئ او دخپلي کمزورتيا په اساس دخپل چاپيريال تر اغيز لاني مغلوب شوئ ، نو بيا راشئ او ولاړ شئ او کومي چتلياوې چي وينئ ځان په کي ښه ککړ کړئ.
اخرولي ستاسو په خاطر د صحت او روغتيا په قوانينو کي ترميم او اصلاح وشي ؟ او که چيرې په ريښتيا سره تاسې هغه قوانين غلط ګڼئ او دهغې غلاظت او چټليتا سره ستاسې طبيعت بلد شوې دې نو بيا تاسې دخپل ځا ن له پاره ځنګه مو چي خوښه وي قانون جوړ کړئ ، د پاکۍ او طهارت په قوانينو کي د هغې خلکو د غوښتنو له پاره هيڅ ځاې نه شته چي د چټلتيا له پاره ميلان ولري. په دې کي هيڅ شک نه شته چي د هر بل قانون په څير اسلامي قانون هم په دې خبره ټينګار کوي چي د سختۍ او نرمښت په هکله د پريکړې کولو له پاره حالات په هماغه نظر او هماغه روح سره وکتل شي چي د اسلام نظر او د اسلام روح دې. د بوه مختلف ليد څخه دحالاتو کتل او بيا په هغه کي د تخفيف د قينچي په استمال سره د هغې په قانوني موادو حمله کول د تخيف په تعريف کي نه راځي بلکه دانښکاره او صريح تحريف دې.کومو حالاتو ته چي د غير اسلامي افکارو له اړخه ليدل کيږي او بيا په اسلامي قانون کي د تخفيف غوښتنه کيږي خو که د اسلامي فکر له اړخه وليدل شي نو دا پريکړه به وکړل شي چي په دغه حالاتو کي د تخفيف يا نرمښت نه بلکه شدت او سختوالي ته اړتياده. نرمښت يوازې هغه وخت کيدلاې شي چي د قانون اهداف د نورو لارو څخه نه تر سره کيږي.بلکه نور ټول قوانين دهغې د له منځه وړلو له پاره کارکوي او دهغې مقاصدو د ترلاسه کولو ټول مدار يوازې په تحفظاتو ولاړ وي نو په داسې وخت کي يوازې هغه څوک د تخفيف يا نرمښت خيا ل کولاې شي چي د قانون د روح څخه بلکل نا خبره وى.
په مخکينيو پاڼو کي مونږ په پوره تفصيل سره بيان کړل چي د اسلامي ټولنيزو قوانينو هدف د ازدواج د ظوابطو ساتنه ، د جنسي انتشار مخنيوې او د غير معتدلو شهواني تحريکاتو له منځه وړل دې. ددې مقصد په خاطر شارع درې تدبيرونه ښوولي دې.

لمړى د اخلاقو اصلاح:
دويم تعزيرې يا جزايي قوانين:
دريم انسدادى يا د مخنيوى تدبيرونه (ستر و حجاب).
دا په حقيقت کي درې ستني دي چي دغه عمارت پرې درول شوېدې او دهغې په ټينګښت کي د عمارت ټينګښت او ځواک نغښتي دې او دهغې د منځه وړل او نړيدل د ټول عمارت د را پرزيدو سبب ګرځي. راځئ چي اوس د خپل هيواد(هندوستان) په موجوده حالاتو باندې نظر وکړو او ووينو چي ددغې درې واړو ستنو حال دلته څه ډول دې ؟
تر هرڅه لمړى خپل اخلاقي چاپيريال ته نظر واچوئ تاسې په هغه هيواد کي اوسئ چي اويا سلمه نفوس يې ستاسې د پخوانيو او اوسنيو لنډپاليو او کمزورتياو په اساس تر اوسه پورې غير مسلمان دي.او يو غير مسلمان قوم پرې حکمراني کوي او يو غير اسلامي تهذيب پرې د سيلۍ او توپان په څير را خپور شوې دې. غير اسلامي اخلاق او د غير اسلامي تهذيب تخيلات د ساري ناروغيو په توګه ټوله فضا په خپله غيږ کي نيولي او هوا يې زهرجنه کړى ده او دهرې لورې يې تاسې راګير کړې ياست ، د فحش او بي حيايي دکومو خبرو تخيل چي څوکاله وړاندې يې ستاسې وينښتان را نيغول اوس دومره عام شوې دې چي تاسې يې ورځني کارونه ګڼئ. ستاسې کوچنيان په ورځني اخبارونو ،مجلو او اعلانونو کي فحش عکسونه هره ورځ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويني او د بې حيايي سره عادي كيږي . ستاسي بوډاګان ، ځوانان او كوچنيان ټول سينماو ته ځي چيرته چې د بې حيايي ، لوڅوالي ، بربنډتوب او شهواني محبت څخه پرته نور څه زيات په زړه پوري نه شته. پلار او زوي ، ورور او خور ميندې او لوڼې يو د بل په اړخ كې كيني او په ډاګه د مُچولو ا و غاړې غړۍ كيدو ،او د اختلاط او لوبو صحنې ويني او هيڅ شرم پرې نه محسوسوي. اخري درجه هيجان باروونكې او چټلې سندرې په كور كور او دكان دكان كې اوريدل كيږي او د هيچا غوږ ددغسې اوازونو د اوريدو څخه خوندي نه دې. د هندې او فرنګې ټولنو د لوړو طبقو ښځې په نيم لوڅو كاليو كې ګرځي را ګرځي او ستركې ددغه ډول كاليو سره اوس دومره عادي شوې چې هيڅوک په كې دبې حيايي احساس هم نه كوي. داخلاقو هغه تصور او نمونې چې د غربي ښوونې او روزنې سره يو ځاې خپريږي د هغې په اساس نكاح يو له منځه تللې زوړ او فرسوده رواج ، زنا يوه تفريح، د نرو اوښځو تر منځ اختلاط نه يوازې د نيوكې وړ نه بلكه يو ستايل شوې كار، طلاق يوه لوبه ، ازدواجي فرائض يو نه زغميدونكې تړون ، توالد او تناسل يو حماقت او بې عقلي ، د ميړه اطاعت يو ډول غلامي ، ښځه كيدل يو مصيبت او معشوق كيدل يو خيالي جنت ګڼل كيږي.

بيا په خپل ولس باندې دهمدې چاپيريال اغيز ووينئ چې څومره دئ ؟ ايا ستاسي په ټولنه كې اوس د ستركو ټيټوالي «غض بصر» چيرې هم شته؟ ايا په لكونو انسانانو كې داسې انسان پيدا كيږي چې د پرديو ښځو ښايست د ليدلو څخه دخپلو ستركو دښكته كولو پروا وكړي ؟ ايا په ډانګ پيبلې توګه د ستركو اوژبې زنا نه كيږي ؟ ايا ستاسي ښځې هم د تبرج الجاهليه او د زينت ځرګندونې او دښكلا د ښوونې څخه ځان ژغورې ؟ ايا نن ستاسي په كورنو كې هم هماغه ډول لباس نه اغوستل كيږي د كوم په اړه چې سيدنا رسول الله صلي الله عليه وسلم فرميلي چې:

[نساء كاسيات عاريات حميلات مائلات ؟]

ايا تاسي خپلې خويندې، لوڼې او ميندې په هماغه لباس كې نه وينئ چې يوه مسلمانه ښځه يې د ميړه پرته د بل چا په مخ كې نه شي اغوستلې ؟ ايا ستاسي په ټولنه كې د فحش داستانونه او دمحبت چټلې پيښې پرته له كومې ستونزې نه اوريدل او نه ويل كيږي ؟

ايا ستاسي په غونډو كې دخپلې بد فعلۍ په بيانولو څوک هم څه شرم محسوسوي؟

نو كه حال همدا وي نو وواياست چې د اخلاقو د پاكوالي هغه لمرنۍ تر ټولو كلكه ستنه كله باقي پاته كيږي په كومه چې د اسلامي ټولنې عمارت جوړ شوې و ؟

اسلامي غيرت تردې حده پورې له منځه تللې چې مسلمانې ښځې يوازې د مسلمانانو نه بلكه د كافرو په ناروا تصرف كې هم ورغلې دي يوازې د انګريزانو په حكومت كې نه بلكه په اسلامي رياستونه كې هم دغه ډول پيښې په ښكاره توګه كيږي. مسلمانان دغه پيښې ويني خو وينه يې په جوش نه راځي ، داسې بې غيرته مسلمانان هم شته چې خپلې خويندې يې د غير مسلمانو په تصرف كې دي او هغوې په فخر سره دا وايي چې زه د هغه فلانكي كافر خپلوان او اوښې يم [دا پيښه د هند په جنوب كې شوې ، زما يو دوست ماته ډيرې دغسې افسوسناكې پيښې بيان كړې . په شرقي هند كې يوې په نوم مسلمانې ښځې د يوه غير مسلمان شتمن سړي سره په ډانګ پيبلې اړيكې درلودل او د هغې په پايلو كې هغه ډير دولت او مال خاونده شوه ، زما دوست وايي چې ډير څله ځايي مسلمانانو .. په نوم مسلمانانو ...په دې ډيره خوښې ښكاره كوله چې د يوه غير مسلمان څخه يو مسلمان ته دومره دولت په لاس ورغلې دې.]

ايا ددې وروسته هم د بې حيايي او اخلاقي انحطاط كومه درجه پاته كيږي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس ددغي دويمې ستنې حال ووينئ ، د ټول هندوستان څخه د اسلامي تعزيراتو قانون په مکمله توګه لرې کړل شوي دي ، د زنا او قذف حد نه په اسلامي رياستونو کې نافذ دي او نه په انګليسي هند کې. يوازې دا نه ده بلکه هغه قانون چې نن په هيواد کې نافذ دي په هغه کې زنا ته د جرم په حيث نه کتل کيږي.که چيرې کومه نيکه او شريفه ښځه يانجلۍ څوک تير باسي او دهغې د بد کاره کولو هڅه وکړي نو له تاسره هيڅ داسې قانوني ذريعه نشته چې دهغې په واسطه دهغې عزت خوندي وساتل شی. که چيرې څوک په يوې بالغې ښځې سره دهغې په خوښه ناروا عمل «زنا » وکړي نو تاسې د قانون له مخې هغه ته سزا نه شئ ورکولای. که چيرې کومه ښځه په ډاګه په بدکارۍ «زنا » لاس پورې کړي ، قانون يوازې د زنا بالجبر مخه نيسي خو هغوې چې په قانون پوهيږي دهغو څخه و پوښتئ چې د زنا بالجبر ثبوت وړاندې کول څومره ستونزمن کار دې.
دنکاح شوې ښځې غولول او وړل هم جرم دې خو د انګريزې قانو پوهانو څخه و پوښتئ چې که چيرې نکاح شوې ښځه په خپله خوښه د چا په کور ورننوځي نو دهغې له پاره ستاسې دبادارنو په محکمه کې څه ډول قانون شتون لري ؟
غور وکړئ دغه دواړه ستنې له منځه تللي او س ستاسې د ټولنې ټولنيز نظم يوازې په يوې ستنې ولاړ دې. ايا تاسې دغه ستنه هم له منځه وړل غواړئ ؟ له يوه اړخه دپردې هغه زيانونه دي چې تاسې ورته پورته ګوته نيولې ده او د بله اړخه د پردې په لرې کولو کې د اخلاقي او ټولنيز نظام مکمله تباهي نغښتې ده ، اوس ددې دواړو تر منځ موازنه وکړئ ، مصيبتونه خو دواړه دی. په هر حال د دواړو څخه به يو اخلئ اوس تاسې پخپله دخپل زړه څخه فتوې واخلئ چې په هغې دواړو کې کوم مصيبت کوچنې او وړوکې دې؟
نو که چيرې پريکړه د وخت او زمانې په حالاتو باندې منحصره وي نو زه وايم چې ددې ځاې حالات د پردې په تخفيف باندې نه بلکه د نورو ډيرو کلکيدو اهتمام او غوښتنه کوي ، ځکه چې ستاسې د ټولنيز نظام د ساتنې دوه ستنې پخوا تردې له منځه تللي او اوس د هغې تکيه او اعتماد يوازې په يوې ستنې باندې دي.
د تمدن ، اقتصاد اوسياست ټول مسايل او ستونزې به تاسې حل کوئ نو سر په لاسو کې و نيسئ او فکر وکړئ چې ايا د اسلامي حدودو په داخل کې ددې د حل نورې کومې لارې هم پيدا کيږي؟ خو اوس هغه پاته ستنه چې وار تر مخه ډيره کمزورې شوې ددې نه زياته مه کمزورې کوئ. په دې کې د تخفيف کولو د مخه لږ تر لږه دومره توانايي پيدا کول په کار دي چې که چيرې کومه مسلمانه ښځه بې نقابه وي او دهغې لورې ته د بدو کتلو دپاره دوه سترګې موجودې وي نو هلته بايد د هغې سترګو د ويستلو له پاره پنځه لاسونه هم موجود وی.
پای.

د استاد قريب الرحمن سعيد نوري پښتو ژباړې:

1. اسلامي سيات.(مولانا ګوهر الرحمن«رح») (چاپ شوی)
2. اسلامي رياست.(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(د چاپ لاندې)
3. خلافت او ملوکيت..(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(چاپ شوی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

4. پرده..(مولانا ابوالاعلي مودودي «رح»)(چاپ شوی)
5. د حديثو د انکار نه د قران تر انکاره پورې. (مولانا عبدالسلام رستمي «رح»)(چاپ شوی)
6. دنبوت پائ. (مولانا عبدالسلام رستمي «رح»)(د چاپ لاندې)
7. دصلاح الدين يوبي ريښتني پيښې (دايمان پلورونکو داستان) (التمش) (د چاپ لاندې)
8. د رسول الله (ص) د انقلاب حکمت. (سيد اسعد ګيلاني «رح»)(چاپ شوی)
9. يو شمير نورې کوچنۍ رسالې (په اردو او پښتو ژبو) چې نومونه يې زما په ليکنو کې کتلائ شئ.
10. زيات شمير پښتو مضامين او دانګليسې او د اردو ژبو څخه ژباړل شوې او هم په انګليسي ژبه سياسي شننې ، مقالې او ليکنې چې په پښتو او نګليسي ژبو ورځپاڼو او يو شمير اونيزو او مياشتنيزو کې خپاره شوې دي.(په خواشينۍ سره چې ريکارډ يې له ژباړن سره نشته.)

د ژباړې پای

قريب الرحمن سعيد

د ۱۳۸۸ لمريز هجري کال د اسد مياشت.

۲۰۰۹ زيږديز کال د اګست مياشت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library